

Wojskowa
Akademia
Techniczna

Załącznik nr 1
do uchwały Senatu WAT nr 70/WAT/2021
z dnia 24 września 2021 r.

WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA
im. Jarosława Dąbrowskiego
Wydział Cybernetyki

PROGRAM STUDIÓW DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH

Kierunek studiów: „informatyka”

Poziom studiów: jednolite studia magisterskie

Specjalność wojskowa:

**systemy informatyczne, analiza danych, sieci teleinformatyczne,
mobilne systemy komputerowe, bezpieczeństwo systemów telein-
formatycznych**

***Program studiów ustalony uchwałą Senatu Wojskowej Akademii Technicznej
im. Jarosława Dąbrowskiego nr 70/WAT/2021 z dnia września 2021***

**Obowiązuje kandydatów rozpoczynających kształcenie
od roku akademickiego 2021/2022**

Warszawa 2021

SPIS TREŚCI

1. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE DLA PROGRAMU STUDIÓW	10
2. INFORMACJE OGÓLNE.....	11
2.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA UCZELNI.....	11
2.2. CHARAKTERYSTYKA KIERUNKU STUDIÓW	12
2.3. OPIS SYLWETKI ABSOLWENTA.....	13
2.4. WARUNKI UKOŃCZENIA STUDIÓW	14
3. KSZTAŁCENIE WOJSKOWE.....	15
3.1. REALIZACJA STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO.....	15
3.1.1. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ WYNIKAJĄCYCH ZE STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO.....	15
3.1.2. OPIS PROCESU KSZTAŁCENIA WYNIKAJĄCEGO Z REALIZACJI STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO.....	19
3.1.3. SPOSOBY WERYFIKACJI ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	20
3.1.4. MACIERZ POKRYCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ WYNIKAJĄCYCH ZE STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO.....	22
4. MODUŁ KIERUNKOWY	24
4.1. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA DANEGO KIERUNKU STUDIÓW	24
4.2. SPOSOBY WERYFIKACJI KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ.....	29
4.3. MACIERZ POKRYCIA KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	30
5. MODUŁ SPECJALISTYCZNY	34
5.1. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA DANEGO KORPUSU OSOBOWEGO (GRUPY OSOBOWEJ).....	34
5.2. OPIS PROCESU KSZTAŁCENIA	34
5.3. SPOSOBY WERYFIKACJI ZAKŁADANYCH SPECJALISTYCZNYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ.....	35
5.4. MACIERZ POKRYCIA SPECJALISTYCZNYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	36
5.5. KONCEPCJA I CELE KSZTAŁCENIA	48
6. KALENDARZOWY PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH – NABÓR 2021	51
7. PLAN STUDIÓW	52
8. PRZEDMIOTOWY PROGRAM STUDIÓW.....	62
8.1. PRZEDMIOTY MODUŁU WOJSKOWEGO.....	62
8.1.1. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA PODSTAWOWEGO A.I.	62
A.I.1. DZIAŁALNOŚĆ WYCHOWAWCZA I PROFILAKTYKA DYSCYPLINARNA.....	62
A.I.2. KOMUNIKACJA SPOŁECZNA.....	63
A.I.3. PRZYWÓDZTWO W DOWODZENIU.....	64
A.I.4. HISTORIA SZTUKI WOJENNEJ	65

A.I.5.	HISTORIA POLSKI	66
A.I.6.	OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH.....	67
A.I.7.	PROFILAKTYKA ANTYKORUPCYJNA	68
A.I.8.	BEZPIECZEŃSTWO CYBERNETYCZNE	69
A.I.9.	BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY (BHP).....	70
8.1.2.	GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA KIERUNKOWEGO A.II.....	71
A.II.1.	PODSTAWY DOWODZENIA.....	71
A.II.2.	TAKTYKA	72
A.II.3.	DZIAŁANIA POKOJOWE I STABILIZACYJNE	73
A.II.4.	PODSTAWY SURVIVALU	74
A.II.5.	GOTOWOŚĆ MOBILIZACYJNA I BOJOWA	75
A.II.6.	ROZPOZNANIE I ARMIE INNYCH PAŃSTW	76
A.II.7.	TOPOGRAFIA WOJSKOWA	77
A.II.8.	ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE DZIAŁAŃ TAKTYCZNYCH.....	78
A.II.9.	SZKOLENIE STRZELECKIE	79
A.II.10.	ŚRODKI DOWODZENIA	80
A.II.11.	DZIAŁALNOŚĆ SZKOLENIOWA I SZKOLENIOWO METODYCZNA.....	81
A.II.12.	MIĘDZYNARODOWE PRAWO HUMANITARNE KONFLIKTÓW ZBROJNYCH (MPHKZ).....	83
A.II.13.	WYBRANE ZAGADNIENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO I MIĘDZYNARODOWEGO	84
A.II.14.	PODSTAWY EKSPLOATACJI SPRZĘTU WOJSKOWEGO (SPW).....	85
A.II.15.	WSPARCIE PRZEZ PAŃSTWO – GOSPODARZA (HNS).....	86
A.II.16.	DZIAŁANIA NIEKINETYCZNE	87
A.II.17.	OCHRONA ŚRODOWISKA	88
A.II.18.	POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA I OBRONA PRZECIWLOTNICZA	89
A.II.19.	OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA	90
A.II.20.	POŁĄCZONE WSPARCIE OGNIOWE	91
A.II.21.	ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE.....	92
A.II.22.	ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE	93
A.II.23.	REGULAMINY SZ RP	94
8.1.3.	GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA SPORTOWO-JĘZYKOWEGO B.I.....	96
B.I.1.	JĘZYK ANGIELSKI.....	96
B.I.2.	WYCHOWANIE FIZYCZNE	98
B.I.3.	OBÓZ SPORTOWO-JĘZYKOWY - JĘZYK ANGIELSKI.....	99
B.I.4.	OBÓZ SPORTOWO-JĘZYKOWY – WYCHOWANIE FIZYCZNE	100
8.2.	PRZEDMIOTY MODUŁU KIERUNKOWEGO.....	101
8.2.1.	GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO C.I.....	101

C.I.1. WPROWADZENIE DO STUDIOWANIA	101
C.I.2. OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNYCH	102
C.I.3. WPROWADZENIE DO INFORMATYKI.....	103
C.I.4. PODSTAWY ZARZĄDZANIA I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI.....	104
8.2.2. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA PODSTAWOWEGO C.II.....	105
C.II.1. WPROWADZENIE DO METROLOGII.....	105
C.II.2. PODSTAWY GRAFIKI INŻYNIERSKIEJ	106
C.II.3. MATEMATYKA 1	107
C.II.4. MATEMATYKA 2	109
C.II.5. MATEMATYKA DYSKRETNA 1	111
C.II.6. ANALIZA MATEMATYCZNA	112
C.II.7. FIZYKA 1	114
C.II.8. MATEMATYKA DYSKRETNA 2	115
C.II.9. TEORIA GRAFÓW I SIECI.....	116
C.II.10. TEORETYCZNE PODSTAWY INFORMATYKI	117
C.II.11. FIZYKA 2	118
C.II.12. RACHUNEK PRAWDOPODOBIENSTWA	119
C.II.13. PODSTAWY OPTYMALIZACJI	120
C.II.14. MODELOWANIE MATEMATYCZNE	121
C.II.15. STATYSTYKA MATEMATYCZNA.....	123
C.II.16. WSTĘP DO KRYPTOLOGII	124
C.II.17. BEZPIECZEŃSTWO PRACY I ERGONOMIA.....	125
C.II.18. PODSTAWY BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI	126
8.2.3. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA KIERUNKOWEGO.....	127
C.III.1. WPROWADZENIE DO PROGRAMOWANIA.....	127
C.III.2. PODSTAWY TECHNIKI KOMPUTERÓW	128
C.III.3. ARCHITEKTURA I ORGANIZACJA KOMPUTERÓW.....	129
C.III.4. PODSTAWY PODZESPOŁÓW KOMPUTERÓW	130
C.III.5. ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH.....	131
C.III.6. TEORIA INFORMACJI I KODOWANIA	132
C.III.7. PROGRAMOWANIE NISKOPOZIOMOWE I ANALIZA KODU	133
C.III.8. WPROWADZENIE DO AUTOMATYKI	134
C.III.9. PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE	135
C.III.10. GRAFIKA KOMPUTEROWA	136
C.III.11. BAZY DANYCH.....	137
C.III.12. SZTUCZNA INTELIGENCJA.....	138
C.III.13. SYSTEMY OPERACYJNE	139
C.III.14. INTERFEJSY KOMPUTERÓW CYFROWYCH	140

C.III.15. INŻYNIERIA OPROGRAMOWANIA	141
C.III.16. SYSTEMY WBUDOWANE	142
C.III.17. SIECI KOMPUTEROWE	143
C.III.18. PROGRAMOWANIE WSPÓLBIEŻNE	144
C.III.19. NIEZAWODNOŚĆ SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH	145
C.III.20. KOMUNIKACJA CZŁOWIEK - KOMPUTER.....	146
C.III.21. SYSTEMY BAZ DANYCH	147
C.III.22. PROCESY STOCHASTYCZNE	148
C.III.23. DIAGNOSTYKA I WIARYGODNOŚĆ SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH	149
C.III.24. METODY SYMULACJI KOMPUTEROWEJ	150
C.III.25. STOCHASTYCZNE MODELE EKSPLOATACJI SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH.....	151
C.III.26. ZARZĄDZANIE BAZAMI DANYCH	152
C.III.27. STANDARDY W PROJEKTOWANIU SYSTEMÓW DIALOGOWYCH	153
C.III.28. TRENDS IN COMPUTER TECHNOLOGY	154
8.3. PRZEDMIOTY MODUŁU SPECJALISTYCZNEGO	155
8.3.1. SPECJALNOŚĆ: INŻYNIERIA SYSTEMÓW – SYSTEMY INFORMATYCZNE ..	155
C.IV.1. PROGRAMOWANIE W JĘZYKACH FUNKCYJNYCH	155
C.IV.2. WPROWADZENIE DO INŻYNIERII SYSTEMÓW.....	156
C.IV.3. HURTOWNIE DANYCH.....	157
C.IV.4. JĘZYKI I TECHNIKI PROGRAMOWANIA	158
C.IV.5. SYSTEMY PRACY GRUPOWEJ.....	159
C.IV.6. TECHNIKI ALGORYTMICZNE.....	160
C.IV.7. ANALIZA STRUKTURALNA SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH	161
C.IV.8. METODY UCZENIA MASZYNOWEGO.....	162
C.IV.9. ALGORYTMY OPTIMALIZACJI.....	163
C.IV.10. METODY EKSPLOACJI DANYCH.....	164
C.IV.11. BAZY DANYCH NOSQL.....	165
C.IV.12. MODELOWANIE I IMPLEMENTACJA PROCESÓW BIZNESOWYCH.....	166
C.IV.13. METODYKI OBIEKTOWE	167
C.IV.14. TECHNOLOGIE APLIKACJI INTERNETOWYCH.....	168
C.IV.15. INFORMATYCZNE SYSTEMY ZARZĄDZANIA	169
C.IV.16. METODY I NARZĘDZIA WSPOMAGANIA DOWODZENIA	171
C.IV.17. AUTOMATY I JĘZYKI FORMALNE	172
C.IV.18. OBLICZENIA RÓWNOLEGŁE I ROZPROSZONE	173
C.IV.19. METODY NUMERYCZNE	174
C.IV.20. BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH.....	175
C.IV.21. WDRAŻANIE METODYK OBIEKTOWYCH.....	177

C.IV.22. EFEKTYWNOŚĆ SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH	178
C.IV.23. PROJEKT ZESPOŁOWY	179
C.IV.24. SYSTEMY RZECZYWISTOŚCI ROZSZERZONEJ I WIRTUALNEJ.....	180
C.IV.25. ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI	181
C.IV.26. TECHNOLOGIE INTERNETU RZECZY	182
C.IV.27. TECHNOLOGIE MOBILNE	183
C.IV.28. MODELOWANIE I SYMULACJA POŁA WALKI.....	184
C.IV.29. METODYKI ZWINNE	185
C.IV.30. ZARZĄDZANIE USŁUGAMI INFORMATYCZNYMI.....	186
8.3.2. SPECJALNOŚĆ: INŻYNIERIA SYSTEMÓW – ANALIZA DANYCH.....	187
C.IV.1. PROGRAMOWANIE W JĘZYKACH FUNKCYJNYCH.....	187
C.IV.2. SIECI NEURONOWE.....	188
C.IV.3. HURTOWNIE DANYCH	189
C.IV.4. JĘZYKI I TECHNIKI PROGRAMOWANIA	190
C.IV.5. METODY PROGNOZOWANIA.....	191
C.IV.6. ALGORYTMY OPTIMALIZACJI INSPIROWANE BIOLOGICZNIE.....	192
C.IV.7. TECHNIKI ALGORYTMICZNE	193
C.IV.8. METODY UCZENIA MASZYNOWEGO	194
C.IV.9. SYSTEMY ANALITYCZNO-RAPORTOWE	195
C.IV.10. PROJEKTOWANIE I WDRAŻANIE SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH....	196
C.IV.11. ANALIZA I WIZUALIZACJA DANYCH.....	197
C.IV.12. METODY EKSPŁORACJI DANYCH	198
C.IV.13. BAZY DANYCH NOSQL	199
C.IV.14. PRZETWARZANIE JĘZYKA NATURALNEGO (NLP)	200
C.IV.15. METODY I NARZĘDZIA WNIOSKOWANIA	201
C.IV.16. WIELOKRYTERIALNE METODY OCENY I OPTIMALIZACJI.....	202
C.IV.17. ZAAWANSOWANE METODY UCZENIA MASZYNOWEGO	203
C.IV.18. OBLICZENIA RÓWNOLEGŁE I ROZPROSZONE.....	204
C.IV.19. ROZPROSZONE PRZETWARZANIE DANYCH W BAZACH DANYCH.....	205
C.IV.20. MODELOWANIE I ANALIZA SIECI ZŁOŻONYCH	206
C.IV.21. TEORIA DECYZJI STATYSTYCZNYCH.....	207
C.IV.22. CLOUD COMPUTING	208
C.IV.23. SIECI BAYESOWSKIE.....	209
C.IV.24. GŁĘBOKIE UCZENIE MASZYNOWE	210
C.IV.25. ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI\	211
C.IV.26. MODELOWANIE I SYMULACJA POŁA WALKI.....	212
C.IV.27. BIG DATA	213
C.IV.28. PROJEKT ZESPOŁOWY	214

C.IV.29. METODYKI ZWINNE	215
C.IV.30. METODY INTELIGENCJI OBLICZENIOWEJ	216
8.3.3.SPECJALNOŚĆ: SYSTEMY TELEINFORMATYCZNE – SIECI TELEINFORMATYCZNE	217
C.IV.1. KOMPRESJA DANYCH MULTIMEDIALNYCH	217
C.IV.2. ROUTING W SIECIACH KOMPUTEROWYCH	218
C.IV.3. TECHNOLOGIE JAVAEE	219
C.IV.4. PODSTAWY APLIKACJI INTERNETOWYCH	220
C.IV.5. SYSTEMY OPERACYJNE UNIX	221
C.IV.6. PODSTAWY ZABEZPIECZEŃ SIECI	222
C.IV.7. SYSTEMY DIALOGOWE	223
C.IV.8. MODELOWANIE I ANALIZA SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH ..	224
C.IV.9. ADMINISTROWANIE ŚRODOWISKIEM WINDOWS	226
C.IV.10. PODSTAWY PRZETWARZANIA ROZPROSZONEGO	227
C.IV.11. PROJEKTOWANIE I WYTWARZANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH	228
C.IV.12. TELEFONIA IP	229
C.IV.13. ERGONOMIA SYSTEMÓW INTERAKTYWNYCH	230
C.IV.14. SYSTEMY ROZPROSZONE	231
C.IV.15. PROJEKTOWANIE SYSTEMÓW BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI	232
C.IV.16. SYSTEMY CZASU RZECZYWISTEGO	233
C.IV.17. PROJEKTOWANIE INTERFEJSU CZŁOWIEK-KOMPUTER	234
C.IV.18. WIRTUALIZACJA SYSTEMÓW IT	235
C.IV.19. SIECI IPV6	236
C.IV.20. SIECI BEZPRZEWODOWE	237
C.IV.21. TECHNOLOGIE SIECI TELEINFORMATYCZNYCH	238
C.IV.22. SYSTEMY BEZPIECZEŃSTWA SIECIOWEGO	239
C.IV.23. ADMINISTROWANIE SYSTEMEM OPERACYJNYM UNIX	240
C.IV.24. METODY I ZADANIA ROZPOZNAWANIA WZORCÓW	241
C.IV.25. BEZPIECZEŃSTWO APLIKACJI INTERNETOWYCH	242
C.IV.26. STUDIUM ATAKÓW I INCYDENTÓW	243
C.IV.27. SYSTEMY SIECI SENSORYCZNYCH	244
C.IV.28. ZARZĄDZANIE SIECIAMI TELEINFORMATYCZNYMI	245
C.IV.29. PROJEKT ZESPOŁOWY	246
8.3.4.SPECJALNOŚĆ: SYSTEMY TELEINFORMATYCZNE – MOBILNE SYSTEMY KOMPUTEROWE	248
C.IV.1. KOMPRESJA DANYCH MULTIMEDIALNYCH	248
C.IV.2. ROUTING W SIECIACH KOMPUTEROWYCH	249
C.IV.3. TECHNOLOGIE JAVAEE	250

C.IV.4.	PODSTAWY APLIKACJI INTERNETOWYCH.....	251
C.IV.5.	SYSTEMY OPERACYJNE UNIX	252
C.IV.6.	PODSTAWY ZABEZPIECZEŃ SIECI	253
C.IV.7.	SYSTEMY DIALOGOWE.....	254
C.IV.8.	MODELOWANIE I ANALIZA SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH..	255
C.IV.9.	ADMINISTROWANIE ŚRODOWISKIEM WINDOWS	256
C.IV.10.	PODSTAWY PRZETWARZANIA ROZPROSZONEGO	257
C.IV.11.	PROJEKTOWANIE I WYTWARZANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH	258
C.IV.12.	TELEFONIA IP	259
C.IV.13.	ERGONOMIA SYSTEMÓW INTERAKTYWNYCH.....	260
C.IV.14.	SYSTEMY ROZPROSZONE	261
C.IV.15.	PROJEKTOWANIE SYSTEMÓW BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI.....	262
C.IV.16.	SYSTEMY CZASU RZECZYWISTEGO	263
C.IV.17.	PROJEKTOWANIE INTERFEJSU CZŁOWIEK-KOMPUTER.....	264
C.IV.18.	WIRTUALIZACJA SYSTEMÓW IT	265
C.IV.19.	SIECI IPV6	266
C.IV.20.	ARCHITEKTURA SYSTEMÓW MOBILNYCH.....	267
C.IV.21.	PROGRAMOWANIE SYSTEMÓW MOBILNYCH.....	268
C.IV.22.	TELEROBOTYKA.....	269
C.IV.23.	NISKOPOZIOMOWE MODUŁY SYSTEMOWE.....	270
C.IV.24.	SYSTEMY TELEMETRYCZNE.....	271
C.IV.25.	SYSTEMY SIECI SENSORYCZNYCH	272
C.IV.26.	STUDIUM ATAKÓW I INCYDENTÓW	273
C.IV.27.	ZARZĄDZANIE SIECIAMI TELEINFORMATYCZNYMI	274
C.IV.28.	PROJEKT ZESPOŁOWY	275
8.3.5.	SPECJALNOŚĆ: SYSTEMY TELEINFORMATYCZNE – BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH.....	276
C.IV.1.	KOMPRESJA DANYCH MULTIMEDIALNYCH.....	276
C.IV.2.	ROUTING W SIECIACH KOMPUTEROWYCH	277
C.IV.3.	TECHNOLOGIE JAVAEE	278
C.IV.4.	PODSTAWY APLIKACJI INTERNETOWYCH.....	279
C.IV.5.	SYSTEMY OPERACYJNE UNIX	280
C.IV.6.	PODSTAWY ZABEZPIECZEŃ SIECI	281
C.IV.7.	SYSTEMY DIALOGOWE.....	282
C.IV.8.	MODELOWANIE I ANALIZA SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH..	283
C.IV.9.	ADMINISTROWANIE ŚRODOWISKIEM WINDOWS	284
C.IV.10.	PODSTAWY PRZETWARZANIA ROZPROSZONEGO	285

C.IV.11. PROJEKTOWANIE I WYTWARZANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH	286
C.IV.12. TELEFONIA IP	287
C.IV.13. ERGONOMIA SYSTEMÓW INTERAKTYWNYCH	288
C.IV.14. SYSTEMY ROZPROSZONE	289
C.IV.15. PROJEKTOWANIE SYSTEMÓW BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI	290
C.IV.16. SYSTEMY CZASU RZECZYWISTEGO	291
C.IV.17. PROJEKTOWANIE INTERFEJSU CZŁOWIEK-KOMPUTER.....	292
C.IV.18. WIRTUALIZACJA SYSTEMÓW IT	293
C.IV.19. SIECI IPV6.....	294
C.IV.20. BEZPIECZEŃSTWO SIECI BEZPRZEWODOWYCH.....	295
C.IV.21. ADMINISTROWANIE SYSTEMEM OPERACYJNYM UNIX	296
C.IV.22. BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW VOIP	297
C.IV.23. SYSTEMY BEZPIECZEŃSTWA SIECIOWEGO	298
C.IV.24. ATAKI SIECIOWE I ZŁOŚLIWE OPROGRAMOWANIE	299
C.IV.25. ZARZĄDZANIE BEZPIECZEŃSTWEM INFORMACJI.....	300
C.IV.26. SYSTEMY SIECI SENSORYCZNYCH.....	301
C.IV.27. STUDIUM ATAKÓW I INCYDENTÓW	302
C.IV.28. ZARZĄDZANIE SIECIAMI TELEINFORMATYCZNYMI.....	303
C.IV.29. PROJEKT ZESPOŁOWY	304
9. PRACA DYPLOMOWA, PRAKTYKI ZAWODOWE – SZKOLENIA SPECJALISTYCZNE	305
9.1. MODUŁY ZWIĄZANE Z PRACĄ DYPLOMOWĄ D.1.	305
D.I.1. SEMINARIUM DYPLOMOWE	305
D.I.2. PRACA DYPLOMOWA	306
D.I.3. EGZAMIN NA OFICERA	306
10. E.PRAKTYKI ZAWODOWE.....	307
E.I.1. PRAKTYKA DOWÓDCY DRUŻYNY I DOWÓDCY PLUTONU.....	307
E.I.2. PRAKTYKA ZAWODOWA.....	308
11. OPINIA SAMORZĄDU STUDENCKIEGO	310
12. ARKUSZE UZGODNIENÍ	311

1. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE DLA PROGRAMU STUDIÓW

dla kierunku studiów „informatyka”

Poziom studiów **jednolite studia magisterskie**

Profil studiów **ogólnoakademicki**

Forma(y) studiów **stacjonarna**

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom **magister inżynier**

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji **siódmy (7)**

Kierunek studiów przyporządkowany jest do:

Dziedzina **nauki inżynieryjno-techniczne**

Dyscyplina naukowa **informatyka techniczna i telekomunikacja**

Liczba semestrów **dziesięć**

Język studiów **polski**

Łączna liczba godzin w specjalnościach

<i>W programie specjalności profilowanej przedmiotami wybieralnymi</i>	<i>Łączna liczba godzin</i>
Inżynieria systemów – Systemy informatyczne	5130
Inżynieria systemów – Analiza danych	5174
Systemy teleinformatyczne – Sieci teleinformatyczne	5302
Systemy teleinformatyczne – Mobilne systemy komputerowe	5258
Systemy teleinformatyczne – Bezpieczeństwo systemów Teleinformatycznych	5274

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów **300**

Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć:

- prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia

<i>W programie specjalności profilowanej przedmiotami wybieralnymi</i>	<i>Liczba punktów ECTS</i>
Inżynieria systemów – Systemy informatyczne	151,5
Inżynieria systemów – Analiza danych	153
Systemy teleinformatyczne – Sieci teleinformatyczne	157
Systemy teleinformatyczne – Mobilne systemy komputerowe	155

- z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych - 6,5

Wymiar, liczba punktów ECTS, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych: 4

Studenci – kandydaci na żołnierzy zawodowych kierunku „Informatyka”: zobowiązani są do zaliczenia praktyki w wymiarze – 8 tygodni:

- po IV semestrze studiów – 4 tygodniowa praktyka dowódcy drużyny;
- w X semestrze studiów – 4 tygodniowa praktyka dowódcy plutonu.

Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyki
– 4 pkt. ECTS.

2. INFORMACJE OGÓLNE**2.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA UCZELNI**

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie to wojskowa, publiczna uczelnia akademicka, która już od ponad 60 lat kształci studentów -kandydatów na żołnierzy zawodowych i studentów cywilnych oraz prowadzi działalność naukowo-badawczą dla potrzeb Sił Zbrojnych RP i gospodarki narodowej. W zakresie kształcenia i szkolenia kandydatów na żołnierzy zawodowych realizowanym jest kształcenie na kierunkach technicznych odpowiadających zapotrzebowaniu kadrowemu Ministerstwa Obrony Narodowej. Rozszerzeniem możliwości kształcenia kadr wojskowych są studia podyplomowe oraz kursy w ramach doskonalenia zawodowego żołnierzy zawodowych. Oferta kierunków kształcenia w Akademii obejmuje studia stacjonarne i niestacjonarne. Akademia oferuje dziś kształcenie na dwunastu kierunkach studiów. Zwiększyła się liczba kierunków, które mają akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej (PKA) oraz KAUT (Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych). Umocnieniu pozycji uczelni służą zarówno: utrzymanie poziomu i liczebności prowadzonych w Wojskowej Akademii Technicznej projektów badawczych, jak i wysoka jakość kształcenia na wszystkich jego poziomach wg systemu bolońskiego z uwzględnieniem wdrożonych do procesu kształcenia Krajowych Ram Kwalifikacji. Dokonywanym jest stałe doskonalenie planów studiów i programów studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych z uwzględnieniem w edukacji nowoczesnych systemów i technologii informacyjnych, nowoczesnych systemów uzbrojenia oraz robotyzacji. Stałym jest także rozwój współpracy z uczelniami wojskowymi i innymi jednostkami organizacyjnymi szkolnictwa cywilnego, wojskowego oraz uczelniami zagranicznymi w zakresie współpracy i organizacji przestrzeni edukacyjnej szkolnictwa wyższego. Zgodnie z przyjętą strategią i misją, Wojskowa Akademia Techniczna to zaplecze eksperckie i badawcze MON, a także innych ministerstw w zakresie tzw. „high technology”, w tym techniki wojskowej i technologii bezpieczeństwa. W ofercie edukacyjnej Akademii znajdują się: studia pierwszego stopnia (inżynierskie i licencjackie), drugiego stopnia (magisterskie), jednolite studia magisterskie wojskowe, trzeciego stopnia (doktoranckie), a także studia podyplomowe oraz kursy doskonalące, w tym językowe. Absolwenci studiów dwustopniowych oraz jednolitych studiów magisterskich dla kandydatów na żołnierzy zawodowych, otrzymują tytuł zawodowy magistra i są mianowani na pierwszy stopień oficerski - podporucznika. Studia cywilne są studiami ogólnodostępnymi, bez zobowiązań wobec resortu Obrony Narodowej. Specyfiką Akademii

jest kształcenie kandydatów na żołnierzy zawodowych dla potrzeb Sił Zbrojnych RP w korpusach i grupach osobowych technicznych zgodnych z zapotrzebowaniem i limitem ustalonym każdego roku przez Ministra Obrony Narodowej. Model studiów zakłada m.in. realizację kształcenia politechnicznego i ogólnowojskowego na terenie uczelni oraz w części specjalistycznej w Centrach Szkolenia RSZ i wybranych jednostkach wojskowych.

2.2. CHARAKTERYSTYKA KIERUNKU STUDIÓW

Wydział Cybernetyki prowadzi studia dla kandydatów na żołnierzy zawodowych na kierunku:

- INFORMATYKA (od 1968r.)
- KRYPTOLOGIA I CYBERBEZPIECZEŃSTWO (od 2015r.)

Prowadzenie kierunku studiów „informatyka” stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom Ministerstwa Obrony Narodowej, wynikających z potrzeb Narodowego Centrum Bezpieczeństwa Cyberprzestrzeni, w zakresie właściwego przygotowania kadr. W dalszym ciągu rosną także potrzeby kadrowe na specjalistów z tej dziedziny w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, instytucjach odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne kraju, w gospodarce narodowej oraz biznesie (przemysł produkujący: urządzenia i systemy ochrony informacji, systemy transakcji bezgotówkowych, rozwiązania bezpieczeństwa informacji dla medycyny).

Specjalności:

- Inżynieria systemów – analiza danych
- Inżynieria systemów – systemy informatyczne
- Systemy teleinformatyczne – bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych
- Systemy teleinformatyczne – internetowe technologie multimedialne
- Systemy teleinformatyczne – mobilne systemy komputerowe
- Systemy teleinformatyczne – sieci teleinformatyczne

Specjalność „Inżynieria systemów – systemy informatyczne”

Specjalność wiąże się ze szczegółowymi zagadnieniami projektowania, wytwarzania i eksploatacji systemów informatycznych. W ramach tej ścieżki absolwent zapoznaje się m.in. z komputerowym wsparciem wytwarzania oprogramowania, technologiami aplikacji internetowych i systemów webowych, projektowaniem bezpiecznego oprogramowania, oceną efektywności systemów informatycznych, pracą w zespołach projektowych według nowoczesnych metodyk (m.in. AGILE, SCRUM, RUP, UP).

Specjalność „Inżynieria systemów – analiza danych”

Specjalność wiąże się z zagadnieniami przetwarzania dużych wolumenów danych (tzw. Big Data). W ramach tej ścieżki absolwent pozna technologie związane z pozyskiwaniem, składowaniem i wstępnym przetwarzaniem dużych wolumenów danych (hurtownie danych, bazy NoSQL, rozproszone przetwarzanie danych) oraz aspekty analityczne związane z szeroko pojętą analityką tych danych (m.in. metody uczenia maszynowego, metody eksploracji danych, analiza i wizualizacja danych oraz przetwarzanie języka naturalnego).

Specjalność „Sieci teleinformatyczne”

Specjalność wiąże się ze zdobyciem gruntownej wiedzy z zakresu sieci komputerowych, ze szczególnym uwzględnieniem sieci teleinformatycznych, zdobyciem wiedzy i umiejętności w zakresie obsługi urządzeń sieciowych, administrowania systemami operacyjnymi Windows i Linux, projektowania i zarządzania w zakresie sieci bezprzewodowych i VoIP. Ponadto studenci uzyskują umiejętności w zakresie projektowania i implementacji oprogramowania systemów rozproszonych, z zastosowaniem współcześnie stosowanych technologii. Wiedza i umiejętności studentów obejmują również zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa sieci komputerowych i aplikacji internetowych.

Specjalność „mobilne systemy komputerowe”

Specjalność wiąże się z posiadaniem wiedzy z zakresu programowania, analizy i projektowania mobilnych systemów komputerowych. Uczy się projektować i budować: aplikację desktopową, aplikację internetową, aplikację dla urządzenia mobilnego, jak również sterownik urządzenia. Uczy się posługiwać zarówno wysokopoziomowymi językami programowania (C, C++, C#, JAVA), jak i językami niskiego poziomu (assembler) dla mikroprocesorów rodziny x86 oraz mikrokontrolerów. Uczy się metod symulacyjnych, wspomagających proces wytwarzania oprogramowania i testowania systemów komputerowych. Uczy się posługiwania narzędziami do komputerowego wspomagania wytwarzania systemów komputerowych (CAD). Zdobywa szeroką wiedzę w zakresie rozwoju technologii komputerowych, wirtualizacji systemów IT i protokołów wymiany danych. Uczy się projektować i wytwarzać oprogramowanie dla systemów scentralizowanych i rozproszonych (wielo-mikrokomputerowych). Poznaje techniki zapewniania bezpieczeństwa w systemach komputerowych, sieciach przemysłowych i sieciach teleinformatycznych.

Specjalność „Systemy teleinformatyczne – bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych”

Specjalność wiąże się ze zdobyciem gruntownej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa sieci i systemów teleinformatycznych, nowoczesnych rozwiązań w zakresie architektury sprzętu i oprogramowania systemów teleinformatycznych oraz kierunków rozwoju technologii komputerowych, ze szczególnym uwzględnieniem wirtualizacji systemów IT i przetwarzania w chmurze. Uczy się zabezpieczania i metod ochrony informacji w systemach komputerowych i teleinformatycznych oraz systemowego podejścia do projektowania zabezpieczeń i zarządzania bezpieczeństwem. Uczy się projektować systemy zabezpieczeń oraz identyfikować potrzeby użytkownika w tym zakresie. Zdobywa umiejętność: dokumentowania systemu bezpieczeństwa, analizowania wymagań w przedsięwzięciach audytu, budowy lub modernizacji systemów bezpieczeństwa, planowania i prowadzenia audytu bezpieczeństwa. Uczy się administrować systemami operacyjnymi i sieciami komputerowymi (w tym administrować usługami), dokonywać pomiarów i przeprowadzać zaawansowaną diagnostykę sieci.

2.3. OPIS SYLWETKI ABSOLWENTA

Absolwent studiów w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego będzie posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne niezbędne do dowodzenia i kierowania zespołami ludzi oraz techniczne przygotowanie specjalistyczne, umożliwiające zarządzanie

eksploatacją sprzętu wojskowego, adekwatnie do zajmowanego stanowiska służbowego w Siłach Zbrojnych RP.

W zakresie kwalifikacji technicznych, absolwent studiów na kierunku informatyka będzie posiadał wiedzę niezbędną do:

- analizy matematycznej i algebry liniowej, metod probabilistycznych i statystyki, matematyki dyskretniej, fizyki, podstaw elektroniki, miernictwa i elektroniki,
- teoretycznych podstaw informatyki, podstaw programowania, analizy i projektowania algorytmów, architektury systemów komputerowych, budowy i zasad funkcjonowania systemów operacyjnych, technologii sieciowych, podstawowych zagadnień metod optymalizacji, symulacji komputerowej, podstaw automatyki, kryptologii, języków i paradygmatów programowania obiektowego, programowania wieloplatformowego, grafiki komputerowej, komunikacji człowiek – komputer, podstaw sztucznej inteligencji, systemów baz danych, modelowania danych, języków zapytań do baz danych, podstaw bezpieczeństwa informacji, inżynierii oprogramowania, systemów wbudowanych, metod realizacji złożonego zespołowego przedsięwzięcia informatycznego, projektowania portali internetowych, modelowania systemów, systemów wejścia-wyjścia komputerów, modelowania stochastycznego systemów.

Absolwent kierunku będzie posługiwał się językiem angielskim na poziomie biegłości 3232, zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001, zarówno w tematyce ogólnej, wojskowej, jak i tematyce specjalistycznej z zakresu kierunku kształcenia.

2.4. WARUNKI UKOŃCZENIA STUDIÓW

Promocja na pierwszy stopień oficerski odbywa się po ukończeniu jednolitych studiów magisterskich, zdaniu egzaminu na oficera oraz odbyciu praktyki w jednostce (instytucji) wojskowej na stanowisku dowódcy plutonu (równorzędnym). Zasadniczym celem kształcenia wojskowego jest przygotowanie kandydatów do wykonywania zawodu oficera, zapewniające skuteczne ich działanie w warunkach bojowych i podczas pokojowego funkcjonowania Sił Zbrojnych RP. Ponadto, realizacja standardu wojskowego zapewni kandydatom na oficerów percepcję wiedzy wojskowej, nabycie specyficznych umiejętności związanych ze służbą wojskową oraz wpłynie na kształtowanie kompetencji społecznych przygotowujących do objęcia pierwszego stanowiska służbowego.

3. KSZTAŁCENIE WOJSKOWE

3.1. REALIZACJA STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO

3.1.1. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ WYNIKAJĄCYCH ZE STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO

Zakładane efekty kształcenia wojskowego określono w Decyzji Nr 88/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – minimalne wymagania programowe.

W wyniku realizacji standardu kształcenia wojskowego absolwent powinien w trakcie studiów stopnia poniżej określone efekty kształcenia i szkolenia.

Symbol	Efekty uczenia się
Kategoria efektów: WIEDZA	
W_SW_1	posiada interdyscyplinarną wiedzę z dziedziny nauk humanistycznych i społecznych, dotyczącą istoty, prawidłowości i problemów funkcjonowania oficera w jednostce wojskowej w warunkach pokoju, kryzysu i wojny;
W_SW_2	posiada wiedzę z zakresu systemu dowodzenia i realizacji procesu dowodzenia;
W_SW_3	zna zasady organizowania i utrzymania gotowości bojowej w pododdziale;
W_SW_4	posiada wiedzę o organizacji, strukturach, rodzajach i podstawowym wyposażeniu pododdziałów rodzajów SZ RP oraz armii innych państw;
W_SW_5	posiada wiedzę na temat prowadzenia działań taktycznych na współczesnym polu walki na szczeblu plutonu i kompanii (równorzędny) oraz charakterystykę i zasady wykorzystania różnego rodzaju wsparcia tych działań;
W_SW_6	posiada wiedzę niezbędną oficerowi młodszemu do dowodzenia, organizowania i prowadzenia działalności szkoleniowej, metodycznej i wychowawczej w pododdziale;
W_SW_7	zna budowę i zasady bezpiecznej eksploatacji w szkoleniu powierzonego sprzętu wojskowego (SpW) oraz zasady prowadzenia nadzoru nad powierzonym mieniem i SpW;
W_SW_8	zna misję i wizję SZ RP, zadania realizowane w ramach działań niekinetycznych i współpracy międzynarodowej oraz zasady ich komunikowania społeczeństwu;
W_SW_9	posiada wiedzę z zakresu prawnych uwarunkowań związanych ze służbą wojskową i funkcjonowaniem pododdziału oraz Międzynarodowego Prawa Humanitarnego Konfliktów Zbrojnych (MPHKZ);
W_SW_10	zna zagrożenia występujące w cyberprzestrzeni oraz zasady bezpiecznego korzystania z przestrzeni informatycznej;
W_SW_11	zna podstawowe środki wsparcia dowodzenia;
W_SW_12	zna zasady i sposoby unikania zagrożeń oraz postępowania w sytuacji walki o przetrwanie w różnych warunkach;
W_SW_13	zna zasady udzielania pierwszej pomocy, w tym prowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej, założenia taktyczno-medyczne i standardy TCCC (Tactical Combat Casualty Care), w tym zasady postępowania w przypadku urazów typowych dla pola walki;
W_SW_14	zna regulacje prawne i procedury postępowania dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zagrożenia środowiska naturalnego oraz zasady ochrony oraz postępowania z zanieczyszczeniami;
Kategoria efektów: UMIEJĘTNOŚCI	
U_SW_1	rozpoznaje, diagnozuje i rozwiązuje problemy związane z dowodzonym pododdziałem wykorzystując elementy przywództwa;
U_SW_2	posiada umiejętności do kierowania i dowodzenia podległym pododdziałem;
U_SW_3	stosuje formy, metody, techniki i narzędzia niezbędne do planowania i prowadzenia szkolenia ogólnowojskowego i bojowego w pododdziale;
U_SW_4	planuje, organizuje i prowadzi działalność szkoleniową, metodyczną oraz wychowawczą w pododdziale;
U_SW_5	potrafi posługiwać się ogólnowojskowym SpW będącym na wyposażeniu pododdziału;
U_SW_6	wykorzystuje w szkoleniu możliwości bojowe powierzonego SpW z zachowaniem procedur bezpieczeństwa i higieny pracy oraz umiejętność przestrzegania zasad ochrony środowiska podczas realizacji zadań;
U_SW_7	prowadzi właściwą gospodarkę mieniem wojskowym oraz zasobami ludzkimi;

U_SW_8	skutecznie przewodzi zasobami ludzkimi, komunikuje się oraz negocjuje i przekonuje w zwartej grupie;
U_SW_9	dostosowuje się do częstych zmian otoczenia wynikających ze specyfiki służby wojskowej;
U_SW_10	stosuje przepisy prawne oraz procedury regulujące zagadnienia związane ze służbą wojskową oraz Międzynarodowym Prawem Humanitarnym Konfliktów Zbrojnych (MPHKZ);
U_SW_11	potrafi bezpiecznie korzystać z systemów informacyjnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby wojskowej;
U_SW_12	posiada umiejętność obiektywnego oceniania i opiniowania podwładnych;
U_SW_13	potrafi udzielić pierwszej pomocy osobom znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, w tym prowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową oraz wykonać procedury wynikające ze standardów opieki nad poszkodowanym w warunkach pola walki;
U_SW_14	posiada zdolność funkcjonowania w środowisku narażonym na korupcję, w tym rozpoznaje ryzyka korupcyjne i skutecznie je eliminuje;
U_SW_15	posługuje się językiem angielskim na poziomie SPJ 3232 wg STANAG 6001 lub innym z uwzględnieniem wymagań określonych decyzją w sprawie kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych w resorcie obrony narodowej;
U_SW_16	posiada sprawność fizyczną zgodnie z obowiązującymi w resorcie obrony narodowej aktami normatywnymi dotyczącymi wychowania fizycznego;
U_SW_17	posiada umiejętność uogólniania doświadczeń wojennych i stosowania wiedzy historyczno-wojskowej do rozwiązywania problemów w procesie dowodzenia oraz wykorzystywania wiadomości z historii w dobieraniu treści do szkolenia patriotycznego i obywatelskiego w pododdziale;
U_SW_18	posiada umiejętność weryfikacji i krytycznej analizy źródeł historycznych, wykorzystania wiedzy w działalności wychowawczej, służbowej oraz w kontaktach ze społeczeństwem i żołnierzami armii sojuszników.
Kategoria efektów: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_SW_1	rozumie idee uczenia się przez całe życie oraz wykazuje gotowość do pogłębiania wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku;
K_SW_2	jest świadomy posiadania wysokiej sprawności fizycznej oraz odporności psychicznej, pozwalającej na niezakłóconą realizację zadań w warunkach stresu i wzmożonego ryzyka;
K_SW_3	ma poczucie bycia obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej (RP) oraz Unii Europejskiej (UE) o ugruntowanej świadomości patriotyczno – historyczno – obronnej, rozumie relacje funkcji społecznych i zawodowych oraz zachodzące procesy społeczne i ekonomiczne;
K_SW_4	zna, rozumie i stosuje zasady <i>Kodeksu Honorowego Żołnierza Zawodowego Wojska Polskiego</i> , rozumie znaczenie komunikacji w procesie kształtowania pozytywnego wizerunku żołnierza SZ RP;
K_SW_5	rozumie rolę dowódcy w pododdziale, jest świadomy znaczenia przywództwa, samodoskonalenia oraz doskonalenia zawodowego podwładnych, odpowiedzialności za dowodzenie i szkolenie podwładnych, powierzony sprzęt wojskowy, utrzymanie wysokiej dyscypliny i gotowości bojowej w czasie pokoju i w konfliktach zbrojnych oraz terminową realizację zadań;
K_SW_6	jest świadomy zagrożeń dla zdrowia podwładnych i własnego w przypadku nieprzestrzegania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w służbie wojskowej;
K_SW_7	jest świadom zagrożeń występujących w obszarze cyberbezpieczeństwa;

GRUPY PRZEDMIOTÓW Z PRZYPISANYMI EFEKTAMI UCZENIA SIĘ WYNIKAJĄCYCH ZE STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO

Jednostka organizacyjna odpowiedzialna za przedmiot	Nazwa przedmiotu	Symbol efektu kształcenia wojskowego
	Grupa treści kształcenia podstawowego	
WLO – IOZ	Działalność wychowawcza i profilaktyka dyscyplinarna	W_SW_1, W_SW_6, U_SW_1, U_SW_4, U_SW_12, K_SW_1, K_SW_3, K_SW_4, K_SW_5,
WLO – IOZ	Komunikacja społeczna	W_SW_1, W_SW_8, U_SW_2, U_SW_8, U_SW_10, K_SW_4
WLO – IOZ	Przywództwo w dowodzeniu	W_SW_1, W_SW_2, W_SW_6, U_SW_1, U_SW_2, U_SW_8, U_SW_9, K_SW_1, K_SW_5,
WLO – IOZ	Historia sztuki wojennej	W_SW_1, W_SW_5, U_SW_17, K_SW_1, K_SW_3,
WLO – IOZ	Historia Polski	W_SW_1, W_SW_8, U_SW_18, K_SW_1, K_SW_3, K_SW_4,
SSW	Ochrona informacji niejawnych	W_SW_9, W_SW_10, U_SW_1, U_SW_11, K_SW_5, K_SW_7
WLO – IOZ	Profilaktyka antykorupcyjna	W_SW_1, U_SW_14, K_SW_4,
WCY	Bezpieczeństwo cybernetyczne	W_SW_1 W_SW_10, U_SW_11, K_SW_7,
Sekcja BHP	Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	W_SW_7, W_SW_14, U_SW_6, K_SW_6,
	Grupa treści kształcenia kierunkowego	
SSW	Podstawy dowodzenia	W_SW_2, W_SW_3, W_SW_4, W_SW_5, W_SW_6, U_SW_2, U_SW_3, K_SW_1, K_SW_5
SSW	Taktyka	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_5, W_SW_6, U_SW_2, U_SW_3, U_SW_9, K_SW_1, K_SW_5
WLO	Działania pokojowe i stabilizacyjne	W_SW_1, W_SW_5, W_SW_9, U_SW_5, U_SW_10, K_SW_5,
SSW	Podstawy survivalu	W_SW_12, U_SW_5, U_SW_9, U_SW_16, K_SW_2, , K_SW_6,

SSW	Gotowość mobilizacyjna i bojowa	W_SW_1 W_SW_2, W_SW_3, U_SW_2, U_SW_9, K_SW_5,
SSW	Rozpoznanie i armie innych państw	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_5, U_SW_2, U_SW_3, K_SW_5,
WIG	Topografia wojskowa	W_SW_1, W_SW_2, U_SW_3, U_SW_5, U_SW_11, K_SW_1,
WLO	Zabezpieczenie logistyczne działań taktycznych	W_SW_5, W_SW_7, U_SW_5, U_SW_6, U_SW_7, K_SW_5,
SSW	Szkolenie strzeleckie	W_SW_6, W_SW_7, W_SW_14, U_SW_3, U_SW_4, U_SW_5, U_SW_6, K_SW_5, K_SW_6
WEL	Środki dowodzenia	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_11, U_SW_5, U_SW_11, K_SW_7,
WLO - IOZ/ /SSW	Działalność szkoleniowa i szkoleniowo -metodyczna	W_SW_1, W_SW_6, U_SW_3, U_SW_4, U_SW_6, K_SW_1, K_SW_5,
WLO - IOZ	Międzynarodowe prawo humanitarne konfliktów zbrojnych (MPHKZ)	W_SW_1, W_SW_8, W_SW_9, U_SW_10, K_SW_5,
WLO - IBO	Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego	W_SW_1, W_SW_8, U_SW_9, U_SW_10, K_SW_3
WML	Podstawy eksploatacji sprzętu wojskowego (SpW)	W_SW_6, W_SW_7, W_SW_14, U_SW_5, U_SW_6, U_SW_7, K_SW_5, K_SW_6,
WLO	Wsparcie przez państwo-gospodarza (HNS)	W_SW_1, W_SW_8, U_SW_10, K_SW_1, K_SW_3,
WLO	Działania niekinetyczne	W_SW_1, W_SW_8, U_SW_10, K_SW_1, K_SW_3,
WIG	Ochrona środowiska	W_SW_1, W_SW_14, U_SW_6, K_SW_6
SSW	Powszechna obrona przeciwlotnicza i obrona przeciwlotnicza	W_SW_2, W_SW_4, W_SW_5, U_SW_5, U_SW_6, K_SW_5,
WTC	Obrona przed bronią masowego rażenia	W_SW_1, W_SW_4, W_SW_5, W_SW_14, U_SW_4, U_SW_6, K_SW_5, K_SW_6

WML	Połączone wsparcie ogniowe	W_SW_4, W_SW_5, U_SW_5, U_SW_6, K_SW_5, K_SW_6
SSW	Zabezpieczenie inżynieryjne	W_SW_4, W_SW_5, W_SW_7, W_SW_14, U_SW_5, U_SW_6, K_SW_2, K_SW_5, K_SW_6,
WCKM Łódź	Zabezpieczenie medyczne	W_SW_1, W_SW_13, U_SW_13, K_SW_6,
SSW	Regulaminy SZ RP	W_SW_1, W_SW_6, U_SW_4, U_SW_9, K_SW_5,
	Grupa treści kształcenia sportowo - językowego	
SJO	Język angielski	W_SW_1, W_SW_10, U_SW_9, U_SW_15, K_SW_1,
SWF	Wychowanie fizyczne	W_SW_14, U_SW_16, K_SW_2, K_SW_6

WLO-IOZ - Wydział Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania, Instytut Zarządzania

WLO-IBO - Wydział Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania, Instytut Bezpieczeństwa

SSW - Studium Szkolenia Wojskowego

WLO – Wydział Bezpieczeństwa, Logistyki i Zarządzania

WIG – Wydział Inżynierii Lądowej i Geodezji

WEL – Wydział Elektroniki i Elektrotechniki

WML – Wydział Mechatroniki i Lotnictwa

SJO – Studium Języków Obcych

WTC – Wydział Nowych Technologii i Chemii

3.1.2. OPIS PROCESU KSZTAŁCENIA WYNIKAJĄCEGO Z REALIZACJI STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO

Kształcenie wojskowe realizowane jest z kandydatami na żołnierzy zawodowych wszystkich kierunków studiów, korpusów i grup osobowych. Obejmuje moduł szkolenia podstawowego oraz moduł oficerski.

Pierwszym etapem kształcenia realizowanym częściowo jeszcze przed rozpoczęciem I roku studiów jest Szkolenie Podstawowe kończące się egzaminem a następnie złożeniem przysięgi wojskowej. Szkolenie podstawowe realizowane jest w oparciu o Program szkolenia podstawowego SZ RP ze szczególnym uwzględnieniem treści w obszarze: podstaw regulaminów SZ RP, taktyki, szkolenia strzeleckiego, inżynieryjno–saperskiego, OPBMR, OPL, łączności, terenoznawstwa i szkolenia medycznego według programu szkolenia podstawowego dla kandydatów na oficerów zatwierdzonego przez rektora -

komendanta WAT po uzgodnieniu z dyrektorem departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego.

Przedmioty wchodzące w zakres modułu oficerskiego prowadzone są w Wojskowej Akademii Technicznej w trakcie dziesięciu semestrów studiów.

Jednym z etapów kształcenia są zajęcia realizowane w ramach 2-tygodniowego obozu sportowo językowego, w trakcie którego podnoszona jest sprawność fizyczna oraz umiejętności językowe podchorążych.

Kandydaci na żołnierzy zawodowych podlegają w trakcie studiów ciągłemu procesowi kształtowania sylwetki osobowej przyszłego oficera. Ma na to wpływ przestrzeganie dyscypliny szkoleniowej w trakcie zajęć, oddziaływanie przełożonych – dowódców pododdziałów oraz kadry dydaktycznej biorącej udział w zajęciach. Wszelkie kontakty kadry z kandydatami na żołnierzy zawodowych mają na celu przygotowanie ich do funkcjonowania na pierwszych stanowiskach służbowych.

Ponadto część zajęć, wynikająca ze standardu wojskowego, w ramach przedmiotu Obrona przed bronią masowego rażenia realizowana jest jako szkolenie przygotowujące do realizacji zadań w warunkach rzeczywistych skażeń. W trakcie szkolenia realizowane są zajęcia z użyciem ćwiczebno-bojowych środków trujących i substancji promieniotwórczych w „Rejonie skażeń” w Poligonowym Ośrodku Szkolenia z OPBMR w SZ RP, zlokalizowanym w Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych Drawsko. W zakresie treści i efektów uczenia się przedmiotowe szkolenie realizowane w jednym bloku szkoleniowym dla wszystkich zajęć praktycznych OPBMR przewidzianych dla Modułu Oficerskiego odbywać się będzie na IV roku studiów.

3.1.3. SPOSOBY WERYFIKACJI ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się i szkolenia wojskowego prowadzona jest systematycznie przez cały okres studiów. Warunkiem zaliczenia każdego z przedmiotów kształcenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z obowiązującego rygoru dydaktycznego: egzaminu, zaliczenia na ocenę lub zaliczenia bez oceny. Warunkiem przeniesienia studenta na kolejne semestry kształcenia wojskowego jest zaliczenie wszystkich przedmiotów z tego obszaru. Ponadto w trakcie semestrów przeprowadzane są kolokwia pisemne, ćwiczenia audytoryjne, oceniany jest też udział w dyskusji, czy też aktywność w zajęciach.

Zajęcia praktyczne, strzelania szkolne, zajęcia instruktorsko-metodyczne zaliczane są na podstawie wyników uzyskanych z poszczególnych strzelań szkolnych i bojowych, praktycznego prowadzenia szkolenia w roli instruktora i kierownika zajęć oraz ocenę umiejętności posługiwania się uzbrojeniem i sprzętem wojskowym.

Przedmiot język angielski zaliczany jest na podstawie: aktywnego udziału w zajęciach (wypowiedzi ustne, udział w dyskusji), prac kontrolnych ze znajomości słownictwa oraz bieżących zagadnień gramatycznych, prac domowych, ćwiczeń leksykalnych i gramatycznych oraz dłuższych wypowiedzi pisemnych, zaliczenia egzaminu STANAG 6001 na poziom 2 2 2 2, egzaminu na poziomie B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; testów zaliczeniowych na ocenę, egzaminu STANAG 6001 na SPJ 3 2 3 2 w przedostatnim lub ostatnim semestrze studiów.

Weryfikacja efektów uczenia się z przedmiotu wychowanie fizyczne realizowana jest poprzez wypracowany system ćwiczeń i testów do zaliczenia, obowiązujących kandydatów

na żołnierzy zawodowych na zakończenie określonego etapu szkolenia (np. szkolenie podstawowe), a także okresu kształcenia (semestr). Ocenę semestralną z wychowania fizycznego kandydata na żołnierza zawodowego stanowi ocena poziomu sprawności fizycznej i umiejętności utylitarnych. Sprawność fizyczna i poziom umiejętności utylitarnych studentów wojskowych diagnozuje się próbami utylitarnymi zawartymi w „Rygorach dydaktycznych z wychowania fizycznego dla studentów WAT”.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kształtowania sylwetki osobowej przyszłego oficera realizowana jest także na bieżąco w toku służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego. Ocenę w tym zakresie dokonują przełożeni – dowódcy pododdziałów w trakcie odbywania szkoleń i praktyk realizowanych w centrach szkolenia i jednostkach wojskowych oraz kadra dydaktyczna.

Szczegółowe informacje dotyczące weryfikacji zakładanych efektów uczenia się z poszczególnych przedmiotów i modułów kształcenia określone są w kartach informacyjnych przedmiotów i przedstawiane studentom wojskowym w początkowym etapie zajęć.

Ostateczną formą weryfikacji nabytej wiedzy i umiejętności jest Egzamin na oficera, w trakcie którego sprawdzeniu podlega: wyszkolenie i umiejętności strzeleckie, teoretyczna i praktyczna znajomość regulaminów i przepisów wojskowych, wyszkolenie z musztry, umiejętność dowodzenia pododdziałem oraz prowadzenia nauczania w roli instruktora i kierownika zajęć. Weryfikowana jest także wiedza z zakresu prowadzenia działań taktycznych przez pododdział, zagadnień zabezpieczenia bojowego i zabezpieczenia logistycznego. Warunkiem dopuszczającym do egzaminu jest zaliczenie wszystkich przedmiotów kształcenia wojskowego oraz uzyskanie odpowiednich kwalifikacji językowych zgodnych ze STANAG 6001.

3.1.4. MACIERZ POKRYCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ WYNIKAJĄCYCH ZE STANDARDU KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO

	Działalność wychowawcza i profilaktyka	Komunikacja społeczna	Przywództwo w dowodzeniu	Historia sztuki wojennej	Historia Polski	Ochrona informacji niejawnych	Profilaktyka antykorupcyjna	Bezpieczeństwo cybernetyczne		Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	Podstawy dowodzenia	Taktyka	Działania pokojowe i stabilizacyjne	Podstawy survivalu	Gotowość mobilizacyjna i bojowa	Rozpoznanie i armie innych państw	Topografia wojskowa	Zabezpieczenie logistyczne działań tak-	Szkolenie strzeleckie	Środki dowodzenia	Działalność szkoleniowa i szkoleniowo	Międzynarodowe Prawo Humanitarne Kon-	Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa na-	Podstawy eksploatacji sprzętu wojsko-	Wsparcie przez państwo – gospodarza	Działania niekinetyczne	Ochrona środowiska	Powszechna obrona przeciwlotnicza i	Obrona przed bronią masowego rażenia	Połączone wsparcie ogniowe	Zabezpieczenie inżynieryjne	Zabezpieczenie medyczne	Regulaminy SZRP	Język angielski	Wychowanie fizyczne		
W_SW_1	X	X	X	X	X		X	X					X		X		X				X	X	X		X	X	X		X								
W_SW_2			X								X	X			X	X	X				X									X							
W_SW_3											X				X																						
W_SW_4											X	X				X					X								X	X	X	X					
W_SW_5				X							X	X	X			X		X			X									X	X						
W_SW_6	X		X								X	X						X	X		X				X									X			
W_SW_7										X								X	X						X								X				
W_SW_8		X			X														X			X	X		X		X										
W_SW_9						X							X									X	X			X											
W_SW_10						X		X																												X	
W_SW_11																				X																	
W_SW_12														X																							
W_SW_13																																	X				
W_SW_14										X									X					X			X			X						X	
U_SW_1	X		X			X																															

[illegible]

4. MODUŁ KIERUNKOWY

4.1. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA DANEGO KIERUNKU STUDIÓW

Opis zakładanych efektów uczenia się uwzględnia:

- uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia określone w załączniku do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji
- charakterystyki drugiego stopnia określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, w tym również umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich¹

i jest ujęty w trzech kategoriach:

- kategoria **wiedzy (W)**, która określa:
 - zakres i głębię (**G**) - kompletność perspektywy poznawczej i zależności,
 - kontekst (**K**) - uwarunkowania, skutki.
- kategoria **umiejętności (U)**, która określa:
 - w zakresie wykorzystania wiedzy (**W**) - rozwiązywane problemy i wykonywane zadania,
 - w zakresie komunikowania się (**K**) - odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym,
 - w zakresie organizacji pracy (**O**) - planowanie i pracę zespołową,
 - w zakresie uczenia się (**U**) - planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób.
- kategoria **kompetencji społecznych (K)** - która określa:
 - w zakresie ocen (**K**) - krytyczne podejście,
 - w zakresie odpowiedzialności (**O**) - wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego,
 - w odniesieniu do roli zawodowej (**R**) - niezależność i rozwój etosu.

Objaśnienie oznaczeń:

- w kolumnie **symbol i numer efektu**:
 - K - kierunkowe efekty uczenia się;
 - W, U, K (po podkreślniku) - kategoria - odpowiednio: wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych;
 - 01, 02, 03, ... - numer efektu uczenia się.

¹ dotyczy kierunków studiów, absolwentom których nadawany jest tytuł zawodowy: inż., mgr inż.

- w kolumnie **kod składnika opisu** - Inż²_P7S_WG - kod składnika opisu charakterystyk drugiego stopnia dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

symbol i numer efektu	opis zakładanych efektów uczenia się	kod składnika opisu
Kategoria efektów: WIEDZA		
K_W01	zna i rozumie w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i znaczenie nauk społecznych i humanistycznych oraz ich relacje do innych nauk	P7S_WG
K_W02	zna i rozumie w rozszerzonym zakresie problematykę wybranych działów matematyki, niezbędną do rozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych oraz analizowania, modelowania, konstruowania i eksploatacji systemów informatycznych, w tym: symbole, podstawowe pojęcia, określenia i twierdzenia logiki, teorii mnogości, algebry z geometrią, analizy matematycznej, matematyki dyskretnej, optymalizacji, probabilistyki i matematycznych podstaw kryptologii	P7S_WG
K_W03	posiada podstawową wiedzę o ogólnych zasadach fizyki, wielkościach fizycznych i oddziaływaniach fundamentalnych w zakresie fizyki klasycznej, fizyki relatywistycznej oraz fizyki kwantowej i jądrowej oraz zna i rozumie zasady przeprowadzania i opracowywania wyników pomiarów fizycznych, rodzajów niepewności pomiarowych i sposobów ich wyznaczania	P7S_WG
K_W04	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady działania elementów elektronicznych i układów cyfrowych	P7S_WG
K_W05	zna i rozumie w pogłębionym stopniu pojęcia z zakresu: podstaw informatyki, teorii algorytmów i struktur danych, systemów baz danych oraz zna paradygmaty i techniki programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W06	rozdziela klasy i rodzaje systemów informatycznych, zna narzędzia i metody projektowania takich systemów oraz wytwarzania oprogramowania pracującego pod ich kontrolą	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W07	zna i rozumie procesy zarządzania oraz w pogłębionym stopniu informatyczne metody, narzędzia oraz środowiska służące do modelowania i wspomagania procesów zarządzania organizacją i zasobami oraz ogólne zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	P7S_WK Inż_P7S_WK
K_W08	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu modele, metody, metodyki oraz narzędzia do wytwarzania (analizy, projektowania, implementacji i testowania) systemów informatycznych (początkowe etapy cyklu życia systemów)	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W09	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu metody, dobre praktyki i metodyki wdrażania, utrzymywania, doskonalenia i wycofywania systemów informatycznych (końcowe etapy cyklu życia systemów)	P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W10	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu metody i narzędzia wykorzystywane do modelowania oraz symulacji obiektów i systemów, pozwalających na wyznaczanie ich charakterystyk wydajnościowych, niezawodnościowych i bezpieczeństwa	P7S_WG
K_W11	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu modele, metody i narzędzia wykorzystywane do formułowania i rozwiązywania problemów: decyzyjnych, z zakresu inteligencji obliczeniowej oraz przetwarzania i analizy danych	P7S_WG
K_W12	zna i rozumie pojęcia, opisy i zasady budowy, funkcjonowania i eksploatacji współczesnych systemów operacyjnych	P7S_WG
K_W13	ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci teleinformatycznych, usług sieciowych, projektowania i zarządzania sieciami teleinformatycznymi, w tym administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi	P7S_WG
K_W14	ma pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik zapewniania bezpieczeństwa systemów informatycznych; zna i rozumie pojęcia, opisy, wybrane fakty i zjawiska w zakresie bezpieczeństwa informacyjnego oraz metody badań i przykłady implementacji w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych	P7S_WG

² w przypadku kompetencji inżynierskich;

K_W15	zna i rozumie pojęcia, metody i techniki z zakresu bezpieczeństwa pracy i ergonomii oraz komunikacji człowiek – komputer	P7S_WG
K_W16	zna i rozumie pojęcia z zakresu konstruowania, opisu, działania i przeznaczenia układów cyfrowych, interfejsów oraz podzespołów komputerów	P7S_WG
K_W17	zna i rozumie pojęcia z zakresu architektury i organizacji systemów komputerowych oraz zasad projektowania, wytwarzania oprogramowania i eksploatacji systemów komputerowych (etapy cyklu życia systemu); zna podstawowe techniki testowania podzespołów sprzętowych i oprogramowania, zasady projektowania struktur diagnostycznych i techniki tolerowania błędów	P7S_WG
K_W18	zna i rozumie pojęcia z zakresu cyfrowego przetwarzania sygnałów i obrazów, kodowania i kompresji danych oraz grafiki komputerowej	P7S_WG
K_W19	zna i rozumie pojęcia z zakresu sterowania, programowania sterowników logicznych, mikrokontrolerów oraz modelowania układów regulacji i sterowania	P7S_WG
K_W20	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, ze szczególnym uwzględnieniem dylematów związanych z informatyką; zna najnowsze tendencje rozwojowe, innowacyjne rozwiązania, nowoczesne metody i narzędzia z zakresu projektowania, wytwarzania, zabezpieczania, wdrażania, utrzymywania i doskonalenia systemów informatycznych, w tym w środowiskach sieciowych narażonych na ataki cybernetyczne oraz zawierających elementy informatyki kwantowej	P7S_WK P7S_WG Inż_P7S_WG
K_W21	zna i rozumie podstawowe ekonomiczne, prawne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działań związanych z wykorzystywaniem metod i środków informatyki, w tym pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego	P7S_WK
Kategoria efektów: UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi w pogłębionym stopniu identyfikować i interpretować podstawowe zjawiska i procesy społeczne, humanistyczne i prawne w zakresie informatyki i dyscyplin pokrewnych	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U02	potrafi posługiwać się językiem angielskim na poziomie SPJ 3232 wg STANAG 6001, z uwzględnieniem terminologii informatycznej	P7S_UK
K_U03	umie posługiwać się językiem matematyki wykorzystując właściwe symbole, określenia i twierdzenia oraz umie formułować i rozwiązywać problemy metodami matematycznymi	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U04	potrafi wykorzystać poznane zasady i metody fizyki, stosując odpowiednie narzędzia matematyczne, do opisu właściwości fizycznych i związanych z nimi efektów przyczynowo-skutkowych oraz umie przeprowadzić pomiary wybranych wielkości fizycznych, opracować i zinterpretować wyniki	P7S_UW
K_U05	potrafi realizować zadanie projektowe z zastosowaniem zasad inżynierii oprogramowania, uwzględniając krytyczną ocenę funkcjonowania istniejących rozwiązań oraz odpowiednie metody i narzędzia analizy, projektowania, programowania i dokumentowania; umie zastosować wiedzę z zakresu języków programowania oraz zaawansowanych technik algorytmicznych do implementacji złożonych systemów teleinformatycznych zgodnie z ustaloną metodyką postępowania	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U06	potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu procesów zarządzania organizacją i zasobami oraz wykorzystywać informatyczne metody, narzędzia i środowiska do modelowania i wspomagania tych procesów	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U07	potrafi uczestniczyć w zespołowym projektowaniu, implementacji i testowaniu oraz stosować w praktyce zasady wdrażania, utrzymywania, doskonalenia i wycofywania systemów informatycznych, jak również dokonać wstępnej analizy ekonomicznej skutków tych działań; umie pracować w zespole, kierować zespołem projektowym, dokonać krytycznej analizy istniejących rozwiązań technicznych, wstępnej oceny ekonomicznej oraz zarządzać procesami, wdrażania, utrzymywania, doskonalenia i wycofywania systemów informatycznych, a także komunikować się z odbiorcami tych systemów; potrafi zarządzać procesami analizy oraz dokumentowania zadania projektowego i badawczego z zastosowaniem inżynierii oprogramowania oraz wybranych metod i narzędzi wytwarzania oprogramowania	P7S_UW P7S_UO P7S_UK Inż_P7S_UW

K_U08	potrafi wykorzystać znane, modyfikować istniejące lub budować nowe metody i narzędzia do modelowania, konstruowania symulatorów obiektów prostych i systemów, formułowania i rozwiązywania problemów decyzyjnych oraz problemów z zakresu inteligencji obliczeniowej, jak również systemów przetwarzania i analizy danych, w tym rozproszonych i równoległych; potrafi zaplanować i przeprowadzić eksperymenty obliczeniowe i symulacyjne oraz dokonać przetworzenia i interpretacji ich wyników	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U09	umie użytkować wybrane systemy operacyjne i administrować tymi systemami	P7S_UW
K_U10	umie wykorzystać rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci teleinformatycznych, usług sieciowych, projektowania i zarządzania sieciami teleinformatycznymi, w tym administrowania sieciovymi systemami operacyjnymi; umie użytkować i projektować sieci teleinformatyczne i zarządzać takimi sieciami	P7S_UW
K_U11	w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych umie formułować, analizować problemy, znajdować ich rozwiązania oraz przeprowadzać eksperymenty, interpretować ich wyniki i wyciągać wnioski; potrafi stosować metody i techniki oceniania oraz zapewniania bezpieczeństwa systemów informatycznych	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U12	umie stosować zasady ergonomii, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz analizować i projektować interfejsy człowiek-komputer	P7S_UW
K_U13	umie posłużyć się wybranymi metodami prototypowania, programowania i konfigurowania wybranych układów cyfrowych, podzespołów komputerów oraz systemów komputerowych; potrafi stosować podstawowe techniki testowania podzespołów sprzętowych i oprogramowania, zasady projektowania struktur diagnostycznych i techniki tolerowania błędów oraz konstruować testy funkcjonalne	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U14	umie wykorzystywać metody cyfrowego przetwarzania sygnałów i obrazów, metody kodowania i kompresji oraz wskazać ich zastosowania	P7S_UW
K_U15	umie tworzyć programy sterowników oraz modelować procesy regulacji i sterowania	P7S_UW
K_U16	umie stosować innowacyjne technologie, realizować wybrane techniki wirtualizacji systemów, rozwiązywać wybrane zadania z zakresu telematyki i robotyki oraz sieci mobilnych, bezprzewodowych sieci sensorycznych i Internetu Rzeczy	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U17	umie wykorzystać metody klasyfikacji oraz analizy sygnałów do tworzenia systemów rozpoznawania (w tym systemów biometrycznych), projektować aplikacje internetowe oraz serwisy multimedialne z wykorzystaniem technologii strumieniowania multimedialnych oraz implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek – komputer	P7S_UW Inż_P7S_UW
K_U18	potrafi samodzielnie planować i realizować własne permanentne uczenie się i ukierunkowywać innych w tym zakresie, pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, dokonywać syntezy i analizy tych informacji	P7S_UU
Kategoria efektów: KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz do krytycznej oceny odbieranych treści i posiadanej wiedzy	P7S_KK
K_K02	jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz do inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego	P7S_KO
K_K03	jest gotów do inicjowania działania na rzecz interesu publicznego	P7S_KO
K_K04	jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	P7S_KO
K_K05	jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, – dbałości o dorobek i tradycje zawodu	P7S_KO

K_K06	jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: - rozwijania dorobku zawodu, - podtrzymywania etosu zawodu, - przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.	P7S_KR

4.2. SPOSOBY WERYFIKACJI KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się kierunkowego prowadzona jest systematycznie przez cały okres trwania szkolenia. Warunkiem zaliczenia każdego przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z obowiązującego rygoru dydaktycznego: zaliczenia na ocenę.

Szczegółowe informacje dotyczące weryfikacji zakładanych efektów uczenia się z poszczególnych przedmiotów i modułów kształcenia określone są w sylabusach przedmiotów i przedstawiane studentom wojskowym w początkowym etapie zajęć. Wszystkie sylabusy przedmiotów uzgadniane są z Wydziałem Cybernetyki WAT, który reprezentuje Dziekan. Praktykę zalicza kierownik praktyk z Wydziału Cybernetyki WAT na podstawie opinii /oceny/ opiekuna praktyki z ramienia instytucji.

Wdrożenie koncepcji prowadzenia zajęć w oparciu o efekty uczenia się przekłada się na różnorodne formy i kryteria ewaluacji. Istotnym aspektem weryfikacji jest klarowne określenie kryteriów oceny w odniesieniu do poszczególnych efektów uczenia się. Na początku zajęć należy wyjaśnić, jakich efektów prowadzący oczekuje oraz jak są definiowane poszczególne poziomy osiągnięcia tych efektów. Same sposoby weryfikacji zakładanych efektów uczenia się zależą przede wszystkim od rodzaju zajęć. Szczegółowe zasady znajdują się w sylabusach do poszczególnych modułów kształcenia. Uogólniając można jednakże wskazać wiele powtarzalnych zasad oceniania i weryfikacji.

Każdy przedmiot kształcenia kierunkowego zaliczany jest na podstawie egzaminu lub zaliczenia na ocenę. Egzamin może mieć formę pytań pisemną lub ustną w postaci: zadań, pytań otwartych lub testu (zwykłego albo komputerowego). Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia/egzaminu jest zaliczenie pozytywne wszystkich innych rygorów, tj. ćwiczeń rachunkowych/konwersatoryjnych, ćwiczeń laboratoryjnych oraz seminarium i projektu.

Ćwiczenia laboratoryjne są prowadzone w salach komputerowych. Mogą być poprzedzane sprawdzeniem wiedzy studentów w zakresie zagadnień związanych z danym tematem. Po wykonaniu ćwiczenia studenci mogą wykonywać sprawozdania, w których muszą się wykazać umiejętnością podsumowania wykonanej pracy, analizy otrzymanych wyników i formułowania wniosków w oparciu o pozyskane umiejętności i doświadczenie.

Projekty zespołowe, jak również zadania laboratoryjne grupowe, dają podstawę do weryfikacji umiejętności działania w zespole, podziału, harmonogramowania i organizowania pracy a także odpowiedzialności za wspólne wyniki.

Ćwiczenia rachunkowe/konwersatoryjne są prowadzone w formie interaktywnej. Kolejne zajęcia realizowane są wg schematu: utrwalenie wiedzy teoretycznej z wykładów, zapoznanie studentów ze schematami rozwiązywania problemów na przykładach, samodzielna praca studentów nadzorowana przez prowadzącego, praca własna.

Karty informacyjne przedmiotów zawierają trójstronne powiązania pomiędzy poszczególnymi tematami zajęć a sposobami weryfikacji i wszystkimi wskazanymi dla modułu efektami. Umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów i prezentowania ich w logicznie usystematyzowanej postaci (w tym pisemnej) weryfikowane są poprzez realizację projektów oraz pracy dyplomowej. Jest to poprzedzone lub uzupełnione prezentowaniem multimedialnym w trakcie seminariów dyplomowych.

4.3. MACIERZ POKRYCIA KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

GRUPY ZAJĘĆ/ PRZEDMIOTÓW I PRZYPISANE DO NICH PUNKTY ECTS I EFEKTY UCZENIA (ODNIESIENIE DO EFEKTÓW SPECJALISTYCZNYCH)

L.p.	Nazwa przedmiotu	Punkty ECTS	Kod disc.	Symbolle kierunkowych efektów uczenia się
I. Grupa treści kształcenia ogólnego				
1	Wprowadzenie do studiowania	0,5	NS	K_W20, K_W21, K_U01, K_U18
2	Ochrona własności Intelektualnych	1,5	NP.	K_W20, K_W21, K_U01, K_U17
3	Wprowadzenie do informatyki	3	ITT	K_W01, K_U01, K_U06, K_U18, K_K04
4	Podstawy zarządzania i przedsiębiorczości	3	NZJ	K_W01, K_W20, K_U01, K_K03, K_K05
II. Grupa treści kształcenia podstawowego				
1	Wprowadzenie do metrologii	2	AEE	K_W03, K_U04
2	Podstawy grafiki inżynierskiej	3	IM	K_W20, K_U05
3	Matematyka 1	6	M	K_W02, K_U03, K_U18
4	Matematyka 2	6	M	K_W02, K_U03, K_U18
5	Matematyka dyskretna 1	3	M	K_W02, K_U03, K_U18
6	Analiza matematyczna	4	M	K_W02, K_U03, K_U18
7	Fizyka 1	6	NF	K_W03, K_W04, K_U04, K_U17
8	Matematyka dyskretna 2	4	M	K_W02, K_U03, K_U18
9	Teoria grafów i sieci	3	ITT	K_W02, K_W07, K_W10, K_U03, K_U17
10	Teoretyczne podstawy Informatyki	3	ITT	K_W05, K_U03, K_U17
11	Fizyka 2	4	NF	K_W03, K_W04, K_U04, K_U17
12	Rachunek Prawdopodobieństwa	2	M	K_W02, K_U03, K_U18
13	Podstawy optymalizacji	3	ITT	K_W02, K_U03, K_U17
14	Modelowanie matematyczne	3	ITT	K_W07, K_W08, K_W10, K_W11, K_U06, K_U08, K_U09, K_U17, K_K05
15	Statystyka matematyczna	3	M	K_W02, K_U03, K_U18
16	Wstęp do kryptologii	1	ITT	K_W02, K_U03, K_U17
17	Bezpieczeństwo pracy i ergonomia	1	ITT	K_W15, K_U13
18	Podstawy bezpieczeństwa Informacji	2	ITT	K_W14, K_U12
III. Grupa treści kształcenia kierunkowego				
1	Wprowadzenie do Programowania	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_W09, K_U05, K_U07, K_U14, K_U16, K_U17
2	Podstawy techniki komputerów	5	ITT	K_W04, K_W16, K_U14
3	Architektura i organizacja	5	ITT	K_W17, K_U14

	Komputerów			
4	Podstawy podzespołów komputerów	2	ITT	K_W04, K_W16, K_U14
5	Algorytmy i struktury danych	4	ITT	K_W05, K_U05, K_U07, K_U17
6	Teoria informacji i kodowania	3	ITT	K_W18, K_U15
7	Programowanie niskopoziomowe i analiza kodu	2	ITT	K_W05, K_U05
8	Wprowadzenie do automatyki	2	ITT	K_W19, K_U16
9	Programowanie obiektowe	3	ITT	K_W05, K_W08, K_W09, K_U05, K_U07, K_U17
10	Grafika komputerowa	4	ITT	K_W18, K_U15
11	Bazy danych	5	ITT	K_W05, K_W08, K_U05, K_U06, K_U07, K_U17
12	Sztuczna inteligencja	2	ITT	K_W08, K_W11, K_W20, K_U08, K_U09, K_U17
13	Systemy operacyjne	5	ITT	K_W05, K_W12, K_U10
14	Interfejsy komputerów Cyfrowych	3	ITT	K_W16
15	Inżynieria oprogramowania	4	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_W09, K_W20, K_U05, K_U07, K_U17
16	Systemy wbudowane	5	ITT	K_W19, K_U14
17	Sieci komputerowe	6	ITT	K_W13, K_U11
18	Programowanie współbieżne	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_U05, K_U07, K_U17
19	Niezawodność systemów Komputerowych	2	ITT	K_W10, K_W11, K_W17, K_U07, K_U12, K_U14, K_U17
20	Komunikacja człowiek-komputer	2	ITT	K_W15, K_U13
21	Systemy baz danych	3	ITT	K_W03, K_W04, K_U03, K_U04, K_U11, K_U14
22	Procesy stochastyczne	2	ITT	K_W02, K_U03
23	Diagnostyka i wiarygodność systemów komputerowych	4	ITT	K_W06, K_U02, K_U06, K_U14, K_K01, K_K05, K_K06
24	Metody symulacji Komputerowej	4	ITT	K_W02, K_W05, K_U02, K_U05, K_U14, K_K01
25	Stochastyczne modele eksploatacji systemów komputerowych	2	ITT	K_W02, K_W05, K_U02, K_U05, K_U14, K_K01
26	Zarządzanie bazami danych	1	ITT	K_W05, K_W08, K_U05, K_U06, K_U07, K_U18
27	Standardy w projektowaniu systemów dialogowych	4	ITT	K_W03, K_W04, K_U05, K_U14
28	Trends in computer technology	2	ITT	K_W03, K_U08, K_U13, K_U14, K_K01, K_K06
Praca dyplomowa, praktyka zawodowa				
1	Seminarium dyplomowe	3	ITT	K_W02 do K_W21, K_U05, K_U08 K_U10 K_U17 K_K01
2	Praca dyplomowa	20	ITT	K_W02 do K_W21 K_U05 K_U08 K_U10 K_U17 K_K01
3	Egzamin na oficera			K_W06 do K_W14, K_W17, K_U05 do K_U18, K_K01 do K_K05

4	Praktyka d-cy drużyny i plutonu	4		
5	Praktyka zawodowa	4	ITT	K_W06 do K_W14, K_W17, K_U05 do K_U18, K_K01 do K_K05

Macierz pokrycia kierunkowych efektów uczenia się w zakresie treści kształcenia ogólnego, podstawowego, kierunkowego, pracy dyplomowej i praktyki zawodowej

[illegible]

5. MODUŁ SPECJALISTYCZNY

5.1. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA DANEGO KORPUSU OSOBOWEGO (GRUPY OSOBOWEJ)

Zakładane są następujące efekty uczenia się specjalistycznego określone dla korpusu osobowego (grupy osobowej):

Symbol	Kompetencje oficera właściwe dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) w ujęciu efektów uczenia się i szkolenia	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Kategoria efektów: WIEDZA		
W_28B_1	Posiada wiedzę z zakresu analizy biznesowej, projektowania, budowy i eksploatacji branżowych systemów informatycznych w pododdziałach oraz oddziałach dowodzenia i łączności, a także instytucjach centralnych;	K_W01, K_W14, K_W15, K_W16
W_28B_2	Posiada wiedzę z zakresu administrowania systemami informatycznymi i zarządzania bezpieczeństwem systemów na wyposażeniu SZ RP i instytucji centralnych;	K_W05, K_W07, K_W12
Kategoria efektów: UMIEJĘTNOŚCI		
U_28B_1	Posiada umiejętności projektowania narzędzi informatycznych, zarządzania przedsięwzięciami informatycznymi, kierowania wdrażaniem branżowych systemów informatycznych;	K_U02, K_U03, K_U11, K_U12, K_U13, K_U18
U_28B_2	Posiada umiejętność organizacji i obsługi branżowych systemów informatycznych oraz zautomatyzowanych systemów dowodzenia w SZ RP;	K_U07, K_U08, K_U16, K_U21
Kategoria efektów: KOMPETENCJE PERSONALNE I SPOŁECZNE		
K_28B_1	Jest gotowy do samodoskonalenia i utrzymywania wiedzy w zakresie rozwoju informatyki w środowisku militarnym i cywilnym;	K_K01, K_K06
K_28B_2	Jest otwarty na nowości technologiczne i inicjatywy we wprowadzaniu nowych technologii w SZ RP.	K_K03, K_K05

5.2. OPIS PROCESU KSZTAŁCENIA

Zgodnie z przyjętym w Siłach Zbrojnych RP modelem studiów wojskowych kształcenie specjalistyczne (wojskowo-cywilne) określone jest dla specjalności kształcenia. Kształcenie specjalistyczne dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) realizowane jest w uczelni, w centrach szkolenia oraz w jednostkach wojskowych lub instytucjach.

Program studiów w części dotyczącej modułu specjalistycznego obejmuje:

- grupę treści specjalistycznych realizowaną oddzielnie dla każdej specjalności;
- grupę treści specjalistycznych realizowaną w Centrach Szkolenia w okresie letnich przerw międzysemestralnych, wspólną dla wszystkich specjalności;
- praktykę zawodową informatyki w wymiarze 4 tygodni – dwukrotnie w trakcie studiów.

Kształcenie specjalistyczne jest realizowane w Centrach Szkolenia i odbywa się po VI semestrze i VIII semestrze studiów. Kandydaci na żołnierzy zawodowych odbywają wtedy czterotygodniowe praktyki zawodowe w jednostkach wojskowych lub instytucjach, realizując

konkretne zadania projektowe, pracując pod nadzorem wytypowanych specjalistów Instytucji i jednostek wojskowych..

5.3. SPOSOBY WERYFIKACJI ZAKŁADANYCH SPECJALISTYCZNYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Weryfikacja zakładanych efektów uczenia się specjalistycznego prowadzona jest systematycznie przez cały okres trwania szkolenia. Warunkiem zaliczenia każdego szkolenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z obowiązującego rygoru dydaktycznego: zaliczenia na ocenę. Kandydaci na żołnierzy zawodowych wykazać się muszą praktyczną znajomością zagadnień w zakresie eksploatacji sprzętu łączności i informatyki, merytorycznym udziałem w pracach programowo – implementacyjnych realizowanych w instytucjach, w których odbywają praktykę.

Szczegółowe informacje dotyczące weryfikacji zakładanych efektów uczenia się z poszczególnych przedmiotów i modułów kształcenia określone są w sylabusach przedmiotów i przedstawiane studentom wojskowym w początkowym etapie zajęć. Sylabusy przedmiotów związanych z kształceniem specjalistycznym opracowywane są w centrach szkolenia oraz instytucjach, w których odbywają się szkolenia oraz praktyki. Wszystkie sylabusy przedmiotów realizowanych w ramach szkoleń specjalistycznych i praktyk zawodowych uzgadniane są z Wydziałem Cybernetyki WAT, który reprezentuje Dziekan. Praktykę zalicza kierownik praktyk z Wydziału Cybernetyki WAT na podstawie opinii /oceny/ opiekuna praktyki z ramienia instytucji.

Wdrożenie koncepcji prowadzenia zajęć w oparciu o efekty uczenia się przekłada się na różnorodne formy i kryteria ewaluacji. Istotnym aspektem weryfikacji jest klarowne określenie kryteriów oceny w odniesieniu do poszczególnych efektów uczenia się. Na początku zajęć należy wyjaśnić, jakich efektów prowadzący oczekuje oraz jak są definiowane poszczególne poziomy osiągnięcia tych efektów. Same sposoby weryfikacji zakładanych efektów uczenia się zależą przede wszystkim od rodzaju zajęć. Szczegółowe zasady znajdują się w sylabusach do poszczególnych modułów kształcenia. Uogólniając można jednakże wskazać wiele powtarzalnych zasad oceniania i weryfikacji.

Każdy przedmiot kształcenia kierunkowego zaliczany jest na podstawie egzaminu lub zaliczenia na ocenę. Egzamin może mieć formę pytań pisemną lub ustną w postaci: zadań, pytań otwartych lub testu (zwykłego albo komputerowego). Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia/egzaminu jest zaliczenie pozytywne wszystkich innych rygorów, tj. ćwiczeń rachunkowych/konwersatoryjnych, ćwiczeń laboratoryjnych oraz seminarium i projektu.

Ćwiczenia laboratoryjne są prowadzone w salach komputerowych. Mogą być poprzedzane sprawdzeniem wiedzy studentów w zakresie zagadnień związanych z danym tematem. Po wykonaniu ćwiczenia studenci mogą wykonywać sprawozdania, w których muszą się wykazać umiejętnością podsumowania wykonanej pracy, analizy otrzymanych wyników i formułowania wniosków w oparciu o pozyskane umiejętności i doświadczenie.

Projekty zespołowe, jak również zadania laboratoryjne grupowe, dają podstawę do weryfikacji umiejętności działania w zespole, podziału, harmonogramowania i organizowania pracy a także odpowiedzialności za wspólne wyniki.

Ćwiczenia rachunkowe/konwersatoryjne są prowadzone w formie interaktywnej. Kolejne zajęcia realizowane są wg schematu: utrwalenie wiedzy teoretycznej z wykładów, zapoznanie

studentów ze schematami rozwiązywania problemów na przykładach, samodzielna praca studentów nadzorowana przez prowadzącego, praca własna.

Karty informacyjne przedmiotów zawierają trójstronne powiązania pomiędzy poszczególnymi tematami zajęć a sposobami weryfikacji i wszystkimi wskazanymi dla modułu efektami. Umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów i prezentowania ich w logicznie usystematyzowanej postaci (w tym pisemnej) weryfikowane są poprzez realizację projektów przejściowych oraz pracy dyplomowej. Jest to poprzedzone lub uzupełnione prezentowaniem multimedialnym w trakcie seminariów przedmiotowych i (przed)dyplomowych.

Innym sposobem sprawdzenia zakładanych efektów uczenia się kierunkowego jest kształcenie specjalistyczne (praktyka zawodowa) – dotyczy to przede wszystkim umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce oraz współdziałania w zespole ludzkim.

5.4. MACIERZ POKRYCIA SPECJALISTYCZNYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

GRUPY ZAJĘĆ/ PRZEDMIOTÓW I PRZYPISANE DO NICH PUNKTY ECTS I EFEKTY UCZENIA (ODNIESIENIE DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH)

L.p.	Nazwa przedmiotu	Punkty ECTS	Kod disc.	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
IV. Grupa treści kształcenia specjalistycznego				
Specjalność Inżynieria systemów – Systemy informatyczne				
1	Programowanie w językach funkcyjnych	3	ITT	K_W05, K_W10, K_U06, K_U08, K_U17
2	Wprowadzenie do inżynierii systemów	3	ITT	K_W07, K_U12, K_U17
3	Hurtownie danych	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09, K_U17
4	Języki i techniki programowania	2	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_U05, K_U07, K_U17
5	Systemy pracy grupowej	2	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09, K_U17
6	Techniki algorytmiczne	4	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09, K_U17
7	Analiza strukturalna systemów informatycznych	4	ITT	K_W03, K_W04, K_W09, K_U04, K_U05, K_U11, K_K01
8	Metody uczenia maszynowego	3	ITT	K_W05, K_W11, K_W20, K_U08, K_U17
9	Algorytmy optymalizacji	3	ITT	K_W02, K_W04, K_W05, K_U03, K_U06, K_K01
10	Metody eksploracji danych	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09, K_U17
11	Bazy danych NoSQL	3	ITT	K_W05, K_U08, K_U17
12	Modelowanie i implementacja procesów biznesowych	3	ITT	K_W06, K_W07, K_W08, K_W10, K_U06, K_U07, K_U17
13	Metodyki obiektowe	5	ITT	K_W03, K_W04, K_W09, K_U04, K_U05, K_U11, K_K01
14	Technologie aplikacji Internetowych	2	ITT	K_W05, K_W06, K_U17

15	Informatyczne systemy zarządzania	2	ITT	K_W03, K_W09, K_W10, K_U04, K_U05, K_U11, K_K01
16	Metody i narzędzia wspomagania dowodzenia	2	ITT	K_W07, K_W10, K_W11, K_U08
17	Automaty i języki formalne	3	ITT	K_W02, K_W03, K_W04, K_U02, K_U05
18	Obliczenia równoległe i rozproszone	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_W17, K_U05, K_U17
19	Metody numeryczne	3	ITT	K_W02, K_W04, K_W05, K_U03, K_U06, K_K01
20	Bezpieczeństwo systemów Informatycznych	4	ITT	K_W03, K_W04, K_W05, K_W08, K_W10, K_U10, K_K01
21	Wdrażanie metodyk Obiektowych	3	ITT	K_W03, K_W04, K_W09, K_U04, K_U05, K_U11, K_K01
22	Efektywność systemów Informatycznych	2	ITT	K_W02, K_W03, K_W07, K_W10, K_U03, K_K01
23	Projekt zespołowy	4	ITT	K_W05, K_W08, K_W09, K_U05, K_U06, K_U07, K_U17, K_K04
24	Systemy rzeczywistości rozszerzonej i wirtualnej	4	ITT	K_W05, K_W06, K_U17
25	Zarządzanie projektami	3	ITT	K_W03, K_W09, K_W10, K_U04, K_U05, K_U11, K_K01
26	Technologie Internetu Rzeczy	2	ITT	K_W05, K_W06, K_U17
27	Technologie mobilne	2	ITT	K_W05, K_W06, K_U05, K_U13, K_U16
28	Modelowanie i symulacja pola walki	4	ITT	K_W10, K_U08
29	Metodyki zwinne	2	ITT	K_W03, K_W04, K_W09, K_U03, K_U04, K_U10, K_U14
30	Zarządzanie usługami Informatycznymi	3	ITT	K_W07, K_W09, K_W14, K_W20, K_U06, K_U07, K_U10

Macierz pokrycia specjalistycznych efektów uczenia: inżynieria systemów – systemy informatyczne

	Inżynieria systemów - Systemy Informatyczne																														
	Programowanie w językach funkcyjnych	Wprowadzenie do inżynierii systemów	Narzędzia danych	Języki i techniki programowania	Systemy pracy grupowej	Techniki algorytmiczne	Analiza i strukturalizacja systemów informatycznych	Metody uczenia maszynowego	Algorytmy optymalizacji	Metody eksploracji danych	Basety danych NoSQL	Modelowanie i implementacja procesów biznesowych	Metody dydaktyczne	Technologie aplikacji internetowych	Informacyjne systemy zarządzania danymi	Metody i narzędzia wspomagania dowodzenia	Automatyzacja i języki formalne	Obliczenia równoległe i rozproszone	Metody numeryczne	Bezpieczeństwo systemów informatycznych	Wdrażanie i testowanie obiektów	Eksploatacja systemów informatycznych	Projektowanie oprogramowania	Systemy rozpraszania i zarządzania	Zarządzanie projektami	Technologie Internetu Rzeczy	Technologie mobilne	Modelowanie i symulacja procesów	Metody uczenia	Zarządzanie systemami informatycznymi	
K_W01																															
K_W02									x										x			x									
K_W03							x						x		x				x	x		x			x					x	
K_W04							x		x				x				x		x	x	x									x	
K_W05	x		x	x	x	x		x	x	x	x			x				x	x	x		x	x		x	x	x	x			
K_W06			x	x	x	x				x		x		x				x				x				x	x				
K_W07		x										x				x						x									x
K_W08				x								x						x		x			x								
K_W09							x						x		x						x		x		x					x	x
K_W10	x											x			x	x				x		x			x						
K_W11			x		x	x		x								x															
K_W12																															
K_W13																															
K_W14																															x
K_W15																															
K_W16																															
K_W17																		x													
K_W18																															
K_W19																															
K_W20								x																							x
K_W21																															
K_U01																															
K_U02																		x													
K_U03									x											x		x								x	
K_U04							x						x		x						x				x					x	
K_U05				x			x						x		x		x	x			x		x		x		x				
K_U06	x		x		x	x			x	x		x							x				x								x
K_U07				x								x											x								x
K_U08	x							x			x					x													x		
K_U09			x		x	x																									
K_U10																				x										x	x
K_U11							x						x		x						x				x						
K_U12		x																													
K_U13																													x		
K_U14																															
K_U15																															x
K_U16																															
K_U17	x	x	x	x	x	x		x		x	x	x		x				x				x	x		x		x				
K_U18																															
K_K01							x		x				x		x				x	x	x	x			x						
K_K02																															
K_K03																															
K_K04																															
K_K05																															
K_K06																															

L.p.	Nazwa przedmiotu	Punkty ECTS	Kod disc.	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
IV. Grupa treści kształcenia specjalistycznego				
Specjalność Inżynieria systemów – Analiza Danych				
1	Programowanie w językach funkcyjnych	3	ITT	K_W05, K_W10, K_U06, K_U08, K_U17
2	Sieci neuronowe	2	ITT	K_W05, K_W11, K_U08, K_U17
3	Hurtownie danych	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09, K_U17
4	Języki i techniki programowania	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_U05, K_U07, K_U17
5	Metody prognozowania	3	ITT	K_W10, K_W11, K_U08
6	Algorytmy optymalizacji inspirowane biologicznie	3	ITT	K_W05, K_W10, K_W11, K_W20, K_U08
7	Techniki algorytmiczne	4	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09, K_U17
8	Metody uczenia maszynowego	3	ITT	K_W05, K_W11, K_W20, K_U08, K_U17
9	Systemy analityczno-raportowe	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W11, K_U06, K_U09
10	Projektowanie i wdrażanie systemów informatycznych	4	ITT	K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_U05, K_U06, K_U07, K_U17
11	Analiza i wizualizacja danych	2	ITT	K_W05, K_W10, K_U06, K_U08, K_U17
12	Metody eksploracji danych	3	ITT	K_W05, K_W10, K_U06, K_U08, K_U17
13	Bazy danych NoSQL	3	ITT	K_W05, K_U08, K_U17
14	Przetwarzanie języka naturalnego (NLP)	3	ITT	K_W05, K_W20, K_U08
15	Metody i narzędzia wnioskowania	2	ITT	K_W11, K_U08, K_U11
16	Wielokryterialne metody oceny i optymalizacji	3	ITT	K_W02, K_W04, K_W05, K_U03, K_U06, K_K01
17	Zaawansowane metody uczenia maszynowego	3	ITT	K_W05, K_W11, K_W20, K_U08, K_U17
18	Obliczenia równoległe i rozproszone	3	ITT	K_W05, K_W06, K_W08, K_W17, K_U05, K_U17
19	Rozproszone przetwarzanie danych w bazach danych	2	ITT	K_W05, K_U17
20	Modelowanie i analiza sieci Złożonych	5	ITT	K_W10, K_W11, K_U08
21	Teoria decyzji statystycznych	3	ITT	K_W02, K_U05, K_U12
22	Cloud computing	2	ITT	K_W03, K_W08, K_U04, K_U09, K_U14
23	Sieci bayesowskie	2	ITT	K_W02, K_W05, K_U05, K_U12
24	Głębokie uczenie maszynowe	2	ITT	K_W02, K_W05, K_U05, K_U12
25	Zarządzanie projektami	3	ITT	K_W03, K_W09, K_W10, K_U04, K_U05, K_U11, K_K01

26	Modelowanie i symulacja pola walki	4	ITT	K_W10, K_U08
27	Big Data	4	ITT	K_W05, K_W06, K_U17
28	Projekt zespołowy	4	ITT	K_W05, K_W08, K_W09, K_U05, K_U06, K_U07, K_U17, K_K04
29	Metodyki zwinne	3	ITT	K_W03, K_W04, K_W09, K_U03, K_U04, K_U10, K_U14
30	Metody inteligencji obliczeniowej	2	ITT	K_W02, K_W05, K_U05, K_U12

Macierz pokrycia specjalistycznych efektów uczenia: inżynieria systemów – analiza danych

	Inżynieria systemów - Analiza danych																									
	Programowanie w językach funkcyjnych	Specjalizowane	Wartości danych	Algorytmy i techniki programowania	Metody programowania	Algorytmy optymalizacji i programowanie heurystyczne	Techniki algorytmiczne	Metody uczenia maszynowego	Systemy analityczne i raportowe	Projektowanie i wdrażanie systemów informatycznych	Audyt i kontrola jakości danych	Metody eksploracji danych	Interaktywne	Przetwarzanie języka naturalnego (NLP)	Metody i narzędzia do zbierania danych	Wizualizacja danych i raportowanie	Zarządzanie i monitorowanie zasobów	Obliczenia i przetwarzanie danych	Modelowanie i analiza sieci złożonych	Interaktywne przetwarzanie danych w bazach danych	Modelowanie i analiza sieci złożonych	Interaktywne przetwarzanie danych w bazach danych	Cloud computing	Specjalizowane	Specjalizowane	Specjalizowane
K_W01																										
K_W02																										
K_W03																										
K_W04																										
K_W05	x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
K_W06			x	x		x		x	x	x																
K_W07										x																
K_W08				x					x			x														
K_W09										x																
K_W10	x				x	x					x	x								x						
K_W11		x	x		x	x	x	x	x					x		x				x						
K_W12																										
K_W13																										
K_W14																										
K_W15																										
K_W16																										
K_W17																										
K_W18																										
K_W19																										
K_W20						x		x							x											
K_W21																										
K_U01																										
K_U02																										
K_U03																										
K_U04																										
K_U05				x						x																
K_U06	x		x			x		x	x	x	x			x												
K_U07				x						x																
K_U08	x	x			x	x		x			x	x		x						x						
K_U09			x			x		x																		
K_U10																										
K_U11						x								x												
K_U12																										
K_U13																										
K_U14																										
K_U15																										
K_U16																										
K_U17	x	x	x	x				x		x	x	x	x		x	x	x									
K_U18																										
K_K01																										
K_K02																										
K_K03																										
K_K04																										
K_K05																										
K_K06																										

L.p.	Nazwa przedmiotu	Punkty ECTS	Kod disc.	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
IV. Grupa treści kształcenia specjalistycznego				
Specjalność Systemy teleinformatyczne - Sieci teleinformatyczne				
1	Kompresja danych multimedialnych	3	ITT	K_W05, K_W18, K_U05, K_U15
2	Routing w sieciach komputerowych	3	ITT	K_W13, K_U11
3	Technologie JavaEE	2	ITT	K_W05, K_W06, K_U05
4	Podstawy aplikacji internetowych	2	ITT	K_W05, K_W06, K_U05
5	Systemy operacyjne UNIX	3	ITT	K_W05, K_W12, K_U10
6	Podstawy zabezpieczeń sieci	3	ITT	K_W14, K_U12
7	Systemy dialogowe	2	ITT	K_W05, K_W11, K_W18, K_U05, K_U09, K_U15
8	Modelowanie i analiza systemów teleinformatycznych	5	ITT	K_W08, K_W09, K_U05, K_U18
9	Administrowanie środowiskiem Windows	5	ITT	K_W12, K_U10
10	Podstawy przetwarzania Rozproszonego	2	ITT	K_W08, K_U05
11	Projektowanie i wytwarzanie systemów teleinformatycznych	4	ITT	K_W08 K_W09 K_U05 K_U07
12	Telefonia IP	2	ITT	K_W13 K_U11
13	Ergonomia systemów Interaktywnych	2	ITT	K_W02 K_W04 K_W05 K_U02 K_U12 K_U14 K_K04 K_K06
14	Systemy rozproszone	3	ITT	K_W04 K_U11 K_U14 K_K05 K_K06
15	Projektowanie systemów bezpieczeństwa informacji	5	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14 K_K06
16	Systemy czasu rzeczywistego	3	ITT	K_W04 K_U08 K_U14 K_K05
17	Projektowanie interfejsu człowiek-komputer	4	ITT	K_W03 K_U08 K_U14 K_K06
19	Wirtualizacja systemów IT	2	ITT	K_W03 K_W04 K_W10 K_U11 K_U12 K_U14 K_K01
19	Sieci IPv6	3	ITT	K_W07 K_U07 K_U14 K_K03 K_K06
20	Sieci bezprzewodowe	3	ITT	K_W13 K_U11
21	Technologie sieci teleinformatycznych	4	ITT	K_W13 K_U11
22	Systemy bezpieczeństwa sieciowego	2	ITT	K_W13 K_W14 K_U12
23	Administrowanie systemem operacyjnym Unix	4	ITT	K_W12 K_U09 K_U18
24	Metody i zadania rozpoznawania wzorców	4	ITT	K_W04 K_W05 K_U05 K_U12 K_U14 K_K06
25	Bezpieczeństwo aplikacji internetowych	2	ITT	K_W14 K_U12
26	Studium ataków i incydentów	2	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14

L.p.	Nazwa przedmiotu	Punkty ECTS	Kod disc.	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
IV. Grupa treści kształcenia specjalistycznego				
Specjalność Systemy teleinformatyczne – Mobilne systemy komputerowe				
1	Kompresja danych multimedialnych	3	ITT	K_W05 K_W18 K_U05 K_U15
2	Routing w sieciach komputerowych	3	ITT	K_W13 K_U11
3	Technologie JavaEE	2	ITT	K_W05 K_W06 K_U05
4	Podstawy aplikacji internetowych	2	ITT	K_W05 K_W06 K_U05
5	Systemy operacyjne UNIX	3	ITT	K_W05 K_W12 K_U10
6	Podstawy zabezpieczeń sieci	3	ITT	K_W14 K_U12
7	Systemy dialogowe	2	ITT	K_W05 K_W11 K_W18 K_U05 K_U09 K_U15
8	Modelowanie i analiza systemów teleinformatycznych	5	ITT	K_W08 K_W09 K_U05 K_U18
9	Administrowanie środowiskiem Windows	5	ITT	K_W12 K_U10
10	Podstawy przetwarzania rozproszonego	2	ITT	K_W08 K_U05
11	Projektowanie i wytwarzanie systemów teleinformatycznych	4	ITT	K_W08 K_W09 K_U05 K_U07
12	Telefonia IP	2	ITT	K_W13 K_U11
13	Ergonomia systemów Interaktywnych	2	ITT	K_W02 K_W04 K_W05 K_U02 K_U12 K_U14 K_K04 K_K06
14	Systemy rozproszone	3	ITT	K_W04 K_U11 K_U14 K_K05 K_K06
15	Projektowanie systemów bezpieczeństwa informacji	5	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14 K_K06
16	Systemy czasu rzeczywistego	3	ITT	K_W04 K_U08 K_U14 K_K05
17	Projektowanie interfejsu człowiek-komputer	4	ITT	K_W03 K_U08 K_U14 K_K06
18	Wirtualizacja systemów IT	2	ITT	K_W03 K_W04 K_W10 K_U11 K_U12 K_U14 K_K01
19	Sieci IPv6	3	ITT	K_W07 K_U07 K_U14 K_K03 K_K06
20	Architektura systemów Mobilnych	3	ITT	K_W04 K_U11 K_U14 K_K01
21	Programowanie systemów Mobilnych	5	ITT	K_W05 K_U05
22	Telerobotyka	4	ITT	K_W02 K_U08 K_U14 K_K01
23	Niskopoziomowe moduły Systemowe	5	ITT	K_W05 K_W12 K_U05 K_U16
24	Systemy telemetryczne	2	ITT	K_W19 K_U16
25	Systemy sieci sensorycznych	2	ITT	K_W04 K_U08 K_U11 K_U14 K_K01
26	Studium ataków i incydentów	2	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14 K_K06
27	Zarządzanie sieciami teleinformatycznymi	4	ITT	K_W03 K_W07 K_U07 K_U14 K_K03 K_K06

Macierz pokrycia specjalistycznych efektów uczenia: Systemy teleinformatyczne – mobilne systemy komputerowe

	Inżynieria systemów - Mobilne systemy komputerowe																												
	Komputacja danych maszynowych	Routing w sieciach komputerowych	Technologie IPv6	Podstawy aplikacji internetowych	Systemy operacyjne UNIX	Podstawy zabezpieczania sieci	Systemy dialogowe	Modelowanie i analiza systemów teleinformatycznych	Administracja i konfiguracja Windows	Podstawy przetwarzania rozproszonego	Projektowanie i wyznaczanie systemów teleinformatycznych	Telefonia IP	Wzrost systemów interaktywnych	Systemy rozproszone	Projektowanie systemów bezpieczeństwa informacji	Systemy czasu rzeczywistego	Projektowanie interfejsu człowiek-komputer	Wirtualizacja systemów IT	Sieci IPv6	Architektura systemów mobilnych	Programowanie systemów mobilnych	Teledobryta	Wielosystemowe moduły systemowe	Systemy telemedyczne	Systemy decyzyjne	Studium etatów i ekspertów	Zarządzanie sieciami teleinformatycznymi	Projekt zespołowy	
K_W01																													
K_W02												x										x							
K_W03															x		x										x		
K_W04													x	x		x													
K_W05	x		x	x	x		x						x								x		x						
K_W06		x	x																										
K_W07																				x									
K_W08								x		x	x				x											x		x	
K_W09								x			x																		
K_W10																		x											
K_W11							x																						
K_W12					x				x																				
K_W13		x										x											x						
K_W14						x																							
K_W15																													
K_W16																													
K_W17																													
K_W18	x						x																						
K_W19																								x					
K_W20																													
K_W21																													
K_U01																													
K_U02													x																
K_U03																													
K_U04																													
K_U05	x		x	x		x	x		x	x											x		x					x	
K_U06																													
K_U07										x					x				x								x	x	x
K_U08																x	x					x				x			
K_U09							x								x												x		
K_U10					x				x																				
K_U11		x										x							x		x					x			
K_U12						x							x																
K_U13																													
K_U14													x	x	x	x	x					x				x	x	x	
K_U15	x						x																						
K_U16																							x						
K_U17																								x					
K_U18								x																					
K_K01																		x		x		x				x			
K_K02																													
K_K03																			x									x	
K_K04													x																
K_K05																x													
K_K06											x	x	x	x	x		x		x							x	x		

L.p.	Nazwa przedmiotu	Punkty ECTS	Kod disc.	Symbole kierunkowych efektów uczenia się
IV. Grupa treści kształcenia specjalistycznego				
Specjalność Systemy teleinformatyczne – Bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych				
1	Kompresja danych multimedialnych	3	ITT	K_W05 K_W18 K_U05 K_U15
2	Routing w sieciach komputerowych	3	ITT	K_W13 K_U11
3	Technologie JavaEE	2	ITT	K_W05 K_W06 K_U05
4	Podstawy aplikacji internetowych	2	ITT	K_W05 K_W06 K_U05
5	Systemy operacyjne UNIX	3	ITT	K_W05, K_W12 K_U10
6	Podstawy zabezpieczeń sieci	3	ITT	K_W14 K_U12
7	Systemy dialogowe	2	ITT	K_W05 K_W11 K_W18 K_U05 K_U09 K_U15
8	Modelowanie i analiza systemów teleinformatycznych	5	ITT	K_W08 K_W09 K_U05 K_U18
9	Administrowanie środowiskiem Windows	5	ITT	K_W12 K_U10
10	Podstawy przetwarzania Rozproszonego	2	ITT	K_W08 K_U05
11	Projektowanie i wytwarzanie systemów teleinformatycznych	4	ITT	K_W08 K_W09 K_U05 K_U07
12	Telefonia IP	2	ITT	K_W13 K_U11
13	Ergonomia systemów Interaktywnych	2	ITT	K_W02 K_W04 K_W05 K_U02 K_U12 K_U14 K_K04 K_K06
14	Systemy rozproszone	3	ITT	K_W04 K_U11 K_U14 K_K05 K_K06
15	Projektowanie systemów bezpieczeństwa informacji	5	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14 K_K06
16	Systemy czasu rzeczywistego	3	ITT	K_W04 K_U08 K_U14 K_K05
17	Projektowanie interfejsu człowiek-komputer	4	ITT	K_W03 K_U08 K_U14 K_K06
18	Wirtualizacja systemów IT	2	ITT	K_W03 K_W04 K_W10 K_U11 K_U12 K_U14 K_K01
19	Sieci IPv6	3	ITT	K_W07 K_U07 K_U14 K_K03 K_K06
20	Bezpieczeństwo sieci bezprzewodowych	5	ITT	K_W13, K_W14, K_U12
21	Administrowanie systemem operacyjnym UNIX	4	ITT	K_W12 K_U09 K_U18
22	Bezpieczeństwo systemów VoIP	3	ITT	K_W07 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14
23	Systemy bezpieczeństwa Sieciowego	2	ITT	K_W13 K_W14 K_U12
24	Ataki sieciowe i złośliwe Oprogramowanie	3	ITT	K_W14 K_U12
25	Zarządzanie bezpieczeństwem informacji	2	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14 K_K01
26	Systemy sieci sensorycznych	2	ITT	K_W04 K_U08 K_U11 K_U14 K_K01

27	Studium ataków i incydentów	2	ITT	K_W03 K_W08 K_U07 K_U09 K_U14
28	Zarządzanie sieciami Teleinformatycznymi	4	ITT	K_W03 K_W07 K_U07 K_U14 K_K03 K_K06
29	Projekt zespołowy	4	ITT	K_W08 K_U05 K_U07 K_U18

Macierz pokrycia specjalistycznych efektów uczenia: Systemy teleinformatyczne – bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych

	Inżynieria systemów - Bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych																											
	Kompresja danych multimedialnych	Routing w sieciach komputerowych	Technologie JavaEE	Podstawy aplikacji internetowych	Systemy operacyjne UNIX	Podstawy zabezpieczeń sieci	Systemy dialogowe	Modelowanie i analiza systemów teleinformatycznych	Administrowanie środowiskiem Windows	Podstawy przetwarzania rozproszonego	Projektowanie i wyznaczanie systemów teleinformatycznych	Telefonia IP	Ergonomia w systemach interaktywnych	Systemy rozproszone	Projektowanie systemów bezpieczeństwa informacji	Systemy czasu rzeczywistego	Projektowanie interfejsów człowiek-komputer	Wirtualizacja systemów IT	Sieci IPv6	Bezpieczeństwo sieci bezprzewodowych	Administrowanie systemem operacyjnym UNIX	Bezpieczeństwo systemów VoIP	Systemy bezpieczeństwa sieciowego	Ataki i sieciowe i ich inne oprogramowanie	Zarządzanie bezpieczeństwem informacji	Systemy sieci sensorycznych	Studium ataków i incydentów	Zarządzanie sieciami teleinformatycznymi
K_W01																												
K_W02												x																
K_W03															x										x		x	
K_W04												x	x			x												
K_W05	x		x	x	x		x					x						x								x		
K_W06			x	x																								
K_W07																			x				x					
K_W08								x		x	x				x							x			x	x	x	x
K_W09								x																	x	x	x	
K_W10											x								x									
K_W11																										x		
K_W12					x				x												x							
K_W13		x										x								x			x					
K_W14						x														x			x	x		x		
K_W15																												
K_W16																												
K_W17																												
K_W18	x						x																					
K_W19																												
K_W20																												
K_W21																												
K_U01																												
K_U02												x																
K_U03																												
K_U04																												
K_U05	x		x	x			x	x		x	x																	x
K_U06																												
K_U07										x					x					x					x		x	x
K_U08																x	x											
K_U09							x								x					x	x				x		x	
K_U10					x				x																			
K_U11		x										x		x					x									
K_U12						x							x					x		x			x	x				
K_U13																												
K_U14												x	x	x	x	x	x	x	x						x		x	x
K_U15	x						x																					
K_U16																												
K_U17																												
K_U18								x													x							x
K_R01																		x							x	x		
K_R02																												
K_R03																												
K_R04												x																
K_R05																												
K_R06											x	x	x	x	x		x		x									x

5.5. KONCEPCJA I CELE KSZTAŁCENIA

Zgodnie z misją Wojskowej Akademii Technicznej, określoną w Statucie WAT „Wojskowa Akademia Techniczna, powołana ustawą z 1951 roku, jest publiczną uczelnią akademicką nadzorowaną przez Ministra Obrony Narodowej. Jako otwarty uniwersytet techniczny, służy Siłom Zbrojnym, nauce, gospodarce i społeczeństwu poprzez kształcenie podchorążych i studentów, rozwój kadry naukowo-dydaktycznej oraz prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w obszarach nauk ścisłych, technicznych i społecznych, a w szczególności w zakresie techniki wojskowej i technologii bezpieczeństwa”. Kierunek studiów „informatyka” umiejscowiony w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie naukowej informatyka techniczna i telekomunikacja dobrze wpisuje się zatem w realizację misji Uczelni. Zastosowanie metod i narzędzi informatyki jest niezbędne we wszystkich obszarach funkcjonowania współczesnego społeczeństwa, gospodarki oraz Sił Zbrojnych. Szczególne znaczenie dla Sił Zbrojnych mają uwzględnione w programie kształcenia na kierunku „informatyka” zagadnienia związane z systemami teleinformatycznymi, metodami i systemami zarządzania i wspomagania decyzji. Moduły związane z bezpieczeństwem przetwarzania informacji, bezpieczeństwem systemów teleinformatycznych, czy kryptografią składają się na kształcenie w zakresie technologii bezpieczeństwa istotnych zarówno dla zastosowań wojskowych jak i gospodarczych czy też administracyjnych.

Ponadto celem kształcenia jest:

- a) przekazanie wiedzy z zakresu uwarunkowań normalizacyjnych i prawnych, w zdobywaniu której za punkt wyjścia należy przyjąć wiedzę ogólną z dziedziny nauk informatycznych oraz kształtowanie krytycznej świadomości podstaw teoretycznych rozpatrywanych komercyjnych systemów bezpieczeństwa informacji, pogłębionej analizy i zastosowania w praktyce krytycznej oceny istniejących rozwiązań w tej dziedzinie;
- b) kształtowanie kreatywności, profesjonalizmu oraz wrażliwości etycznej, zaangażowania i poczucia odpowiedzialności w środowisku pracy i poza nim;
- c) uświadomienie potrzeby oraz rozwinięcie umiejętności uczenia się przez całe życie i rozwoju osobowego.

Absolwent powinien posiadać wiedzę ogólną z zakresu nauk matematycznych, wybranych nauk technicznych, ze szczególnym uwzględnieniem informatyki oraz specjalistyczną z zakresu inżynierii bezpieczeństwa, w tym z obszaru bezpieczeństwa systemów technicznych tworzących Krytyczną Infrastrukturę Państwa (KIP). Powinien dysponować wiedzą z zakresu bezpieczeństwa informacji, systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji, zagrożeń w cyberprzestrzeni. Znać główne zależności pomiędzy podmiotami i przedmiotami bezpieczeństwa oraz ich otoczeniem. Mieć podstawową wiedzę o cyklu życia systemów bezpieczeństwa oraz technologicznej platformy bezpieczeństwa. Powinien posiadać umiejętności korzystania z wiedzy w życiu zawodowym, w komunikowaniu się z otoczeniem zewnętrznym i wewnętrznym, aktywnym uczestniczeniu w pracach zespołów interdyscyplinarnych, kierowaniu podległymi pracownikami i stosowaniu jej w problematyce technicznej, organizacyjnej, prawnej i ekonomicznej. Potrafić racjonalnie analizować przyczyny i skutki procesów i zjawisk związanych z bezpieczeństwem informacji. Powinien efektywnie uczestniczyć w projektowaniu systemów bezpieczeństwa informacji oraz analizach i ocenach bezpieczeństwa i ryzyka, kontroli

przestrzegania przepisów, warunków pracy i standardów bezpieczeństwa. Absolwent powinien być przygotowany do pełnienia funkcji organizatorskich oraz prowadzenia dokumentacji związanej z szeroko rozumianym bezpieczeństwem informacji. Absolwent powinien być przygotowany do pracy w administracji i sektorze gospodarczym w strukturach odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa. Powinna cechować go świadomość odpowiedzialności za jakość pracy związanej z wykonywanym zawodem i skutkami podejmowanych decyzji oraz potrzebie upowszechniania zagadnień bezpieczeństwa informacji w środowiskach lokalnych.

Oprócz realizacji ww. treści w trakcie trwania nauki kandydaci na żołnierzy zawodowych muszą odbywać określoną „Regulaminem kultury fizycznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” liczbę godzin wychowania fizycznego oraz realizować zwiększoną liczbę godzin zajęć języka angielskiego, pozwalającą studentom na zakończenie kształcenia uzyskać sprawność językową wg. STANAG 6001 na poziomie 3232.

Zasadniczym celem kształcenia wojskowego jest przygotowanie kandydatów do wykonywania zawodu oficera zapewniające skuteczne ich działanie w warunkach bojowych i podczas pokojowego funkcjonowania Sił Zbrojnych RP. Ponadto, realizacja standardu wojskowego zapewni kandydatom na oficerów percepcję wiedzy wojskowej, nabycie specyficznych umiejętności związanych ze służbą wojskową oraz wpłynie na kształtowanie kompetencji personalnych i społecznych przygotowujących do objęcia pierwszego stanowiska służbowego.

Program studiów dla określonego kierunku i poziomu kształcenia oraz dla określonego profilu lub profili kształcenia na tym kierunku obejmuje:

- opis zakładanych efektów uczenia się,
- program studiów - opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów wraz z planem studiów.

Przedmiot kształcenia to z definicji zajęcia lub grupa zajęć z przypisanymi efektami uczenia się oraz liczbą punktów ECTS. Może to być zatem typowy przedmiot, praktyka zawodowa, zbiór przedmiotów obowiązkowych dla określonej specjalności lub specjalizacji w ramach kierunku studiów, zestaw przedmiotów wybieralnych przez studenta. Dla wszystkich przedmiotów opracowano indywidualne programy nauczania przedmiotu – sylabusy, które zawierają treści uczenia się, jakie zostaną przekazane w procesie edukacji oraz efekty uczenia się, czyli wiedza, umiejętności i kompetencje, jakie posiada student-podchorąży po zrealizowaniu danego przedmiotu. Są tam wskazane sposoby weryfikacji efektów i relacje między tematami a efektami.

Plan studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych zawiera następujące moduły kształcenia: moduł kształcenia wojskowego, moduł kształcenia kierunkowego (przedmioty ogólne, podstawowe i kierunkowe), moduł kształcenia specjalistycznego wraz z przedmiotami w CS i JW, pracę dyplomową – pracę końcową.

W module kształcenia wojskowego realizowane jest wspólne kształcenie podchorążych (niezależnie od specjalności i kierunku studiów) w zakresie szkolenia ogólnowojskowego, kształcenia humanistyczno-przywódczego oraz szkolenia z wychowania fizycznego i językowego. Przewidziany jest również obóz sportowo-językowy po II semestrze, praktyka dowódcy drużyny po IV semestrze oraz praktyka dowódcy plutonu w X semestrze studiów.

W module kształcenia kierunkowego (profil politechniczny) realizowane jest kształcenie w zakresie wymaganym dla kierunku studiów. Jest ono kontynuowane także w module kształcenia specjalistycznego, gdzie odbywa się zaawansowane kształcenie specjalistyczne (wojskowo-cywilne) określone specjalnościami kształcenia. Proces kształcenia w tej części jest realizowany w uczelni oraz w wybranych centrach szkolenia i jednostkach wojskowych w formie szkoleń specjalistycznych i praktyk zawodowych. W planie studiów przewidziane są dwa szkolenia specjalistyczne – praktyki zawodowe informatyki o charakterze określonym specjalnością kształcenia po VI i po VIII semestrze studiów, o charakterze określonym specjalnością kształcenia.

Plany studiów zostały opracowane zgodnie z zasadą równoważenia obciążenia studenta nakładem pracy w poszczególnych semestrach studiów. Dla wszystkich semestrów przyjęto obciążenie na poziomie około 30 punktów ECTS. Punktami ECTS nie objęto bloku kształcenia wojskowego (ECTS jest miarą nakładu pracy studenta niezbędnej do opanowania zakładanych efektów kształcenia) z wyjątkiem przedmiotu Historia Polski.

Zajęcia na uczelni przewidziane planem studiów zaliczane są do czasu bezpośredniego kontaktu nauczyciela ze studentem. Student osiąga wyodrębniony zbiór efektów kształcenia nie tylko w trakcie samych zajęć, lecz wymagana jest do tego również praca własna. Zatem obciążenie pracą studenta, za które naliczane są punkty ECTS, obejmuje różne formy aktywności, m.in.:

- godziny kontaktowe (wykłady, ćwiczenia, itp.) z nauczycielem,
- nauczanie na odległość,
- przygotowanie się do laboratorium i/lub zaliczeń,
- opracowanie sprawozdania po zajęciach praktycznych,
- konsultacje,
- egzaminy.

6. KALENDARZOWY PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH – NABÓR 2021

Kierunek studiów: Informatyka Korpus osobowy: Łączności i informatyki
Specjalności: wszystkie specjalności Grupa osobowa: projektowo-programowa informatyki,

eksploatacji systemów informatycznych

MIESIĄC	PAŹDZIERNIK			LISTOPAD			GRUDZIEŃ			STYCZEŃ			LUTY			MARZEC			KWIECIEŃ			MAJ			CZERWIEC			LIPIEC			SIERPIEŃ			WRZESIEŃ		
(DEKADA)	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III
CZAS STUDIÓW																																				
Podstawowe szkolenie wojskowe																																				
1, 2 semestr																																				
3, 4 semestr																																				
5, 6 semestr																																				
7, 8 semestr																																				
9, 10 semestr																																				

LEGENDA:

- Podstawowe szkolenie wojskowe
  Kształcenie w WAT
  Kształcenie specjalistyczne w centrach szkolenia (OS, JW.)
- Praktyka dowódcy drużyny i dowódcy plutonu
  Obóz sportowo – językowy
  Urlop/Dyspozycja dowódcy bszkol.
- Obrona pracy inżynierskiej/magisterskiej
  Egzamin na oficera
  Przygotowanie do promocji
 Promocja ☆

Plan specjalności „Inżynieria systemów – systemy informatyczne”

52

Wojskowa
Akademia
Techniczna

PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH WOJSKOWYCH O PROFILU OGÓLNOAKADEMICKIM
DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH, NABÓR 2021

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA

Specjalność wojskowa: Inżynieria systemów - Systemy informatyczne

Korpus osobowy: łączności i informatyki

Indeks	GRUPY ZAJĘĆ / PRZEDMIOTY	ogółem liczba godzin / pkt ECTS		Dyscyplina naukowa	ECTS kształt. ogółem	ECTS kształt. specjalizacji	ECTS kształt. praktycznej	ECTS udział NA	Liczba godzin według formy zajęć										Jednostki studiów magisterskich liczba godzin/rygor/pkt ECTS w semestrze:																				Jednostka organizacyjna (instytut/katedra) odpowiedzialna za przedmiot	Uwagi																										
		w tym w CS	ECTS						wykl.	ćwicz.	lab.	proj.	semin.	I		II		III		IV		V		VI		VII		VIII		IX		X																																		
														godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.	ryg.	godz.			ryg.																									
III. Grupa treści kształcenia kierunkowego																														1146	0	92	48,5	92	52,5	494	80	530							0	0	90	8	208	16	284	21	266	23	60	5	30	2	88	8	120	9	0	0		
C. III.1 Wprowadzenie do programowania																														30	3	ITT	2	3	1,5	10		20	+									30	3	5																WCV-ISI
C. III.2 Podstawy techniki komputerów																														60	5	ITT	2,5	5	2,5	28	8	24	+									60	+	5															WCV-ITC	
C. III.3 Architektura i organizacja komputerów																														60	5	ITT	3	5	2,5	24		36	+									60	x	5															WCV-ITC	
C. III.4 Podstawy podzespołów komputerów																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. III.5 Algorytmy i struktury danych																														44	4	ITT	2	4	2	20		24	+									44	x	4															WCV-ISI	
C. III.6 Teoria informacji i kodowania																														44	3	ITT	1,5	3	2	20	10	14	+									44	+	3															WCV-ITC	
C. III.7 Programowanie niskopoziomowe i analiza kodu																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ITC	
C. III.8 Wprowadzenie do automatyki																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ITC	
C. III.9 Programowanie obiektowe																														60	3	ITT	1,5	3	2,5	24		36	+									60	+	3																WCV-ISI
C. III.10 Grafika komputerowa																														44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+									44	x	4															WCV-ITC	
C. III.11 Bazy danych																														60	5	ITT	3	5	2,5	20	14	25	+									60	x	5															WCV-ISI	
C. III.12 Sztuczna inteligencja																														30	2	ITT	0,5	2	1,5	16		14	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. III.13 Systemy operacyjne																														60	5	ITT	2,5	5	2,5	30		30	+									60	x	5															WCV-ITC	
C. III.14 Interfejsy komputerów cyfrowych																														44	3	ITT	1,5	3	2	20	4	20	+									44	+	3															WCV-ITC	
C. III.15 Inżynieria oprogramowania																														44	4	ITT	2,5	4	2	14		30	+									44	x	4															WCV-ISI	
C. III.16 Systemy wbudowane																														44	5	ITT	2,5	5	2	20		24	+									44	x	5															WCV-ITC	
C. III.17 Sieci komputerowe																														60	6	ITT	3	6	2,5	30		30	+									60	x	6															WCV-ISI	
C. III.18 Programowanie współbieżne																														44	3	ITT	2	3	2	12	20	+	12	+								44	+	3															WCV-ISI	
C. III.19 Niezawodność systemów komputerowych																														30	2	ITT	1	2	1,5	14	16	+										30	+	2															WCV-ITC	
C. III.20 Komunikacja człowiek-komputer																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ITC	
C. III.21 Systemy baz danych																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. III.22 Procesy stochastyczne																														30	2	M	0,5	2	1,5	16	14	+										30	+	2															WCV-IMK	
C. III.23 Diagnostyka i wiarygodność systemów komputerowych																														44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+	16	+							44	x	4															WCV-ITC	
C. III.24 Metody symulacji komputerowej																														44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+									44	x	4															WCV-ISI	
C. III.25 Stochastyczne modele eksploatacji systemów komputerowych																														30	2	ITT	0,5	2	1,5	16	14	+										30	+	2															WCV-ISI	
C. III.26 Zarządzanie bazami danych																														16	1	ITT	0,5	1	1	6		10	+									16	+	1															WCV-ISI	
C. III.27 Standardy w projektowaniu systemów dialogowych																														44	4	ITT	2,5	4	2	16		14	+	14	+							44	x	4															WCV-ITC	
C. III.28 Trends in computer technology																														30	2	ITT	0,5	2	1,5	20		10										30	+	2															WCV-ITC	
IV. Grupa treści kształcenia specjalizacyjnego																														970	0	89	0	49	89	47,5	376	66	0	430	0	90	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	224	21	270	26	194	18	222	19	60	5		
C. IV.1 Programowanie w językach funkcyjnych																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3																WCV-ISI
C. IV.2 Wprowadzenie do inżynierii systemów																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.3 Hurtownie danych																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.4 Języki i techniki programowania																														30	2	ITT	1	2	1,5	10		20	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. IV.5 Systemy pracy grupowej																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. IV.6 Techniki algorytmiczne																														44	4	ITT	2,5	4	2	14	10	+	20	+								44	x	4															WCV-ISI	
C. IV.7 Analiza strukturalna systemów informatycznych																														30	4	ITT	2	4	1,5	14		16	+									30	x	4															WCV-ISI	
C. IV.8 Metody uczenia maszynowego																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.9 Algorytmy optymalizacji																														30	3	ITT	1	3	1,5	16	14	+										30	x	3															WCV-ISI	
C. IV.10 Metody eksploracji danych																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	x	3															WCV-ISI	
C. IV.11 Bazy danych NoSQL																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.12 Modelowanie i implementacja procesów biznesowych																														30	3	ITT	2	3	1,5	10		20	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.13 Metody obiektowe																														30	5	ITT	2,5	5	1,5	14		16	+									30	x	5															WCV-ISI	
C. IV.14 Technologie aplikacji internetowych																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. IV.15 Informatyczne systemy zarządzania																														30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. IV.16 Metody i narzędzia wspomagania dowodzenia																														30	2	ITT	0,5	2	1,5	16		14	+									30	+	2															WCV-ISI	
C. IV.17 Automaty i języki formalne																														30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.18 Obliczenia równoległe i rozproszone																														44	3	ITT	1,5	3	2	20	8	16	+									44	+	3															WCV-ISI	
C. IV.19 Metody numeryczne																														30	3	ITT	2	3	1,5	10		20	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.20 Bezpieczeństwo systemów informatycznych																														30	4	ITT	2	4	1,5	12	8	10	+									30	+	4															WCV-ISI	
C. IV.21 Wdrażanie metodów obiektowych																														30	3	ITT	3	3	1,5	10		30	+									30	+	3															WCV-ISI	
C. IV.22 Efektywność systemów informatycznych																														30	2	ITT	1	2	1,5	10	12	+	8	+								30	+	2															WCV-ISI	
C. IV.23 Projekt zespołowy																														44	4	ITT	4	4	2			44	+																											

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Specjalność wojskowa: Inżynieria systemów - Analiza danych

Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA

Korpus osobowy: łączności i informatyki

55

Wojskowa
Akademia
Techniczna

PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH WOJSKOWYCH O PROFILU NOOAKADEMICKIM
DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH, NABÓR 2021

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA

Specjalność wojskowa: Systemy teleinformatyczne - Sieci teleinformatyczne

Korpus osobowy: łączności i informatyki

Indeks	GRUPY ZAJĘĆ / PRZEDMIOTY	ogółem liczba godzin/ pkt ECTS						Dyscyplina naukowa ECTS w semestrze	ECTS w semestrze z przedmiotów naukowych	ECTS w semestrze z przedmiotów specjalnych	ECTS w semestrze z przedmiotów wybawczych	Liczba godzin według formy zajęć					jedynolite studia magisterskie liczba godzin/rygor/pkt ECTS w semestrze:																					jednostka organizacyjna (Instytut/Katedra) odpowiedzialna za przedmiot	Uwagi						
		razem	w tym w CS	ECTS								wykl.	ćwiczc.	lab.	proj.	semin.																													
																		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X																		
A. Grupa zajęć bloku wojskowego		748	30	2	0	0	0	0	0	0	0	319	411	0	0	0	18	111	2	99	0	0	79	0	105	0	86	0	105	0	6	0	0	0	75	0	62	0	20	0					
A.1 Grupa trzecia kształcenia podstawowego		116	0	2	0	0	0	0	0	0	0	34	70	0	0	0	2	46	0	2	16	0	0	14	0	0	14	0	0	10	0	0	0	14	0	0	0	8	0	0					
A.1.1 Działalność wychowawcza i profilaktyka dyscyplinarna		42										24	18					10	Zo																										
A.1.2 Komunikacja społeczna		14										8	6																																
A.1.3 Przywództwo w dowodzeniu		14										14	16																																
A.1.4 Historia sztuki wojennej		16										6	10																																
A.1.5 Historia Polski		30		2								16	14					30	E	2																									
A.1.6 Ochrona informacji niejawnych		10										8				2																													
A.1.7 Profilaktyka antykorupcyjna		8										6	2																																
A.1.8 Bezpieczeństwo cybernetyczne		10										6																																	
A.1.9 Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)		6										6						6	Z																										
B. Grupa trzecia kształcenia kierunkowego		552	30	0	0	0	0	0	0	0	0	225	341	0	0	0	16	65	0	0</																									

Wojskowa
Akademia
Techniczna

PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH WOJSKOWYCH O PROFILU OGÓLNOAKADEMICKIM
DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH, NABÓR 2021

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA

Specjalność wojskowa: Systemy teleinformatyczne - Sieci teleinformatyczne

Korpus osobowy: łączności i informatyki

Indeks	GRUPY ZAJĘĆ / PRZEDMIOTY	ogółem liczba godzin/ pkt ECTS		w tym wCS	ECTS kształt. niezależności	ECTS kształt. niezależności	ECTS kształt. niezależności	ECTS kształt. niezależności	ECTS kształt. niezależności	ECTS kształt. niezależności	Liczba godzin według formy zajęć					Jedynolite studia magisterskie liczba godzin/rygorów/pkt ECTS w semestrach:																				Jednostka organizacyjna (instytut/katedra) odpowiedzialna za przedmiot	Uwagi
																I		II		III		IV		V		VI		VII		VIII		IX		X			
		razem		godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.	ECTS	godz.	ryg.		
		III. Grupa treści kształcenia kierunkowego	1146	0	92		48,5	92	52,5	494	80	530					0	0	90	8	208	16	284	21	266	23	60	5	30	2	88	8	120	9	0	0	
C III.1 Wprowadzenie do programowania	30	3	ITT	2	3	1,5	10		20	+								30	x	3																WCY-ISI	
C III.2 Podstawy techniki komputerów	60	5	ITT	2,5	5	2,5	24		24	+								60	+	5																WCY-ITC	
C III.3 Architektura i organizacja komputerów	60	5	ITT	3	5	2,5	24		36	+										60	x	5														WCY-ITC	
C III.4 Podstawy podzespołów komputerów	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C III.5 Algorytmy i struktury danych	44	4	ITT	2	4	2	20		24	+										44	x	4														WCY-ITC	
C III.6 Teoria informacji i kodowania	44	3	ITT	1,5	3	2	20		14	+										44	+	3														WCY-ITC	
C III.7 Programowanie niskopoziomowe i analiza kodu	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C III.8 Wprowadzenie do automatyki	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C III.9 Programowanie obiektowe	60	3	ITT	1,5	3	2,5	24		36	+										60	+	3														WCY-ITC	
C III.10 Grafika komputerowa	44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+										44	x	4														WCY-ITC	
C III.11 Bazy danych	60	5	ITT	3	5	2,5	20		14	26	+									60	x	5														WCY-ITC	
C III.12 Sztuczna inteligencja	30	2	ITT	0,5	2	1,5	16		14	+										30	+	2														WCY-ITC	
C III.13 Systemy operacyjne	60	5	ITT	2,5	5	2,5	30		30	+										60	x	5														WCY-ITC	
C III.14 Interfejsy komputerów cyfrowych	44	3	ITT	1,5	3	2	20		4	20	+									44	+	3														WCY-ITC	
C III.15 Inżynieria oprogramowania	44	4	ITT	2,5	4	2	14		30	+										44	x	4														WCY-ITC	
C III.16 Systemy wbudowane	44	5	ITT	2,5	5	2	20		24	+										44	x	5														WCY-ITC	
C III.17 Sieci komputerowe	60	6	ITT	3	6	2,5	30		30	+										60	x	6														WCY-ITC	
C III.18 Programowanie współbieżne	44	3	ITT	2	3	2	12		20	+	12	+								44	+	3														WCY-ITC	
C III.19 Niezawodność systemów komputerowych	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C III.20 Komunikacja człowiek-komputer	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C III.21 Systemy baz danych	30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+										30	+	3														WCY-ITC	
C III.22 Procesy stochastyczne	30	2	M	0,5	2	1,5	16		14	+																										WCY-ITC	
C III.23 Diagnostyka i wiarygodność systemów komputerowych	44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+										44	x	4														WCY-ITC	
C III.24 Metody symulacji komputerowej	44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+										44	x	4														WCY-ITC	
C III.25 Stochastyczne modele eksploatacji systemów komputerowych	30	2	ITT	0,5	2	1,5	16		14	+																										WCY-ITC	
C III.26 Zarządzanie bazami danych	16	1	ITT	0,5	1	1	6		10	+																										WCY-ITC	
C III.27 Standardy w projektowaniu systemów dialogowych	44	4	ITT	2,5	4	2	16		14	+	14	+																								WCY-ITC	
C III.28 Trends in computer technology	30	2	ITT	0,5	2	1,5	20		10																											WCY-ITC	
IV. Grupa treści kształcenia specjalistycznego		1142	0	89		50,5	89	53	422	0	570	150	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	296	21	312	26	268	18	192	19	74	5			
C IV.1 Kompresja danych multimedialnych	44	3	ITT	1,5	3	2	20		24	+										44	x	3														WCY-ITC	
C IV.2 Routing w sieciach komputerowych	44	3	ITT	1,5	3	2	16		28	+										44	x	3														WCY-ITC	
C IV.3 Technologie JavaEE	30	2	ITT	1	2	1,5	10		30	+										30	+	2														WCY-ITC	
C IV.4 Podstawy aplikacji internetowych	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C IV.5 Systemy operacyjne UNIX	44	3	ITT	1,5	3	2	16		28	+										44	x	3														WCY-ITC	
C IV.6 Podstawy zabezpieczeń sieci	44	3	ITT	1,5	3	2	18		26	+										44	x	3														WCY-ITC	
C IV.7 Systemy dialogowe	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+										30	+	2														WCY-ITC	
C IV.8 Modelowanie i analiza systemów teleinformatycznych	60	5	ITT	3	5	2,5	24		20	+	16	+								60	x	5														WCY-ITC	
C IV.9 Administracja środowiskiem Windows	60	5	ITT	3	5	2,5	20		40	+										60	x	5														WCY-ITC	
C IV.10 Podstawy przetwarzania rozproszonego	30	2	ITT	1	2	1,5	10		20	+										30	+	2														WCY-ITC	
C IV.11 Projektowanie i wytyczanie systemów teleinformatycznych	60	4	ITT	2	4	2,5	24		24	+	12																									WCY-ITC	
C IV.12 Telefonia IP	30	2	ITT	1	2	1,5	10		20	+										30	+	2														WCY-ITC	
C IV.13 Ergonomia systemów interaktywnych	30	2	ITT	1	2	1,5	14		16	+																										WCY-ITC	
C IV.14 Systemy rozproszone	30	3	ITT	1	3	1,5	20		10	+																										WCY-ITC	
C IV.15 Projektowanie systemów bezpieczeństwa informacji	44	5	ITT	3	5	2	14		16	+	14	+																								WCY-ITC	
C IV.16 Systemy czasu rzeczywistego	30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+																										WCY-ITC	
C IV.17 Projektowanie interfejsu człowiek-komputer	44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+										44	x	4														WCY-ITC	
C IV.18 Wirtualizacja systemów IT	30	2	ITT	1	2	1,5	10		12	+	8																									WCY-ITC	
C IV.19 Sieci IPv6	44	3	ITT	2	3	2	10		20	+	14																									WCY-ITC	
C IV.20 Sieci bezprzewodowe	30	3	ITT	1,5	3	1,5	14		16	+										30	+	3														WCY-ITC/ZST	
C IV.21 Technologia sieci teleinformatycznych	44	4	ITT	2,5	4	2	14		20	+	10									44	x	4														WCY-ITC/ZST	
C IV.22 Systemy bezpieczeństwa sieciowego	30	2	ITT	1	2	1,5	10		20	+										30	+	2														WCY-ITC/ZST	
C IV.23 Administrowanie systemem operacyjnym Unix	44	4	ITT	2,5	4	2	16		28	+										44																	

Plan specjalności „Systemy teleinformatyczne - Mobilne systemy komputerowe”

		PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH WOJSKOWYCH O PROFILU OGÓLNOAKADEMICKIM DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH, NABÓR 2021																				Kierunek studiów: INFORMATYKA										Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA										Specjalność wojskowa: Systemy teleinformatyczne - Mobilne systemy komputerowe										Korpus osobowy: łączności i informatyki																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
Indeks	GRUPY ZAJĘĆ / PRZEDMIOTY	ogółem liczba godzin/ pkt ECTS			Dyscyplina naukowa	ECTS kształt. uniwersyteckie	ECTS kształt. wojskowe	ECTS kształt. praktyczne	ECTS kształt. inżynierskie	Liczba godzin według formy zajęć	jedenolite studia magisterskie																				jedenolite studia magisterskie (instytut/katedra) odpowiedzialna za przedmiot	Uwagi																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
		razem	w tym wCS	ECTS							wykl.	ćwicz.	lab.	proj.	semin.	liczba godzin/tygodni/ECTS w semestrze:																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
											I		II		III		IV		V		VI		VII		VIII		IX		X																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
											godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.	ECTS	godz./tyg.

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Specjalność wojskowa: Systemy teleinformatyczne - Mobilne systemy komputerowe

Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA

Korpus osobowy: łączności i informatyk

59

[illegible]

Wojskowa
Akademia
Techniczna

PLAN JEDNOLITYCH STUDIÓW MAGISTERSKICH WOJSKOWYCH O PROFILU OGÓLNOAKADEMICKIM
DLA KANDYDATÓW NA ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH, NABÓR 2021

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Dyscyplina naukowa: INFORMATYKA TECHNICZNA I TELEKOMUNIKACJA

Specjalność wojskowa: Systemy teleinformatyczne - Bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych

Korpus osobowy: łączności i informatyki

Indeks		GRUPY ZAJĘĆ / PRZEDMIOTY		ogółem liczba godzin/ pkt ECTS		Dyscyplina ECTS karne umiejętności naukowe		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne umiejętności praktyczne		ECTS karne 	

8. PRZEDMIOTOWY PROGRAM STUDIÓW

8.1. PRZEDMIOTY MODUŁU WOJSKOWEGO

8.1.1. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA PODSTAWOWEGO A.I.

A.I.1. DZIAŁALNOŚĆ WYCHOWAWCZA I PROFILAKTYKA DYSCYPLINARNA

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	6	4				10		10				Zo	O
IV	12	6				18		18				Zo	O
VIII	6	8				14		14				E	O
Ogółem	24	18				42		42				Zo-2 E-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest ukształtowanie postaw i zachowań żołnierza – obywatela w mundurze oraz umiejętności w zakresie prowadzenia profilaktyki dyscyplinarnej i działalności wychowawczej w pododdziale.

Treści kształcenia:

System działalności wychowawczej w SZ RP. Kierunki działalności kulturalno-oświatowej w resorcie Obrony Narodowej. Ordery i odznaczenia państwowe i wojskowe. Order Krzyża Wojskowego. Wybrane zagadnienia z kształcenia obywatelskiego. Rodzaje, zasady oraz tryb udzielania wyróżnień. Reagowanie dyscyplinarne. Wymierzanie kar dyscyplinarnych i stosowanie środków dyscyplinarnych. Dyscyplinarne środki zapobiegawcze. Postępowanie dyscyplinarne. Postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Dokumentacja i ewidencja dyscyplinarna. Analiza dyscypliny wojskowej na szczeblu pododdziału; działalność profilaktyczna ŻW i wojskowych organów porządkowych. Podstawowe treści, formy i metody pracy profilaktycznej w pododdziale. Rozmowy indywidualne w pracy wychowawczej. Praca wychowawcza w działaniach bojowych. Rola etyki i moralności w życiu społecznym. Etyka żołnierska w tradycji oręża polskiego. Etyka żołnierska jako etyka zawodu. Moralny sens służby wojskowej. Moralność a dowodzenie. Etyka walki zbrojnej. *Kodeks Honorowy Żołnierza Zawodowego Wojska Polskiego*. Patologie społeczne jako zagrożenia dyscypliny wojskowej. Profilaktyka patologii społecznych w wojsku. Zagadnienia równości płci w warunkach służby wojskowej. Funkcjonowanie żołnierzy w środowisku wielokulturowym.

Równe traktowanie – przeciwdziałanie dyskryminacji z każdego powodu. Choroby XXI w. Rola dowódcy w kształtowaniu morale i nastrojów.

Opis efektów uczenia się:

Postawy patriotyczne, prospołeczne i moralno-etyczne oraz sposoby ich kształtowania; rozumienie systemu działalności wychowawczej w SZ RP; umiejętność posługiwania się oraz stosowania przepisów prawa w zakresie działalności wychowawczej w SZ RP; znajomość orderów i odznaczeń państwowych, rozumienie istoty honorowania Orderem Krzyża Wojskowego; umiejętność wykorzystywania informacji bieżącej do podnoszenia morale i nastrojów żołnierzy; umiejętność doboru tematyki zajęć kształcenia obywatelskiego do prowadzenia działalności wychowawczej w pododdziale; umiejętności i możliwości wykorzystywania form i metod działalności kulturalno-oświatowej w pracy wychowawczej; znajomość odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej oraz konsekwencji w przypadku naruszenia dyscypliny wojskowej; znajomość rodzajów, trybu oraz zasad udzielania wyróżnień, kar oraz środków dyscyplinarnych i dyscyplinarnych środków zapobiegawczych; znajomość zasad i przebiegu postępowania dyscyplinarnego; umiejętność prowadzenia analizy i oceny dyscypliny wojskowej w pododdziale; rozumienie istoty i podstawowych zagadnień etyki walki zbrojnej; definiowanie uniwersalnych norm moralnych w aspekcie zachowania się uczestników walki zbrojnej; rozumienie moralnych zasad zachowania się wobec chronionych osób i obiektów oraz moralnych powinności dowódcy w walce; umiejętności rozpoznawania oraz przeciwdziałania patologiom w życiu społecznym wojska; rozumienie istoty oraz kompleksowego podejścia do płci kulturowej; kształtowanie odpowiedzialności za własne zdrowie oraz edukację w zakresie unikania ryzykownych zachowań seksualnych.

A.I.2. KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
V	8	6				14		14				Zo	O
Ogółem	8	6				14		14				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nauczanie poprawnej pod względem językowym wymiany informacji, wiadomości, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia, definicje i zakres komunikacji społecznej. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Wykorzystanie zasad retoryki i metod erytyki w komunikacji społecznej.

Autoprezentacja i wystąpienia publiczne. Pisemne formy wypowiedzi użytkowych. Technika i estetyka wypowiedzi ustnej. Wygłaszanie przemówień w sytuacjach służbowych i pozasłużbowych. Wystąpienia medialne. Prawa i obowiązki dowódcy w zakresie informowania opinii publicznej oraz rola i miejsce oficera prasowego w jednostce wojskowej. Komunikowanie poprzez stronę internetową jednostki. Komunikacja wewnętrzna. Kontakty interpersonalne z przedstawicielami sojusznicznych armii. Organizacja oraz uczestnictwo w odprawach, zebraniach i naradach. Konflikty w wojsku. Negocjacje. Etyka komunikacji społecznej. Zasady pracy biurowo-sztabowej. Redagowanie pism służbowych. Ogólne zasady i tryb prowadzenia korespondencji.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie podstawowych pojęć i zakresu komunikacji społecznej; poprawne artykułowanie informacji, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej; umiejętność wykorzystania zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej; umiejętność wypowiadania się do mediów i współpracy z mediami; znajomość zasad realizacji polityki informacyjnej resortu; umiejętność nawiązywania kontaktów interpersonalnych; umiejętność rozwiązywania konfliktów na szczeblu pododdziału i prowadzenie wewnątrzorganizacyjnych negocjacji, organizowania zebrań, odpraw i narad; określanie zasad obiegu informacji wewnątrz organizacji i instytucji oraz wykorzystywanie ich w praktyce dowódczej; redagowanie według aktualnej instrukcji pism jawnych będących w obiegu zewnętrznym i wewnętrznym; umiejętność praktycznego stosowania podstawowej wiedzy z teorii kontaktów międzykulturowych, dalszego doskonalenia umiejętności i kompetencji komunikacyjnych.

A.I.3. PRZYWÓDZTWO W DOWODZENIU

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie								
III	6	8				14		14				Zo	O
IV	8	8				16		16				Zo	O
Ogółem	14	16				30		30				Zo-2	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest opanowanie umiejętności przywództwa w pododdziale.

Treści kształcenia:

Istota i znaczenie przywództwa w dowodzeniu pododdziałem. Władza a przywództwo. Funkcje kierownicze dowódcy: planowanie, podejmowanie decyzji, organizowanie działań, kierowanie ludźmi i kontrolowanie. Tradycyjne i nowe koncepcje przywództwa. Zasady

skutecznego przewodzenia. Kompetencje przywódcze. Reagowanie na niepożądane zachowania podwładnych. Techniki pracy z ludźmi: motywowania podwładnych, organizacji pracy zespołowej; delegowanie uprawnień; rozwiązywania konfliktów i negocjowania; gospodarowania czasem (własnym i podwładnych). Przywództwo w sytuacjach ekstremalnych. Przywództwo a kultura organizacyjna w wojsku. Proces doskonalenia zawodowego. Opiniowanie podwładnych. Praktyczne dowodzenie drużyną i plutonem w codziennym toku służby.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność skutecznego przywództwa w grupie formalnej i nieformalnej; znajomość technik zarządzania kapitałem ludzkim organizacji; umiejętność postawienia czytelnych zadań podwładnym według obowiązujących regulaminów; umiejętność kreowania własnego autorytetu w organizacji; zdolność zasad przejmowania inicjatywy i skutecznej realizacji zadań zespołowych; umiejętność opiniowania oraz sporządzania opinii służbowej; utożsamianie się z kulturą organizacyjną w wojsku oraz jej doskonalenie.

A.I.4. HISTORIA SZTUKI WOJENNEJ

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
II	6	10				16		16				Zo	O
Ogółem	6	10				16		16				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie wiedzy historyczno-wojskowej o wojnie, jej zasadach i charakterze oraz sposobach prowadzenia walk, bitew, operacji.

Treści kształcenia:

Rozwój sztuki wojennej w starożytności i średniowieczu. Taktyka podczas wojen starożytności i średniowiecza. Wojskowość europejska czasów nowożytnych (XVI-XVII wiek). Taktyka armii europejskich w XVI i XVII wieku. Sztuka wojenna w okresie wojen napoleońskich i w XIX wieku. Taktyka w wojnach napoleońskich i polskich powstaniach narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem okresu odzyskiwania przez Polskę niepodległości oraz walk polskich formacji wojskowych w okresie II wojny światowej. Rozwój sztuki wojennej w XX wieku i na początku XXI wieku.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość poglądów wybranych strategów na sztukę wojenną; umiejętność uzasadniania historycznego charakteru ewolucji zasad sztuki wojennej; uogólniania doświadczeń

wojennych i stosowania wiedzy historyczno-wojskowej do rozwiązywania problemów dowodzenia na szczeblu taktycznym; umiejętność wykorzystywania wiadomości z historii w dobieraniu treści do szkolenia patriotycznego i obywatelskiego w pododdziale; umiejętność upowszechniania wiedzy historyczno-wojskowej w środowisku wojskowym i cywilnym; umiejętność interpretowania ważniejszych wydarzeń z historii wojskowości oraz korzystania z różnych źródeł wiedzy historyczno-wojskowej.

A.I.5. HISTORIA POLSKI

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	16	14				30		30	2		2	E	O
Ogółem	16	14				30		30	2		2	E-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest przekazanie przyszłym oficerom SZ RP wiedzy z zakresu historii Polski od X w. do XX w. ze szczególnym uwzględnieniem historii politycznej, wojskowości oraz społeczno-gospodarczych uwarunkowań.

Treści kształcenia:

Początki państwa polskiego. Upadek i restauracja monarchii piastowskiej w XI wieku. Rozbicie dzielnicowe. Odnowienie Królestwa Polskiego i jego modernizacja za Kazimierza Wielkiego w XIV wieku. Jagiellonowie na tronie polskim w XIV i XV wieku. Panowanie ostatnich Jagiellonów. Rzeczpospolita Obojga Narodów oraz pierwsi władcy elekcyjni na tronie w drugiej połowie XVI wieku. Wojny Rzeczypospolitej szlacheckiej w XVII wieku. Rzeczpospolita w czasach saskich. Między anarchią a oświeceniem. Ziemia polskie w czasach napoleońskich i po kongresie wiedeńskim. O niepodległą ojczyznę – Polska i Polacy od powstania listopadowego do wiosny ludów. Powstanie styczniowe. Galicja polskim Piemontem. Sprawa polska w czasie I wojny światowej. Zmiany ustrojowe i polityczne II Rzeczypospolitej w latach 1918-39. Sukcesy i porażki Polski w okresie międzywojennym. II wojna światowa, polski czyn zbrojny w latach II wojny światowej 1939-1945. Budowa systemu komunistycznego w Polsce 1944-1948. Zbrojne podziemie niepodległościowe 1944-1956/1963. Stalinizm w Polsce 1948-1956. Realny socjalizm 1957-1970. Socjalizm konsumpcyjny 1970-1980. Rewolucja „Solidarności” i stan wojenny 1980-1986. „Okrągły stół” i transformacja systemu komunistycznego 1986-1991. PRL w bloku sowieckim 1944-1989. Polska na obczyźnie 1945-1990. Pierwsza dekada III RP 1991-1999.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość historii Polski od X do XX wieku; umiejętność definiowania podstawowych pojęć z historii Polski – opisywania i wyjaśnianie kluczowych procesów i wydarzeń historycznych; umiejętność analizy procesów historycznych ich genezy i konsekwencji; umiejętność weryfikacji i krytycznej analizy źródeł historycznych; umiejętność wykorzystania wiedzy w działalności wychowawczej, służbowej oraz w kontaktach ze społeczeństwem i żołnierzami armii sojuszników.

A.I.6. OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
IV	8				2	10		10				Zo	O
Ogółem	8				2	10		10				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony informacji niejawnych, w tym ochrony informacji niejawnych międzynarodowych, oraz z zasadami ich bezpiecznego przetwarzania w różnych warunkach.

Treści kształcenia:

Dokumenty prawne oraz przepisy dotyczące ochrony informacji niejawnych w RP. Klasyfikacja informacji niejawnych, klauzule tajności. Dostęp do informacji niejawnych, bezpieczeństwo osobowe. Obieg dokumentów i materiałów niejawnych – system kancelarii tajnych. Ochrona informacji niejawnych w systemach teleinformatycznych. Kontrola oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów i zasad dotyczących ochrony informacji niejawnych. Ochrona fizyczna informacji niejawnych, strefy ochronne. Postępowanie z materiałami niejawnymi w przypadku zagrożenia lub ich ujawnienia. Ochrona informacji niejawnych w warunkach polowych oraz poza granicami państwa. Ochrona informacji niejawnych w warunkach kryzysu i wojny. Przepisy regulujące ochronę informacji niejawnych pochodzących z wymiany międzynarodowej. Ochrona informacji niejawnych NATO i Unii Europejskiej (UE). Klauzule materiałów niejawnych pochodzących z wymiany międzynarodowej oraz ich polskie odpowiedniki. System obiegu materiałów niejawnych międzynarodowych – KTM (kancelarie tajne międzynarodowe). Odpowiedzialność karna, dyscyplinarna i służbowa za naruszanie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość obowiązujących uregulowań prawnych oraz przepisów regulujących zasady ochrony informacji niejawnych; umiejętność postępowania z materiałami niejawnymi,

znajomość zasad ich bezpiecznego przetwarzania i ochrony; umiejętność właściwego korzystania z niejawnych systemów teleinformatycznych; umiejętność postępowania z materiałami niejawnymi pochodzącymi z wymiany międzynarodowej w tym z materiałami NATO i UE; znajomość standardów ochrony informacji niejawnych w NATO i UE, umiejętność przetwarzania i postępowania z materiałami niejawnymi w warunkach polowych, poza granicami państwa oraz w przypadku zagrożenia.

A.I.7. PROFILAKTYKA ANTYKORUPCYJNA

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
X	6	2				8		8				Z	O
Ogółem	6	2				8		8				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu tematyki antykorupcyjnej w tym nauczanie się prawidłowego funkcjonowania w środowisku narażonym na korupcję.

Treści kształcenia:

Podstawowe zagadnienia dotyczące korupcji, niekaralnych form korupcji i zjawiska konfliktu interesów. Mechanizmy socjologiczne i psychologiczne rządzące zjawiskiem korupcji i konfliktu interesów. Obszary zagrożeń korupcyjnych w SZ RP. Systemowe sposoby zapobiegania i walki z korupcją. Narzędzia antykorupcyjne wykorzystywane w resorcie obrony narodowej w zakresie przeciwdziałania korupcji i nadużyciom. Wewnętrzne mechanizmy obronne instytucji. Sposoby postępowania w przypadku zetknięcia się z korupcją i nadużyciem. Podmioty zaangażowane w wykrywanie korupcji oraz nadużyć. Konsekwencje korupcji. Rola żołnierza w zapobieganiu korupcji. Analiza przypadków i przykłady niepożądanych działań - warsztat.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych definicji dotyczących korupcji i zjawiska konfliktu interesów, okoliczności, w których może do nich dojść oraz karalnych i niekaralnych form korupcji; znajomość metod zapobiegania i walki z korupcją; znajomość zagrożeń korupcyjnych występujących w SZ RP oraz narzędzi antykorupcyjnych wykorzystywanych w resorcie obrony narodowej; znajomość możliwych do zastosowania przez instytucje wewnętrznych mechanizmów obrony przed korupcją i nadużyciami, konsekwencji korupcji oraz podmiotów zaangażowanych w wykrywanie korupcji i nadużyć; uświadomienie roli żołnierza w zapobieganiu korupcji oraz nabycie umiejętności postępowania w przypadku zetknięcia się z korupcją i

nadużyciami.

A.I.8. BEZPIECZEŃSTWO CYBERNETYCZNE

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VI	6	4				10		10				Z	O
Ogółem	6	4				10		10				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest zapoznanie z zagrożeniami w cyberprzestrzeni oraz podstawowymi zasadami bezpiecznego korzystania z systemów informacyjnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby po zakończeniu nauki w uczelni.

Treści kształcenia:

Konsekwencje społeczne i polityczne rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Informacja jako zasób strategiczny państwa. Sieć jako struktura i środowisko działania. Bezpieczeństwo informacyjne. Dezinformacja. Cyberprzestrzeń jako płaszczyzna walki. System bezpieczeństwa informacyjnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Opis efektów uczenia się:

Świadomość wpływu bezpieczeństwa cybernetycznego na możliwości realizacji podstawowych zadań przez SZ RP; znajomość zasad bezpiecznego korzystania z systemów informacyjnych oraz z Internetu; znajomość najważniejszych elementów bezpieczeństwa systemów informacyjnych.

A.I.9. BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY (BHP)

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	6					6		6				Z	O
Ogółem	6					6		6				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest zapoznanie z wybranymi regulacjami prawnymi, organizacją i metodyką szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uświadomienie zagrożeń i przyczyn wypadków w służbie wojskowej.

Treści kształcenia:

Wybrane regulacje prawne z zakresu prawa pracy dotyczące BHP (dyrektywy UE, konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Kodeks pracy, przepisy resortu obrony narodowej). Organizacja i metodyka szkolenia żołnierzy w zakresie BHP z uwzględnieniem prowadzenia instruktażu stanowiskowego. Zagrożenia czynnikami szkodliwymi dla zdrowia, uciążliwymi i niebezpiecznymi podczas pełnienia czynnej służby wojskowej. Okoliczności i przyczyny charakterystycznych wypadków w związku z pełnieniem służby wojskowej. Tryb postępowania powypadkowego.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość regulacji prawnych w zakresie BHP, zagrożeń czynnikami szkodliwymi uciążliwymi i niebezpiecznymi dla zdrowia; świadomość zagrożeń wypadkami podczas realizacji działalności służbowej; umiejętność prowadzenia instruktażu stanowiskowego; znajomość procedur postępowania powypadkowego.

8.1.2. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA KIERUNKOWEGO A.II.

A.II.1. PODSTAWY DOWODZENIA

Rozliczenie godzinowe:

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
III	6	6				12		12				Zo	O
IV	4	8				12		12				Zo	O
Ogółem	10	14				24		24				Zo-2	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest wyposażenie podchorążych i słuchaczy w wiedzę z zakresu funkcjonowania systemu dowodzenia pododdziału.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia i definicje z zakresu dowodzenia. Organizacja dowodzenia. Czynności dowódcy pododdziału w procesie dowodzenia. Układ i treść zarządzenia, rozkazu i meldunku bojowego. Organizacja i prowadzenie rekonesansu – praca dowódcy w terenie. Wojskowe symbole graficzne. Dokumenty dowodzenia na szczeblu pododdziału. Środki dowodzenia. Sposoby opracowania dokumentów graficznych. Nanoszenie sytuacji taktycznej na mapie i szkicu działania. Ogólne zasady standaryzacji operacyjnej. Doktryny i architektura dokumentów doktrynalnych. Cel i istota After Action Review (AAR). Rodzaje omówień oraz specyfika AAR w rodzajach SZ RP. Planowanie, przygotowanie i przeprowadzenie AAR oraz zasady wdrażania zmian po omówieniu. Prowadzenie AAR w roli dowódcy plutonu. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych pojęć i definicji z zakresu dowodzenia; znajomość organizacji i środków dowodzenia na szczeblu pododdziału; rozumienie przedsięwzięć realizowanych w procesie dowodzenia; rozumienie toku postępowania podczas wypracowania decyzji; znajomość i umiejętność stosowania wojskowych symboli graficznych; znajomość układu i treści dokumentów dowodzenia wykonywanych na szczeblu pododdziału; znajomość architektury dokumentów doktrynalnych; znajomość celów i zasad realizacji AAR, świadomość roli dowódcy w procesie umożliwiającym poprawę realizacji procesu szkolenia (ćwiczeń).

A.II.2. TAKTYKA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	8	4			2	14		14				Zo	O
IV	10	4			2	16		16				Zo	O
IX	4	4			2	10		10				Zo	O
Ogółem	22	12			6	40		40				Zo-3	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie podstawowej wiedzy na temat organizacji i zasad prowadzenia działań taktycznych, struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów wojsk oraz umiejętności stawiania zadań w walce.

Treści kształcenia:

Ogólna charakterystyka działań zbrojnych. Klasyfikacja działań taktycznych. Charakterystyka zasad i czynniki walki. Podział, struktury organizacyjne i wyposażenie pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach SZ RP. Zasady użycia pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach SZ RP w działaniach militarnych i niemilitarnych. Prowadzenie działań taktycznych przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnych środowiskach pola walki. Dowodzenie pododdziałem w różnorodnych środowiskach pola walki oraz podczas bazowania w dzień i w nocy. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość działań zbrojnych, zasad i czynników walki; podstawowa znajomość przeznaczenia, zadań oraz struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów SZ RP; znajomość działań taktycznych oraz rozumienie zasad ich prowadzenia przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnym środowisku walki; rozumienie zasad wykorzystania pododdziałów i ich możliwości bojowych w walce; podstawowe umiejętności dowodzenia pododdziałem w wybranych działaniach bojowych.

A.II.3. DZIAŁANIA POKOJOWE I STABILIZACYJNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VI	6	4				10		10				Zo	O
Ogółem	6	4				10		10				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość podstawowych terminów, zasad i sposobów wykonywania zadań przez pododdziały w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia dotyczące operacji pokojowych i stabilizacyjnych. Typologia operacji pokojowych i stabilizacyjnych. Charakter zadań wykonywanych przez polskie kontyngenty wojskowe podczas udziału w misjach pokojowych i stabilizacyjnych. Zasady użycia siły w działaniach pokojowych i stabilizacyjnych. Podstawowe zasady i sposoby wykonywania zadań mandatowych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych terminów dotyczących operacji pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość typologii operacji pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość doświadczeń SZ RP z udziału w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość sposobów i zasad działania w czasie wykonywania zadań mandatowych.

A.II.4. PODSTAWY SURVIVALU

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
V	9					9		9				Z	O
VIII		13				13		13				Zo	O
Ogółem	9	13				22		22				Z-1 Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nauczanie metod zwiększenia szans na przeżycie oraz efektywności działania w warunkach środowiska naturalnego stosując techniki survivalowe.

Treści kształcenia:

Organizacja i funkcjonowanie systemu odzyskiwania izolowanego personelu w SZ RP i NATO. Szkolenie personelu narażonego na izolację SERE (Survival, Evasion, Resistance, Escape) - SERE A. Budowa schronień oraz ogniska survivalowe. Techniki podawania lokalizacji z wykorzystaniem improwizowanych metod. Pozyskiwanie wody oraz zdobywanie i przygotowanie pożywienia. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość zasad, taktyki i techniki unikania zagrożeń; znajomość czynników fizjologicznych i ich wpływ na ograniczanie wydolności organizmu człowieka w sytuacji walki o przetrwanie, w różnych warunkach terenowych i klimatycznych; znajomość zasady, metody i formy ochrony własnej, budowy schronień poszukiwania i spożywania wody oraz pożywienia, umożliwiające doraźne utrzymanie się przy życiu oraz metod i technik ustalania własnego położenia (lokalizacji); znajomość teoretycznych podstaw prowadzenia standardowych „Bojowych Akcji Poszukiwawczo-Ratowniczych” (CSAR – Combat Search and Rescue) oraz „Akcji Bojowego Odzyskiwania” (CR – Combat Recovery); sposoby wykorzystania posiadanego wyposażenia osobistego w celu zwiększenia szans na przeżycie. Znajomość zasad wykorzystania sprzętu etatowego i nieetatowego sprzętu survivalowego; umiejętność przygotowania indywidualnego pakietu survivalowego oraz wyposażenia osobistego; znajomość zasad improwizacji w survivalu; umiejętność stosowania odpowiednich priorytetów w survivalu (ang. PLWF, P – protection, L – location, W – water, F – food); umiejętność budowania schronienia, ognisk survivalowych i utrzymania właściwego stanu higieny; znajomość zasad wykorzystania improwizowanych metod orientacji; umiejętność stosowania techniki pozyskania wody i pożywienia.

A.II.5. GOTOWOŚĆ MOBILIZACYJNA I BOJOWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VI	12	2			2	16		16				Zo	O
Ogółem	12	2			2	16		16				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie umiejętności definiowania podstawowych wskaźników i pojęć dotyczących gotowości mobilizacyjnej i bojowej oraz umiejętności kierowania procesem osiągnięcia gotowości do podjęcia działań w pododdziale.

Treści kształcenia:

Geneza i rozwój systemu mobilizacyjnego wojska. Podstawowe wskaźniki i definicje dotyczące gotowości mobilizacyjnej i bojowej. Zasady utrzymania stałej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej w pododdziale. Funkcjonowanie elementów bazy mobilizacyjnej. Dokumentacja dotycząca gotowości mobilizacyjnej i bojowej. Opracowanie planu osiągnięcia gotowości do podjęcia działań na szczeblu pododdziału. Opracowanie zbiorczego i imiennego rozliczenia bojowego. Prowadzenie apelów ewidencyjnych w pododdziale. Kierowanie procesem osiągnięcia gotowości do podjęcia działań po otrzymaniu sygnału w pododdziale oraz przez służbę nadrzędną.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych wskaźników i definicji dotyczących mobilizacji i utrzymania normatywów gotowości bojowej w pododdziale; znajomość zasad utrzymania stałej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej; znajomość elementów bazy mobilizacyjnej; znajomość dokumentacji gotowości bojowej na szczeblu pododdziału; rozumienie istoty uzupełniania wojsk w wyniku strat ponoszonych w czasie działań bojowych; umiejętność sporządzania dokumentacji oraz kierowania procesem osiągnięcia gotowości do podjęcia działań w pododdziale.

A.II.6. ROZPOZNANIE I ARMIE INNYCH PAŃSTW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
IV	4	6				10		10				Z	O
V	6				4	10		10				Zo	O
Ogółem	10	6			4	20		20				Z-1 Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest zrozumienie roli rozpoznania wojskowego, typologii, sposobów i zasad prowadzenia rozpoznania znajomość struktur organizacyjnych i uzbrojenia wybranych armii innych państw szczebla batalionu oraz nabycie podstawowych umiejętności w organizowaniu i prowadzeniu rozpoznania wzrokowego.

Treści kształcenia:

Rola rozpoznania wojskowego we współczesnych konfliktach zbrojnych. Typologia rozpoznania wojskowego. Zasadnicze zadania rozpoznania wojskowego. Zasady prowadzenia działań rozpoznawczych na szczeblu pododdziału. Znaki rozpoznawcze innych państw. Struktury organizacyjne i uzbrojenie wybranych armii innych państw do szczebla batalionu. Obiekty rozpoznania. Cechy demaskujące użycia uzbrojenia w działaniach bojowych. Przygotowanie pododdziału do prowadzenia rozpoznania. Sposoby prowadzenia rozpoznania przez pododdział. Prowadzenie rozpoznania w punkcie obserwacyjnym. Noktowizja i termowizja w prowadzeniu rozpoznania. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie podstawowych pojęć z zakresu rozpoznania wojskowego; rozumienie roli rozpoznania wojskowego podczas organizacji i prowadzenia walki; znajomość struktur organizacyjnych i uzbrojenia jednostek organizacyjnych wybranych armii innych państw; znajomość poglądów na temat prowadzenia działań bojowych przez jednostki organizacyjne armii innych państw, znajomość cech demaskujących obiekty rozpoznania; znajomość wybranych sylwetek sprzętu i znaków rozpoznawczych wybranych armii innych państw; znajomość sposobów prowadzenia rozpoznania; umiejętność stawiania zadań i prowadzenia rozpoznania w punkcie obserwacyjnym; umiejętność obsługi wybranych indywidualnych urządzeń noktowizyjnych i termowizyjnych.

A.II.7. TOPOGRAFIA WOJSKOWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	6	10				16		16				Zo	O
II	4	8				12		12				Zo	O
III	6	10				16		16				Zo	O
Ogółem	16	28				44		44				Zo-3	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie wykorzystania elementów składowych terenu i wiedzy na ich temat do prowadzenia działań na współczesnym polu walki, tj. orientowanie się w terenie bez mapy, pracę z mapą, wykorzystanie prostych przyrządów i urządzeń nawigacyjnych (busola, kompas, odbiorniki globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) będących na wyposażeniu SZ RP w działaniach taktycznych oraz podstaw obsługi systemów informacji geograficznej (GIS).

Treści kształcenia:

Charakterystyczne formy rzeźby terenu i obiekty terenowe (naturalne i antropogeniczne) oraz ich właściwości taktyczne. Pomiary w terenie. Orientowanie się w terenie bez mapy w dzień i w nocy. Wydawnictwa kartograficzne (mapy papierowe i cyfrowe) i ich charakterystyka. Układy współrzędnych i wojskowe systemy meldunkowe. Znaki umowne map topograficznych. Pomiary na mapach topograficznych. Wykorzystanie mapy podczas pracy w terenie. Orientowanie się w terenie wg mapy i przyrządów nawigacyjnych. Przyrządy i urządzenia nawigacyjne wykorzystywane w pododdziałach rodzajów wojsk. Współczesne systemy informacji przestrzennej (oprogramowanie komercyjne, przeglądarki internetowe, Serwer Informacji i Usług Geograficznych GEOSERWER). Fotointerpretacja danych obrazowych. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność wykonywania pomiarów różnymi sposobami; umiejętność posługiwania się mapą w różnych warunkach terenowych (papierową i cyfrową, mapą topograficzną i ortofotomapą); umiejętność orientowania się w terenie z mapą i bez mapy; przygotowanie i wykonanie marszu wg azymutu; wykorzystanie przyrządów i urządzeń nawigacyjnych w działaniach taktycznych wojsk; umiejętność prowadzenia orientacji topograficznej oraz oceny terenu; znajomość podstawowego oprogramowania (PGO, darmowe przeglądarki GIS); umiejętność korzystania z danych geograficznych dostępnych w sieci teleinformatycznej MILNET-Z.

A.II.8. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE DZIAŁAŃ TAKTYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
III	10	6				16		16				Zo	O
Ogółem	10	6				16		16				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość celu, istoty i przedmiotu logistyki wojskowej oraz zasad organizacji zabezpieczenia logistycznego pododdziału w działaniach taktycznych na współczesnym polu walki.

Treści kształcenia:

Istota, cel i zakres logistyki wojskowej. Funkcjonowanie gospodarki wojskowej. Zabezpieczenie materiałowe, techniczne i medyczne działań taktycznych na szczeblu pododdziału. Ogólna charakterystyka transportu wojskowego. Ogólne zasady organizacji zabezpieczenia logistycznego PKW, zapoznanie z systemami informatycznymi – szczególnie pakiet LOGFAS (Logistic Functional Area Services).

Opis efektów uczenia się:

Znajomość istoty, celów i treści logistyki wojskowej oraz struktur funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP; rozumienie funkcjonowania gospodarki wojskowej; znajomość podstaw zabezpieczenia logistycznego działań taktycznych na szczeblu pododdziału; ogólna znajomość możliwości oferowanych przez pakiet informatyczny LOGFAS.

A.II.9. SZKOLENIE STRZELECKIE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I		15				15		15				Zo	O
II		15				15		15				Zo	O
III		9				9		9				Zo	O
IV		9				9		9				Zo	O
V		9				9		9				Zo	O
VI		9				9		9				Zo	O
VII		6				6		6				Zo	O
VIII		6				6		6				Zo	O
IX		6				6		6				Zo	O
X		6				6		6				Zo	O
Ogółem		90				90		90				Zo-10	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest zrozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych, nabycie umiejętności ich wykorzystania w walce oraz planowania, organizowania i prowadzenia szkolenia.

Treści kształcenia:

Budowa i działanie podstawowych rodzajów broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych. Podział i znakowanie amunicji. Wybrane elementy teorii strzału i balistyki. Zasady strzelania z broni strzeleckiej. Warunki bezpieczeństwa podczas użytkowania i obchodzenia się z bronią i amunicją. Ćwiczenia w obserwacji w ocenie odległości określanych różnymi sposobami. Przyrządy celownicze i celowniki do broni strzeleckiej. Ćwiczenia przygotowawcze z broni strzeleckiej oraz z wykorzystaniem urządzeń szkolno-treningowych (UST). Ćwiczenia w rzucaniu granatami ręcznymi. Strzelania z broni strzeleckiej. Rzut granatem bojowym. Planowanie, przygotowanie i prowadzenie zajęć ze szkolenia strzeleckiego. Przystrzeliwanie broni strzeleckiej. Organizacja i doprowadzanie broni strzeleckiej do prawidłowej celności. Zacięcia broni strzeleckiej w czasie strzelania – charakterystyka zacięć, ich przyczyny i sposób usunięcia. Rzut granatem bojowym. Szkolenie z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią – poziom A (BLOS A) Wybrane elementy szkolenia z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią – poziom B (BLOS B). Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych; definiowanie i rozpoznawanie znakowania amunicji strzeleckiej; umiejętność prowadzenia celnego ognia z broni strzeleckiej; definiowanie i stosowanie warunków bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z bronią i amunicją, a także podczas strzelań i rzutu granatem bojowym; umiejętność prowadzenia obserwacji oraz wykrywania, rozpoznania, oraz określania odległości do obiektów za pomocą wzoru rozwarcia i innymi sposobami, umiejętność prowadzenia ognia z pistoletu, i karabinka; umiejętność rzucania granatem bojowym oraz organizowania i prowadzenia szkolenia na rzutni granatem w roli kierownika zajęć; rozumienie zasad i norm przystrzeliwania broni oraz umiejętność doprowadzenia broni strzeleckiej do prawidłowej celności; umiejętność planowania, organizowania i prowadzenia zajęć dowódcy - kierownika zajęć oraz organizowania i prowadzenia szkolenia w roli instruktora w punkcie nauczania.

A.II.10. ŚRODKI DOWODZENIA**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	8	6				14		14				Zo	O
II	10	6				16		16				Zo	O
Ogółem	18	12				30		30				Zo-2	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie wiedzy z zakresu organizacji łączności na poziomie taktycznym, sposobów wykorzystania i posługiwania się środkami łączności i informatyki będącymi na wyposażeniu pododdziału oraz przepisów korespondencji radiowej.

Treści kształcenia:

Podstawowe zagadnienia z zakresu systemów łączności i informatyki. Organizacja systemów łączności na poziomie taktycznym oraz sposoby wykorzystania sprzętu łączności i informatyki w działaniach bojowych (w tym również zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki). Zasadniczy sprzęt łączności i informatyki będący na wyposażeniu SZ RP (dane taktyczno-techniczne, zastosowanie). Zasady organizacji systemów łączności i sposoby wykorzystywania sprzętu łączności i informatyki (w tym również zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki). Przepisy korespondencji radiowej i ogólne zasady zarządzania częstotliwościami radiowymi w SZ RP. Bezpieczeństwo i ochrona systemów teleinformatycznych. Posługiwanie się wybranymi środkami wsparcia dowodzenia (łączności oraz zautomatyzowanymi systemami dowodzenia i kierowania środkami walki) będącymi na wyposażeniu pododdziału.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność praktycznego wykorzystania technicznych możliwości środków łączności i informatyki w zależności od rodzaju wykonywanych działań bojowych pododdziału; znajomość zasad organizacji dokumentów eksploatacyjnych łączności oraz obowiązujących przepisów w zakresie eksploatacji sprzętu łączności i informatyki; umiejętność przygotowania i praktycznego posługiwania się środkami łączności i informatyki będącymi na wyposażeniu pododdziału oraz przekazywania komend (sygnałów) i wymiana wiadomości.

A.II.11. DZIAŁALNOŚĆ SZKOLENIOWA I SZKOLENIOWO METODYCZNA**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
II	8	8				16		16				Zo	O
V	4	14				18		18				Zo	O
VI	2	14				16		16				Zo	O
Ogółem	14	36				50		50				Zo-3	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest przygotowanie kandydatów na oficerów do planowania, organizowania i realizacji szkolenia oraz działalności metodycznej w pododdziale.

Treści kształcenia:

Pedagogika jako dyscyplina naukowa. Rola dydaktyki w szkoleniu wojskowym. Techniki pracy umysłowej. Edukacja ustawiczna. Podstawowe pojęcia szkolenia wojskowego. Organizacja systemu szkolenia w jednostce wojskowej. Wojskowe wydawnictwa specjalistyczne System działalności szkoleniowo-metodycznej w SZ RP. Zasady dydaktyczne. Formy działalności szkoleniowo-metodycznej w pododdziale. Formy i metody szkolenia w pododdziale. Formy organizacyjne zajęć. Modele instruowania. Dokumentacja szkoleniowo-metodyczna i ewidencja w procesie szkolenia pododdziału. Działalność szkoleniowa i szkoleniowo-metodyczna dowódcy w pododdziale. Infrastruktura szkoleniowa i sposób przygotowania bazy gabinetowej i polowej oraz technicznych środków nauczania. Tok zajęć teoretycznych i praktycznych w garnizonie i w warunkach polowych. Rola, miejsce oraz zadania kierownika zajęć oraz instruktorów w procesie planowania, organizowania oraz realizowania szkolenia w pododdziale. Formułowanie celów szkolenia. Dobór treści szkolenia. Kontrola i ocena w procesie szkolenia. Przygotowanie i prowadzenie szkolenia w punkcie nauczania do zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego (szkolenie strzeleckie, taktyka, zabezpieczenie inżynierijne, POPL, OPBMR, łączność). Prowadzenie instruktażu w roli kierownika zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego. Planowanie, organizowanie i realizacja zajęć w roli kierownika zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego. Przygotowanie i prowadzenie zajęć instruktorsko-

metodycznych i metodycznych zajęć grupowych. Edukacja na odległość - E-learning. Organizacja i funkcjonowanie Systemu Wykorzystania Doświadczeń w SZ RP (SWD). Wybrane etapy procesu wykorzystania doświadczeń. Rola użytkownika SWD w procesie wykorzystania doświadczeń. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość organizacji systemu szkolenia w jednostce wojskowej i pododdziale; rozumienie roli, miejsca oraz zadań osób funkcyjnych w zakresie szkolenia plutonu (drużyny); umiejętność identyfikowania nowoczesnych metod szkolenia z uwzględnieniem ich efektywności; umiejętność wykonywania i prowadzenia dokumentacji szkoleniowej, ewidencyjnej oraz metodycznej w plutonie; rozumienie stosowania różnorodnych form działalności szkoleniowo-metodycznej w profesjonalnym przygotowaniu dowódców i instruktorów do szkolenia; umiejętność korzystania z wojskowych wydawnictw specjalistycznych; umiejętność dobierania elementów bazy szkoleniowej oraz środków dydaktycznych do wymogów procesu szkolenia, umiejętność prowadzenia szkolenia w roli instruktora oraz planowania, organizowania i prowadzenia zajęć w pododdziale z wykorzystaniem różnorodnych form szkolenia, form organizacyjnych zajęć; umiejętność przygotowania i prowadzenia instruktaży i innych form działalności szkoleniowo – metodycznej na szczeblu plutonu; znajomość organizacji i funkcjonowania SWD w SZ RP; rozumienie miejsca i roli personelu oraz użytkowników SWD w procesie wykorzystania doświadczeń.

A.II.12.MIĘDZYNARODOWE PRAWO HUMANITARNE KONFLIKTÓW ZBROJNYCH (MPHKZ)

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VIII	14	6				20		20				Zo	O
Ogółem	14	6				20		20				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest zapoznanie z zasadami MPHKZ oraz przestrzeganiem go podczas prowadzenia działań zbrojnych.

Treści kształcenia:

Geneza i rozwój prawa wojennego. Główne założenia i zasady MPHKZ (definicja MPHKZ, źródła MPHKZ a zasady użycia siły (ROE), MPHKZ a prawo krajowe). Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. Pojęcie kombatanta, osoby uprawnione do statusu kombatanta. Ochrona i uprawnienia jeńców wojennych. Ochrona rannych, chorych i rozbitków. Ochrona ludności cywilnej. Metody i środki walki w świetle MPHKZ. Środki prowadzenia zbrojnych działań wojennych objęte zakazem badań, produkcji, posiadania i handlu. Środki objęte zakazem użycia, środki walki, których użycie jest dopuszczalne pod pewnymi warunkami. Ograniczenia w zakresie stosowania dopuszczalnych środków walki zbrojnej, metody prowadzenia działań zbrojnych – dozwolone i zakazane. Ochrona dóbr kultury. MPHKZ a konflikty wewnętrzne. Znaki i oznaczenia stosowane w MPHKZ. Odpowiedzialność za naruszanie MPHKZ (zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludności, zbrodnie ludobójstwa, odpowiedzialność dowódców za naruszenia prawa wojennego, działania na rozkaz).

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie znaczenia MPHKZ w działaniach wojsk; umiejętność postępowania zgodnie z celem międzynarodowego prawa humanitarnego; znajomość norm humanitarnego postępowania w działaniach zbrojnych i umiejętność egzekwowania takiego zachowania od swoich podwładnych; podejmowanie decyzji w zakresie prowadzenia działań zbrojnych zgodnie z MPHKZ.

A.II.13.WYBRANE ZAGADNIENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO I MIĘDZYNARODOWEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
IX	8	8				16		16				Zo	O
Ogółem	8	8				16		16				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość istoty bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego oraz struktur i instytucji zajmujących się bezpieczeństwem narodowym i międzynarodowym.

Treści kształcenia:

Globalne problemy bezpieczeństwa. Narody Zjednoczone i porozumienia regionalne. Procesy rozbrojeniowe i mechanizmy kontroli zbrojeń. Obszary porozumień rozbrojeniowych istotnych dla bezpieczeństwa globalnego. Misje specjalne i operacje wojskowe w systemie bezpieczeństwa. Problemy bezpieczeństwa regionalnego. NATO i UE wobec zagrożeń globalnych i regionalnych. System obrony państwa. Elementy systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej (RP). Przesłanki bezpieczeństwa narodowego RP. Strategia obronności. Prawno - organizacyjne podstawy systemu obronnego RP. Polska w systemie sojuszniczym NATO. Operacje poza granicami Polski. Udział SZ RP w międzynarodowej współpracy wojskowej.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie istoty bezpieczeństwa państw; znajomość podstawowych zasad jego funkcjonowania; rozumienie funkcjonowania systemu obrony państwa; zrozumienie procesów zachodzących w jego systemie politycznym oraz w życiu społeczno-politycznym; zapoznanie z funkcjonowaniem i strukturami współczesnych instytucji europejskich i międzynarodowych w dobie procesów integracyjnych.

A.II.14. PODSTAWY EKSPLOATACJI SPRZĘTU WOJSKOWEGO (SpW)

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VI	8	6				14		14				Zo	O
Ogółem	8	6				14		14				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość zasad i bezpieczeństwa eksploatacji sprzętu wojskowego oraz nabycie umiejętności prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej w pododdziale.

Treści kształcenia:

Podstawowy sprzęt wojskowy SZ RP. Podstawowe pojęcia związane z eksploatacją SpW. Bezpieczeństwo eksploatacji SpW (w tym bezpieczeństwo energetyczne, dozоровe metrologiczne, ekologiczne, ppoż. i inne). Przepisy dotyczące użytkowania SpW. Obowiązki osób funkcyjnych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa eksploatacji SpW oraz oszczędnego i racjonalnego zużycia paliw i energii. Obowiązki kierowcy i dysponenta pojazdu. Działalność profilaktyczna w zakresie zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz ruchu drogowym z udziałem wojskowych pojazdów mechanicznych. Odpowiedzialność żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody w SpW. Zasady prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej w pododdziale. Przyjęcie i przekazanie sprzętu w pododdziale. Podstawowe zadania dowódcy pododdziału w zakresie eksploatacji i użytkowania sprzętu wojskowego. Prowadzenie działalności kontrolno-nadzorczej w pododdziale. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie zasad eksploatacji SpW; rozumienie przestrzegania przepisów dotyczących bezpieczeństwa eksploatacji SpW; umiejętność identyfikowania przyczyn oraz zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz w ruchu drogowym; znajomość zasad prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej oraz zasad przyjęcia i przekazania sprzętu w pododdziale; znajomość zadań w zakresie właściwego użytkowania sprzętu, planowania, organizowania i prowadzenia działalności kontrolno-nadzorczej.

A.II.15.WSPARCIE PRZEZ PAŃSTWO – GOSPODARZA (HNS)

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
V	6	2				8		8				Z	O
Ogółem	6	2				8		8				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość zasad, obowiązków i przedsięwzięć realizowanych w ramach wsparcia wojsk sojuszniczych przez państwo-gospodarza.

Treści kształcenia:

Charakterystyka procesów wsparcia, pomocy dla sił sojuszniczych przez pozamilitarną część systemu obronnego państwa. Rola i zadania SZ RP jako organizatora i koordynatora przyjęcia sojuszniczych sił wzmocnienia. Funkcje i zadania punktów kontaktowych HNS. Charakterystyka zasobów krajowych przewidzianych do zabezpieczenia procesu wsparcia (Katalog Możliwości). Planowanie i realizacja zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza. Analiza procedur, zasad, zadań i dokumentów na odpowiednich etapach planowania i realizacji HNS. Zabezpieczenie przemieszczających się wojsk oraz aspekty finansowe realizacji zadań.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość założeń i zadań normujących problematykę HNS w państwie; umiejętność posługiwania się dokumentami normatywnymi oraz ich stosowania na potrzeby planowania i realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza.

A.II.16. DZIAŁANIA NIEKINETYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VIII	6	6				12		12				Zo	O
Ogółem	6	6				12		12				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość podstawowych terminów, zasad i sposobów prowadzenia działań niekinetycznych wykonywanych przez pododdziały i komórki sztabowe w zakresie współpracy cywilno-wojskowej, działań informacyjnych i psychologicznych w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Treści kształcenia:

Założenia współpracy cywilno-wojskowej (CIMIC), cele, funkcje, zasady i zadania. CIMIC jako funkcja połączona. Znajomość efektów i działań współpracy cywilno-wojskowej oraz jej zastosowania w różnych środowiskach i rodzajach operacji. Zasady i sposoby oceny środowiska cywilnego. Cele i zadania organizacji cywilnych (międzynarodowych, rządowych i pozarządowych) w rejonie odpowiedzialności dowódcy oraz ich wpływ na realizację zadań operacyjnych dowódcy. Charakter i zasady kooperacji personelu współpracy cywilno-wojskowej z ludnością lokalną, administracją terenową i organizacjami cywilnymi wpływającymi na realizację zadań i opinię o siłach zbrojnych. Podstawowe pojęcia dotyczące działań informacyjnych i psychologicznych (PSYOPS i INFOOPS). Systematyzacja pojęć i zdefiniowanie obszarów działania w środowisku informacyjnym w relacji z poziomami dowodzenia. Koordynacja działań informacyjnych na poszczególnych szczeblach dowodzenia. Zapoznanie z zasadami użycia elementów działań psychologicznych na rzecz związków taktycznych i operacyjnych (ZTiO). Doświadczenia z wykorzystania pododdziałów CIMIC i PSYOPS w działaniach pokojowych i stabilizacyjnych. Rola komórek działań niekinetycznych w procesie planowania operacji.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych terminów dotyczących współpracy cywilno-wojskowej, działań informacyjnych i psychologicznych. Znajomość ról, przeznaczenia i możliwości realizacji zadań w obszarach CIMIC, INFOOPS i PSYOPS zintegrowanych z działaniami bojowymi ZTiO.

A.II.17. OCHRONA ŚRODOWISKA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
V	6	2				8		8				Z	O
Ogółem	6	2				8		8				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest opanowanie wiedzy na temat postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi a także zasadami ochrony środowiska podczas realizacji celów i zadań wojskowych.

Treści kształcenia:

Charakterystyka środowisk przyrodniczych i ich elementów chronionych. Zagrożenia dla środowiska wynikające z zagrożeń militarnych i niemilitarnych oraz niekorzystne czynniki oddziałujące na środowisko. Główne zagrożenia dla środowiska naturalnego związane z techniką motoryzacyjną, oraz środkami walki. Postępowanie z odpadami i substancjami niebezpiecznymi. Zagospodarowanie produktów odpadowych powstających w wyniku eksploatacji oraz likwidacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym pojazdów. Ochrona środowiska przez pododdziały na poligonach, ośrodkach ćwiczeń i w działaniach taktycznych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość współczesnych poglądów na ochronę środowiska naturalnego; świadomość i znajomość zagrożeń militarnych i niemilitarnych środowiska naturalnego; znajomość zasad postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi; umiejętność przestrzegania zasad ochrony środowiska podczas realizacji zadań wojskowych.

A.II.18. POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA I OBRONA PRZECIWLOTNICZA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
III	8					8		8				Z	O
IV		8			2	10		10				Zo	O
Ogółem	8	8			2	18		18				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału, znajomość organizacji i możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej oraz nabycie umiejętności organizacji i realizacja w pododdziale przedsięwzięć powszechnej obrony przeciwlotniczej.

Treści kształcenia:

Podział i charakterystyka środków napadu powietrznego. Zadania, skład oraz możliwości bojowe lotnictwa taktycznego i śmigłowców bojowych. Taktyka działania samolotów, śmigłowców oraz bezzałogowych statków powietrznych na polu walki. Charakterystyka ugrupowania bojowego pododdziału jako obiektu uderzeń śmigłowców i samolotów. Sposoby wykonywania uderzeń przez samoloty i śmigłowce. Okresy największego zagrożenia uderzeniami z powietrza. Rola, zadania, możliwości bojowe oraz struktura organizacyjna oddziałów i pododdziałów obrony przeciwlotniczej. Zasady organizacji obserwacji i rozpoznania celów powietrznych. Zasady zwalczania celów powietrznych z broni strzeleckiej i pokładowej. Zasady organizowania Powszechnej Obrony Przeciwlotniczej (POPL) w warunkach garnizonowych. Przedsięwzięcia zmniejszające skutki uderzeń z powietrza. Organizacja systemu powszechnego ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu uderzeniami z powietrza. Działanie stanu osobowego pododdziału po ogłoszeniu alarmu powietrznego. Realizacja przedsięwzięć POPL w działaniach taktycznych. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość organizacji oraz możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej; znajomość zasad organizacji POPL w warunkach polowych i garnizonowych, w tym odpowiedniego przygotowania infrastruktury; rozumienie znaczenia przedsięwzięć organizowanych w ramach POPL dla zmniejszenia skutków uderzeń z powietrza wykonywanych przez przeciwnika; umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału; umiejętność organizowania w pododdziałach przedsięwzięć POPL oraz realizowania ich w działaniach bojowych.

A.II.19. OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
II	8	2				10		10				Zo	O
VIII		10				10		10				Zo	O
Ogółem	8	12				20		20				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest znajomość właściwości rażącego działania broni masowego rażenia i środków zapalających, istoty oraz celu OPBMR, praktycznego działania i wykorzystania środków i sprzętu OPBMR w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń oraz organizacji i prowadzenia szkolenia z OPBMR w pododdziale.

Treści kształcenia:

Wpływ broni masowego rażenia na działania bojowe wojsk. Organizacja OPBMR na szczeblu taktycznym. Wykorzystanie zasad i przedsięwzięć OPBMR w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń. Posługiwanie się indywidualnymi środkami ochrony przed skażeniami. Sprawdzenie szczelności i dopasowania filtracyjnych masek przeciwgazowych w atmosferze skażonej. Sprzęt i środki OPBMR będące na wyposażeniu pododdziału. Poziomy zagrożenia użyciem BMR. Działanie po napotkaniu terenu skażonego i w terenie skażonym - prowadzenie natychmiastowej likwidacji skażeń. Ochrona wojsk przed środkami zapalającymi, pokonanie przeszkód na torze napalmowym. Środki dymne, wykonywanie zasłon dymnych z wykorzystaniem ręcznych granatów i świec dymnych. Szkolenie z ochrony przed bojowymi środkami trującymi i substancjami promieniotwórczymi. Planowanie i rozgrywanie epizodów z OPBMR w ramach prowadzonych zajęć taktycznych, ćwiczeń i treningów. Ochrona środowiska naturalnego i bezpieczeństwo pracy podczas szkolenia z OPBMR. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość wykorzystania zasad i przedsięwzięć OPBMR przed, w czasie i po zdarzeniach CBRN (chemical, biological, radiological and nuclear); umiejętność sprawdzania szczelności i dopasowania filtracyjnych masek przeciwgazowych w atmosferze skażonej; podejmowanie działania na sygnał uprzedzenia o zagrożeniu skażeniami i alarmu o skażeniach oraz umiejętne wykorzystywanie właściwości indywidualnych i zbiorowych środków ochrony przed skażeniami; umiejętność posługiwania się i wykorzystania środków i sprzętu OPBMR będącego na wyposażeniu pododdziału; zachowanie zdolności bojowej podczas obchodzenia, pokonywania lub działania w rejonach skażeń pieszo i na sprzęcie; sposobność wykonywania czynności przeciwdziałających rażącemu działaniu środków zapalających; umiejętność stawiania zasłon dymnych za pomocą ręcznych granatów i świec dymnych;

umiejętność zachowania zasad bezpieczeństwa i ochrony środowiska podczas szkolenia z OPBMR.

A.II.20. POŁĄCZONE WSPARCIE OGNIOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
VI	16	4				20		20				Zo	O
Ogółem	16	4				20		20				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie wiedzy w zakresie przeznaczenia i zasad użycia platform wsparcia ogniowego, relacji wsparcia ogniowego wojsk rakietowych i artylerii oraz możliwości bojowych pododdziałów artylerii oraz roli targetingu w połączonym wsparciu ogniowym.

Treści kształcenia:

Zadania i struktura połączanego wsparcia ogniowego. Rola i zadania artylerii we wsparciu ogniowym. Bliski ogień wspierający. Możliwości i sposoby wykorzystania sił i środków połączanego wsparcia ogniowego na korzyść pododdziałów wojsk walczących. Wezwanie wsparcia ogniowego z pola walki (Call For Fire). Koordynacja wsparcia ogniowego na szczeblu pododdziału. Planowanie i wykonanie bliskiego ognia wspierającego. Rola i zadania Lotnictwa Wojsk Lądowych oraz Lotnictwa Sił Powietrznych we wsparciu ogniowym pododdziałów ogólnowojskowych w różnych rodzajach działań taktycznych. Wywołanie bezpośredniego wsparcia lotniczego (Close Air Support). Możliwości w połączonym wsparciu ogniowym. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość przeznaczenia, miejsca i zadań połączanego wsparcia ogniowego oraz jego znaczenia w realizacji zadań przez wojska walczące; rozumienie zasad i sposobów wykorzystania artylerii w działaniach taktycznych pododdziałów wojsk walczących; umiejętność postawienia zadań i wezwania ognia; znajomość istoty oraz sposobu wykorzystania lotnictwa na korzyść pododdziałów wojsk walczących; znajomość istoty targetingu w połączonym wsparciu ogniowym.

A.II.21. ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I	6					6		6				Z	O
II	4	2			2	8		8				Zo	O
Ogółem	10	2			2	14		14				Z-1 Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest nabycie wiedzy w zakresie przeznaczenia i zadań zabezpieczenia inżynierskiego realizowanego w pododdziale oraz umiejętności realizacji podstawowych zadań zabezpieczenia inżynierskiego.

Treści kształcenia:

Cel i zadania zabezpieczenia i wsparcia inżynierskiego pododdziałów. Struktury, przeznaczenie i zasady użycia pododdziałów wojsk inżynierskich. Koordynacja działań pododdziałów wojsk inżynierskich z pododdziałami wspieranymi. Sposoby organizacji i realizacji podstawowych zadań inżynierskich na szczeblu pododdziału: rozpoznanie inżynierskie przeciwnika i terenu, budowa obiektów fortyfikacyjnych, budowa zapór inżynierskich i wykonywanie niszczzeń, przygotowanie i utrzymanie dróg, wykonywanie przejść (torowanie) w zaporach, przez przeszkody naturalne i rejonów zniszczeń oraz rozminowanie terenu i obiektu, urządzenie i utrzymanie przepraw, realizacja przedsięwzięć w ramach maskowania, udział w likwidacji skutków uderzeń przeciwnika oraz klęsk żywiołowych i ekologicznych, wydobywanie i oczyszczanie wody, usuwanie i niszczenie niewybuchów i niewypałów, w tym improwizowanych ładunków wybuchowych. Dowodzenie podczas realizacji procedury 5-25 oraz 5xC. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość: celów, zadań i zasad zabezpieczenia i wsparcia inżynierskiego działań taktycznych; znajomość sposobów wykonywania podstawowych zadań inżynierskich na szczeblu pododdziału; celów i zadań wsparcia inżynierskiego pododdziałów rodzajów wojsk; znajomość struktur, przeznaczenia i zasad użycia pododdziałów wojsk inżynierskich; znajomość min oraz materiałów wybuchowych i środków zapalających stosowanych w SZ RP; umiejętność sporządzania zapalnika lontowego i wysadzanie pojedynczego ładunku materiału wybuchowego; umiejętność zachowania się w rejonach zagrożenia minami oraz IED (Improvised Explosive Device); umiejętność realizacji procedur 5-25 oraz 5XC.

A.II.22. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
IX		30				30		30				Zo	O
Ogółem		30				30		30				Zo-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest uzyskanie wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, spowodowanym czynnikami rażenia współczesnych środków walki.

Treści kształcenia:

Zabezpieczenie medyczne pododdziału. Założenia taktyczno-medyczne opieki nad poszkodowanym w warunkach pola walki (Tactical Combat Casualty Care – TCCC). Standardy medyczne TCCC. Posługiwanie się indywidualnym wyposażeniem medycznym żołnierza (Indywidualny Pakiet Medyczny – IPMed) podczas udzielania samopomocy i pomocy koleżeńskiej na polu walki. Ocena obrażeń i stanu rannego – badanie urazowe. Ocena, udrażnianie i kontrola dróg oddechowych. Rozpoznanie i zaopatrywanie krwotoków. Rozpoznawanie i postępowanie z ranami klatki piersiowej. Złamania - rozpoznawanie i zaopatrywanie. Polowa karta medyczna. Ewakuacja medyczna – MEDEVAC. Procedury CASEVAC. Sposoby ewakuacji poszkodowanych. Improwizowane sposoby wynoszenia rannych z pola walki.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość zasad zabezpieczenia medycznego pododdziału; założeń taktyczno-medycznych i standardów medycznych TCCC, faz i celów udzielania taktycznej pomocy medycznej; znajomość czynności wykonywanych w ramach samopomocy i pomocy koleżeńskiej na polu walki w poszczególnych fazach TCCC i umiejętność ich przeprowadzenia; znajomość IPMed oraz umiejętność posługiwania się nim; umiejętność oceny obrażeń i stanu rannego; umiejętność udrażniania dróg oddechowych oraz oceny i kontroli oddechu poszkodowanego; umiejętność rozpoznawania, tamowania i zaopatrywania krwotoków z użyciem dostępnych opatrunków, zaopatrywania amputacji urazowych kończyn; znajomość zasad i umiejętność rozpoznania oraz postępowania z ranami klatki piersiowej, unieruchamiania złamań; umiejętność zgłoszenia potrzeby ewakuacji medycznej; znajomość sposobów ewakuacji poszkodowanych przy użyciu sprzętu medycznego oraz środków improwizowanych.

A.II.23. REGULAMINY SZ RP

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
II		6				6		6				Z	O
III		4				4		4				Z	O
IV		4				4		4				Z	O
V	4	6				10		10				Zo	O
VI	2	8				10		10				Zo	O
X	2	4				6		6				Z	O
Ogółem	8	32				40		40				Z-4 Zo-2	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest opanowanie postanowień i zarządzeń regulujących tok życia i służby w jednostce wojskowej oraz umiejętności stosowania regulaminów w codziennym toku służby, a także przygotowanie do planowania, organizacji i prowadzenia szkolenia z regulaminów.

Treść kształcenia:

Podstawowe uwarunkowania służby wojskowej. Organizacja życia żołnierskiego w jednostce wojskowej. Działalność służbowa w jednostce wojskowej i garnizonie. Wzory dokumentów. Służba wewnętrzna jednostki wojskowej. Musztra indywidualna i zespołowa piesza. Musztra z pojazdami. Sygnały dowodzenia stosowane w musztrze. Dowodzenie pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych. Opracowanie dokumentacji szkoleniowej do zajęć z regulaminów w roli instruktora i kierownika zajęć. Udział w instruktażu kierownika zajęć. Organizacja i prowadzenie instruktażu. Przygotowanie i prowadzenie szkolenia w roli dowódcy drużyny – instruktora. Planowanie, organizowanie i prowadzenie zajęć z regulaminów w roli kierownika zajęć. Działalność służbowa w jednostce wojskowej. Wybrane zagadnienia z Ceremoniału Wojskowego SZ RP. Przegląd musztry pododdziału. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność stosowania zapisów regulaminów w codziennym toku służby; opanowanie zasad żołnierskiego zachowania się w różnych sytuacjach; znajomość postępowania służbowego, codziennego toku służby, zabezpieczenia logistycznego, ochrony ppoż i zdrowia; znajomość służb wewnętrznych i służb garnizonowych, dokumentacji służb wewnętrznych, organizacji i pełnienia służby wartowniczej, patrolowej i konwojowej; umiejętność zdawania i obejmowania obowiązków na stanowiskach służbowych; opanowanie czynności

wchodzących w zakres musztry indywidualnej i zespołowej pieszej do szczebla plutonu oraz z pojazdami; umiejętność dowodzenia pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych; wydawania komend i zachowania się w szyku, planowania, organizowania i prowadzenia zajęć z regulaminów w roli instruktora i kierownika zajęć; umiejętność przygotowania i realizacji przeglądu musztry plutonu; znajomość zadań stojących przed służbami w jednostce wojskowej i garnizonie.

8.1.3. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA SPORTOWO-JĘZYKOWEGO B.I.

B.I.1. JĘZYK ANGIELSKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I		60				60		60	3		3	Zo	O
II		60				60		60	2		2	Zo	O
III		60				60		60	2		2	Zo	O
IV		60				60		60	2		2	Zo	O
V		60				60		60	2		2	Zo	O
VI		60				60		60	2		2	E-B2 Stanag 2222	O
VII		60				60		60	2		2	Zo	O
VIII		60				60		60	2		2	Zo	O
IX		60				60		60	2		2	Zo	O
Ogółem		540				540		540	19		19	Zo-8 E-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest udoskonalenie umiejętności receptywnych (czytanie, słuchanie) zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001 i osiągnięcie kwalifikacji językowych potwierdzonych Standardowym Profilem Językowym (SPJ 3 2 3 2) z egzaminu zgodnego z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

Treści kształcenia:

I. Tematyka wojskowa

1. Stopnie wojskowe i podstawowe systemy broni wszystkich rodzajów sił zbrojnych.
2. Rodzaje sił zbrojnych i służb:
 - podstawowa organizacja wybranego rodzaju sił zbrojnych/rodzajów sił zbrojnych;
 - wyposażenie i uzbrojenie żołnierzy wybranego rodzaju wojsk i służb;
 - systemy uzbrojenia wybranego rodzaju wojsk i służb.
9. Służba wojskowa:
 - kształcenie i szkolenie w siłach zbrojnych;
 - kariera zawodowa w wojsku;

- instrukcje i dokumenty.
- 10. Ćwiczenia wojskowe:
 - działania bojowe i szkolno-bojowe;
 - ćwiczenia międzynarodowe;
 - C4I – Command, Control, Communication, Computers, Intelligence;
 - elementy rozkazu.
- 11. Międzynarodowa współpraca wojskowa:
 - NATO i praca poza granicami państwa;
 - międzynarodowe jednostki wojskowe;
 - misje pokojowe i humanitarne;
 - działania w ramach porozumień rozbrojeniowych.
- 12. Bron masowego rażenia:
 - działanie broni masowego rażenia;
 - umowy międzynarodowe;
 - bieżące wydarzenia wojskowo-polityczne.
- 13. Podstawowe skróty w dokumentach wojskowych.
- 14. Korespondencja służbowa – w formie pisanej i przez techniczne środki łączności.
- 15. Bieżące wydarzenia polityczne i militarne na świecie.

II. Tematyka ogólna

1. Stosunki międzyludzkie i społeczeństwo
2. Środowisko
3. Polityka wewnętrzna i międzynarodowa
4. Kultura oraz kultura anglosaskiego obszaru kulturowego

Opis efektów uczenia się:

Po zrealizowaniu programu uczący się powinni osiągnąć kwalifikacje językowe:

1. w zakresie sprawności receptywnych:
 - a. Rozumieć rozmowy użytkowników języka angielskiego mówiących językiem ludzi wykształconych, charakteryzujące się występowaniem złożonych struktur języka i obszernym zakresem słownictwa ogólnego oraz słownictwa specjalistycznego;
 - b. Czytać ze zrozumieniem teksty nie adaptowane, dotyczące różnych dziedzin życia społecznego oraz specjalistyczne, w tym korespondencje, instrukcje i zarządzenia wojskowe;
 - c. Poprawnie rozpoznawać ładunek emocjonalny wypowiedzi.
2. w zakresie sprawności produktywnych:
 - a. Wypowiadać się płynnie i spójnie w odniesieniu do spraw ogólnych, ogólnowojskowych oraz specjalistycznych, związanych z własną specjalnością zawodową;
 - b. Wypowiadać się pisemnie na znane tematy ogólne i zawodowe, precyzyjnie przekazując zamierzone treści oraz tworzyć podstawową korespondencję specjalistyczną.

B.I.2. WYCHOWANIE FIZYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
I		60				60		60				Zo	O
II		60				60		60				Zo	O
III		60				60		60				Zo	O
IV		60				60		60				Zo	O
V		60				60		60				Zo	O
VI	10	60				70		70				Zo	O
VII		60				60		60				Zo	O
VIII		60				60		60				Zo	O
IX		60				60		60				Zo	O
X		30				30		30				E	O
Ogółem	10	570				580		580				Zo-9 E-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest kształtowanie sprawności psychofizycznej umożliwiającej realizację obowiązków na zajmowanych stanowiskach służbowych podczas pokojowego funkcjonowania SZ RP oraz w warunkach bojowych. Wyposażenie kandydatów na żołnierzy zawodowych w nawyk systematycznej dbałości o osobistą sprawność fizyczną oraz w umiejętność aktywnego i prozdrowotnego sposobu spędzania czasu wolnego. W ramach prowadzonych zajęć umożliwia się kandydatom na żołnierzy zawodowych kształconym w ramach studiów nabycie uprawnień do prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego z żołnierzami.

Treści kształcenia:

Teoria wychowania fizycznego i sportu, atletyka terenowa i specjalistyczne ćwiczenia na torach przeszkód, gimnastyka i ćwiczenia siłowe, pływanie i ratownictwo wodne, piłka koszykowa, piłka nożna, piłka siatkowa, walka wręcz, żeglarstwo, zajęcia sportowe z różnych dyscyplin sportu.

Opis efektów uczenia się:

Kształtowanie zdolności motorycznych i wysokiej sprawności fizycznej; nabycie umiejętności utylitarnych przydatnych w działaniach indywidualnych i zespołowych w czynnościach codziennych oraz w warunkach służby wojskowej; umiejętności pokonywania przeszkód terenowych i wodnych; umiejętność walki wręcz w bezpośrednim kontakcie; umiejętność pływania z elementami ratownictwa wodnego;

opanowanie umiejętności ruchowych umożliwiających uczestnictwo w formach aktywności sportowej opartej na: grach zespołowych, gimnastyce i ćwiczeniach siłowych; opanowanie podstaw teorii i metodyki wychowania fizycznego umożliwiającej prowadzenie zajęć z żołnierzami; kształtowanie nawyku aktywnego wykorzystania czasu wolnego i postaw prozdrowotnych.

B.I.3. OBÓZ SPORTOWO-JĘZYKOWY - JĘZYK ANGIELSKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OIW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
II		30				30		30				Z	O
Ogółem		30				30		30				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest udoskonalenie umiejętności receptywnych (czytanie, słuchanie) i produktywnych (pisanie, mówienie) zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001 i osiągnięcie Standardowego Profilu Językowego 2 2 2 2 z egzaminu zgodnego z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

Treści kształcenia:

Służba wojskowa:

- kształcenie i szkolenie w siłach zbrojnych;
- kariera zawodowa w wojsku;
- operacje połączonych rodzajów sił zbrojnych.

Strategie pisanie: notatka: służbowa, instruująca, decyzyjna; raport; list z zapytaniem o informację.

Doskonalenie formalnych i nieformalnych sposobów komunikowania się.

Opis efektów uczenia się:

Utrwalenie umiejętności słuchania i czytania na poziomie 2. zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

Rozwinięcie umiejętności mówienia i pisanie na poziomie 2. zgodnie z porozumieniem standaryzacyjnym NATO STANAG 6001.

B.I.4 OBÓZ SPORTOWO JĘZYKOWY – WYCHOWANIE FIZYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	Wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	symulator	seminarium	łącznie							
II		30				30		30				Z	O
Ogółem		30				30		30				Z-1	

Cele kształcenia: Celem kształcenia jest przygotowanie organizmu do wzmożonego wysiłku fizycznego umożliwiającego wykonanie marszów w różnych warunkach terenowych i atmosferycznych. Kształtowanie i doskonalenie umiejętności pływania sposobami użytecznymi w działaniach bojowych (pływanie z bronią i w umundurowaniu, przetrwanie w wodzie, elementy ratownictwa wodnego). Kształtowanie umiejętności w zakresie organizacji aktywnych form wypoczynku oraz regeneracji psychofizycznej organizmu.

Treści kształcenia:

Marsze długodystansowe, żeglarstwo, pływanie, piłka nożna, piłka siatkowa, walka wręcz, tenis ziemny.

Opis efektów uczenia się:

Kształtowanie zdolności motorycznych i wysokiej sprawności fizycznej; nabycie umiejętności użytkowych przydatnych w działaniach indywidualnych i zespołowych w czynnościach codziennych oraz w warunkach służby wojskowej; umiejętności pokonywania przeszkód terenowych i wodnych; umiejętność walki wręcz w bezpośrednim kontakcie; umiejętność pływania (przetrwanie w wodzie, pływanie z bronią, elementy ratownictwa wodnego); nauczanie podstawowych manewrów na jachtach oraz organizacji pracy załogi; opanowanie umiejętności ruchowych umożliwiających uczestnictwo w formach aktywności sportowej opartej na: grach zespołowych; opanowanie podstaw teorii i metodyki wychowania fizycznego umożliwiającej prowadzenie zajęć z żołnierzami; kształtowanie nawyku aktywnego wykorzystania czasu wolnego i postaw prozdrowotnych.

8.2.PRZEDMIOTY MODUŁU KIERUNKOWEGO

8.2.1. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO C.I.

C.I.1. WPROWADZENIE DO STUDIOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
I	6			4		10	0	10	0,5	0	0,5	Zo	O
Ogółem	6			4		10	0	10	0,5	0	0,5	Zo-1	

Cele kształcenia: zapoznanie studenta z nowoczesnymi metodami studiowania, a także umożliwienie mu zdobycia umiejętności niezbędnych w studiowaniu, takich jak: umiejętność samodzielnego uczenia się, autoprezentacji, wystąpień publicznych, naukowej dyskusji, odpowiedzialnej pracy w zespole, studiowania literatury naukowej, tworzenia sprawozdań z badań, inicjowania zagadnień do studiowania, rozwijania postawy badawczej i twórczej, a także zarządzania swoim czasem oraz radzenia sobie ze stresem – zatem tych wszystkich elementów wiedzy oraz umiejętności i kompetencji, które wymagane są w trakcie realizacji innych przedmiotów.

Treści kształcenia:

Przedmiot ma ułatwić studentowi pokonanie trudności, pojawiających się na początku studiów w związku z koniecznością zmiany szkolnego stylu uczenia się na akademicki styl samodzielnego zdobywania wiedzy oraz nabywania umiejętności i kompetencji. Treści kształcenia obejmują metodykę nowoczesnego studiowania, metody i techniki efektywnego uczenia się oraz nowoczesne techniki wspomagające proces studiowania.

Efekty uczenia się:

Zna i rozumie istotę i charakter studiowania oraz profesjonalizmu zawodowego w zakresie wybranego kierunku studiów. Zna i rozumie podstawowe pojęcia związane ze studiami w szkole wyższej. Zna podstawowe zasady indywidualnej i zespołowej pracy naukowej oraz przedstawiania jej efektów. Zna podstawowe metody i techniki efektywnego uczenia się. Potrafi diagnozować uwarunkowania przebiegu procesu studiowania. Potrafi planować własną ścieżkę rozwoju oraz stosować wiedzę w zakresie zarządzania czasem i radzenia sobie ze stresem. Potrafi prezentować osiągnięte efekty uczenia się i wyniki własnej pracy badawczej. Jest świadomy rangi i znaczenia studiów dla osobistego rozwoju i indywidualnej ścieżki kariery. Jest świadomy potrzeby rozwijania umiejętności uczenia się, planowania

własnej pracy, prezentowania jej rezultatów. Jest świadomy potrzeby uczenia się przez całe życie.

C.I.2. OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
I	12	2			2	16	30	46	0,5	1	1,5	Zo	O
Ogółem	12	2			2	16	30	46	0,5	1	1,5	Zo-1	

Cele kształcenia: wprowadzenie do problematyki ochrony własności intelektualnej.

Treści kształcenia:

Historia ochrony własności przemysłowej w Polsce i na świecie. Międzynarodowe organizacje ochrony własności intelektualnych. Ochrona patentowa, wzory użytkowe i wzory przemysłowe. Znaki towarowe, oznaczenia geograficzne, znaki handlowe i usługowe. Topografie układów scalonych. Postępowanie przed Urzędem Patentowym RP. Procedury, opłaty, rejestry. Prawo autorskie i prawa pokrewne – Copyright.

Efekty uczenia się:

Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego, potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej. Ma wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych, finansowych, marketingowych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżyniera logistyka. Potrafi - przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań obejmujących projektowanie systemów i procesów logistycznych - dostrzegać ich aspekty pozatechniczne, w tym środowiskowe, organizacyjne, ekonomiczne i prawne. Potrafi dokonać krytycznej oceny posiadanej wiedzy, a także dostrzega jej znaczenie w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.

C.I.3. WPROWADZENIE DO INFORMATYKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
I	14		22		4	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		22		4	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo-1	

Cele kształcenia: przedstawienie oraz nauczenie studenta przygotowania i wykorzystania komputerów oraz oprogramowania w dydaktyce i pracy. Wykłady prezentują zagadnienia zarówno ogólne teoretyczne, jak również praktyczne szczegóły w wybranych zagadnieniach. W ramach zajęć laboratoryjnych w wybranym środowisku operacyjnym, na określonym przez prowadzącego pakiecie biurowym i środowisku programowania realizowane są zadania ilustrujące treści wykładu.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do architektury i funkcjonowania współczesnych komputerów. Podstawy sieci komputerowych oraz sieci Internet. Systemy operacyjne z rodzin Windows oraz Linux - funkcje i zadania. Standardy, formaty i programy komputerowe dla elektronicznych dokumentów biurowych. Edytory tekstu - wybrane funkcje oraz zastosowania. Arkusze kalkulacyjne. Oprogramowanie do prezentacji multimedialnych. Pakiety obróbki grafiki. Wprowadzenie do baz danych. Modele i standardy gromadzenia oraz przetwarzania danych. Podstawy programowania w językach wysokiego poziomu. Wprowadzenie w semantykę i syntaktykę wybranego języka programowania wysokiego poziomu.

Efekty uczenia się:

Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu podstaw informatyki. Zna możliwości i zasady praktycznego wykorzystania technologii informatycznych w nauce, badaniach i gospodarce. Ma podstawową wiedzę z zakresu języków programowania komputerów. Umie wykorzystywać podstawowe narzędzia i oprogramowanie do komunikowania się, gromadzenia i przetwarzania danych. Ma kompetencje z zakresu wykorzystywania podstawowych narzędzi informatycznych wspomagających procesy gromadzenia, dokumentowania i prezentacji informacji.

C.I.4. PODSTAWY ZARZĄDZANIA I PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	Wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
V	16	14			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	16	14			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo-1	

Cele kształcenia: przekazanie wiedzy teoretycznej i praktycznej w zakresie podstaw zarządzania we współczesnych przedsiębiorstwach; wprowadzenie studentów w podstawowe zagadnienia problematyki współczesnego zarządzania oraz zapoznanie z mechanizmami funkcjonowania organizacji; przedstawienie najważniejszych metod i narzędzi wsparcia przedsiębiorczości w Polsce.

Treści kształcenia:

Przedmiot oraz kierunki rozwoju nauki o organizacji i zarządzania. Aktualne wyzwania teorii i praktyki zarządzania. Organizacja jako system. Zarządzanie i jego funkcje. Współczesny menedżer i warunki jego sukcesu. Organizacja pracy własnej menedżera. Planowanie jako funkcja menedżerska. Podejmowanie decyzji. Rutynowe i twórcze metody rozwiązywania problemów. Organizowanie działań. Tradycyjne i nowoczesne struktury organizacyjne. Techniki organizatorskie. Zarządzanie personelem. Przywództwo kierownicze. Style kierowania. System motywowania w organizacji i techniki motywacyjne. Zarządzanie zmianami organizacyjnymi. Zarządzanie informacją. Komunikowanie się w organizacji. Zarządzanie wiedzą w organizacji. Techniki negocjacji. Nowoczesne metody i techniki zarządzania. Kontrola jako funkcja menedżerska.

Efekty uczenia się:

Student ma podstawową wiedzę teoretyczną dotyczącą nauki o zarządzaniu i jej interdyscyplinarnym charakterze. Ma teoretyczną wiedzę o istocie, działaniu i przekształceniach różnych struktur i instytucji społecznych, w szczególności przedsiębiorstw i organizacji publicznych oraz identyfikuje i wyjaśnia różnice między poszczególnymi typami organizacji. Ma podstawową wiedzę dotyczącą uwarunkowań współczesnego zarządzania, w szczególności o: globalizacji, postępie technologicznym, nowych wymiarach konkurencyjności, znaczeniu środowiska naturalnego, przekształceniach społeczno-kulturowych oraz o przedsiębiorczości. Zna istotę zarządzania oraz zasady realizowania głównych funkcji procesu zarządzania organizacjami: planowania, organizowania, zarządzania zasobami ludzkimi oraz kontrolowania. Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji otaczających go zjawisk humanistycznych, prawnych i społecznych. Potrafi przeprowadzić analizę otoczenia

organizacji i sformułować na jej podstawie adekwatne rekomendacje do działania. Student potrafi realizować podstawowe przedsięwzięcia menedżerskie z zakresu planowania, organizowania, kierowania ludźmi i kontrolowania. Ma świadomość znaczenia społecznych skutków działań prowadzonych przez różnego typu organizacje oraz posiada świadomość odpowiedzialności za kształtowanie relacji z innymi. Rozumie wagę decyzji menedżerskich w stosunku do pracowników, podmiotów współpracujących z organizacją oraz klientów. Student rozumie potrzebę kształcenia ustawicznego. Potrafi wyrażać własne opinie dotyczące problemów z zakresu zarządzania oraz przekonywać do własnych racji poprzez odpowiednie merytoryczne argumentowanie.

8.2.2. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA PODSTAWOWEGO C.II.

C.II.1. WPROWADZENIE DO METROLOGII

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
I	12	12			6	30	30	60	1	1	2	Zo	O
Ogółem	12	12			6	30	30	60	1	1	2	Zo-1	

Cele kształcenia: zapoznanie studentów z podstawami metrologii, posługiwaniem się przyrządami kontrolno-pomiarowymi oraz zasadami ich nadzoru.

Treści kształcenia:

Miejsce i rola metrologii jako interdyscyplinarnego obszaru wiedzy we współczesnym społeczeństwie. Definicje podstawowych pojęć z zakresu metrologii. Istota podstawowych metod pomiarowych. Budowa oraz przeznaczenie podstawowych wzorców i przyrządów pomiarowych wielkości fizycznych. Błędy i niepewność pomiaru.

Efekty uczenia się:

Student zna podstawy metrologii, podstawowe przyrządy pomiarowe i metody pomiarów wielkości fizycznych, zna metody rachunku błędów i zasady opracowania wyników pomiarów oraz szacowania niepewności. Student ma podstawową wiedzę dotyczącą nadzorowania przyrządów pomiarowych w systemach zarządzania jakością. Student potrafi interpretować uzyskane wyniki pomiarów, z uwzględnieniem rachunku błędów, jak też formułować wnioski na podstawie tak przeprowadzonej analizy. Student potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją - zaprojektować oraz zrealizować prosty proces pomiarowy, używając właściwych metod, technik i narzędzi. Student dostrzega potrzebę ciągłego doskazywania się w kierunku

podnoszenia kompetencji zawodowych. Student dostrzega i prawidłowo identyfikuje oraz rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu, z badaniami i działalnością inżynierską.

C.II.2. PODSTAWY GRAFIKI INŻYNIERSKIEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
I	12		18		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo-1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności odwzorowania układów przestrzennych, w tym elementów maszyn, urządzeń i konstrukcji oraz innych układów technicznych za pomocą graficznej reprezentacji na płaszczyźnie; znajomość oprogramowania do wspomagania tworzenia dokumentacji technicznej.

Treści kształcenia:

Podstawy wykonania i umiejętność odczytywania inżynierskiej dokumentacji technicznej. Metody odwzorowań figur geometrycznych na płaszczyźnie, oparte na rzutowaniu równoległym i środkowym. Normalizacja w zakresie dokumentacji technicznej. Zapoznanie się z podstawowym oprogramowaniem wspomagającym proces tworzenia dokumentacji technicznej.

Efekty uczenia się:

Student zna i rozumie podstawowe zasady odwzorowania układów przestrzennych, w tym elementów maszyn, urządzeń i konstrukcji oraz innych układów technicznych za pomocą graficznej reprezentacji na płaszczyźnie. Student zna podstawowe zasady tworzenia rysunkowej dokumentacji technicznej układów technicznych oraz elementów konstrukcyjnych w oparciu o normatywy. Student zna podstawowe oprogramowanie do wspomagania wykonywania rysunkowej dokumentacji technicznej. Student potrafi wykorzystać poznane metody odwzorowania graficznego i restytucji do stworzenia zapisu graficznego elementów maszyn, urządzeń i konstrukcji oraz innych układów technicznych. Student potrafi posłużyć się właściwym sposobem odwzorowania graficznego do wykonania dokumentacji technicznej pojedynczego elementu lub grupy elementów w postaci złożenia podzespołu lub zespołu. Student potrafi odczytać oraz określić rodzaj i dokonać klasyfikacji elementów odwzorowanych za pomocą rysunku wykonawczego złożeniowego lub zestawieniowego. Student zna podstawy posługiwania się oprogramowaniem komputerowym do wspomagania

tworzenia dokumentacji technicznej. Student ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną. Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego doskonalenia się.

C.II.3. MATEMATYKA 1

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	80	160	3	3	6	E	O	
I	30	38			12	80	80	160	3	3	6	E	O
Ogółem	30	38			12	80	80	160	3	3	6	E-1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Elementy teorii zbiorów. Zbiory liczbowe. Działania na zbiorach. Odwzorowania i ich właściwości. Relacje. Przeliczalność zbioru. Funkcje elementarne. Określenie i właściwości funkcji. Funkcje trygonometryczne. Tożsamości trygonometryczne. Funkcje cyklometryczne. Funkcje wykładnicze i logarytmiczne, funkcje hiperboliczne. Struktury algebraiczne. Zbiory liczbowe. Działania arytmetyczne. Grupa. Ciało. Ciało liczb rzeczywistych. Liczby zespolone. Ciało liczb zespolonych. Postacie liczb zespolonych: algebraiczna, trygonometryczna, wykładnicza. Potęga i pierwiastek liczby zespolonej. Zbiory na płaszczyźnie zespolonej. Liczby zespolone. Wielomiany nad ciałem liczb zespolonych. Zasadnicze twierdzenie algebry. Rozkład wielomianu zespolonego lub rzeczywistego na czynniki. Macierze i wyznaczniki. Macierze. Rachunek macierzowy. Wyznaczniki i ich właściwości. Macierze i wyznaczniki. Macierz odwrotna. Rząd macierzy. Układy liniowych równań algebraicznych. Metoda eliminacji Gaussa. Wzory Cramera. Twierdzenie Kroneckera-Capelliego. Równania macierzowe. Przestrzeń wektorowa. Określenie przestrzeni wektorowej. Kombinacja liniowa wektorów. Układ liniowo niezależny wektorów. Baza i wymiar przestrzeni liniowej. Podprzestrzeń. Przestrzeń wektorowa. Przekształcenie liniowe. Macierz przekształcenia. Wektory i wartości własne macierzy. Geometria analityczna. Wektory swobodne. Iloczyn: skalarny, wektorowy, mieszany. Norma wektora, kąt między wektorami. Geometria analityczna. Afiniczna przestrzeń euklidesowa. Prosta i płaszczyzna w przestrzeni trójwymiarowej. Zagadnienia geometryczne: proste, płaszczyzny, rzuty prostokątne i symetrie. Proste konstrukcje geometryczne. Geometria analityczna. Krzywe płaskie drugiego stopnia. Powierzchnie drugiego stopnia w przestrzeni trójwymiarowej.

Efekty uczenia się:

Posiada podstawową wiedzę, stanowiącą bazę dla zrozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych, w zakresie algebry z geometrią. Zna symbole i elementarne pojęcia logiki i teorii mnogości. Zna funkcje elementarne. Zna liczby rzeczywiste i zespolone. Poznał i rozumie zasadnicze twierdzenie algebry. Opanował rachunek wektorowy i macierzowy, zna właściwości skończone wymiarowych przestrzeni wektorowych, rozumie pojęcia bazy przestrzeni wektorowej i niezależności układu wektorów. Zna określenie układu liniowych równań algebraicznych i rozumie pojęcie jego rozwiązania. W zakresie geometrii zna podstawy geometrii analitycznej, równania prostej, płaszczyzny oraz wybranych krzywych płaskich i powierzchni drugiego stopnia w przestrzeni trójwymiarowej. Umie posługiwać się w elementarnym zakresie językiem algebry i geometrii analitycznej, wykorzystując właściwe symbole i odpowiednie twierdzenia. Umie obliczać wyznaczniki macierzy. Umie wyznaczać macierze odwrotne. Umie rozwiązywać proste układy liniowych równań algebraicznych. Umie rozkładać wektory w bazie przestrzeni wektorowej. Umie wykonywać analitycznie proste konstrukcje geometryczne z użyciem prostych i płaszczyzn. Umie formułować i rozwiązywać proste problemy z wykorzystaniem rachunku wektorowego, rachunku macierzowego, układów liniowych równań algebraicznych i geometrii analitycznej. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł (także anglojęzycznych); potrafi interpretować uzyskane informacje i formułować wnioski. Ma wyrobioną wewnętrzną potrzebę i umiejętność ustawicznego uzupełniania i nowelizacji nabytej wiedzy poprzez samokształcenie. Rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i odświeżania wiedzy, w szczególności związanej ze złożoną strukturą matematyki.

C.II.4. MATEMATYKA 2

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
I	34	34			12	80	80	160	3	3	6	E	O
Ogółem	34	34			12	80	80	160	3	3	6	E-1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Ciągi liczbowe. Twierdzenia o ciągach liczbowych. Granica ciągu liczbowego. Granice niewłaściwe. Symbole oznaczone i nieoznaczone. Przykłady ciągów, liczba e . Szeregi liczbowe. Określenie i kryteria zbieżności szeregów. Zbieżność warunkowa i bezwzględna szeregu liczbowego. Szeregi liczbowe. Szeregi przemienne. Przykłady; liczby e i π . Granica i ciągłość odwzorowania. Przestrzeń metryczna skończenie wymiarowa z metryką euklidesową. Gęstość i ciągłość przestrzeni liczb rzeczywistych. Określenia granicy i ciągłości odwzorowania z przykładami. Granica i ciągłość odwzorowania. Ciągłość funkcji jednej zmiennej. Twierdzenia o granicach funkcji. Asymptoty. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Różniczka i pochodna funkcji jednej zmiennej. Podstawowe twierdzenia o pochodnych. Pochodne funkcji elementarnych. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Pochodne i różniczki wyższych rzędów. Twierdzenia o wartości średniej. Wzór Taylora. Pochodna funkcji jednej zmiennej. Ekstrema. Wypukłość i wklęsłość funkcji. Punkt przegięcia. Zastosowania pochodnej. Całka nieoznaczona. Określenie całki nieoznaczonej. Całkowanie przez części. Całkowanie przez podstawienie. Całka nieoznaczona. Całkowanie funkcji wymiernych i trygonometrycznych. Całka oznaczona. Określenie całki oznaczonej. Właściwości całki oznaczonej. Związek między całką oznaczoną i nieoznaczoną. Całka oznaczona. Całki niewłaściwe pierwszego i drugiego rodzaju. Zastosowania całek oznaczonych. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Granica i ciągłość skalarnej i wektorowej funkcji wielu zmiennych. Pochodne cząstkowe. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Różniczka i pochodna skalarnej i wektorowej funkcji wielu zmiennych. Pochodna w kierunku wektora. Wzór Taylora z

pierwszą pochodną. Pochodna funkcji wielu zmiennych. Ekstrema lokalne i ekstrema na zbiorze skalarnej funkcji dwu lub trzech zmiennych.

Efekty uczenia się:

Posiada podstawową wiedzę, stanowiącą bazę dla zrozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych, w zakresie analizy matematycznej. Zna symbole, podstawowe pojęcia i twierdzenia rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej rzeczywistej oraz rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych rzeczywistych. Rozumie pojęcia granicy i ciągłości funkcji, funkcji pochodnej, całki oznaczonej i nieoznaczonej. Zna podstawowe sposoby i wzory znajdowania pochodnych oraz całek oznaczonych i nieoznaczonych. Rozumie pojęcia granicy, ciągłości i różniczkowalności funkcji wielu zmiennych. Zna podstawowe sposoby i wzory znajdowania pochodnych cząstkowych. Umie posługiwać się w podstawowym zakresie językiem analizy matematycznej, wykorzystując właściwe symbole i odpowiednie twierdzenia. Umie obliczać granice ciągów, także wyrażeń nieoznaczonych, wykorzystując wzory i twierdzenia. Umie zbadać zbieżność prostych szeregów liczbowych, stosując odpowiednie twierdzenia. Umie obliczać granice i badać ciągłość funkcji jednej zmiennej. Umie znajdować pochodne według określenia i z wykorzystaniem wzorów i twierdzeń. Umie obliczać proste całki nieoznaczone, stosując odpowiednie twierdzenia i wzory, w tym całki funkcji wymiernych. Umie obliczać proste całki oznaczone. Umie obliczać pochodne cząstkowe. Umie formułować i rozwiązywać proste problemy z wykorzystaniem rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej oraz rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł (także anglojęzycznych); potrafi interpretować uzyskane informacje i formułować wnioski. Ma wyrobioną wewnętrzną potrzebę i umiejętność ustawicznego uzupełniania i nowelizacji nabytej wiedzy poprzez samokształcenie. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i odświeżania wiedzy, w szczególności związanej ze złożoną strukturą matematyki.

C.II.5. MATEMATYKA DYSKRETNA 1

Rozliczenie godzinowe

	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
I	16	14			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	16	14			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo-1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Podstawowe oznaczenia i pojęcia. Prezentacja przedmiotu. Oznaczenia zbiorów, spójników logicznych, działań na zbiorach, kwantyfikatorów, funkcji, wybranych funkcji całkowitoliczbowych. Podstawowe właściwości działań na zdaniach, wartościach logicznych i zbiorach. Interpretacja typowych zapisów formalnych. Rachunek zdań i kwantyfikatorów. Zdania, spójniki, zmienne zdaniowe, formuły logiki zdaniowej, funkcje zdaniowe. Postacie normalne formuł. Tautologie rachunku zdań. Formuły równoważne. Zbiory spójników funkcjonalnie pełne. Funkcje zdaniowe. Kwantyfikator ogólny, egzystencjalny oraz . Zasięg kwantyfikatora, zmienne związane i wolne. Kwantyfikatory o ograniczonym zakresie. Tautologie rachunku kwantyfikatorów. Metody wnioskowania, indukcja. Reguły dowodzenia. Reguła modus ponens, modus tollens, sylogizmy, schemat dowodu nie wprost i dowodu apagogicznego. Kwadrat logiczny. Zasada minimum i maksimum. Zasada indukcji matematycznej. Zasada indukcji zupełnej. Rachunek zbiorów, sposoby prezentacji zbioru. Zbiór pusty. Równość i inkluzja zbiorów. Działania na zbiorach: dopełnienie, suma, różnica, różnica symetryczna, przecięcie, zbiór potęgowy. Diagramy Venna. Zastosowanie kwantyfikatorów w rachunku zbiorów. Relacje. Para uporządkowana, iloczyn kartezjański. Relacja dwuczłonowa. Dziedzina i przeciwdziedzina relacji. Relacja odwrotna. Złożenie relacji. Relacja binarna i jej właściwości. Relacja równoważności. Podział zbioru. Zasada abstrakcji. Relacje porządkujące. Relacje liniowego porządku. Zbiory uporządkowane. Elementy maksymalne, minimalne, najmniejsze i największe. Macierz relacji, diagram strzałkowy i diagram Hassego. Majoranty i minoranty. Kresy. Funkcje. Funkcja jako relacja. Funkcja częściowa. Dziedzina, przeciwdziedzina funkcji. Injekcje, surjekcje i bijekcje. Funkcja odwrotna. Złożenie funkcji. Obraz, przeciwobraz. Wykres funkcji. Twierdzenie o faktoryzacji. Ciągi skończone i nieskończone. Indeksowanie. Indeksowana rodzina zbiorów. Działania uogólnione na zbiorach. Właściwości działań uogólnionych. Produkty uogólnione. Relacje wieloczłonowe. Funkcje

wielu zmiennych. Teoria mocy. Równoliczność zbiorów. Zbiory skończone, nieskończone przeliczalne i nieprzeliczalne. Właściwości zbiorów przeliczalnych. Liczby kardynalne i ich właściwości. Twierdzenie Cantora. Hipoteza continuum. Działania na liczbach kardynalnych. Rekurencje, drzewa binarne. Definicja rekurencyjna ciągu liczbowego. Wieża Brahmy. Ciąg Fibonacciego. Rozwiązanie liniowych równań rekurencyjnych. Równanie charakterystyczne. Złota liczba. Szczególne przypadki rekurencji. Definicja rekurencyjna zbioru. Drzewo binarne i wielomianowe. Definicja rekurencyjna funkcji. Porządek prefiksowy, postfiksowy i infiksowy. Notacja polska i odwrotna notacja polska. Asymptotyka funkcji liczbowych. Notacje asymptotyczne. Właściwości notacji. Hierarchia asymptotyczna podstawowych funkcji liczbowych. Twierdzenie rekursji uniwersalnej. Permutacje. Cykle. Rozkład permutacji na cykle. Typ permutacji. Permutacja sprzężona. Transpozycja. Inwersja permutacji. Znak permutacji. Wzrost permutacji.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie podstaw logiki matematycznej, rachunku predykatów oraz teorii mnogości i teorii mocy. Ma wiedzę w zakresie relacji oraz funkcji, w tym permutacji. Ma wiedzę w zakresie definicji rekurencyjnych ciągów liczbowych, zbiorów i funkcji. Ma wiedzę w zakresie podstaw analizy złożoności obliczeniowej podstawowych funkcji liczbowych. Umie posługiwać się terminologią logiki, teorii mnogości, relacji i funkcji do interpretowania pojęć z zakresu informatyki. Potrafi opisywać w postaci zależności rekurencyjnych wyrażenia opisujące procesy występujące w systemach informatycznych, w szczególności w opisach algorytmicznych tych procesów. Potrafi posługiwać się podstawowymi narzędziami do analizy złożoności problemów występujących w systemach inżynierskich, w tym informatycznych.

C.II.6. ANALIZA MATEMATYCZNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
II	22	24			4	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	22	24			4	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Równania różniczkowe zwyczajne. Określenie równania różniczkowego zwyczajnego rzędu pierwszego i wyższych. Zagadnienie Cauchy'ego. Twierdzenia o istnieniu i jednoznaczności rozwiązań. Równania pierwszego rzędu o zmiennych rozdzielonych. Równania

różniczkowe zwyczajne. Wybrane typy równań pierwszego i drugiego rzędu. Równania liniowe pierwszego rzędu. Równania różniczkowe zwyczajne. Równania liniowe drugiego rzędu, w tym o stałych współczynnikach. Całki wielokrotne. Określenie całki wielokrotnej. Całki iterowane. Całka podwójna i całka potrójna po dowolnym obszarze. Całki wielokrotne. Zamiana zmiennych w całce wielokrotnej. Współrzędne prostokątne, biegunowe, walcowe i kuliste. Całki wielokrotne. Zastosowania całek wielokrotnych. Zastosowania całek oznaczonych i wielokrotnych. Obliczanie długości krzywych i pól powierzchni. Zastosowania całek wielokrotnych. Obliczanie objętości brył. Ciągi i szeregi funkcyjne. Zbieżność punktowa i jednostajna ciągu i szeregu funkcyjnego. Twierdzenia o ciągach i szeregach zbieżnych jednostajnie. Szereg potęgowy. Promień i przedział zbieżności szeregu potęgowego. Twierdzenia o różniczkowaniu i całkowaniu szeregu potęgowego. Szereg Taylora. Rozwijanie funkcji w szereg potęgowy. Wykład z możliwym wykorzystaniem technik audiowizualnych; podanie zadań do samodzielnego rozwiązania i tematów do studiowania.

Efekty uczenia się:

Posiada podstawową wiedzę, stanowiącą bazę dla zrozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych, w zakresie analizy matematycznej. Zna symbole, podstawowe pojęcia i twierdzenia rachunku różniczkowego i całkowego funkcji wielu zmiennych rzeczywistych oraz podstawowe pojęcia, określenia i twierdzenia teorii równań różniczkowych zwyczajnych pierwszego i drugiego rzędu. Zna podstawowe pojęcia, określenia, twierdzenia i przykłady dla szeregów potęgowych. Zna podstawowe sposoby i wzory znajdowania całek podwójnych i potrójnych oraz podstawowe sposoby rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych pierwszego i drugiego rzędu. Zna podstawowe metody rozwijania funkcji w szeregi potęgowe. Umie posługiwać się w podstawowym zakresie językiem analizy matematycznej, wykorzystując właściwe symbole, określenia i odpowiednie twierdzenia. Umie stosować rachunek różniczkowy i całkowy funkcji wielu zmiennych do rozwiązywania zadań. Umie rozwiązywać równania różniczkowe zwyczajne pierwszego rzędu o zmiennych rozdzielonych i liniowe oraz drugiego rzędu liniowe o stałych współczynnikach. Umie rozwijać funkcje w szeregi potęgowe. Umie formułować i rozwiązywać proste problemy z wykorzystaniem rachunku różniczkowego i całkowego funkcji wielu zmiennych, równań różniczkowych zwyczajnych oraz szeregów potęgowych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł (także anglojęzycznych); potrafi interpretować uzyskane informacje i formułować wnioski. Ma wyrobioną wewnętrzną potrzebę i umiejętność ustawicznego uzupełniania i nowelizacji nabytej wiedzy poprzez samokształcenie. Rozumie potrzebę ciągłego doskazywania się i odświeżania wiedzy, w szczególności związanej ze złożoną strukturą matematyki.

C.II.7. FIZYKA 1

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
II	40	30	10		2	82	80	162	3	3	6	E	O
Ogółem	40	30	10		2	82	80	162	3	3	6	E - 1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Fizyczne podstawy mechaniki. Zasady dynamiki. Grawitacja. Prawa zachowania pędu, momentu pędu, energii. Postulaty szczególnej teorii względności. Transformacje Lorentza i ich konsekwencje. Podstawy mechaniki relatywistycznej. Pole elektryczne. Prawo Coulomba. Pole elektryczne. Prawo Gaussa. Potencjał elektryczny. Pojemność elektryczna. Gęstość energii pola elektrycznego. Dielektryki. Wektor polaryzacji. Wektor indukcji Pole magnetyczne. Siła magnetyczna. Siła Lorentza. Indukcja magnetyczna. Prawo Biota-Savarta-Laplace'a. Prawo Ampere'a. Prawo Faraday'a indukcji elektromagnetycznej. Indukcja własna i wzajemna. Prawo Ampere'a dla prądu zmiennego. Równania Maxwella. Drgania. Drgania harmoniczne. Drgania swobodne i tłumione. Drgania wymuszone. Rezonans. Ruch falowy. Fale biegnące. Fale stojące. Paczka fal. Energia fali. Fale akustyczne. Fale elektromagnetyczne. Promieniowanie świetlne. Polaryzacja, interferencja i dyfrakcja światła. Dualizm korpuskularno-falowy. Promieniowanie ciała doskonale czarnego. Prawo Kirchhoffa, Stefana-Boltzmana, Wiena i Plancka. Efekt fotoelektryczny, efekt Comptona. Wprowadzenie do mechaniki kwantowej. Funkcja falowa. Zasada nieoznaczoności Heisenberga. Równanie Schrödingera. Częstka w studni potencjału. Efekt tunelowy. Budowa atomu wodoru. Model Bohra. Orbitalny i spinowy moment pędu (pojęcie spinu). Liczby kwantowe. Zakaz Pauliego. Układ okresowy pierwiastków. Budowa kryształów. Idealna struktura kryształów. Sieć krystaliczna. Układy krystalograficzne. Realna struktura kryształów. Defekty sieci krystalicznej. Drgania sieci. Fonony. Elementy fizyki statystycznej. Zasady termodynamiki. Potencjał chemiczny Kinetyczna teoria gazu. Układy zwyrodniałe i niezwyrodniałe. Statystyki klasyczna i kwantowa. Przestrzeń fazowa. Gęstość stanów w przestrzeni pędu i energii. Gaz elektronów swobodnych. Energia Fermiego. Elementy fizyka ciała stałego. Podstawy teorii pasmowej ciał stałych. Pasma walencyjne i przewodnictwa. Masa efektywna, pojęcie dziury. Półprzewodniki samoistne. Półprzewodniki domieszkowe. Przewodnictwo elektryczne półprzewodników.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie podstaw fizyki klasycznej, relatywistycznej, kwantowej i fizyki ciała stałego. Zna prawa rządzące ww. działami fizyki i związki między nimi. Zna podstawowe metody rozwiązywania zadań z fizyki. Zna metody pomiaru wybranych wielkości fizycznych, oraz podstawy metrologii. Umie rozpoznać i wyjaśnić proste zjawiska z punktu widzenia fizycznego, znajdować powiązanie pomiędzy różnymi zjawiskami. Potrafi rozwiązać proste zadania bazujące na podstawowych prawach fizyki i prostego rachunku matematycznego. Umie zbudować prosty układ pomiarowy zgodnie z zadanym schematem i specyfikacją, oraz przeprowadzić pomiary i je opracować określając niepewności, a także zinterpretować uzyskane wyniki w kontekście posiadanej wiedzy fizycznej. Ma umiejętność samokształcenia się. Potrafi pracować i współdziałać w grupie dla optymalizacji osiągnięcia postawionego celu.

C.II.8. MATEMATYKA DYSKRETNA 2**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
II	16	14			10	40	70	110	2	2	4	E	O
Ogółem	16	14			10	40	70	110	2	2	4	E - 1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Prezentacja przedmiotu. Współczynniki dwu- i multimianowe. Podstawowe oznaczenia. Współczynnik dwumianowy i jego właściwości. Trójkąt Pascala. Liczność zbioru potęgowego. Liczba przejść po kracie. Liczba rozwiązań liniowego równania diofantycznego bez ograniczeń. Współczynnik multimianowy i jego właściwości. Zliczanie zbiorów i funkcji. Podział i pokrycie zbioru. Zliczanie wszystkich funkcji dla zbiorów skończonych. Liczby Stirlinga pierwszego i drugiego rodzaju. Liczby Bella. Liczby Eulera. Potęga przyrastająca i ubywająca. Zliczanie iniekcji, bijekcji i surjekcji. Podziały nieuporządkowane i uporządkowane. Zliczanie obiektów kombinatorycznych. Zliczanie grafów pełnych. Wierzchołek wewnętrzny drzewa binarnego. Liczby Catalana. Podział liczby na składniki. Funkcje tworzące. Ciąg liczbowy nieskończony i skończony. Definicja funkcji tworzącej. Przykłady funkcji tworzących. Operacje na ciągach i ich funkcjach tworzących. Splot ciągów. Funkcje tworzące szeregów. Funkcja tworząca funkcji. Wykładnicza funkcja tworząca. Różniczkowanie i całkowanie funkcji tworzących. Funkcje tworzące liczb Stirlinga pierwszego i drugiego rodzaju. Funkcja tworząca liczb Catalana. Zastosowania funkcji tworzących. Wyznaczanie liczby rozwiązań

liniowego równania diofantycznego z ograniczeniami. Zbiory z powtórzeniami. Analizy liczby podzbiorów zbiorów z powtórzeniami. Zastosowania funkcji tworzących w rozwiązywaniu równań rekurencyjnych. Funkcja tworząca dla podziału liczb na składniki. Podzielność liczb całkowitych. Funkcje „podłoga” i „sufit” oraz ich właściwości. Działanie modulo. Struktury. Algorytm dzielenia. Relacja podzielności. Największy wspólny dzielnik. Algorytm Euklidesa. Binarny algorytm znajdowania największego wspólnego dzielnika. Zmodyfikowany algorytm Euklidesa. Liczby pierwsze i względnie pierwsze. Podstawowe twierdzenie arytmetyki. Sito Eratostenesa. Kongruencje. Relacja kongruencji. Właściwości kongruencji. Małe twierdzenie Fermata. Rozwiązywanie kongruencji liniowych. Rozwiązywanie układu kongruencji liniowych. Chińskie twierdzenie o resztach. Funkcja Eulera. Twierdzenie Eulera.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie technik zliczania zbiorów skończonych. Ma wiedzę w zakresie funkcji tworzących i ich zastosowań. Ma wiedzę w zakresie zagadnień podzielności liczb całkowitych. Umie zliczać zbiory elementów występujących w problemach inżynierskich w tym problemach z zakresu informatyki. Potrafi konstruować funkcje tworzące dla wybranych ciągów liczbowych oraz stosować je do rozwiązywania równań rekurencyjnych występujących w zagadnieniach inżynierskich. Potrafi obliczać największy wspólny dzielnik oraz stosować go do rozwiązywania kongruencji odpowiadających problemom inżynierskim.

C.II.9. TEORIA GRAFÓW I SIECI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	Projekt	konsultacje	łącznie							
II	16	14			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	16	14			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Definicja grafu. Rodzaje i części grafów (Definicja grafu. Graf jako model systemu. Charakterystyki grafu i elementów jego struktury. Rodzaje grafów. Części grafu, podgrafy i grafy częściowe). Kolorowanie grafów (Stabilne podzbiory wierzchołków grafu. Bazy grafu. Chromatyka grafów. Modele kolorowania grafów. Algorytmy dokładne i przybliżone kolorowania grafów. Złożoność obliczeniowa omawianych algorytmów). Marszruty, łańcuchy i drogi w grafach (Definicje marszruty, łańcucha, drogi. Spójność i silna spójność grafu. Cyklomatyka

i karkasy grafów. Złożoność obliczeniowa omawianych algorytmów). Grafy Berge'a (Definicja i rodzaje grafów Berge'a. Składowe silnej spójności digrafów. Algorytm Leifmana. Drogi w digrafach. Warstwowa reprezentacja digrafu. Drogi Eulera i Hamiltona w grafie. Złożoność obliczeniowa omawianych algorytmów). Sieci (Definicja sieci. Karkasy ekonomiczne. Drogi ekstremalne w sieciach cyklicznych i acyklicznych w sensie dróg. Sieciowe metody analizy złożonych przedsięwzięć. Sieci stochastyczne i podstawowe problemy definiowane w nich. Złożoność obliczeniowa omawianych algorytmów). Przepływy w sieciach (Przepływ w sieci standardowej. Przekrój rozdzielający i jego przepustowość. Algorytm wyznaczania przepływu maksymalnego. Spójność krawędziowa i wierzchołkowa. Drogi rozłączne wierzchołkowo i krawędziowo. Twierdzenie Menger'a. Przepływ zaspokajający o minimalnym koszcie. Złożoność obliczeniowa omawianych algorytmów). Przydziały optymalne (Określenie przydziału jako skojarzenia sieci dwudzielnej. Twierdzenie Halla. Algorytm wyznaczania przydziału najliczniejszego, przydziału najliczniejszego o minimalnym koszcie. Złożoność obliczeniowa omawianych algorytmów).

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad modelowania systemów z wykorzystaniem grafów i sieci. Znajomość różnych modeli teorii grafów i sieci. Znajomość metod rozwiązywania problemów modelowanych za pomocą grafów i sieci. Umiejętność modelowania obiektów rzeczywistych za pomocą modeli grafowych i sieciowych. Umiejętność rozróżnienia problemu grafowego od sieciowego. Umiejętność wykorzystania specjalizowanych metod grafowo-sieciowych do rozwiązywania praktycznych problemów inżynierskich

C.II.10. TEORETYCZNE PODSTAWY INFORMATYKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
II	14	12	4		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14	12	4		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treści kształcenia:

Reprezentacja algorytmu i charakterystyki algorytmu. Modele obliczeń, deterministyczne i niedeterministyczne maszyny Turinga jednotaśmowe i wielotaśmowe. Modele obliczeń niejednostajnych. Złożoność algorytmów i problemów oraz metody jej szacowania.

Transformacje problemów, funkcje obliczalne. Klasy złożoności problemów. NP.-zupełność. Hierarchie złożoności. Czas działania algorytmów i programów. Modele definiowania i rozpoznawania wzorców znakowych. Alfabet, język. Automaty deterministyczne skończone, automaty niedeterministyczne, języki akceptowane przez automaty. Wyrażenia regularne, Gramatyki bezkontekstowe, i kontekstowe, języki gramatyk. Architektury równoległe. Modele obliczeń równoległych.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę dotyczącą modeli obliczeniowych, reprezentacji i charakterystyk algorytmów, w tym dokładności i złożoności obliczeniowej. Ma podstawową wiedzę w zakresie obliczeń niejednostajnych, architektur i modeli obliczeń równoległych. Ma wiedzę z podstaw informatyki dotyczącą wyrażeń regularnych, automatów skończonych i gramatyk formalnych. Umie szacować złożoność algorytmów i problemów i oceniać oraz klasyfikować problemy decyzyjne. Umie: zbudować diagram automatu skończonego, dokonać przekształceń wyrażeń regularnych i wyznaczyć ich wartość(język), dokonywać równoważnych przekształceń gramatyk formalnych i określać języki gramatyk.

C.II.11. FIZYKA 2

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
III	30	20	10		10	70	40	110	2,5	1,5	4	E	O
Ogółem	30	20	10		10	70	40	110	2,5	1,5	4	E - 1	

Cel kształcenia: uzyskanie na koniec realizacji przedmiotu wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnych z niżej wykazanymi efektami uczenia się.

Treść kształcenia: Drgania i fale mechaniczne i elektromagnetyczne. Elementy akustyki. Elementy optyki, Dualizm korpuskularno – falowy promieniowania elektromagnetycznego i mikrocząstek. Budowa atomu. Podstawy krystalografii. Metale i półprzewodniki

Efekty uczenia się: Ma podstawową wiedzę na temat ogólnych zasad fizyki, wielkości fizycznych, oddziaływań fundamentalnych. Ma wiedzę w zakresie optyki, podstaw fizyki kwantowej, podstaw fizyki ciała stałego i fizyki jądrowej. Ma wiedzę na temat zasad przewodzenia i opracowania wyników pomiarów fizycznych, rodzajów niepewności pomiarowych i sposobów ich wyznaczania. Potrafi wykorzystać poznane zasady i metody fizyki oraz odpowiednie narzędzia matematyczne do opisu właściwości fizycznych oraz związanych z nimi efektów przyczynowo-skutkowych pod wpływem oddziaływań zewnętrznych. Potrafi

pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji oraz prawidłowo wyciągać wnioski. Umie przeprowadzić pomiary wybranych wielkości fizycznych i je opracować, a także zinterpretować w kontekście posiadanej wiedzy z fizyki. Potrafi myśleć i działać w twórczy sposób. Potrafi pracować i współdziałać w grupie.

C.II.12. RACHUNEK PRAWDOPODOBIENSTWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OIW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
III	16	4	10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	16	4	10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cel kształcenia: poznanie i zrozumienie przez studentów podstawowych pojęć i twierdzeń rachunku prawdopodobieństwa, oraz opanowania elementarnych umiejętności rachunkowych z zakresem wiedzy obejmującym: prawdopodobieństwo, zmienne losowe, parametry zmiennych losowych, podstawowe rozkłady prawdopodobieństwa twierdzenia graniczne.

Treści kształcenia:

Pojęcie i właściwości prawdopodobieństwa. Pojęcie prawdopodobieństwa. Przestrzeń probabilistyczna. Pojęcie i właściwości prawdopodobieństwa. Prawdopodobieństwo warunkowe. Niezależność zdarzeń. Zmienne losowe. Zmienna losowa jednowymiarowa. Parametry rozkładu zmiennych losowych. Zmienne losowe. Funkcja charakterystyczna zmiennej losowej. Rozkłady geometryczny i wykładniczy. Podstawowe rozkłady prawdopodobieństwa. Rozkłady jednostajny, dwumianowy, Poissona, normalny (Gausa). Zmienna losowa wielowymiarowa. Zmienna losowa dwuwymiarowa; parametry rozkładu. Zmienna losowa wielowymiarowa. Rozkłady brzegowe i warunkowe. Twierdzenia graniczne rachunku prawdopodobieństwa.

Efekty uczenia się:

Posiada podstawową wiedzę, stanowiącą bazę dla zrozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych, w zakresie rachunku prawdopodobieństwa. Zna podstawowe pojęcia, określenia, rozkłady prawdopodobieństwa i twierdzenia rachunku prawdopodobieństwa. Zna podstawowe metody obliczania prawdopodobieństw zdarzeń losowych. Zna interpretacje i sposoby obliczania najważniejszych parametrów zmiennych losowych oraz stosuje twierdzenia graniczne. Umie korzystać z najważniejszych rozkładów prawdopodobieństwa. Umie formułować i rozwiązywać proste problemy z wykorzystaniem pojęć rachunku

prawdopodobieństwa, rozkładów prawdopodobieństwa i twierdzeń granicznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł (także anglojęzycznych); potrafi interpretować uzyskane informacje i formułować wnioski. Ma wyrobioną wewnętrzną potrzebę i umiejętność ustawicznego uzupełniania i nowelizacji nabytej wiedzy poprzez samo-kształcenie.

C.II.13. PODSTAWY OPTIMALIZACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
III	14	12		4	10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14	12		4	10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cel kształcenia: poznanie i zrozumienie metod rozwiązywania zadań dyskretnych, liniowych i nieliniowych oraz wykorzystywania metody optymalizacji do rozwiązywania zadań praktycznych.

Treści kształcenia:

Ogólne zadanie optymalizacji, klasy zadań, własności zadań. Elementy analizy wypukłej i zadania wypukłe. Postaci zadania liniowego, zadania dualne. Algorytm primalny i dualny simpleks. Programowanie dyskretnie: zadania unimodularne, metoda podziału i oszacowań, metody rozwiązywania zadań PLB. Programowanie nieliniowe: metody rozwiązywania zadań bez ograniczeń, metody rozwiązywania zadań z ograniczeniami, a w tym warunki różniczkowe Kuhna-Tuckera, metody kierunków dopuszczalnych, metoda rozwiązywania zadań kwadratowych.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę dotyczącą własności i metod rozwiązywania zadań liniowych. Ma wiedzę dotyczącą własności i metod rozwiązywania zadań dyskretnych. Ma wiedzę dotyczącą własności i metod rozwiązywania zadań nieliniowych. Umie badać własności i klasyfikować zadania optymalizacji z punktu widzenia ich zastosowań. Umie wykorzystywać metody optymalizacji do rozwiązywania zadań praktycznych.

C.II.14. MODELOWANIE MATEMATYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
III	14	16			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14	16			10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność konstruowania modeli matematycznych oraz formułowania zadań optymalizacyjnych oraz dobierania narzędzi do formalnego opisu sytuacji.

Treści kształcenia:

Zasady modelowania matematycznego

Prezentacja przedmiotu. Etapy badań operacyjnych. Model matematyczny. Rodzaje modeli matematycznych. Opis cech i związków. Dane, zmienne decyzyjne i kryteria. Analiza informacyjna. Zbiór poprawnych danych. Zbiór rozwiązań dopuszczalnych. Zbiór możliwych wartości kryteriów. Funkcja oceny osiągnięcia celu. Sformułowanie zadania optymalizacyjnego. Rozwiązanie optymalne. Problemy wyznaczania rozwiązania optymalnego.

Modele deterministyczne

Zadanie ekstremalizacji. Przestrzeń kryterialna. Zadanie wielokryterialne. Relacja dominowania w sensie Pareto. Rozwiązania dominujące, zdominowane i niezdominowane. Zbiór Pareto-optymalny. Rozwiązania sprawne. Porządek leksykograficzny. Metoda kompromisu. Metoda punktu idealnego i punktu nadir. Rozwiązania satysfakcjonujące. Wybór kryterium nadrzędnego. Programowanie celowe.

Modele growe

Metody analizy sytuacji growych. Postać ekstensywna gry. Strategia czysta. Profil strategii czystych. Rodzaje gier. Postać normalna gry. Strategia mieszana. Strategie zdominowane. Iterowana eliminacja strategii czystych. Najlepsza odpowiedź. Punkt równowagi w sensie Nasha. Metoda indukcji wstecznej. Gry koalicyjne. Gry wielokrotne. Związek teorii gier z optymalizacją wielokryterialną.

Modele probabilistyczne

Podejmowanie decyzji w warunkach ryzyka. Zamiana zmiennej losowej jej charakterystykami: wartością oczekiwaną, kwantylem, prawdopodobieństwem zdarzeń korzystnych i niekorzystnych, wariancją. Zasada nieuwzględniania małych prawdopodobieństw. Zastosowanie metod wielokryterialnych. Dominacja efektywności kryterium. Drzewa decyzyjne. Loteerie. Funkcja użyteczności.

Modele wykorzystujące teorię zbiorów rozmytych

Zbiory rozmyte. Funkcja przynależności. Optymalne decyzje w warunkach rozmytości. Cel, ograniczenia i decyzja rozmyte. Nierozmyta decyzja optymalna. Działania na zbiorach rozmytych: dopełnienie, suma, przecięcie, suma algebraiczna, iloczyn algebraiczny, mnożenie przez skalar, antonim, iloczyn kartezjański. Liczby rozmyte. Relacje rozmyte. Elementy logiki rozmytej. Rozmyte: negacja, koniunkcja, alternatywa, implikacja i równoważność.

Modele uwzględniające niepewność danych

Kryteria maksyminowe, maksimaksowe, Hurwitza, Laplace'a, Savage'a. Wskaźnik pewności. Zmienne niepewne. Podejmowanie decyzji przy niepewnych danych.

Modele wykorzystujące teorię zbiorów przybliżonych

Relacja nierozróżnialności. Dolna i górna aproksymacja zbioru. Dokładność aproksymacji.

Optymalne decyzje w warunkach przybliżonej znajomości danych. Tablice decyzyjne. Reguły deterministyczne i niedeterministyczne.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie zasad konstruowania modeli matematycznych oraz formułowania zadań optymalizacyjnych. Ma wiedzę w zakresie modelowania matematycznego występujących w praktyce sytuacji decyzyjnych przy niekompletnej informacji. Ma wiedzę w zakresie narzędzi stosowanych przy formułowaniu zadań optymalizacyjnych dla sytuacji decyzyjnych przy niekompletnej informacji. Umie konstruować modele matematyczne oraz formułować zadania optymalizacyjne dla problemów praktycznych w tym problemów z zakresu informatyki. Potrafi dobierać narzędzia do formalnego opisu sytuacji decyzyjnych w warunkach wielokryterialnych, growych, ryzyka, niepewności, rozmytości oraz przybliżoności. Potrafi wykorzystywać opracowane modele w sytuacjach decyzyjnych zmierzających do usprawnienia działania systemów.

C.II.15. STATYSTYKA MATEMATYCZNA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
IV	16		14		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	16		14		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: poznanie i zrozumienie przez studentów podstawowych pojęć i twierdzeń statystyki matematycznej, oraz opanowania elementarnych umiejętności rachunkowych z zakresem wiedzy obejmującym: podstawowe statystyki i ich rozkłady, estymację punktową i przedziałową, weryfikację hipotez parametrycznych i nieparametrycznych, analizę korelacji i regresji.

Treści kształcenia:

Podstawy statystyki matematycznej. Podstawowe statystyki. Rozkłady wybranych statystyk. Estymacja punktowa. Estymatory parametrów rozkładów zmiennych losowych. Estymacja przedziałowa. Przedziały ufności dla parametrów rozkładów zmiennych losowych. Weryfikacja hipotez parametrycznych. Testy dla parametrów rozkładów zmiennych losowych. Moc testu. Weryfikacja hipotez nieparametrycznych. Testy zgodności i niezależności. Analiza korelacji. Kowariancja. Charakterystyki korelacji zmiennych losowych. Wnioskowanie dotyczące korelacji. Analiza regresji. Rodzaje regresji. Regresja liniowa. Wnioskowanie dotyczące regresji.

Efekty uczenia się:

Posiada podstawową wiedzę, stanowiącą bazę dla zrozumienia i studiowania przedmiotów kierunkowych, w zakresie statystyki matematycznej. Zna podstawowe pojęcia, określenia i twierdzenia dotyczące estymacji punktowej i przedziałowej, weryfikacji hipotez parametrycznych i nieparametrycznych, badania korelacji i regresji. Zna podstawowe konstrukcje estymatorów punktowych, przedziałów ufności, testów statystycznych i linii regresji. Zna sposoby wnioskowania o parametrach rozkładów, postaciach dystrybuant, niezależności, korelacji i regresji zmiennych losowych na podstawie danych statystycznych. Umie estymować parametry rozkładów zmiennych losowych, weryfikować hipotezy statystyczne i znajdować charakterystyki korelacji i regresji zmiennych losowych. Umie formułować i rozwiązywać proste problemy z wykorzystaniem pojęć i metod wnioskowania statystyki matematycznej. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł (także anglojęzycznych); potrafi interpretować uzyskane informacje i formułować wnioski. Ma wyrobioną wewnętrzną potrzebę i umiejętność ustawicznego uzupełniania i nowelizacji nabytej wiedzy poprzez samokształcenie.

C.II.16. WSTĘP DO KRYPTOLOGII

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	10		10		2	22	10	32	0,5	0,5	1	Zo	O
Ogółem	10		10		2	22	10	32	0,5	0,5	1	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu podstaw kryptografii i kryptologii, szyfrów historycznych i współczesnych algorytmów kryptograficznych.

Treści kształcenia:

Rys historyczny kryptologii. Podstawowe pojęcia kryptografii i kryptologii. Definicja kryptosystemu. Podstawowe szyfry podstawieniowe i przestawieniowe. Szyfry polialfabetyczne. Szyfr Vigenere'a. Elementy kryptoanalizy. Algorytmy strumieniowe i blokowe. Kryptosystemy klucza publicznego. Algorytm RSA i jego bezpieczeństwo. Protokoły kryptograficzne i ich realizacja. Schematy podpisu cyfrowego.

Efekty uczenia się:

Ma ogólną wiedzę dotyczącą metod i technik kryptograficznych oraz wiedzę w zakresie podstaw kryptologii, protokołów i systemów kryptograficznych. Ma wiedzę dotyczącą szyfrów historycznych i współczesnych algorytmów kryptograficznych. Potrafi przeprowadzić prostą analizę systemów kryptograficznych.

C.II.17. BEZPIECZEŃSTWO PRACY I ERGONOMIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	12		8		2	22	10	32	0,5	0,5	1	Zo	O
Ogółem	12		8		2	22	10	32	0,5	0,5	1	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie podstawowych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w informatyce; umiejętność organizacji stanowiska komputerowego.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do bezpieczeństwa pracy i ergonomii. Odbiór informacji przez użytkownika systemu komputerowego. Organizacja komputerowego stanowiska pracy. Wymagania na warunki pracy na stanowisku wyposażonym w komputer. Zagrożenia dla zdrowia pracownika występujące na stanowisku pracy wyposażonym w komputer. Obowiązki oraz prawa pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w informatyce. Metody oceny ryzyka zawodowego na stanowisku pracy. Stres na stanowisku pracy. Ergonomiczne wymagania na interfejs człowiek-komputer. Ocena ryzyka zawodowego na stanowisku komputerowym. Wyznaczanie czasu trwania przerw w pracy. Opracowanie regulaminu porządkowego z uwzględnieniem bezpieczeństwa pracy.

Efekty uczenia się:

Umiejętność określenia zasad organizacji komputerowego stanowiska pracy. Umiejętność określenia wymagań na warunki pracy na stanowisku wyposażonym w komputer. Umiejętność określenia podstawowych zagrożeń dla zdrowia pracownika występujących na stanowisku pracy wyposażonym w komputer. Znajomość podstawowych przepisów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w informatyce. Umiejętność oceny ryzyka zawodowego na stanowisku komputerowym.

C.II.18. PODSTAWY BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
V	20		10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	20		10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu ochrony i bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych; umiejętność oceny przydatności rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do bezpieczeństwa informacji. Zasady uwierzytelniania i autoryzacji. Zagrożenia dla informacji i systemów teleinformatycznych. Zabezpieczenia - rodzaje i podstawy działania. Zabezpieczenia kryptograficzne. Elementy projektowania zabezpieczeń (szacowanie ryzyka, dokumentowanie systemu ochrony). Elementy projektowania zabezpieczeń (wykorzystanie norm i standardów, audyt i testy penetracyjne).

Efekty uczenia się:

Ma podstawową wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych. Potrafi cenić przydatność rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci. Ma umiejętność samokształcenia się. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji a także wyciągać wnioski oraz formułować uzasadnione opinie.

8.2.3. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA KIERUNKOWEGO

C.III.1. WPROWADZENIE DO PROGRAMOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
II	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie: różnych metod i technik programowania strukturalnego w języku C oraz umiejętność konstruowania algorytmów będących rozwiązaniami typowych zadań programistycznych; programowania strukturalnego; podstaw algorytmiki i struktur danych

Treści kształcenia:

Pojęcia podstawowe technik programowania. Elementarny wstęp do algorytmiki. Typy danych w języku C. Operatory i instrukcje języka C. Liniowe struktury danych. Funkcje. Rekurencja. Wskaźniki. Dynamiczne struktury danych – listy. Pliki.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, wiedzę w zakresie różnych metod i technik programowania strukturalnego w języku C oraz umiejętność konstruowania algorytmów będących rozwiązaniami typowych zadań programistycznych. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, wiedzę w zakresie programowania strukturalnego. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, wiedzę z zakresu podstaw algorytmiki i struktur danych. Ma wiedzę i umiejętności samokształcenia się w zakresie programowania strukturalnego i podstaw algorytmiki. Ma podstawowe umiejętności z zakresu programowania strukturalnego pozwalające na samodzielne rozwiązywanie dobrze i słabo określonych zadań programowania.

C.III.2. PODSTAWY TECHNIKI KOMPUTERÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
II	28	8	24		10	70	70	140	2,5	2,5	5	Zo	O
Ogółem	28	8	24		10	70	70	140	2,5	2,5	5	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie zasad działania elementów elektronicznych i cyfrowych układów elektronicznych, umiejętność projektowania prostych układów logicznych dla systemów komputerowych oraz dokonania krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i oceny technicznych rozwiązań współczesnych komputerów a także programowania sterowników logicznych.

Treści kształcenia:

Podstawowe elementy elektroniczne. Diody, tranzystory bipolarne i unipolarne Bramki logiczne diodowe, DTL i inwertor CMOS. Bramki logiczne TTL. Skale scalenia układów elektronicznych (SSI, MSI, LSI, VLSI, GLSI). Układy logiczne CMOS (bramki logiczne, koder/dekoder, multiplexer, sumator 1-bitowy). Przerzutniki (rodzaje) i ich zastosowania (rejstry, liczniki, pamięci statyczne).

Efekty uczenia się:

Ma elementarną wiedzę w zakresie zasad działania elementów elektronicznych i cyfrowych układów elektronicznych. Potrafi projektować proste układy logiczne dla systemów komputerowych; potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić techniczne rozwiązania współczesnych komputerów; potrafi programować sterowniki logiczne.

C.III.3. ARCHITEKTURA I ORGANIZACJA KOMPUTERÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
III	24		36		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	24		36		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: znajomość elementów składowych komputera oraz budowy i działania podstawowych układów kombinacyjnych i sekwencyjnych; znajomość cyklu rozkazowego, sposobów realizacji sterowania centralnego w procesorze; umiejętność zapisu liczb w kodach dwójkowych, w kodzie ósemkowym, szesnastkowych, oraz wg normy IEEE 754; umiejętność wykonywania operacji arytmetycznych i logicznych na liczbach w różnych kodach.

Treści kształcenia:

Cyfrowy zapis informacji. Funkcje logiczne. Algebra Boole'a. Metody minimalizacji funkcji logicznych. Układy arytmetyczne. Układy konwersji kodów. Multipleksery i demultipleksery. Przerzutniki. Maszynowa reprezentacja danych. Kodowanie liczb. Realizacja podstawowych operacji arytmetycznych i logicznych. Schemat blokowy komputera. Model von Neumanna. Pojęcie architektury i organizacji. Architektura języka wewnętrznego. Lista rozkazów, formaty rozkazów i danych, typy operacji, tryby adresacji. Organizacja komputera na poziomie assemblera. Organizacja jednostki centralnej. Sterowanie sprzętowe i mikroprogramowane. Cykl rozkazowy. Przerwania i wyjątki. Systemy przerwań. Wprowadzenie do komputera LABZSK. Pamięć główna. Typy i hierarchia pamięci. Organizacja i architektura systemów pamięci. Interfejsy i komunikacja. Przetwarzanie potokowe. Architektura procesora DLX – formaty danych, formaty rozkazów. Organizacja procesora DLX – wersja sekwencyjna i potokowa. Opis działania procesora w notacji przesłań międzyrejestrów. Hazardy strukturalne. Zależności danych: true dependency, anti-dependency, output dependency. Hazardy danych – wprowadzenie. Przykłady hazardów danych RAW, WAR, WAW. Forwarding, scheduling. Analiza wybranych przykładów programów na poziomie assemblera z użyciem instrukcji warunkowych, pętli, operacji na liczbach całkowitych i zmiennoprzecinkowych, tablic. Hazardy sterowania. Statyczne i dynamiczne przewidywanie skoków. Rozwijanie pętli. Analiza i projektowanie programów na poziomie assemblera. Pamięć podręczna. Zasada lokalności odwołań. Typy odwzorowań pamięci cache. Współpraca cache – pamięć główna przy odczycie i przy zapisie. Ocena efektywności pamięci podręcznej. Przykłady rzeczywistych rozwiązań. Pamięć wirtualna. Sprzętowe i programowe mechanizmy wspomagające efektywność działania pamięci wirtualnych. Porównanie architektur CISC, RISC i VLIW. Taksonomie systemów komputerowych: Flynna, Treleavena. Tendencje rozwojowe architektur współczesnych komputerów.

Efekty uczenia się:

Znajomość maszynowej reprezentacji danych i liczb oraz operacji arytmetycznych i logicznych realizowanych przez komputer. Znajomość elementów składowych komputera oraz budowy i działania podstawowych układów kombinacyjnych i sekwencyjnych, model von Neumanna. Znajomość cyklu rozkazowego, sposobów realizacji sterowania centralnego w procesorze, znajomość pojęć: architektura i organizacja komputera, trybów adresowania, formatów i typów rozkazów na poziomie assemblera. Umiejętność zapisu liczb w kodach dwójkowych, w kodzie ósemkowym, szesnastkowych, oraz wg normy IEEE 754. Umiejętność wykonywania operacji arytmetycznych i logicznych na liczbach w różnych kodach. Umiejętność projektowania sterowania centralnego procesora i budowania rozkazów z wykorzystaniem mikroprogramowania oraz sterowania sprzętowego. Znajomość metody przetwarzania potokowego. Znajomość przeznaczenia, organizacji i działania pamięci podręcznej i pamięci wirtualnej. Znajomość cech architektur oraz tendencji rozwojowych współczesnych systemów komputerowych. Umiejętność implementacji prostych programów w języku assembler. Umiejętność optymalizacji kodu programu, w języku assemblera, dla procesora o znanej architekturze.

C.III.4. PODSTAWY PODZESPOŁÓW KOMPUTERÓW**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
III	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności wykorzystania aparatu matematycznego w procesie projektowania prostych układów logicznych dla systemów cyfrowych

Treści kształcenia:

Układy kombinacyjne - pojęcia podstawowe.

Algebra Boole'a, kody i systemy liczbowe stosowane w technice cyfrowej, arytmetyka dwójkowa. Metody opisu układów kombinacyjnych. Sposoby minimalizacji funkcji logicznych. Metody algebraiczne minimalizacji funkcji logicznych za pomocą przekształceń algebry Boole'a, graficzne metody minimalizacji za pomocą tablic Karnaugh'a, zjawisko hazardu, metody syntezy układów kombinacyjnych. Metody syntezy układów kombinacyjnych. Projektowanie układów realizujących założoną funkcję logiczną. Projektowanie układów konwersji kodów (enkoderów, dekodery, translatorów kodów). Projektowanie układów prostych układów arytmetycznych. Wykorzystanie układów multiplekserów, demultiplekserów. Weryfikacja poprawności działania zaprojektowanego układu.

Układy sekwencyjne - pojęcia podstawowe.

Podział układów sekwencyjnych, metody opisu układów sekwencyjnych, zjawisko wyścigu, przerzutnik jako podstawowy układ sekwencyjny. Automaty Meale'a i Moore'a i występujące między nimi różnice, metody konwersji z jednego układu w drugi. Metody syntezy układów sekwencyjnych. Projektowanie układu asynchronicznego i synchronicznego działającego zgodnie z zadanym grafem przejść i wyjść, liczników oraz rejestrów. Weryfikacja poprawności działania zaprojektowanego układu.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych pojęć z zakresu układów cyfrowych. Znajomość metod minimalizacji funkcji logicznych opisujących działanie układów cyfrowych. Znajomość sposobów opisu układów cyfrowych. Znajomość metod i narzędzi matematycznych wykorzystywanych w procesie syntezy układów cyfrowych. Umiejętność wykorzystania aparatu matematycznego w procesie projektowania prostych układów logicznych dla systemów cyfrowych. Umiejętność oceny poprawności działania prostych układów logicznych.

C.III.5. ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
III	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	50	100				E	O
Ogółem	20		24		6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności praktycznego wykorzystania znajomości podstawowych metod oceny złożoności obliczeniowej algorytmów; umiejętność oceny wpływu wykorzystanych struktur danych na złożoność obliczeniową projektowanego programu oraz dokonanie wyboru optymalnej struktury.

Treści kształcenia:

Techniki projektowania algorytmów. Technika „dziel i rządź”. Programowanie dynamiczne. Algorytmy zachłanne. Przeszukiwanie z nawrotami. Złożoność obliczeniowa algorytmów. Pojęcie złożoności obliczeniowej: złożoność czasowa, złożoność pamięciowa. Asymptotyczna złożoność czasowa: O-notacja, W-notacja, Q-notacja. Złożoność optymistyczna, pesymistyczna i średnia. Złożoność amortyzowana. Ocena złożoności obliczeniowej algorytmów iteracyjnych. Ocena złożoności obliczeniowej algorytmów rekurencyjnych. Listy. Rodzaje struktur listowych. Podstawowe operacje na listach. Metody implementacji list. Kolejki. Kolejka LIFO (stos). Kolejka FIFO. Kolejka priorytetowa. Podstawowe operacje na

kolejkach. Implementacja kolejek. Drzewa binarne. Implementacja drzew binarnych. Podstawowe operacje na drzewach binarnych. Drzewa BST. Drzewa AVL. Drzewa czerwono-czarne. Kopce. Drzewa wielokierunkowe. Pojęcie i własności B-drzewa. Podstawowe operacje na B-drzewach. Rodzina B-drzew. Algorytmy sortowania wewnętrzznego. Sortowanie przez wstawianie. Sortowanie przez wybieranie. Sortowanie przez zamianę. Sortowanie przez kopcowanie. Sortowanie szybkie. Sortowanie Shella. Analiza złożoności algorytmów sortowania. Algorytmy sortowania zewnętrznego. Sortowanie przez podział. Sortowanie przez łączenie. Podstawowe algorytmy grafowe. Reprezentacja grafów. Przeszukiwanie wszerz. Przeszukiwanie w głąb. Wyznaczanie najkrótszych dróg. Tablice z haszowaniem. Haszowanie. Tablice z adresowaniem bezpośrednim. Tablice z haszowaniem. Funkcje haszujące. Metody usuwania kolizji. Problemy obliczeniowo trudne. Klasy złożoności problemów. NP-zupełność. NP-zupełność i redukowalność. Nierozstrzygalność.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu podstawowych technik konstruowania algorytmów oraz metod oceny ich efektywności. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu podstawowych struktur danych oraz metod ich przetwarzania. Ma szczegółową wiedzę z zakresu oceny złożoności obliczeniowej algorytmów i programów. Potrafi praktycznie wykorzystywać znajomość podstawowych metod oceny złożoności obliczeniowej algorytmów. Umie ocenić wpływ wykorzystanych struktur danych na złożoność obliczeniową projektowanego programu oraz dokonać wyboru optymalnej struktury. Potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją wymagań zaprojektować struktury danych oraz algorytm i opracować jego implementację, wykorzystując znajomość podstawowych technik algorytmicznych.

C.III.6. TEORIA INFORMACJI I KODOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
III	20	10	14		6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	20	10	14		6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie: standardów kodowania znaków; metod kompresji bezstratnej; metod kodowania nadmiarowego.

Treści kształcenia:

Pojęcia wstępne, kod, kod jednoznacznie dekodowalny, natychmiastowy, przedrostkowy. Standardy kodowania znaków: ASCII, ISO/IEC 8859, Unicode, UTF-16, UTF-8. Kompresja bezstratna: twierdzenie Shannona, kodowanie Shannona, kodowanie Huffmana. Kompresja

bezstratna: kodowanie arytmetyczne. Kompresja bezstratna: kodowanie słownikowe. Kodowanie nadmiarowe detekcyjne i korekcyjne. Kody liniowe Hamminga. Kody cykliczne. Kody BCH Kody R-S Implementacja metody kompresji bezstratnej. Implementacja funkcji CRC.

Efekty uczenia się:

Wiedza (podbudowana teoretycznie) w zakresie:

- standardy kodowania znaków,
- metody kompresji bezstratnej,
- metody kodowania nadmiarowego.

Praktyczna umiejętność tworzenia programów kompresujących dane. Praktyczna umiejętność tworzenia programów wyznaczających wartości CRC.

C.III.7. PROGRAMOWANIE NISKOPOZIOMOWE I ANALIZA KODU

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
III	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie: architektury x86; języka wewnętrznego; trybów 32 i 64-bitowego(IA-32 i x64); organizacji wewnętrznej systemów Windows: pamięci, komunikacji z systemem, funkcji API; programów sterowanych zdarzeniami; nabycie umiejętności prowadzenia analizy i inspekcji kodów binarnych różnych typów.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do architektury IA32 i x64 Język wewnętrzny procesorów linii 80x86: wybrane rozkazy. Tryby 32 i 64-bitowe. Formaty plików PE. Programy sterowane zdarzeniami. Komunikacja z systemem. Asemblerzy. Organizacja wewnętrzna systemu Windows – pamięć i komunikacja z procesami. Funkcje API w programowaniu. Programy sterowane zdarzeniami. Reverse engineering, zasady inspekcji kodu binarnego. Modyfikacje niskopoziomowe.

Efekty uczenia się:

Znajomość architektury mikroprocesorów linii x86. Znajomość języka wewnętrznego w trybie użytkownika IA-32. Znajomość podstaw assemblerów. Znajomość budowy programów binarnych. Znajomość organizacji pamięci i komunikacji program-system w Windows.

Umiejętność prowadzenia analizy i inspekcji kodów binarnych różnych typów. Umiejętność modyfikacji postaci ładowalnych programów. Umiejętność wykorzystania dokumentacji technicznych nowych procesorów.

C.III.8. WPROWADZENIE DO AUTOMATYKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot ONW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności programowania sterowników logicznych; stosowania i oceny działania regulatorów liniowych; modelowania procesów regulacji.

Treści kształcenia:

Sterowanie logiczne. Układy przekaźnikowe. Algebra Boole'a. Układy logiczne. Funkcje boolowskie. Sterowanie sekwencyjne. Automaty skończone (Moore'a, Mealy'ego). Programowanie sterowników logicznych PLC. Schematy drabinkowe LD. Programowanie sterowników logicznych PLC. Schematy blokowe FBD. Modelowanie układów dynamicznych. Obiekt sterowania. Równanie stanu. Modelowanie układów dynamicznych. Metody obliczania charakterystyk czasowych. Modelowanie procesów regulacji. Układ regulacji ze sprzężeniem zwrotnym. Regulatory. Narzędzia wspomagające programowanie sterowników. Komunikacja z użytkownikiem z poziomu pulpitu operatorskiego. Programowanie z wykorzystaniem schematów drabinkowych LD. Programowanie z wykorzystaniem funkcjonalnych schematów blokowych FBD. Projekt układu sterowania z wykorzystaniem PLC. Modelowanie układów dynamicznych w środowisku Matlab. Modelowanie układów dynamicznych w środowisku Matlab - Simulink. Modelowanie obiektu sterowania. Modelowanie układu regulacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza w zakresie: sterowanie kombinacyjne i sekwencyjne. programowanie sterowników logicznych PLC, narzędzia wspomagające projektowanie i programowanie systemów automatyki, modelowanie procesów regulacji. Umiejętność programowania sterowników logicznych. Umiejętność stosowania i oceny działania regulatorów liniowych. Umiejętność modelowania procesów regulacji.

C.III.9. PROGRAMOWANIE OBIEKTOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	24		36		10	70	10	80	2,5	0,5	3	Zo	O
Ogółem	24		36		10	70	10	80	2,5	0,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu: paradygmatu programowania obiektowego oraz zasady użycia podstawowych konstrukcji programowania obiektowego; projektowania i implementacji programów w językach programowania zorientowanych obiektowo.

Treści kształcenia:

Koncepcja obiektowości. Klasy i obiekty. Ogólna charakterystyka paradygmatu programowania obiektowego. Składowe klasy. Metody definiowania funkcji klasy. Funkcje wplatane. Operator zakresu. Argumenty domyślne funkcji. Obiekt jako argument funkcji. Ukryty wskaźnik this. Funkcje zwracające obiekty. Funkcje zaprzyjaźnione. Klasy zaprzyjaźnione. Polimorfizm. Przeciążanie funkcji i operatorów. Funkcje przeciążone. Przeciążanie operatorów. Funkcja operatora. Przeciążanie operatorów za pomocą funkcji zaprzyjaźnionych. Funkcje wirtualne. Konstruktory i destruktory. Konstruktory: konstruktory domyślne, konstruktory przeciążone. Wykorzystanie argumentów domyślnych konstruktora. Destruktry. Dziedziczenie. Status dostępu do składowych dziedziczonych. Dziedziczenie jednobazowe i wielobazowe. Kolejność uaktywniania konstruktorów i destruktorów. Szablony funkcji i klas. Funkcje wykorzystujące typy ogólne. Przeciążanie szablonu funkcji. Przykłady zastosowań szablonów funkcji. Szablony klas. Biblioteka STL. Wprowadzenie do STL. Elementy biblioteki STL: kontenery, algorytmy, iteratory, funktory. Klasy kontenerów. Przykłady wykorzystania biblioteki STL. Wprowadzenie do projektowania obiektowego. Modelowanie i projektowanie programów z wykorzystaniem języka UML. Przykłady modelowania i projektowania programów. Celem drugiej części przedmiotu są podstawy programowania języku Java w paradygmacie programowania obiektowego. Omawiana jest architektura maszyn wirtualnych oraz zasady generowania kodu programu. Przedstawiona są i w praktyce ćwiczone w ramach zadań laboratoryjnych zagadnienia: semantyka i syntaktyka języka Java, zastosowanie refleksji, wyrażeń lambda i innych współczesnych technik obiektowych, model programowania zdarzeniowego oraz zastosowania wzorców programowych.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę z zakresu paradygmatu programowania obiektowego. Zna przeznaczenie, zasady budowy i działania oraz zasady użycia podstawowych konstrukcji programowania obiektowego. Ma podstawową wiedzę z zakresu projektowania

i implementacji programów w językach programowania zorientowanych obiektowo. Potrafi praktycznie wykorzystywać znajomość podstawowych konstrukcji programowania obiektowego. Umie ocenić konsekwencje wykorzystanych mechanizmów języka programowania zorientowanego obiektowo na jego efektywność, w tym złożoność obliczeniową. Potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją wymagań opracować program, wykorzystując podstawowe mechanizmy i konstrukcje języka programowania zorientowanego obiektowo.

C.III.10. GRAFIKA KOMPUTEROWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	16		28		6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności syntezy obrazu z wykorzystaniem technik modelowania geometrycznego, modelowania koloru, tekstury i oświetlenia; programowania z wykorzystaniem bibliotek graficznych OpenGL.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie: pojęcia wstępne; przegląd literatury; rys historyczny grafiki komputerowej; standardy graficzne; wybrane zastosowania. Grafika komputerowa, przetwarzanie i rozpoznawanie obrazu; formy danych obrazowych; przekształcenia obrazu; segmentacja obrazu; metody kodowania obrazu; grafika wektorowa i rastrowa. Wprowadzenie do programowania w z wykorzystaniem biblioteki OpenGL: właściwości funkcjonalne biblioteki, prymitywy graficzne; przekształcenia geometryczne; działania na stosach macierzowych; środowisko graficzne Visual C++. Metody poprawy jakości obrazu: korekcja tonalna; modelowanie histogramu; filtrowanie przestrzenne; pseudokolorowanie. Algorytmy rastrowe: algorytmy Bresenhama; wypełnianie obszarów; algorytmy HLHSR; algorytmy antyaliasingu. Przekształcenia geometryczne: podstawy matematyczne; przekształcenia 2D i 3D; macierzowa reprezentacja przekształceń; współrzędne jednorodne; składanie przekształceń. Rzutowanie w przestrzeni 3D: układy współrzędnych; model procesu rzutowania; rzuty perspektywiczne; rzuty równoległe. Modelowanie krzywych i powierzchni: powierzchnie Coonsa; krzywe i powierzchnie Beziera; krzywe i powierzchnie B-sklejane; krzywe i powierzchnie b i b2-sklejane. Modelowanie brył: prymitywy przestrzenne; lokalizacja przestrzenna; dekompozycja przestrzeni; drzewa ósemkowe; zakresianie przestrzeni; konstrukcyjna geometria brył; reprezentacja brzegowa. Modelowanie koloru: pojęcie koloru; modele koloru; algorytmy konwersji przestrzeni kolorów; operacje w przestrzeni kolorów. Modele oświetlenia powierzchni: podstawowy model empiryczny; model Phong'a; model Halla; równanie wizualizacji. Metody

modelowania oświetlenia powierzchni: śledzenie promieni; bilans promieniowania. Cienienie powierzchni: metoda Gourauda; metoda Phonga. Budowa i zasada działania wyświetlaczy: projektory, moduły projekcyjne CRT; monitory i projektory LCD; projektory DLP; wyświetlacze plazmowe; wyświetlacze elektroluminescencyjne. Specjalizowane układy grafiki komputerowej: pamięci VRAM; przetworniki wizyjne; koprocесory i procesory graficzne.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych standardów graficznych, sposobów reprezentacji obrazów, podstaw przetwarzania obrazów, metod poprawy jakości obrazu. Znajomość algorytmów rastrowych, metod modelowania geometrycznego, metod modelowania koloru, tekstury i oświetlenia. Znajomość architektury i zasad działania sprzętu grafiki komputerowej. Umiejętność syntezy obrazu z wykorzystaniem technik modelowania geometrycznego, modelowania koloru, tekstury i oświetlenia. Umiejętność programowania z wykorzystaniem bibliotek graficznych OpenGL.

C.III.11. BAZY DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	20	14	26		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	20	14	26		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie: metodyk wykorzystywanych do modelowania i projektowania baz danych; technik i narzędzi wykorzystywanych w procesie projektowania różnych modeli baz danych; metodyk, technik i narzędzi mod; projektowania baz danych, wykorzystywanych w systemach informatycznych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia z zakresu BD (pojęcie BD, definicja SBD, definicja SZBD, podstawowe właściwości SZBD). Model danych (pojęcie modelu danych, zasady projektowania pojęciowego modelu danych, związek pojęciowego modelu z logicznymi modelami hierarchicznej, sieciowej i relacyjnej bazy danych). Relacyjny model danych (struktury danych modelu relacyjnego, zbiory fizyczne i logiczne). Języki opisu danych w systemie relacyjnym (język DDS, język SQL.). Manipulowanie danymi w systemach baz danych o modelu relacyjnym (operacje w języku algebry relacji, operacje selekcji w języku SQL, operacje nawigacyjne). Ograniczenia integralnościowe w relacyjnym modelu (zależności funkcjonalne i wielowartościowe, ograniczenia w postaci predykatów). Projektowanie modeli relacyjnych

(dekompozycja bez utraty danych i bez utraty zależności funkcjonalnych, normalizacja schematu). Rozproszone bazy danych (podstawowe pojęcia, fragmentacja, alokacja i replikacja zbiorów w rozproszonych bazach danych, przetwarzanie transakcyjne). Hurtownie danych (pojęcie hurtowni danych, właściwości i zasady tworzenia hurtowni danych).

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie metodyk wykorzystywanych do modelowania i projektowania baz danych. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie technik i narzędzi wykorzystywanych w procesie projektowania różnych modeli baz danych. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi modelowania i projektowania baz danych, wykorzystywanych w systemach informatycznych. Potrafi korzystać z różnorodnych technik i narzędzi w procesie projektowania różnych modeli baz danych. Potrafi odzwierciedlić wybrany fragment rzeczywistości w postaci modelu logicznego i fizycznego dla wybranych obszarów dziedzinowych. Potrafi zaprojektować bazę danych z wykorzystaniem wybranych narzędzi informatycznych.

C.III.12. SZTUCZNA INTELIGENCJA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IV	16		14		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	16		14		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność programowania z wykorzystaniem języków logiki.

Treści kształcenia:

Definicja sztucznej inteligencji i obszary jej zastosowań. Systemy formalne - alfabet, formuły poprawnie określone, aksjomaty. Reguły wnioskowania, rachunek zdań, rachunek predykatów, przetwarzanie zbioru klauzul, metody przeszukiwania przestrzeni rozwiązań. Wprowadzenie do języków sztucznej inteligencji - programowanie z wykorzystaniem języka Prolog. Podstawy algorytmów genetycznych. Wprowadzenie w maszynowe uczenie się.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych pojęć i zakresu zastosowań sztucznej inteligencji. Podstawowa wiedza w zakresie definicji systemów formalnych oraz rachunku predykatów pierwszego rzędu. Podstawowa wiedza w zakresie algorytmów ewolucyjnych. Umiejętność programowania z wykorzystaniem języków logiki.

C.III.13. SYSTEMY OPERACYJNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
IV	30		30		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	30		30		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności posługiwania się zbiorem podstawowych poleceń i usług (funkcji systemowych) systemu operacyjnego a także samodzielnej realizacji prostego systemu programowego w postaci współpracujących ze sobą procesów lub wątków z wykorzystaniem niskopoziomowych mechanizmów komunikacji i synchronizacji systemu operacyjnego.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie, usługi i elementy systemu operacyjnego, klasyfikacja i ewolucja systemów operacyjnych. Podstawy działania systemu operacyjnego, obsługa i funkcje przerwań w systemie, struktura WE/WY, tryby pracy systemu, wspomaganie sprzętowe. Struktury systemów operacyjnych. Procesy i zasoby w systemach operacyjnych: koncepcja procesu i jego charakterystyka, sterowanie procesami, działania na procesach. Wątki: modele wielowątkowości, programowanie wielordzeniowe, biblioteki wątków. Planowanie przydziału procesora (CPU), kryteria i algorytmy planowania, planowanie wieloprocessorowe, planowanie w systemach czasu rzeczywistego, planowanie wątków. Implementacja planowania przydziału CPU we współczesnych systemach operacyjnych. Synchronizacja procesów i wątków: problem sekcji krytycznej, sprzętowe środki synchronizacji, blokady muteksove, semafore i ich implementacja w systemie operacyjnym, przykłady synchronizacji procesów i wątków. Komunikacja międzyprocesowa (IPC): łącza komunikacyjne, pamięć dzielona, przekazywanie komunikatów. Przykłady komunikacji w systemach Linux. Problem blokady (zakleszczenia) i jego rozwiązywanie w systemach operacyjnych, metody postępowania z blokadami. Zarządzanie pamięcią operacyjną: stronicowanie i segmentacja, podstawy pamięci wirtualnej, stronicowanie na żądanie, zastępowanie stron i przydział ramek, przykłady rozwiązań w systemach operacyjnych. Zarządzanie pamięcią masową, zarządzanie podsystemem WE/WY. System plików: interfejs systemu plików, logiczna i fizyczna organizacja systemu plików na dysku, integralność systemu plików. Przykłady implementacji systemu plików, wirtualne i sieciowe systemy plików. Problem ochrony i bezpieczeństwa w systemach operacyjnych: podstawy ochrony, modele ochrony, metody kontroli dostępu (DAC, MAC, RBAC). Przykłady wybranych systemów operacyjnych: system Linux, Windows 10. Systemy operacyjne do zastosowań wbudowanych czasu rzeczywistego. Sieciowe i rozproszone systemy operacyjne. Tendencje rozwojowe systemów operacyjnych.

Efekty uczenia się:

Znajomość technik zarządzania podstawowymi zasobami sprzętowymi komputera (procesorem, pamięcią operacyjną, wirtualną i urządzeniami wejścia-wyjścia) — oraz ich wpływu na efektywność funkcjonowania systemu komputerowego jako całości. Znajomość podstawowych mechanizmów ochrony zasobów i bezpieczeństwa stosowanych w systemach operacyjnych. Znajomość podstawowych problemów komunikacji i synchronizacji procesów i wątków oraz ich rozwiązań na bazie mechanizmów wspieranych przez system operacyjny. Umiejętność posługiwania się zbiorem podstawowych poleceń i usług (funkcji systemowych) systemu operacyjnego. Umiejętność samodzielnej realizacji prostego systemu programowego w postaci współpracujących ze sobą procesów lub wątków z wykorzystaniem niskopoziomowych mechanizmów komunikacji i synchronizacji systemu operacyjnego.

C.III.14. INTERFEJSY KOMPUTERÓW CYFROWYCH**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
V	20	4	20		6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	20	4	20		6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności podstawowego posługiwania się pojęciami za zakresu interfejsów komputerów cyfrowych a także samodzielnej realizacji prostego systemu w postaci urządzeń komunikujących się za pomocą określonego interfejsu.

Treści kształcenia:

Interfejs komputera cyfrowego. Systemy i rodzaje interfejsów komputerów. Warstwowy model interfejsu międzykomputerowego. Kanały wejścia-wyjścia współczesnych komputerów: ISA, PCI, PCI-express. Interfejsy klawiatury, myszki, touchpad. Interfejsy urządzeń zobrażenia VGA, AGP, DVI, DP, HDMI. Interfejsy portów równoległych na przykładzie IEEE 1284. Interfejsy telekomunikacyjne i multimedialne: RS232/485, IEEE 1384, HDMI, USB. Interfejsy pamięci zewnętrznych. Interfejsy komputera w BIOS i w systemie operacyjnym.

Efekty uczenia się:

Znajomość technik komunikacji i standardów interfejsów wykorzystywanych do komunikacji komputer cyfrowy - urządzenie wejścia-wyjścia. Znajomość sposobów, udostępnianych przez BIOS i system operacyjny, wykorzystywanych w komunikacji komputer urządzenie wejścia-wyjścia. Umiejętność podstawowego posługiwania się pojęciami za zakresu

interfejsów komputerów cyfrowych. Umiejętność samodzielnej realizacji prostego systemu w postaci urządzeń komunikujących się za pomocą określonego interfejsu.

C.III.15. INŻYNIERIA OPROGRAMOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
V	14		30		6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		30		6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność doboru i posłużenia się wybraną metodyką budowy sytemu informatycznego, zaprojektowania systemu informatycznego z wykorzystaniem notacji UML, zamodelowania i zaprojektowana systemu informatycznego z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie: Odpowiedzialność oprogramowania, proces wytwarzania oprogramowania, ewolucja języków i technik programowania, geneza i dziedzina inżynierii, oprogramowania, modele cyklu życia oprogramowania.

Język UML: Geneza, podstawowe modele, porównanie z innymi językami graficznymi modelowania systemów informatycznych.

Etap definicji wymagań na system informatyczny: Znaczenie i czynności etapu wymagań, rodzaje wymagań, modelowanie wymagań, weryfikowalność wymagań, zakres dokumentacji wymagań.

Etap analizy systemu informatycznego: Istota etapu analizy, modele etapu analizy, dokumentowanie etapu analizy.

Etap projektowania systemu informatycznego: Istota etapu projektowania, modele etapu projektowania, dokumentowanie etapu projektowania.

Etap testowania systemu informatycznego: Istota etapu testowania, rodzaje testów, dokumentowanie projektu i przebiegu testów.

Wprowadzenie do zarządzania projektem informatycznym.

Efekty uczenia się:

Uporządkowana wiedza w zakresie metodyk, technik i narzędzi modelowania i projektowania systemów informatycznych. Uporządkowana wiedza w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Podstawowa wiedza z zakresu analizy i modelowania procesów biznesowych w organizacji. Umiejętność doboru

i posłużenia się wybraną metodyką budowy sytemu informatycznego, zaprojektowania systemu informatycznego z wykorzystaniem notacji UML, zamodelowania i zaprojektowania systemu informatycznego z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE. Umiejętność dokonania analizy procesu biznesowego oraz doboru informatycznego narzędzia pracy wspomagające doskonalenie tego procesu. Umiejętność postrzegania projektu informatycznego jako przedsięwzięcia gospodarczego połączona z myśleniem i działaniem w sposób przedsiębiorczy.

C.III.16. SYSTEMY WBUDOWANE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
V	20		24		6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	20		24		6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności planowania i przeprowadzania eksperymentów związanych z wykonywaniem rozkazów i optymalizacją programów dedykowanych dla procesorów potokowanych, urządzeniami peryferyjnymi i systemami wbudowanymi

Treści kształcenia:

Architektura i organizacja wybranej rodziny mikrokontrolerów. Programy wbudowane - wytwarzanie i testowanie. Systemy operacyjne czasu rzeczywistego. Przetwarzanie danych a zużycie energii - metody oszczędzania energii. Projektowanie systemów niezawodnych. Metodyki projektowania.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie szeroką wiedzę z zakresu architektury i organizacji komputerów. Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie zasad programowania systemów wbudowanych, systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty związane z wykonywaniem rozkazów i optymalizacją programów dedykowanych dla procesorów potokowanych, urządzeniami peryferyjnymi i systemami wbudowanymi oraz interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski.

C.III.17. SIECI KOMPUTEROWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
V	30		30		10	70	90	160	2,5	3,5	6	E	O
Ogółem	30		30		10	70	90	160	2,5	3,5	6	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) i rozległych sieciach komputerowych; realizacji prostych konfiguracji routingu statycznego i dynamicznego.

Efekty uczenia się:

Wprowadzenie do sieci komputerowych. Konfigurowanie interfejsu sieciowego komputera klasy PC. Arytmetyka sieciowa (ćw.1). Sposoby przyłączania sieci LAN do sieci Internet. Sieciowy elementarz. Terminologia sieciowa: sprzęt sieciowy, topologie, protokoły, LAN, WAN, MAN, SAN, VPN, intranet, extranet, przepustowość. Model sieci ISO/OSI. Kapsułkowanie. Media sieciowe: miedziane, optyczne, bezprzewodowe. Parametry i właściwości. Rodzaje, parametry i metody testowania okablowania sieciowego. Wykorzystanie testerów okablowania sieciowego. Okablowanie sieci LAN i WAN. Urządzenia sieci LAN. Zasady tworzenia sieci LAN. Właściwości łączy WAN. Zasady wykorzystania połączeń WAN. Tworzenie sieci LAN w oparciu o koncentrator, przełącznik i bezprzewodowy punkt dostępowy na symulatorze PacketTracer w laboratorium. (ćw.3). Funkcje warstwy łącza danych. Metody dostępu do sieci. Kolizje i domeny kolizyjne. Struktura ramki typu Ethernet. Technologie Ethernetowe Przełączanie w sieciach Ethernet. Tryby przełączania. Protokół STP. Sieci VLAN. Rodzina protokołów TCP/IP. Adresacja IPv4. Klasy adresów. Podsieci. Protokoły warstwy sieciowej: IP, ARP/RARP, ICMP. Analiza zawartości ramek w trakcie transmisji przez sieć (z koncentratorom i przełącznikiem) w symulatorze PacketTracer (ćw.4). Podstawy routingu i podsieci. Routing statyczny i dynamiczny. Protokoły rutujące i rutowalne. Wyznaczanie podsieci. Maski podsieci. Planowanie adresacji dla sieci. Tworzenie i testowanie sieci obejmującej kilka routerów (PacketTracer) (ćw.6). Protokoły warstwy transportowej. Protokoły połączeniowe i bezpołączeniowe. Funkcjonowanie TCP i UDP. Struktura ramki TCP i UDP. Protokoły warstwy aplikacji: DNS, FTP, HTTP, Telnet, SMTP. Konfigurowanie broadband routera (ćw. 5). Odkodowywanie ramek (ćw. 7). Adresacja i właściwości protokołu IPv6.

Efekty uczenia się:

Ma elementarną wiedzę w zakresie podstaw telekomunikacji oraz systemów i sieci telekomunikacyjnych. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci

komputerowych. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) i rozległych sieciach komputerowych. Potrafi zrealizować proste konfiguracje routingu statycznego i dynamicznego.

C.III.18. PROGRAMOWANIE WSPÓŁBIEŻNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
V	12		20	12	6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	12		20	12	6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konstrukcji algorytmów w postaci współbieżnych procesów; rozwiązywania podstawowych problemów programistycznych przy implementacji oprogramowania współbieżnego.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia programowania współbieżnego. Wzajemne wykluczanie procesów sekwencyjnych. Struktura kodu źródłowego programu współbieżnego. Algorytm Dekkera wraz z wstępnymi próbami. Programowanie współbieżne z zastosowaniem semaforów. Programowanie współbieżne z zastosowaniem monitora procesów sekwencyjnych. Programowanie współbieżne z zastosowaniem mechanizmu spotkaniowego. Rozwiązywanie problemów programowania współbieżnego z wykorzystaniem różnorodnych mechanizmów synchronizacji i komunikacji. Przegląd klasycznych problemów programowania współbieżnego. Programowanie współbieżne z zastosowaniem obiektów synchronizacji zarządzanych przez systemy operacyjne. Monitory w języku Java. Zarządzanie zadaniami w języku Ada. Mechanizm spotkaniowy. Implementacja semaforów w Adzie. Mechanizmy synchronizacji w języku C# oraz platformie .NET. Realizacja samodzielnych zadań laboratoryjnych z wykorzystaniem mechanizmów synchronizacji języków: C#, Java i Ada.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych pojęć z zakresu programowania współbieżnego, w tym rozpoznawanie problemów związanych ze współbieżnością w konstruowanym oprogramowaniu. Znajomość typowych rozwiązań podstawowych problemów komunikacji i synchronizacji. Umiejętność konstrukcji algorytmów w postaci współbieżnych procesów. Umiejętność rozwiązywania podstawowych problemów programistycznych przy implementacji oprogramowania współbieżnego.

C.III.19. NIEZAWODNOŚĆ SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
V	14	16			10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14	16			10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności wyznaczania wartości wskaźników niezawodności systemów komputerowych.

Treści kształcenia:

Pojęcia podstawowe, niezawodność obiektów prostych (nienaprawialnych, naprawialnych z odnowami natychmiastowymi, naprawialnych z odnowami nie natychmiastowymi), niezawodność systemów, redundancja, optymalizacja niezawodnościowa.

Efekty uczenia się:

Umiejętność wyznaczania wartości wskaźników niezawodności systemów, zapoznanie z pakietami wspomagającymi analizę niezawodnościową systemów.

C.III.20. KOMUNIKACJA CZŁOWIEK - KOMPUTER

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: wykorzystania zasad projektowania i oceny dialogu poprzez terminale zobrazowania na potrzeby budowy aplikacji; obrazowej prezentacji informacji w dialogu użytkownika; posługiwania się nowoczesnymi środowiskami programowymi i sprzętowymi w określaniu charakterystyk jakości działania użytkownika na potrzeby budowy aplikacji.

Treści kształcenia:

Podstawy komunikacji człowiek-komputer. Zasady projektowania i oceny dialogu poprzez terminale zobrazowania. Metody i techniki realizacji dialogu człowiek-komputer. Elementy graficznego interfejsu użytkownika. Budowa prostych interfejsów graficznych. Charakterystyki jakości działania użytkownika. Zasady obrazowej prezentacji informacji w dialogu użytkownika. Podstawy projektowania i oceny interfejsu użytkownika.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie zasad projektowania i oceny dialogu poprzez terminale zobrazowania oraz metod i technik realizacji dialogu człowiek-komputer. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie elementów graficznego interfejsu użytkownika i budowy prostych interfejsów graficznych. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie zasad obrazowej prezentacji informacji w dialogu użytkownika i podstaw projektowania oraz oceny interfejsu użytkownika. Potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi i sprzętowymi w określaniu charakterystyk jakości działania użytkownika na potrzeby budowy aplikacji. Potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi w określaniu jakości interfejsu użytkownika.

C.III.21. SYSTEMY BAZ DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: korzystania z różnorodnych technik i narzędzi w procesie projektowania różnych modeli baz danych; odzwierciedlenia wybranego fragmentu rzeczywistości w postaci modelu logicznego i fizycznego dla wybranych obszarów dziedzinowych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia z zakresu SBD (pojęcie SBD, definicja SBD, definicja SZBD, podstawowe właściwości SZBD). Model danych (pojęcie modelu danych, zasady projektowania pojęciowego modelu danych, związek pojęciowego modelu z logicznymi modelami hierarchicznej, sieciowej i relacyjnej bazy danych). Relacyjny model danych (struktury danych modelu relacyjnego, zbiory fizyczne i logiczne). Ograniczenia integralnościowe w relacyjnym modelu (zależności funkcjonalne i wielowartościowe, ograniczenia w postaci predyktów). Metody i techniki zapewniania bezpieczeństwa danych. Języki opisu danych w systemach baz danych (język DDS, język SQL, OQL, SBQL), wykorzystanie algebry relacji. Optymalizacja zapytań. Obiektowe bazy danych (pojęcie OBD, właściwości i zasady tworzenia obiektowych baz danych). Temporalne bazy danych (bitemporalne bazy danych). Rozproszone bazy danych (podstawowe pojęcia, fragmentacja, alokacja i replikacja zbiorów w rozproszonych bazach danych, przetwarzanie transakcyjne). Rozproszone bazy danych (podstawowe pojęcia, fragmentacja, alokacja i replikacja zbiorów w rozproszonych bazach danych, przetwarzanie transakcyjne). Optymalizacja baz danych – optymalizacja modelu danych, zapytań, operacji przetwarzania danych, ITS.

Efekty uczenia się:

Marozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk wykorzystywanych do modelowania i projektowania baz danych. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod, technik i narzędzi wykorzystywanych w procesie projektowania różnych modeli baz danych. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi modelowania i projektowania baz danych, wykorzystywanych w systemach informatycznych. Potrafi korzystać z różnorodnych technik i narzędzi w procesie projektowania różnych modeli baz danych. Potrafi odzwierciedlić wybrany fragment rzeczywistości w postaci modelu logicznego i fizycznego dla wybranych obszarów

dziedzinowych. Potrafi dokonać optymalizacji architektury systemu przetwarzania danych wraz z infrastrukturą techniczno-systemową (ITS), modelu, zapytań.

C.III.22. PROCESY STOCHASTYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	16	14			10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	16	14			10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: obliczania i interpretowania parametrów procesu stochastycznego; analizowania wydajności systemów, wyznaczania prawdopodobieństwa granicznego dla procesów dyskretnych w stanach.

Treści kształcenia:

Ciągi losowe. Klasyfikacja i parametry procesów stochastycznych. Przykłady procesów Łańcuchy Markowa. Procesy Markowa. Klasyfikacja stanów. Ergodyczność. Procesy zliczające. Proces urodzeń i śmierci. Systemy kolejkowe.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę niezbędną do obliczania i interpretowania parametrów procesu stochastycznego. Zna metody analizowania procesu stochastycznego. Ma wiedzę potrzebną do wyznaczania prawdopodobieństw granicznych dla procesów dyskretnych w stanach. Ma wiedzę potrzebną do projektowania systemów obsługi spełniających określone wymagania. Potrafi obliczać i interpretować parametry procesu stochastycznego. Potrafi analizować wydajności systemów. Potrafi wyznaczać prawdopodobieństwa graniczne dla procesów dyskretnych w stanach. Potrafi projektować systemy kolejkowe spełniające określone wymagania.

C.III.23. DIAGNOSTYKA I WIARYGODNOŚĆ SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	16		12	16	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	16		12	16	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: konstruowania prostych testów funkcjonalnych dla współczesnych systemów mikroprocesorowych; przeprowadzania pomiarów w sieciach teleinformatycznych i oceny charakterystyk bazowych sieci; konstruowania algorytmów testowania systemu komputerowego.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie, podstawowe pojęcia wiarygodności systemów: wiarygodność a niezawodność systemów komputerowych, podstawowy łańcuch zagrożeń dla wiarygodności, strategie i techniki zwiększania wiarygodności, tolerowanie uszkodzeń. Testowanie i niezawodność układów cyfrowych: modele błędów, elementy ogólnej teorii testów, metody wyznaczania testów. Techniki testowania: generacja wymuszeń, analiza wyników, testowanie z kompresją wyników, analiza sygnatur. Maskowanie niezdatności. Metody wyznaczania testów dla sieci logicznych. Algebra Roth'a. D-algorytm i jego modyfikacje. Wyznaczanie testów dla automatów sekwencyjnych. Problemy testowalności układów VLSI: układy łatwo testowalne. Ścieżka krawędziowa, magistrała diagnostyczna, standard IEEE 1149.x. Układy samosprawdzalne, samotestujące (BIST) i układy typu fail-safe.

Diagnostyka systemowa: modele i metody diagnostyki systemowej (PMC, BGM, HK i porównawczy MM), struktury diagnostyczne, miary diagnozowalności i ich wyznaczanie. Struktury samo-diagnozowalne. Strategie diagnostyczne. Algorytmy identyfikacji niezdatnych elementów systemu (scentralizowane, rozproszone, adaptacyjne). Zastosowanie metod diagnostyki w systemach z łagodną degradacją. Detekcja i tolerowanie uszkodzeń w sieciach i systemach komputerowych. Problem i warunki osiągania konsensusu. Tolerowanie uszkodzeń z zastosowaniem N-krotnej redundancji, problem konsensusu w systemach rozproszonych, Problem Bizantyjskich Generałów (BGP), algorytm Lamport'a, algorytm PBGP. Konsensus a diagnostyka systemowa. Architektura systemów odpornych na błędy. Systemy samosprawdzalne oraz samo-naprawialne (ang. self-healing).

Efekty uczenia się:

Znajomość podstawowych technik testowania podzespołów sprzętowych i oprogramowania współczesnych systemów komputerowych. Znajomość własności i zasad projektowania

struktur diagnostycznych współczesnych systemów komputerowych. Znajomość technik wyznaczania charakterystyk bazowych sieci teleinformatycznych. Umiejętność konstruowania prostych testów funkcjonalnych dla współczesnych systemów mikroprocesorowych. Umiejętność przeprowadzania pomiarów w sieciach teleinformatycznych i oceny charakterystyk bazowych sieci. Umiejętność konstruowania algorytmów testowania systemu komputerowego.

C.III.24. METODY SYMULACJI KOMPUTEROWEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	16		28		6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wykorzystania i posługiwania się zaawansowanymi modelami, metodami i narzędziami matematycznymi, a także symulacją komputerową do analizy, oceny oraz usprawniania działania systemów (w tym informatycznych) i rozwiązywania złożonych problemów inżynierskich.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do modelowania symulacyjnego. Podstawowe pojęcia, klasyfikacja i założenia metod symulacji komputerowej oraz komputerowych generatorów liczb i procesów losowych. Metody techniki symulacji dyskretnej krokowej, zdarzeniowej i zorientowanej na procesy. Wybrane języki programowania symulacji dyskretnej. Podstawy wielowątkowości i synchronizacji w języku Java / C#. Konstruowanie programowych mechanizmów symulacji dyskretnej w wybranych językach wysokiego poziomu. Wybrane standardy rozproszonej symulacji komputerowej. Algorytmy upływu czasu i metody sterowania przebiegiem rozproszonego eksperymentu symulacyjnego.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego, algorytmów i struktur danych, programowania strukturalnego i obiektowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie modeli, metod i narzędzi służących do modelowania i rozwiązywania problemów inżynierskich (w tym problemów z zakresu informatyki), a w szczególności metod: sztucznej inteligencji, optymalizacji, numerycznych, oceny niezawodności, oceny efektywności i jakości systemów informatycznych, eksploracji danych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski

oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do porozumiewania się, a także czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi, oprogramowaniem i zaawansowaną inżynierią oprogramowania. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi wykorzystać i posługiwać się zaawansowanymi modelami, metodami i narzędziami matematycznymi, a także symulacją komputerową do analizy, oceny oraz usprawniania działania systemów (w tym informatycznych) i rozwiązywania złożonych problemów inżynierskich. Potrafi współdziałać w zespole realizując w nim różne role i ponosić odpowiedzialność za wspólne przedsięwzięcia.

C.III.25. STOCHASTYCZNE MODELE EKSPLOATACJI SYSTEMÓW KOMPUTEROWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	16	14			10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	16	14			10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wykorzystania i posługiwania się zaawansowanymi modelami, metodami i narzędziami matematycznymi, a także symulacją komputerową do analizy, oceny oraz usprawniania procesów eksploatacji systemów komputerowych.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do analizy efektywności systemów opisanych charakterystykami probabilistycznymi. Modele dyskretnie Markowa w analizie eksploatacji systemów komputerowych. Modele ciągłe Markowa w analizie eksploatacji systemów komputerowych. Modele semi-Markowa w analizie eksploatacji systemów komputerowych. Modele obsługi profilaktycznych systemów. Wybrane modele stochastyczne w eksploatacji systemów komputerowych.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie modeli, metod i narzędzi służących do modelowania stochastycznego procesów eksploatacji systemów komputerowych i rozwiązywania problemów inżynierskich związanych z oceną procesów eksploatacji. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury. Potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie z zakresu analizy procesów eksploatacji systemów komputerowych. Potrafi wykorzystać i posługiwać się zaawansowanymi modelami, metodami i narzędziami matematycznymi, a także symulacją

komputerową do analizy, oceny oraz usprawniania procesów eksploatacji systemów komputerowych.

C.III.26. ZARZĄDZANIE BAZAMI DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	6		10		14	30	0	30	1	0	1	Zo	O
Ogółem	6		10		14	30	0	30	1	0	1	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: tworzenia, modyfikacji i zarządzania bazami danych przy wykorzystaniu języka SQL; budowy i stosowania zapytań analitycznych; stosowania narzędzi ETL.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia z zakresu baz danych. Modele danych. Podstawy języka SQL. Architektura Systemu Zarządzania Bazą Danych (SZBD). Instalacja serwera , architektura, podstawowe opcje konfiguracyjne. Fizyczna organizacja danych - zarządzanie bazami, plikami i grupami plików, logi i dzienniki operacji. Indeksy - tworzenie i zarządzanie. Partycjonowanie danych i automatyzacja zarządzania. Monitorowanie i diagnozowanie pracy serwera – monitorowanie wydajności, analiza informacji diagnostycznych, analiza planów wykonania zapytania, szacowanie kosztów wykonania zapytań, optymalizacja zapytań, transakcje BD.

Efekty uczenia się:

Zna obszary zastosowań baz danych oraz systemów relacyjnych i nierelacyjnych baz danych. Ma wiedzę z zakresu zarządzania bazami danych. Tworzy, modyfikuje i zarządza bazami danych przy wykorzystaniu języka SQL. Buduje i stosuje zapytania analityczne. Stosuje narzędzia ETL.

C.III.27. STANDARDY W PROJEKTOWANIU SYSTEMÓW DIALOGOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
IX	16		14	14	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	16		14	14	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: implementowania podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego; integracji wiedzy z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego.

Treści kształcenia:

Omówienie treści przedmiotu. Interakcja człowiek – komputer: zasady i metodologie projektowania. Norma ISO 9241: definicja dialogu. Zasady projektowania i oceny dialogu. Przegląd stanu i możliwości systemów dialogowych. System dialogowy języka mówionego: automatyczne rozpoznawanie mowy, przetwarzanie języka naturalnego, sterowanie dialogiem, synteza sygnału mowy. Style dialogu. Dialog z przemienną inicjatywą. Model dialogu. Portal głosowy, centra rozmówcze, IVR: Standard Call Control XML (CCXML). Aplikacja głosowa: architektura, platforma implementacyjna, sterowanie wykonaniem formularza. Standardy: Voice Extensible Markup Language i Speech Synthesis Markup Language (SSML). Gramatyka w aplikacji głosowej: rozpoznawanie i interpretacja semantyczna, wytwarzanie. Standardy: Speech Recognition Grammar Specification (SRGS), Grammar Specification Language (GSL), Semantic Interpretation for Speech Recognition (SISR). Standard VXML w implementacji systemu dialogowego. Aplikacja głosowa i serwery internetowe - interakcja z serwerami baz danych, gramatyka dynamiczna. Zasady projektowania aplikacji głosowych na bazie standardów XML.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z zakresu grafiki komputerowej oraz cyfrowego przetwarzania sygnału i widzenia maszynowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek - komputer, w tym metod i technik rozpoznawania mowy oraz sterowania z wykorzystaniem sygnału mowy. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego, integrować wiedzę z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji

innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego.

C.III.28. TRENDS IN COMPUTER TECHNOLOGY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	20		10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	20		10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wszechstronnej integracji umiejętności językowych z wiedzą specjalistyczną w sytuacjach zawodowych.

Treści kształcenia:

A brief history of computer engineering. Personal computer and server architectures. Evolution trends of basic computer components: motherboards, CPU, GPU, RAM, SSD, HDD and optical memories. The main bus standards: PCI-E, QPI/UPI. I/O devices and interfaces. The market of personal computers and servers analysis. New trends in computer technology and on the IT market.

Efekty uczenia się:

Czyta ze zrozumieniem teksty specjalistyczne na poziomie B2+. Rozumie za słuchu teksty specjalistyczne na poziomie B2+. Płynnie wypowiada się na zagadnienia zawodowe z wykorzystaniem fachowego słownictwa z technologii komputerowych, zarządzania sieciami teleinformatycznymi, projektowania systemów teleinformatycznych. Poprawnie i jasno formułuje swoje myśli na piśmie w zakresie technologii komputerowych, zarządzania sieciami teleinformatycznymi, projektowania systemów teleinformatycznych, zarządzania bezpieczeństwem informacji. Integruje wszechstronne umiejętności językowe z wiedzą specjalistyczną w sytuacjach zawodowych.

8.3. PRZEDMIOTY MODUŁU SPECJALISTYCZNEGO

8.3.1. SPECJALNOŚĆ: INŻYNIERIA SYSTEMÓW – SYSTEMY INFORMATYCZNE

C.IV.1. PROGRAMOWANIE W JĘZYKACH FUNKCYJNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: stosowania zasad programowania zorientowanego obiektowo w języku funkcyjnym; wykorzystywania elementów struktury języka Python; zaprojektowania obiektowo kodu w języku funkcyjnym; stosowania wzorców programowania funkcyjnego.

Treści kształcenia:

Interpreter w Pythonie, Wykonywanie programu. Typy i operacje. Typy liczbowe. Typy dynamiczne. Łańcuchy znaków. Listy i słowniki. Krótki i pliki. Instrukcje języka Python. Przypisania. Reguły instrukcji If, while, for. Przekazywanie argumentów. Funkcje i wyrażenia lambda. Iterowanie i składanie list. Moduły i operowanie modułami. Klasy, operowanie klasami, projektowanie klas. Kompozycje i dziedziczenie, przeciążanie operatorów. Dekoratory i metaklasy. Sloty i przeciążanie nazw. Wyjątki: try/else; try/finally; try/except/finally; raise; assert. Klasy wyjątków. Projektowanie oparte na wyjątkach. Operowanie łańcuchami. Biblioteki ML w Python.

Efekty uczenia się:

Rozumie zasady konstrukcji języka funkcyjnego. Potrafi stosować zasady programowania zorientowanego obiektowo w języku funkcyjnym. Rozumie nowoczesne trendy konstrukcji języków programowania i potrafi wykorzystywać biblioteki specjalizowane w Pythonie. Potrafi wykorzystywać elementy struktury języka Python. Potrafi zaprojektować obiektowo kod w języku funkcyjnym. Stosuje wzorce programowania funkcyjnego.

C.IV.2. WPROWADZENIE DO INŻYNIERII SYSTEMÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu zarządzania niezawodnością i bezpieczeństwem informacyjnym, w tym również budowy i wdrażania SZBI, akredytacji i certyfikacji urządzeń i systemów informatycznych w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia, określenia i definicje z zakresu inżynierii systemów (pojęcie systemu, składniki systemu, otoczenie systemu, podstawowe struktury systemu, inżynieria systemów, inżynieria systemów działania). Paradygmat systemowy oraz aksjomaty systemowe. Modele cyklu życia systemu, procesy w cyklu życia systemu. Architektura systemu, modele architektury systemów, zasady konstrukcji systemów działania. Metody pomiaru złożoności systemów informatycznych. Jakość i podstawowe kryteria jakości systemów informatycznych. Niezawodność i bezpieczeństwo systemów informatycznych. Współczesne standardy i wzorce z zakresu inżynierii systemów.

Efekty uczenia się:

Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu informatyczne metody i narzędzia służące do modelowania i wspomagania procesów zarządzania organizacją oraz ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości. Ma podstawową wiedzę z zakresu jakości i bezpieczeństwa w systemach oraz szczegółową wiedzę z wybranych zagadnień z zakresu zarządzania niezawodnością i bezpieczeństwem informacyjnym, w tym również budowy i wdrażania SZBI, akredytacji i certyfikacji urządzeń i systemów informatycznych w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych umie formułować, analizować problemy, znajdować ich rozwiązania oraz przeprowadzać eksperymenty, interpretować ich wyniki i wyciągać wnioski potrafi samodzielnie planować i realizować własne permanentne uczenie się, pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, dokonywać syntezy i analizy tych informacji.

C.IV.3. HURTOWNIE DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: budowy modeli danych hurtowni danych; zaprojektowania i zaimplementowania procesu ETL; budowy aplikacji analitycznej OLAP.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do hurtowni danych. Podstawowe pojęcia hurtowni danych. Architektura hurtowni danych. Model wymiarowy hurtowni danych. Modelowanie zmienności w czasie. Model fizyczny hurtowni danych. Mechanizmy zwiększania wydajności zapytań. Projektowanie procesu ETL. Aplikacje analityczno-raportowe OLAP. Metadane – rola w systemie hurtowni danych, system zarządzania metadanymi. Narzędzia budowy hurtowni danych.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie architektury systemu hurtowni danych. Ma wiedzę w zakresie metod integracji i czyszczenia danych. Ma wiedzę w zakresie mechanizmów bazy danych stosowanych w systemach hurtowni danych. Umie zbudować model danych hurtowni danych. Umie zaprojektować i zaimplementować proces ETL. Umie zbudować aplikację analityczną OLAP.

C.IV.4. JĘZYKI I TECHNIKI PROGRAMOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: programowania w Języku Java; implementacji: - algorytmów obiektowo zorientowanych, specyfikacji obiektowo zorientowanych, graficznych interfejsów użytkownika; posługiwania się narzędziami wspierającymi programowanie (Eclipse).

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do języka Java: składnia i semantyka; struktury danych i algorytmy obiektowe w Javie; typy, klasy, interfejsy, wyjątki, Java API; polimorfizm i dziedziczenie. Narzędzia CASE: Eclipse (refaktoryzacja, użycie kompilatora i debugera). Programowanie elementów graficznych i programowanie współbieżne: typy generyczne; aplety; wątki i mechanizmy synchronizacji.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstaw języka Java. Znajomość podstawowych mechanizmów obiektowych w języku Java. Znajomość mechanizmów służących do implementacji graficznych interfejsów użytkownika. Umiejętność programowania w Języku Java. Umiejętność implementacji: - algorytmów obiektowo zorientowanych, specyfikacji obiektowo zorientowanych, - graficznych interfejsów użytkownika. Umiejętność posługiwania się narzędziami wspierającymi programowanie (Eclipse).

C.IV.5. SYSTEMY PRACY GRUPOWEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	Konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: budowania systemów automatyzacji procesów wraz bazami danych i dokumentów oraz mechanizmów interoperacyjności; wykorzystania specjalizowanych technik i narzędzi modelowania i symulacji procesów oraz środowisk klasy workflow i EDMS.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do systemów pracy grupowej - podstawowe definicje i pojęcia. Systemy klasy „workflow” – standardy, rodzaje, przykłady wdrożeń.

Modele opisu procesów biznesowych i procesów pracy – modelowanie procesowe (BPMN), wzorce procesów, języki definicji procesów XPDŁ, BPEŁ, .NET WF. Symulacyjne badanie efektywności procesów biznesowych.

Pojęcie elektronicznej wymiany danych - EDI, standardy i formaty dokumentów elektronicznych (SGML, ODI, XML, ebForm, itp.). Zarządzanie dokumentami - system klasy EDMS, standard Moreq2.

Interoperacyjność w systemach klasy „workflow”. Standardy, metody i techniki interoperacyjności wykorzystywane w systemach pracy grupowej. Systemy wspomagające funkcjonowanie organizacji – systemy wykonawcze: systemy klasy MRP/ERP, e-learning, itp.

Podpis elektroniczny – uwarunkowania formalno-prawne, techniczne i technologiczne. Zastosowanie podpisu elektronicznego i usług pochodnych w obiegu spraw i dokumentów.

Efekty uczenia się:

Znajomość pojęciami, standardami z zakresu systemów automatyzacji procesów biznesowych w tym systemów pracy grupowej. Znajomość z zakresu podstaw analizy i modelowania procesów biznesowych. Znajomość zasad budowy systemów klasy workflow, dokumentów elektronicznych, systemów zarządzania dokumentami (EDMS) i rozwiązań stosowanych w zakresie interoperacyjności systemów. Umiejętność podstaw analizy i modelowania procesów biznesowych. Umiejętność budowania systemów automatyzacji procesów wraz bazami danych i dokumentów oraz mechanizmów interoperacyjności. Umiejętność wykorzystania specjalizowanych technik i narzędzi modelowania i symulacji procesów oraz środowisk klasy workflow i EDMS.

C.IV.6. TECHNIKI ALGORYTMICZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14	10	20		6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14	10	20		6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: stosowania w praktyce różnych technik algorytmicznych; stosowania w praktyce różnych struktur danych. oszacowania złożoności i wrażliwości algorytmów.

Treści kształcenia:

Algorytmy i problemy algorytmiczne: pojęcia wstępne. Definicja algorytmu, kryteria jakości algorytmów, złożoność algorytmu i złożoność zadania, stabilność numeryczna algorytmów, zasady projektowania efektywnych algorytmów. Złożoność obliczeniowa algorytmów kombinatorycznych: Rodzaje zadań, sekwencyjne modele obliczeń (DTM i NDTM), transformacje problemów, klasy złożoności obliczeniowej, NP-zupełność, złożoność czasowa i pamięciowa algorytmów (pesymistyczna i oczekiwana), wrażliwość algorytmów (pesymistyczna i oczekiwana), stabilność numeryczna algorytmów, przykłady szacowania złożoności. Algorytmy przybliżone: Metody szacowania dokładności algorytmów. Wielomianowe schematy aproksymacyjne (PTAS), w pełni wielomianowe schematy aproksymacyjne (FPTAS), przykłady algorytmów aproksymacyjnych dla problemów trudnych obliczeniowo. Metody przeszukiwania heurystycznego.

Efekty uczenia się:

Zna różne metody określania efektywności algorytmów (dokładności, złożoności). Zna zasady stosowania algorytmów aproksymacyjnych i heurystyk. Zna wpływ stosowania różnych struktur danych oraz technik algorytmicznych na dokładność i złożoność algorytmów. Potrafi stosować w praktyce różne techniki algorytmiczne. Potrafi stosować w praktyce różne struktury danych. Potrafi oszacować złożoność i wrażliwość algorytmów.

C.IV.7. ANALIZA STRUKTURALNA SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	70	110	1,5	2,5	4	E	O
Ogółem	14		16		10	40	70	110	1,5	2,5	4	E - 1	

Cele kształcenia: potrafi korzystać z dokumentacji użytkownika Oracle Designer, samodzielnie przygotować i złożyć projekt systemu informatycznego oraz wytworzyć oprogramowanie zgodnie z wypracowaną specyfikacją

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do analizy strukturalnej .Natura systemów. Rodzaje systemów. Role w projekcie budowy systemu. Cykl życia projektu. Pojęcie cyklu życia projektu. Własności cyklu życia klasycznego projektu. Składniki strukturalnego cyklu życia projektu. Narzędzia modelowania/Diagramy przepływu danych. Słownik danych. Specyfikacje procesów. Diagramy związków encji. Diagramy sieci przejść. Równoważenie modeli. Modelowanie danych/Identyfikowanie encji, atrybutów i związków. Klasyczne struktury i wzorce generyczne. Kontrola jakości i kompletności. Normalizacja danych. Modelowanie funkcji i procesów/Identyfikacja funkcji przedsiębiorstwa. Hierarchia funkcji. Diagramy zależności funkcji. Szczegółowa definicja funkcji. Tworzenie modelu środowiskowego. Dekompozycja procesów. Zagadnienia uzupełniające/ Przejście do projektowania. Programowanie i testowanie. Pielęgnowanie specyfikacji. Zarządzanie projektem. Zautomatyzowane narzędzia wspierające analizę strukturalną/Cechy narzędzi CASE. Kryteria wyboru narzędzi CASE. Wspomaganie cyklu życia projektu na przykładzie narzędzia Oracle Designer. Studium problemowe/ Przeprowadzenie analizy i uzyskanie strukturalnej specyfikacji hipotetycznego systemu informatycznego (forma wykładu problemowego). Projekt przykładowego systemu informatycznego.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie metodyk strukturalnych modelowania i projektowania systemów informatycznych. Ma wiedzę w zakresie metodyk strukturalnych wytwarzania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać i interpretować informacje dotyczące zakresu projektowanego systemu i potrzeb użytkownika końcowego oraz uzgadniać wymagania na system. Potrafi korzystać z dokumentacji użytkownika Oracle Designer, samodzielnie przygotować i złożyć projekt systemu informatycznego oraz wytworzyć oprogramowanie zgodnie z wypracowaną specyfikacją.

C.IV.8. METODY UCZENIA MASZYNOWEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: przypisania algorytmu maszynowego uczenia do określonego problemu i go zaimplementować; potrafi porównać skuteczność działania poszczególnych algorytmów.

Treści kształcenia:

Podstawy teoretyczne uczenia maszynowego, model formalny uczenia, wymiar VC. Zagadnienia: błąd na danych uczących / oszacowania błędu klasyfikatora. Overfitting/underfitting. Bias vs Variance estymatora. Algorytm spadku gradientu w regresji liniowej / logistycznej. Metody regularyzacji.

Efekty uczenia się:

Zna klasyfikację metod maszynowego uczenia, zna algorytmy metod maszynowego uczenia ich ograniczenia i zastosowania. Potrafi przypisać algorytmy maszynowego uczenia do określonego problemu i je zaimplementować. Potrafi porównać skuteczność działania poszczególnych algorytmów.

C.IV.9. ALGORYTMY OPTYMALIZACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	16	14			10	40	10	50	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	16	14			10	40	10	50	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wybrania i zastosowania odpowiedniego algorytmu do sformułowanego zadania.

Treści kształcenia:

Zadania sprowadzalne do zadań liniowych. Zadania dyskretne, mieszane, przekształcanie zadań dyskretnych. Metody przybliżone, heurystyki, obliczenia ewolucyjne. Zadania nieliniowe, konstrukcja zadań dualnych. Równoległe algorytmy optymalizacji. Zadania stochastyczne i metody poszukiwań losowych. Wielomianowe algorytmy rozwiązywania zadań liniowych. Metody punktu wewnętrznego.

Efekty uczenia się:

Ma dostateczną wiedzę dotyczącą klasyfikacji zadań optymalizacyjnych i ich przekształceń. Ma zaawansowaną wiedzę dotyczącą wybranych algorytmów optymalizacji liniowej, dyskretnej i nieliniowej. Ma dostateczną wiedzę dotyczącą przybliżonych metod optymalizacji. Umie wybrać i zastosować odpowiedni algorytm do sformułowanego zadania.

C.IV.10. METODY EKSPLORACJI DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wykorzystania narzędzi do budowy procesów eksploracji danych; oceny przydatności zbudowanych modeli klasyfikacyjnych i predykcyjnych.

Treści kształcenia:

Pojęcia podstawowe eksploracji danych. Klasyfikacja problemów eksploracji danych. Problemy predykcji, Klasyfikacja. Grupowanie i odkrywanie asocjacji. Podstawy uczenia maszynowego, wykorzystywane w eksploracji danych: drzewa decyzyjne, naiwny klasyfikator bayesowski, j-najbliższych sąsiadów, metoda k-średnich, metoda aglomeracyjna, metody wyszukiwania binarnych reguł asocjacyjnych. Narzędzia eksploracji danych. Metody oceny modelu.

Efekty uczenia się:

Zna podstawowe metody i algorytmy stosowane w eksploracji danych. Zna metody oceny zbudowanych modeli predykcyjnych. Zna obszary zastosowań metod eksploracji danych. Potrafi poprawnie sklasyfikować problem eksploracji danych i dobrać metodę eksploracji danych do rozwiązania problemów decyzyjnych. Potrafi wykorzystać narzędzia do budowy procesów eksploracji danych. Potrafi ocenić przydatność zbudowanych modeli klasyfikacyjnych i predykcyjnych.

C.IV.11. BAZY DANYCH NOSQL

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność projektowania i implementacji bazy danych NoSQL w różnych środowiskach; dobrania odpowiedniego typu bazy danych do potrzeb.

Treści kształcenia:

Nierelacyjne bazy danych, architektury i paradygmaty baz NoSQL, przegląd wybranych systemów baz danych NoSQL, języki w bazach NoSQL, przykłady zastosowań baz NoSQL.

Efekty uczenia się:

Zna różne architektury systemów baz danych NoSQL. Zna zastosowania różnych typów baz danych NoSQL. Zna cel działania baz danych NoSQL. Zna różnice pomiędzy relacyjnymi bazami danych a bazami NoSQL. Potrafi projektować i implementować bazy danych NoSQL w różnych środowiskach. Potrafi dobrać i odpowiedni typ bazy danych do potrzeb.

C.IV.12. MODELOWANIE I IMPLEMENTACJA PROCESÓW BIZNESOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	10		20		10	40	10	50	1,5	1,5	3	30	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	1,5	3	30	

Cele kształcenia: umiejętność: konstrukcji wielopoziomowych procesów biznesowych w wybranym środowisku wspomagania modelowania tych procesów; planowania i realizacji eksperymentów symulacyjnych funkcjonowania procesów biznesowych; analizy uzyskanych wyników do poprawy efektywności modelowanych procesów.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do modelowania procesów biznesowych. Zasady i cele modelowania funkcji i procesów biznesowych w organizacji. Modelowanie procesów biznesowych w wybranych metodykach wytwarzania systemów informatycznych. Funkcje i procesy biznesowe. Identyfikacja funkcji biznesowych. Definicja funkcji biznesowych. Hierarchia funkcji. Zależności między funkcjami. Diagramy zależności funkcji. Definicja procesu biznesowego. Pojęcie procesu biznesowego. Sposoby prezentacji funkcji i procesów biznesowych. Charakterystyka wykorzystywanych w praktyce notacji dla potrzeb modelowania procesów biznesowych. Zasady i sposoby wykorzystywania notacji. Obiekty w notacji BPMN. Wzorce procesowe w notacji BPMN. Środowiska wspomagania projektowania i analizy procesów biznesowych. Symulacja procesów biznesowych. Analiza własności funkcjonowania organizacji na podstawie eksperymentów symulacyjnych jej funkcji i procesów biznesowych. Analiza funkcji i procesów biznesowych z punktu widzenia efektywności funkcjonowania organizacji. Środowisko ARIS firmy Software AG, środowisko IBM Web Sphere Business Modeler Advanced i inne. Modelowanie funkcji i procesów biznesowych dla przykładowej organizacji. Charakterystyka przykładowej organizacji. Budowa modelu procesów biznesowych przykładowej organizacji w środowiska wspomagania projektowania, symulacji i analizy procesów biznesowych.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z zakresu analizy, modelowania i implementacji procesów biznesowych w organizacji. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury; potrafi integrować informacje z zakresu badania własności procesów biznesowych organizacji, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za

zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze środowiskami modelowania, symulacji i analizy procesów biznesowych. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia w zakresie modelowania, symulacji i analizy procesów biznesowych. Posiada umiejętność konstrukcji wielopoziomowych procesów biznesowych w wybranym środowisku wspomagania modelowania tych procesów; posiada umiejętność planowania i realizacji eksperymentów symulacyjnych funkcjonowania procesów biznesowych; posiada umiejętność analizy uzyskanych wyników do poprawy efektywności modelowanych procesów.

C.IV.13. METODYKI OBIEKTOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	90	130	1,5	3,5	5	E	O
Ogółem	14		16		10	40	90	130	1,5	3,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: posługiwania się wybranymi obiektowymi notacjami modelowania oprogramowania; korzystania z wybranej obiektowej metodyki wytwarzania oprogramowania; posługiwania się wybranymi narzędziami wspomagającymi wytwarzanie systemów informatycznych.

Treści kształcenia:

Typowy obiektowy proces wytwórczy systemu informatycznego. Wprowadzenie do modelowania biznesowego. Modelowanie organizacji z punktu widzenia otoczenia i sposobu realizacji procesów. Pozyskiwanie, specyfikowanie i modelowanie wymagań na system informatyczny. Obiektowa analiza i projektowanie systemu informatycznego. Modelowanie danych w podejściu obiektowym. Generacja, implementacja, integracja i utrzymywanie kodu źródłowego oprogramowania zgodnego z projektem systemu informatycznego. Specjalizowane podejście do modelowania oprogramowania. Testowanie oprogramowania wykonanego metodami obiektowymi. Wdrażanie systemu informatycznego. Zarządzanie konfiguracją, zmianami i środowiskiem podczas wytwarzania systemu informatycznego. Elementy zarządzania realizacją przedsięwzięcia informatycznego zgodnego z obiektowym procesem wytwórczym. Zasady organizacji rozbudowanych zespołów do wytwarzania systemów informatycznych. Wybrany zakres projektu systemu informatycznego, wykonany zgodnie z obiektowym procesem wytwórczym.

Efekty uczenia się:

Student wie jak modelować procesy biznesowe organizacji w celu pozyskania wymagań na system informatyczny. Student wie jak identyfikować wymagany zakresu informatyzacji organizacji i na tej podstawie jak modelować wymagania. Student wie jak obiektowo modelować, implementować, testować i wdrażać oprogramowania. Student wie jak zarządzać przedsięwzięciem silnie informatycznym i jak organizować duże zespoły produkcyjne. Student umie posługiwać się wybranymi obiektowymi notacjami modelowania oprogramowania. Student umie korzystać z wybranej obiektowej metodyki wytwarzania oprogramowania. Student umie posługiwać się wybranymi narzędziami wspomagającymi wytwarzanie systemów informatycznych.

C.IV.14. TECHNOLOGIE APLIKACJI INTERNETOWYCH**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: programowania portali WWW w technologii J2EE; budowy portali i WWW i usług sieciowych Technologie Front-End i Full-Stack.

Treści kształcenia:

Pojęcia podstawowe dotyczące aplikacji internetowych. Omówienie architektur (klient-serwer, N-Tier, MVC) oraz wzorców projektowych (DAO, Fasada, Decorator, Proxy) przydatnych przy budowie aplikacji internetowych. Omówienie protokołów komunikacji (HTTP, HTTPS, WAP), języków (PHP, ASP, JavaScript, PERL), technologii (AJAX, WebServices) i platform (.NET, JEE) do budowy aplikacji internetowych. Zasady budowy interfejsu użytkownika dla aplikacji internetowych. Omówienie języków i (XAML, XHTML) i bibliotek (GWT, Silverlight, AJAX) do implementacji GUI. Narzędzia do projektowania i implementacji aplikacji internetowych. Przykładowe zastosowań aplikacji internetowych. Kierunki rozwoju.

Efekty uczenia się:

Wiedza na temat budowy sieci Internet, protokołów wykorzystywanych w komunikacji oraz technologii wytwarzania portali WWW. Wiedza na temat wzorców projektowych wykorzystywanych w programowaniu portali i urządzeń mobilnych. Umiejętności programowania portali WWW w technologii J2EE. Umiejętność budowy portali i WWW i usług sieciowych.

Technologie Front-End i Full-Stack. Stosowanie narzędzi do projektowania i implementacji aplikacji internetowych.

C.IV.15. INFORMATYCZNE SYSTEMY ZARZĄDZANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność projektowania, implementowania i wdrażania informatycznych systemów zarządzania (klasy ERP i Business Intelligence), w szczególności umiejętność konfiguracji wybranych modułów systemu SAP ERP oraz umiejętność modelowania i implementowania warstwy metadanych (obiektów analitycznych) oddzielających użytkownika biznesowego od struktur hurtowni danych i innych danych źródłowych.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie w problematykę informatycznych systemów zarządzania. Definicja systemu informatycznego wspomagającego zarządzanie. Klasyfikacja informatycznych systemów zarządzania i ich wzajemnych relacji. Struktura i przeznaczenie systemów klasy ERP. Wybrane moduły systemów ERP i ich funkcjonalność. Wykorzystanie informatycznych systemów zarządzania w resorcie ON. Konfiguracja wybranych modułów systemu SAP ERP. Elementy SCM. Pojęcie łańcucha dostaw i zarządzania łańcuchem dostaw. Zarządzanie łańcuchem dostaw na przykładzie zastosowania technologii RFID w procesach monitorowania i ewidencji towarów.

Nowoczesne koncepcje zarządzania w przedsiębiorstwie. Planowanie i tworzenie systemu informacyjnego przedsiębiorstwa. Zarządzanie efektywnością organizacji - koncepcja Corporate Performance Management (CPM) i jej wpływ na systemy informatyczne przedsiębiorstwa. Wprowadzenie do systemów wspomagających planowanie i budżetowanie w przedsiębiorstwie. Wybrane aspekty rachunkowości zarządczej. Systemy rachunku kosztów. Metody kalkulacji kosztów. Zasady i metody planowania i budżetowania przychodów i wydatków przedsiębiorstwa. Zarządzanie kosztami działań - koncepcje ABC/ABM. Analiza procesów przedsiębiorstwa z perspektywy rachunku kosztów. Metody kalkulacji kosztów w rachunku kosztów działań. Zasady projektowania rachunku kosztów działań. Techniki zbierania danych. Planowanie systemu zarządzania kosztami działań. Wdrażanie modelu ABC w organizacji. Rachunek kosztów działań sterowany czasem - koncepcja TDABC. Ewolucja rachunku kosztów działań sterowanego czasem. Szacowanie czasu trwania procesów. Rola

równań czasowych. Jednostkowy koszt zdolności produkcyjnych w ujęciu TDABC. Wdrażanie modelu TDABC w organizacji. Rachunek kosztów docelowych i jego związek z rachunkiem kosztów działań. Organizacyjne i zarządcze aspekty rachunku kosztów docelowych. Proces ustalania ceny docelowej i kosztu docelowego. Proces osiągania kosztu docelowego. Wdrażanie modelu kosztów docelowych w organizacji. Wprowadzenie do systemów klasy Business Intelligence (BI). Miejsce BI wśród systemów wspierających zarządzanie. Związek BI z koncepcją zarządzania efektywnością przedsiębiorstwa. Architektury i modele systemów BI. Miejsce hurtowni danych w systemach BI. Metody analizy danych wykorzystywane w rozwiązaniach BI. Kierunki rozwoju systemów BI. Zadania systemu BI w zależności od poziomu zarządzania. Obszary analizy danych w systemach Business Intelligence. Wpływ BI na Business Process Management - doskonalenie i kontroling procesów. Rynek narzędzi BI. Wdrażanie narzędzi BI w organizacji - kryteria, wyzwania, problemy. Korzyści z wdrożenia BI. Praktyczne przykłady zastosowania systemów Business Intelligence. Projektowanie i implementacja systemów informatycznych wspomagających planowanie i budżetowanie w przedsiębiorstwie. Integracja systemu rachunku kosztów z istniejącym informatycznym systemem zarządzania w przedsiębiorstwie. Projektowanie i implementacja systemów Business Intelligence. Integracja systemów BI z innymi systemami przedsiębiorstwa.

Efekty uczenia się:

Rozumie problematykę zarządzania przedsiębiorstwem i potrzebę wsparcia procesów zarządczych przez odpowiednie narzędzia informatyczne oraz zna problematykę ich wdrażania. Posiada wiedzę na temat informatycznych systemów zarządzania (głównie klasy ERP) oraz ich klasyfikacji, struktury, przeznaczenia i funkcjonalności. Zna rozwiązania klasy ERP wiodących dostawców (w tym SAP) i wykorzystywane w resorcie ON. Potrafi dokonywać parametryzacji i konfiguracji wybranych modułów systemu SAP ERP oraz wykorzystać poznane metody i narzędzia planowania i sterowania produkcją w rozwiązywaniu problemów przedsiębiorstwa. Posiada wiedzę na temat zarządzania łańcuchem dostaw.

Posiada wiedzę teoretyczną z zakresu koncepcji zarządzania efektywnością przedsiębiorstwa (Corporate Performance Management / Enterprise Performance Management) i jej związków z systemami informatycznymi przedsiębiorstwa. Posiada wiedzę teoretyczną z zakresu controllingu i rachunkowości zarządczej. Posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu metod projektowania i implementacji rozwiązań informatycznych z zakresu controllingu i rachunkowości zarządczej. Posiada wiedzę na temat metod integracji systemów informatycznych controllingu i rachunkowości z innymi systemami informatycznymi przedsiębiorstwa. Posiada uporządkowaną wiedzę na temat koncepcji Business Intelligence z perspektywy technicznej oraz organizacyjnej. Posiada szeroką wiedzę teoretyczną dotyczącą architektur, funkcjonowania i metod projektowania współczesnych systemów klasy Business Intelligence. Potrafi planować systemy informacji zarządczej przedsiębiorstwa oraz integrować systemy controllingu i rachunkowości zarządczej z innymi systemami informatycznymi wykorzystywanymi w organizacji. Potrafi projektować relacyjne i wielowymiarowe modele budżetów przedsiębiorstwa oraz implementować systemy informatyczne wspomagające proces budżetowania w oparciu o technologię OLAP. Potrafi projektować i implementować systemy informatyczne wykorzystujące klasyczny rachunek kosztów oraz rachunek kosztów działań (ABC) i sterowany czasem rachunek kosztów działań (TD-ABC). Potrafi projektować, implementować i wdrażać systemy klasy Business Intelligence w szczególności jest w stanie modelować i implementować warstwę metadanych (obiektów analitycznych) oddzielających użytkownika biznesowego od struktur hurtowni danych i innych danych źródłowych. Potrafi projektować i implementować m.in.: mapy strategii organizacji, karty wyników, kokpity menadżerskie (dashboard), zaawansowane raporty, interaktywne analizy OLAP. Potrafi przygotować dokumentację analityczną i projektową rozwiązania klasy Business Intelligence oraz zarządzać projektem jego wdrożenia.

C.IV.16. METODY I NARZĘDZIA WSPOMAGANIA DOWODZENIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
VII	16		14		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	16		14		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konstruowania architektury i modeli systemów wspomagania dowodzenia korzystając z typowych konstrukcji modelowych; analizy poprawności modeli informatycznych systemów wspomagania dowodzenia; oceny spełnienia wymagań niefunkcjonalnych.

Treści kształcenia:

Identyfikacja procesów decyzyjnych. Teoretyczne ograniczenia automatycznego podejmowania decyzji. Modele procesów decyzyjnych w wybranej klasie systemów, formułowanie zadań decyzyjnych w oparciu o przyjęte modele.

Czynności poszczególnych etapów i faz cyklu dowodzenia wojskami różnych rodzajów, których wykonanie może być wspomagane komputerowo, wspomaganie identyfikacji możliwych wariantów działania przeciwnika, eksperckie metody generowania wariantów działania wojsk własnych, ocena i wybór najlepszego wariantu działania, wspomaganie planowania marszu, ustalanie harmonogramu zaopatrywania, planowanie rozmieszczenia punktów: zaopatrywania, medycznych, remontowych, funkcjonalność komputerowych systemów wspomagania dowodzenia, komputerowe pakiety optymalizacyjne.

Rodzaje i cechy charakterystyczne systemów wspomagania dowodzenia, typowe wymagania funkcjonalne i niefunkcjonalne stawiane systemom wspomagania dowodzenia, typowa architektura oprogramowania systemów wspomagania dowodzenia, projektowanie oprogramowania dla informatycznych narzędzi wspomagania dowodzenia, typowe konstrukcje modelowe.

Efekty uczenia się:

Umiejętność formułowania i rozwiązywania z wykorzystaniem wybranych pakietów komputerowych wybranych zadań wspomagania dowodzenia dla różnych rodzajów wojsk. Potrafi konstruować architektury i modele systemów wspomagania dowodzenia, korzysta z typowych konstrukcji modelowych, analizuje poprawność modeli informatycznych systemów wspomagania dowodzenia, ocenia spełnienie wymagań niefunkcjonalnych.

C.IV.17. AUTMATY I JĘZYKI FORMALNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: posiada umiejętność definicji języków przy pomocy pojęć niedeterministycznego i deterministycznego automatu skończonego oraz formuły regularnej, minimalizować automat skończony, definiować gramatyki i języki bezkontekstowe.

Treści kształcenia:

Wzorce i wyrażenia regularne. Deterministyczne automaty skończone. Niedeterministyczne automaty skończone. Równoważność wzorców, wyrażeń regularnych i automatów skończonych. Lemat o pompowaniu dla języków regularnych. Minimalizacja deterministycznych automatów skończonych.

Języki bezkontekstowe. Postać normalna Chomsky'ego, jednoznaczność, problem przynależności, algorytm Cocke-Younger'a-Kasami'ego (CYK). Lemat o pompowaniu dla języków bezkontekstowych. Notacje języków formalnych: BNF, EBNF, ABNF. Automaty ze stosem. Analiza składniowa. Języki kontekstowe. Hierarchia języków formalnych Chomsky'ego. Maszyny Turinga i obliczalność. Języki obliczalne, częściowo obliczalne i nieobliczalne.

Efekty uczenia się:

Zna pojęcia niedeterministycznego i deterministycznego automatu skończonego, wyrażenia regularne, języka regularnego oraz podstawowe twierdzenia dotyczące tego aparatu pojęciowego. Zna pojęcia gramatyki bezkontekstowej, języka bezkontekstowego, drzewa wyprowadzenia, gramatyki jednoznacznej, postaci normalnej gramatyki bezkontekstowej. Umie zastosować języki regularne i bezkontekstowe. Zna metody pokazywania, że język nie należy do klasy. Zna hierarchię Chomsky'ego.

Potrafi definiować języki przy pomocy pojęć niedeterministycznego i deterministycznego automatu skończonego oraz formuły regularnej. Potrafi minimalizować automat skończony. Potrafi definiować gramatyki i języki bezkontekstowe z wykorzystaniem notacji BNF/EBNF/ABNF. Potrafi konstruować gramatyki jednoznaczne dla prostych języków. Potrafi stosować lematy o pompowaniu. Potrafi dokonać klasyfikacji języków zgodnie z hierarchią Chomsky'ego.

C.IV.18. OBLICZENIA RÓWNOLEGŁE I ROZPROSZONE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	30	80	2	1	3	Zo	O	
VIII	20	8	16		6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	20	8	16		6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: projektowania struktury obliczeń równoległych; projektowania rozproszonej realizacji obliczeń równoległych; projektowania algorytmów równoległych

Treści kształcenia:

Systemy obliczeń równoległych i rozproszonych. Architektura, narzędzia, środowiska. Zasady konstruowania systemów obliczeń równoległych i rozproszonych. Modele programowania równoległego (problemy: podziału, komunikacji, synchronizacji, zależności między danymi). Narzędzia i środowiska programowania równoległego. High Performance Fortran, Parallel C, Parallel C++, Message Passing Interfaces. Algorytmiczne aspekty obliczeń równoległych i rozproszonych. Model obliczeń równoległych PRAM. Struktura obliczeń równoległych i jej reprezentacja (AGS), złożoność algorytmów o strukturze AGS, przyspieszenie i efektywność, metody szacowania przyspieszenia i efektywności algorytmów równoległych, zbieżność algorytmów równoległych i jej szybkość. Deterministyczne i niedeterministyczne problemy szeregowania zadań na równoległych procesorach. Obliczenia równoległe w problemach algorytmicznych i zadaniach optymalizacji. Ogólne formuły iteracyjne (Jacobiiego, Gaussa-Seidela), graf zależności, metody wyznaczania kolejności aktualizacji zmiennych. Obliczenia równoległe w problemach algorytmicznych: sortowania, wyszukiwania wzorca, operacji na macierzach (dodawanie, mnożenie, macierze odwrotne). Obliczenia równoległe w zadaniach optymalizacji: zadaniach bez ograniczeń, zadaniach z ograniczeniami, zadaniach optymalizacji nie różniczkowej, zadania optymalizacji dyskretnej (ze szczególnym uwzględnieniem zadań optymalizacji grafowo-sieciowej). Architektura systemów rozproszonych. Zasady konstruowania systemów obliczeń rozproszonych. Warstwy oprogramowania systemu rozproszonego. Sieciowe a rozproszone środowiska obliczeniowe. Równoległe a rozproszone środowisko obliczeniowe. Modele obliczeń rozproszonych. Podstawowe modele obliczeniowe: systemy NOW i COW, pula procesorów, klaster, GRID. Systemy rozproszonej pamięci dzielonej. Model obliczeniowy RPC i RMI. Synchronizacja i komunikacja w programowaniu rozproszonym. Kanoniczna postać danych. Standardy kanonicznej postaci danych. Synchronizacja w systemach obliczeń rozproszonych: stan globalny, algorytmy elekcji, wzajemne wykluczanie. Języki i środowiska programowania rozproszonego. Zasady konstruowania języków programowania rozproszonego. Przegląd wiodących rozwiązań Środowiska programowania rozproszonego PVM (Parallel Virtual Machine), Globus Toolkit.

Efekty uczenia się:

Znajomość klasyfikowania algorytmów i szacowania ich złożoności obliczeniowej. Znajomość podstawowych zasad funkcjonowania i budowy środowisk równoległych i rozproszonych. Znajomość zasad projektowania algorytmów równoległych. Umiejętność projektowania struktury obliczeń równoległych. Umiejętność projektowania rozproszonej realizacji obliczeń równoległych. Umiejętność projektowania algorytmów równoległych.

C.IV.19. METODY NUMERYCZNE**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania metod aproksymacji i interpolacji w wybranych zagadnieniach; wykorzystania procedur i funkcji zawartych w popularnych bibliotekach numerycznych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia z algebry liniowej: wektor macierz norma, iloczyn skalarny, wartości własne i szczególne, różne postacie macierzy. Macierz i wektor permutacji. Reprezentacja liczby zmiennoprzecinkowej w pamięci komputera. Błąd reprezentacji. Błąd operacji arytmetycznych. Redukcja cyfr znaczących. Norma IEEE 754. Podstawy analizy błędów. Definicja zadania z punktu widzenia obliczeń numerycznych. Algorytm numerycznie poprawny i numerycznie stabilny. Wskaźnik uwarunkowania. Charakterystyka kumulacji błędów. Układy równań liniowych. Metody rozwiązywania układów równań. Wskaźnik uwarunkowania w układach równań. Sposoby faktoryzacji różnych postaci macierzy. Układy równań z macierzą dodatnio określoną. Regularyzacja zadań źle uwarunkowanych. Wybrane metody aproksymacji i interpolacji danych. Regresja liniowa. Interpolacja wielomianowa z optymalnym doбором węzłów. Przegląd procedur i funkcji wybranych bibliotek numerycznych na wybranych przykładach zadań z algebry liniowej.

Efekty uczenia się:

Znajomość i rozumienie podstawowych pojęć z algebry liniowej: wektor macierz, norma wektora i macierzy w wybranych zagadnieniach numerycznych. Znajomość normy IEEE754 i konsekwencji zapisu liczb zmiennoprzecinkowych z wykorzystaniem tej normy w tym pojęcie błędu reprezentacji i błędu operacji na liczbach zmiennoprzecinkowych. Znajomość metod rozwiązywania układów równań liniowych z minimalizacją błędu numerycznego z

wykorzystaniem algorytmów faktoryzacji. Posiada wiedzę na temat metod aproksymacji i interpolacji zbiorów danych wybranymi metodami. Znajomość sposobów regularyzacji zadań źle uwarunkowanych. Umiejętność minimalizacji błędu związanego z operacjami na liczbach zmiennoprzecinkowych zapisanych zgodnie ze standardem IEEE754 w algorytmach. Umiejętność formułowania zadań typu $ax=b$ tak, aby propagacja błędu danych na wynik była jak najmniejsza. Umiejętność rozwiązywania układów równań w $ax=b$ dla różnych postaci macierzy a metodami, które minimalizują propagację błędu numerycznego danych. Umiejętność wykorzystania metod aproksymacji i interpolacji w wybranych zagadnieniach. Umiejętność wykorzystania procedur i funkcji zawartych w popularnych bibliotekach numerycznych.

C.IV.20. BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	12	8	10		10	40	70	110	1,5	2,5	4	Zo	O
Ogółem	12	8	10		10	40	70	110	1,5	2,5	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy: z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych; z zakresu zarządzania bezpieczeństwem teleinformatycznym, w tym również budowy i wdrażania SZBI, akredytacji i certyfikacji urzędów i systemów teleinformatycznych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia bezpieczeństwa informacji (pojęcie informacji, rola i znaczenie informacji w organizacji, piramida informacji, kryteria klasyfikacji informacji, podstawowe atrybuty bezpieczeństwa informacji, polityka bezpieczeństwa informacji, model PDCA). Aspekty prawne bezpieczeństwa informacyjnego - Zapewnienie ochrony danych osobowych i informacji niejawnych (definicje i podstawowe pojęcia, zakres stosowania ustaw, przypadki szczególne, zadania obowiązki służb ds. bezpieczeństwa informacji, stosowanie ustawy w organizacji, zabezpieczenia, polityka bezpieczeństwa danych osobowych i instrukcja przetwarzania, typowe problemy organizacji). Zarządzanie ryzykiem w bezpieczeństwie informacji (pojęcie ryzyka, proces zarządzania ryzykiem w bezpieczeństwie informacji i jego działania, szacowanie ryzyka, postępowanie z ryzykiem, ryzyko akceptowalne, ryzyko szczątkowe, monitorowanie i przegląd ryzyka, metody oceny skuteczności zabezpieczeń w bezpieczeństwie informacji). Budowa, wdrażanie i doskonalenie systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji (technologie zabezpieczeń, metody doskonalenia SZBI, techniki doskonalenia SZBI). Dokumentacja systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji

(Dokument polityki bezpieczeństwa danych osobowych. Plan bezpieczeństwa informacyjnego. Szczegółowe wymagania bezpieczeństwa systemu informacyjnego. Procedury bezpiecznej eksploatacji systemu informacyjnego). Kryteria klasyfikacji informacji jej atrybuty bezpieczeństwa; Wartościowanie zasobów informacyjnych w aspekcie bezpieczeństwa. Podatności, zagrożenia i zabezpieczenia zasobów informacyjnych. Proces zarządzania ryzykiem w bezpieczeństwie informacji. Ryzyko i strategie postępowania z ryzykiem w bezpieczeństwie informacji. Cykl życia systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji. Podstawowe elementy dokumentacji bezpieczeństwa informacji.

Efekty uczenia się:

Rozróżnia klasy i rodzaje systemów informatycznych, zna narzędzia i metody projektowania takich systemów oraz wytwarzania oprogramowania pracującego pod ich kontrolą. Ma podstawową wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych oraz szczegółową wiedzę z wybranych zagadnień z zakresu zarządzania bezpieczeństwem teleinformatycznym, w tym również budowy i wdrażania SZBI, akredytacji i certyfikacji urządzeń i systemów teleinformatycznych. Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu podstaw informatyki, teorii algorytmów i struktur danych, zarządzania danymi oraz zna paradygmaty i techniki programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu podstaw wdrażania systemów ochrony informacji oraz zarządzania nimi podczas eksploatacji. Potrafi samodzielnie planować i realizować własne permanentne uczenie się, pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, dokonywać syntezy i analizy tych informacji.

C.IV.21. WDRAŻANIE METODYK OBIEKTOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII				30	10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem				30	10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: posługiwania się przykładowymi narzędziami konfigurowania procesów wytwórczych oprogramowania; wytworzenia własnej treści metodycznej dołączonej do przykładowego środowiska konfiguracji procesu wytwórczego.

Treści kształcenia:

Wybranie i scharakteryzowanie przedsięwzięcia informatycznego. Analiza dostępnych konfiguracji procesów wytwórczych oraz wybór zakresu i sposobu dostosowania. Skonfigurowanie procesu wytwórczego z dostępnych zasobów bibliotecznych. Dodanie luźno związanych jednostek opisu procesu. Przygotowanie silnie związanych jednostek opisu procesu. Udostępnienie wykonawcom przygotowanego opisu procesu wytwórczego. Wykonanie przypadku wytwórczego. Obrona przyjętego rozwiązania.

Efekty uczenia się:

Student posiada wiedzę o możliwym zakresie dostosowywania procesu wytwórczego oprogramowania. Student wie, jakimi metodami można dostosowywać proces wytwórczy oprogramowania. Student posiada wiedzę o wpływie procesu wytwórczego na zarządzanie projektami. Student umie posługiwać się przykładowymi narzędziami konfigurowania procesów wytwórczych oprogramowania. Student umie wytworzyć własne treści metodyczne dołączone do przykładowego środowiska konfiguracji procesu wytwórczego. Student umie udostępnić wykonawcom przygotowaną wersję procesu wytwórczego oprogramowania.

C.IV.22. EFEKTYWNOŚĆ SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10	12	8		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10	12	8		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: budowy modelu stochastycznego badanego elementu systemu informatycznego z wykorzystaniem procesów Markowa oraz markowskich sieci kolejkowych; wykorzystując markowski model, wskazać lub opracować analityczną metodę wyznaczania wartości wskaźników wydajności wybranych elementów systemów informatycznych; wyznaczenia podstawowych wskaźników efektywności inwestycji informatycznych.

Treści kształcenia:

Zasady doboru wskaźników efektywności systemów informatycznych. Wskaźniki efektywności SI. Metody doboru wskaźników efektywności. Metody doboru metod oceny efektywności. Modelowanie obciążenia systemów informatycznych: rekurencyjne strumienie zdarzeń, modele regresyjne, prognozowanie obciążenia. Modele SI: systemy kolejkowe i sieci kolejek, zastosowanie modeli symulacyjnych. Ocena dostępności i wydajności systemów informatycznych. Strategie obsługi systemów informatycznych. Inwestycje informatyczne. Miary i metody oceny efektywności inwestycji informatycznych. Ryzyko inwestycji informatycznych.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę z zakresu teorii markowskich systemów i sieci kolejkowych umożliwiającą modelowanie i wyznaczanie wartości wskaźników wydajności systemów informatycznych i teleinformatycznych. Ma wiedzę podstawową w zakresie oceny efektywności inwestycji informatycznych. Potrafi formułować problemy ilościowej oceny wydajności systemów informatycznych i teleinformatycznych. Potrafi wybrać metodę wyznaczania wartości wskaźników wydajności w zależności od warunków prowadzenia badań (faza życia badanego obiektu, zakres posiadanych danych, czas przeznaczony na badanie, oczekiwana wiarygodność wyników). Potrafi zbudować model stochastyczny badanego elementu systemu informatycznego z wykorzystaniem procesów Markowa oraz markowskich sieci kolejkowych. Potrafi, wykorzystując markowski model, wskazać lub opracować analityczną metodę wyznaczania wartości wskaźników wydajności wybranych elementów systemów informatycznych. Potrafi wyznaczyć podstawowe wskaźniki efektywności inwestycji informatycznych.

C.IV.23. PROJEKT ZESPOŁOWY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: modelowania i projektowania systemów z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe; wybrania i posłużenia się wybraną metodyką budowy sytemu informatycznego.

Treści kształcenia:

Ustalenie tematyki projektu i postawienie indywidualnego lub grupowego zadania projektowego. Określenie ról w projekcie i przypisanie zadań do poszczególnych ról. Środowisko i narzędzia informatyczne wspierające proces modelowania. Modelowanie elementów systemu z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe. Środowisko i narzędzia informatyczne wspierające proces projektowania. Projektowanie elementów systemu z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe. Implementacja wybranych elementów systemu. Dobranie środowiska i narzędzia informatyczne wspierające proces wdrażania systemu informatycznego.

Efekty uczenia się:

Potrafi dobrać środowisko i narzędzia informatyczne wspierające proces projektowania i wdrażania systemu informatycznego. Umie modelować i projektować systemy z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe. Potrafi wybrać i posłużyć się wybraną metodyką budowy sytemu informatycznego. Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Potrafi współdziałać w zespole realizując w niej różne role i ponosić odpowiedzialność za wspólne przedsięwzięcia.

C.IV.24. SYSTEMY RZECZYWISTOŚCI ROZSZERZONEJ I WIRTUALNEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	12		18		10	40	70	110	1,5	2	4	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	70	110	1,5	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu podstaw informatyki, teorii algorytmów i struktur danych, zarządzania danymi oraz zna paradygmaty i techniki programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie w zagadnienia rzeczywistości rozszerzonej i wirtualnej. Technologie rzeczywistości rozszerzonej i wirtualnej. Standardy integracji systemów AR-VR. Zastosowanie rzeczywistości wirtualnej i rozszerzonej w szkoleniach. Aplikacje edukacyjne wykorzystujące rzeczywistość rozszerzoną i wirtualną.

Efekty uczenia się:

Potrafi samodzielnie planować i realizować własne permanentne uczenie się, pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł, dokonywać syntezy i analizy tych informacji. Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu podstaw informatyki, teorii algorytmów i struktur danych, zarządzania danymi oraz zna paradygmaty i techniki programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego. Rozróżnia klasy i rodzaje systemów informatycznych, zna narzędzia i metody projektowania takich systemów oraz wytwarzania oprogramowania pracującego pod ich kontrolą.

C.IV.25. ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	16	14	14		6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	16	14	14		6	50	30	780	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: wiedza z zakresu zarządzania projektami, w tym zarządzania jakością, ryzykiem i logistyką projektu informatycznego, umiejętność: z zakresu opracowania dokumentacji projektu; pozyskiwania informacji z literatury, baz danych i innych źródeł; integrowania informacji i dokonywania ich interpretacji i krytycznej oceny; wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii.

Treści kształcenia:

Podstawy zarządzania projektami. Studium wykonalności projektu. Podstawowe procesy zarządzania projektem. Procesy rozpoczęcia. Procesy i planowania projektu. Procesy realizacji i kontroli. Procesy monitorowania i zamykania projektu. Podstawowe elementy metodyki PRINCE2 oraz ITIL. Analiza jakościowa projektu. Tendencje rozwojowe zarządzania projektami.

Efekty uczenia się:

Ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania projektami, w tym zarządzania jakością, ryzykiem i logistyką projektu informatycznego; Zna i rozumie zasady prowadzenia, zarządzania i kierowania projektami informatycznymi w różnej skali - od względnie małych do dużych projektów. Rozumie standardy i podstawowe metodyki zarządzania projektami; zna i rozumie podstawowe metody z zakresu zarządzania projektami - metody zarządzania zakresem projektu, czasem, kosztami, jakością, zasobami, ryzykiem, komunikacją, integracją i zamówieniami. Zna i rozumie zagadnienia dotyczące: rozpoczynania projektu informatycznego i definiowania jego zakresu; planowania projektu informatycznego; realizacji, kontroli i koordynacji projektu informatycznego oraz zamykania, akceptacji i zapewniania wsparcia dla projektu informatycznego. Potrafi opracować dokumentację projektu; potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Potrafi wykonywać funkcję kierownika projektu oraz sformułować i zbudować organizację realizującą projekt informatyczny; Potrafi pracować indywidualnie i w zespole, umie oszacować czas realizacji zadania, potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac; Potrafi opracować bazowy plan wykonania projektu oraz zarządzać całym procesem realizacji projektu oraz procesem kontroli zmian i strategią zamknięcia projektu. Potrafi opracować

strukturę podziału pracy w projekcie i na jej podstawie wyznaczyć budżet oraz harmonogram projektu. Potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć w zakresie współczesnych modeli zarządzania projektami.

C.IV.26. TECHNOLOGIE INTERNETU RZECZY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: planowania i przeprowadzania eksperymentów w obszarze systemów przetwarzania danych z wykorzystaniem systemów SOA, ROA oraz środowisk cloud computing; interpretacji i oceny uzyskanych wyników i wyciągania wniosków.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie w terminologię i główne definicje Internetu rzeczy (przedmiotów), główne założenia i perspektywy. Platformy dla urządzeń Internetu rzeczy, z wyszczególnieniem ich architektury z wyróżnieniem warstwy fizycznej i logicznej. Konwencjonalne i odnawialne źródła energii dla urządzeń o ograniczonych zasobach. Systemy operacyjne dla urządzeń o ograniczonych zasobach. Technologie warstwy łącza danych dla IRze-IoT z uwzględnieniem technologii komunikacji bezprzewodowej i przewodowej, sieci Manet. Specyfika warstwy sieciowa dla IRze-IoT. Protokoły komunikacyjne dla IRze-IoT: protokoły SOA zorientowane na usługi (COAP), protokoły komunikacyjne oparte na wymianie komunikatów (MQTT), protokoły identyfikacji, wykrywania i rozpoznawania usług. Technologie i algorytmy wykorzystywane w przetwarzaniu danych dla IRze-IoT: organizacja przetwarzania danych dla Internetu rzeczy, idea i środowiska cloud computing. Aplikacje – Internet of Military Things, idea zastosowania IRze-IoT w działaniach militarnych i zarządzaniu kryzysowym. Idea i koncepcje Smart City oraz Smart Grid. Smart Home, Home Automation, Automatyka domowa. Automatyka samochodowa i odbiór danych z sensorów i systemów pokładowych pojazdów (monitoring systemów uzbrojenia).

Efekty uczenia się:

Zna i rozumie w pogłębionym zakresie zagadnienia dotyczące sieci teleinformatycznych, w tym usług oferowanych przez systemy IoT oraz systemów sieciowych, projektowania i zarządzania sieciami, niezawodności, bezpieczeństwa sieciowego. Zna w pogłębionym stopniu wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie w obszarze modelowania i projektowania systemów teleinformatycznych, w tym systemów Internetu Rzeczy. Potrafi dokonać krytycznej analizy istniejących rozwiązań technicznych w obszarze

modelowania i projektowania systemów Internetu Rzeczy. Umie planować i przeprowadzać eksperymenty w obszarze systemów przetwarzania danych z wykorzystaniem systemów SOA, ROA oraz środowisk cloud computing. Umie interpretować i oceniać uzyskane wyniki i wyciągać wnioski.

C.IV.27. TECHNOLOGIE MOBILNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wykorzystania wiedzy z zakresu projektowania, budowania i testowania aplikacji dla systemów mobilny.

Treści kształcenia:

Projektowanie interfejsu graficznego użytkownika. Korzystanie z funkcji systemowych urządzenia mobilnego, obsługa kamery. Budowanie komponentów aplikacji działających w tle. Korzystanie w usług geolokalizacji i map. Korzystanie z sensorów. Korzystanie z zasobów internetowych. Zarządzanie stanem aplikacji urządzenia mobilnego.

Efekty uczenia się:

Znajomość metod, narzędzi modelowania i projektowania systemów mobilnych. Umiejętność pozyskiwania wiedzy i określania kierunków dalszego uczenia się z zakresu projektowania, budowania i testowania aplikacji dla systemów mobilnych. Umiejętność wykorzystania wiedzy z zakresu projektowania, budowania i testowania aplikacji dla systemów mobilny.

C.IV.28. MODELOWANIE I SYMULACJA POLA WALKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16	14	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		16	14	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: modelowania wymagań na symulatory pola walki; obrazowania procesów walki zgodnie z obowiązującymi normami i standardami; doboru modeli do określonej sytuacji na polu walki.

Treści kształcenia:

Analiza modeli symulacyjnych pola walki. Modele strzału środków ogniowych prowadzących ogień bezpośredni i pośredni, deterministyczne modele walki pojedynczych środków walki (modele pojedynków) i grup środków walki (modele Lanchestera), stochastyczne modele walki, modele wysokiej i niskiej rozdzielczości (zagregowane modele walki), modele środków jednorodnych i niejednorodnych, symulacja deterministyczna i stochastyczna procesów walki, wykorzystanie automatów komórkowych i modeli katastrof do modelowania procesów walki, sytuacja na polu walki jako przykład systemu złożonego, kalibracja i weryfikacja adekwatności modeli walki. Rodzaje i cechy charakterystyczne systemów wspomagania dowodzenia. Cykl decyzyjny procesu dowodzenia. Architektura oprogramowania systemów wspomagania dowodzenia. Wybrane standardy technologiczne w procesie wytwarzania komputerowych symulatorów pola walki. Wizualizacja symulowanych procesów w wybranych środowiskach programowych.

Efekty uczenia się:

Modeluje wymagania na symulatory pola walki. Stosuje metody obiektowe w konstrukcji oprogramowania symulatorów komputerowych. Wykorzystuje protokoły komunikacji i synchronizacji rozproszonych komponentów symulatorów pola walki. Umie obrazować procesy walki zgodnie z obowiązującymi normami i standardami. Dobiera modele do określonej sytuacji na polu walki. Posiada umiejętność estymacji parametrów modelu walki, jego kalibracji oraz weryfikacji adekwatności, umiejętność interpretacji wyników analiz modeli matematycznych oraz wyników eksperymentów wykonywanych z wykorzystaniem modeli symulacyjnych.

C.IV.29. METODYKI ZWINNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		10	10	10	40	40	80	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		10	10	10	40	40	80	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: osiągnięcie umiejętności uczestniczenia w zwinnych procesach wytwarzania oprogramowania oraz umiejętności współorganizowania, a w szczególności ocenia i korygowania takich procesów; zdobycie wiedzy na temat możliwych do wykorzystania typów narzędzi informatycznych wspomagających taki proces.

Treści kształcenia:

Ogólne informacje o podejściach zwinnych do wytwarzania oprogramowania. Zasadnicze cechy wyróżniające to podejście, zakres problemów możliwych do rozwiązywania takim podejściem. Główne założenia i cechy krytyczne popularnego zwinnego podejścia szkieletowego typu Scrum. Kompletna metodyka zwinna typu XP, stanowiąca całościowe i spójne podejście, pozwalające na wykonanie projektu. Stosowane i przydatne w podejściach zwinnych techniki i metody. Kompleksowa implementacja podejścia typu Scrum na przykładzie IBM ALM. Sposób podejścia zwinnego do wykonania przedsięwzięć wykraczających poza możliwości metodyk zwinnych na przykładzie metodyki SFAe. Praktyczne wykonanie typowych elementów metodyk zwinnych: formułowanie i dokumentowanie wymagań, szacowanie pracochłonności, planowanie i zarządzanie zadaniami, monitorowanie realizacji projektu, podsumowanie merytoryczne i ocena procesu twórczego. Wykonanie prostego projektu z zachowaniem wszystkich reguł wymaganych przez Scrum.

Efekty uczenia się:

Student po zakończeniu przedmiotu umie pracować w małych, samoorganizujących się zespołach zwinnych. Umie wykonać wszystkie typowe czynności zwinnego podejścia do wytwarzania oprogramowania. W szczególności umie przeprowadzić retrospektywę z analizą skuteczności przyjętej organizacji procesu twórczego. Umie wytworzyć niezbędną dokumentację zwinnego procesu wytwarzania oprogramowania. Umie zastosować do tego specjalizowane narzędzia informatyczne. Jest przygotowany do samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z organizacją zwinnego procesu wytwarzania oprogramowania. Zna aktualne trendy rozwoju zwinnych metod wytwarzania oprogramowania. Zna granice skuteczności tych metod i zna aktualne podejście do rozwiązywania problemów wykraczających poza możliwości podejść zwinnych. Zna i rozumie metody wytwarzania oprogramowania zgodnie ze zwinnym procesem twórczym. Zna typowe metody i techniki stosowane

do ułatwienia implementacji, w tym metody analizy i projektowania oprogramowania. Zna i rozumie metody i techniki zarządzania zwinnym procesem wytwórczym oprogramowania. Zna różne narzędzia wspomagające zarządzanie takim procesem.

C.IV.30. ZARZĄDZANIE USŁUGAMI INFORMATYCZNYMI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	14		16		10	40	40	0	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	70	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu poszczególnych faz metodyki ITIL: strategii, projektowania, przekazywania, eksploatacji oraz ciągłego doskonalenia usług.

Treści kształcenia:

Definicja usług IT i rola organizacji IT w przedsiębiorstwie. Koncepcja funkcjonowania zarządzania usługami IT zgodnie z Biblioteką ITIL. Omówienie zakresu poszczególnych obszarów zarządzania usługami IT. Strategia usług IT (od tworzenia strategii i zarządzania budżetem, po zarządzanie portfelem usług). Projektowania usług (od zarządzania poziomem usług, poprzez zarządzanie dostępnością i bezpieczeństwem, po zarządzanie dostawcami), Przekształcania usług (od zarządzania zmianą, przez zarządzanie wersjami, po zarządzanie wiedzą). Eksploatacja usług (zarządzanie zmianą, incydentami, problemami i dostępem) oraz ciągłego udoskonalania usług (proces udoskonalania, monitorowanie i raportowanie). Narzędzia informatyczne wspomagające zarządzanie usługami IT.

Efekty uczenia się:

Zna pojęcie usługi informatycznej oraz modele opisujące najlepsze praktyki mające zastosowanie w zarządzaniu usługami informatycznymi. Zna też cykl życia usługi. Ma wiedzę z zakresu poszczególnych faz metodyki ITIL: strategii, projektowania, przekazywania, eksploatacji oraz ciągłego doskonalenia usług.

C.IV.1. PROGRAMOWANIE W JĘZYKACH FUNKCYJNYCH**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: stosowania zasad programowania zorientowanego obiektowo w języku funkcyjnym; wykorzystywania elementów struktury języka Python; zaprojektowania obiektowo kodu w języku funkcyjnym; stosowania wzorców programowania funkcyjnego.

Treści kształcenia:

Interpreter w Pythonie, Wykonywanie programu. Typy i operacje. Typy liczbowe. Typy dynamiczne. Łańcuchy znaków. Listy i słowniki. Krótki i pliki. Instrukcje języka Python. Przypisania. Reguły instrukcji if, while, for. Przekazywanie argumentów. Funkcje i wyrażenia lambda. Iterowanie i składanie list. Moduły i operowanie modułami. Klasy, operowanie klasami, projektowanie klas. Kompozycje i dziedziczenie, przeciążanie operatorów. Dekoratory i metaklasy. Sloty i przeciążanie nazw. Wyjątki: try/else; try/finally; try/except/finally; raise; assert. Klasy wyjątków. Projektowanie oparte na wyjątkach. Operowanie łańcuchami. Biblioteki ML w Python.

Efekty uczenia się:

Rozumie zasady konstrukcji języka funkcyjnego. Potrafi stosować zasady programowania zorientowanego obiektowo w języku funkcyjnym. Rozumie nowoczesne trendy konstrukcji języków programowania i potrafi wykorzystywać biblioteki specjalizowane w Pythonie. Potrafi wykorzystywać elementy struktury języka Python. Potrafi zaprojektować obiektowo kod w języku funkcyjnym. Stosuje wzorce programowania funkcyjnego.

C.IV.2. SIECI NEURONOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: znajomość różnych typów modeli sieci neuronowych oraz metod ich uczenia, umiejętność doboru właściwego modelu sieci do rozwiązywania konkretnych problemów, umiejętność wykorzystania pakietów obliczeniowych oraz bibliotek do opracowania i zastosowania własnych pakietów z wykorzystaniem algorytmów sieci neuronowych

Treści kształcenia:

modele neuronów i metody ich uczenia, sieci jednokierunkowe wielowarstwowe, struktura sieci wielowarstwowej, algorytm propagacji wstecznej, gradientowe metody uczenia sieci, dobór współczynnika uczenia. Metody heurystyczne uczenia sieci. Porównanie efektywności algorytmów uczących. Sieci neuronowe radialne oraz sieci SVM. Wprowadzenie do sieci rekurencyjnych. Przykłady zastosowań sieci neuronowych.

Efekty uczenia się:

znajomość różnych typów modeli sieci neuronowych oraz zakresów ich zastosowań, umiejętność opracowania własnych aplikacji z wykorzystaniem algorytmów sieci neuronowych przy wykorzystaniu gotowych komponentów z dostępnych bibliotek lub pakietów obliczeniowych.

C.IV.3. HURTOWNIE DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: budowy modeli danych hurtowni danych; zaprojektowania i zaimplementowania procesu ETL; budowy aplikacji analitycznej OLAP.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do hurtowni danych. Podstawowe pojęcia hurtowni danych. Architektura hurtowni danych. Model wymiarowy hurtowni danych. Modelowanie zmienności w czasie. Model fizyczny hurtowni danych. Mechanizmy zwiększania wydajności zapytań. Projektowanie procesu ETL. Aplikacje analityczno-raportowe OLAP. Metadane – rola w systemie hurtowni danych, system zarządzania metadanymi. Narzędzia budowy hurtowni danych.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie architektury systemu hurtowni danych. Ma wiedzę w zakresie metod integracji i czyszczenia danych. Ma wiedzę w zakresie mechanizmów bazy danych stosowanych w systemach hurtowni danych. Umie zbudować model danych hurtowni danych. Umie zaprojektować i zaimplementować proces ETL. Umie zbudować aplikację analityczną OLAP.

C.IV.4. JĘZYKI I TECHNIKI PROGRAMOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: programowania w Języku Java; implementacji: - algorytmów obiektowo zorientowanych, specyfikacji obiektowo zorientowanych, graficznych interfejsów użytkownika; posługiwania się narzędziami wspierającymi programowanie (Eclipse).

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do języka Java: składnia i semantyka; struktury danych i algorytmy obiektowe w Javie; typy, klasy, interfejsy, wyjątki, Java API; polimorfizm i dziedziczenie. Narzędzia CASE: Eclipse (refaktoryzacja, użycie kompilatora i debugera). Programowanie elementów graficznych i programowanie współbieżne: typy generyczne; aplety; wątki i mechanizmy synchronizacji.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstaw języka Java. Znajomość podstawowych mechanizmów obiektowych w języku Java. Znajomość mechanizmów służących do implementacji graficznych interfejsów użytkownika. Umiejętność programowania w Języku Java. Umiejętność implementacji: - algorytmów obiektowo zorientowanych, specyfikacji obiektowo zorientowanych, - graficznych interfejsów użytkownika. Umiejętność posługiwania się narzędziami wspierającymi programowanie (Eclipse).

C.IV.5. METODY PROGNOZOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność budowy programu komputerowego stosując metody prognozowania uwzględniające modele regresji i szeregów czasowych.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do prognozowania. Prognozowanie z wykorzystaniem modeli trendu. Prognozowanie z uwzględnieniem modelu trendu i odchyleń cyklicznych. Regresja wieloraka. Modele adaptacyjne. Modele regresji wielorakiej. Regresja logistyczna. Model szeregów czasowych: ARMA i ARIMA.

Efekty uczenia się:

Zna metody prognozowania z elementami symulacji. Potrafi konstruować zadania prognostyczne. Umie budować programy komputerowe stosujące metody prognozowania uwzględniające modele regresji i szeregów czasowych. Umie wykorzystać do rozwiązywania zadań prognostycznych wybrane pakiety statystyczne.

C.IV.6. ALGORYTMY OPTYMALIZACJI INSPIROWANE BIOLOGICZNIE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin							Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W	
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe			Razem
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność użycia algorytmów ewolucyjnych, sztucznych systemów immunologicznych i algorytmów stadnych do rozwiązania konkretnego problemu rzeczywistego.

Efekty uczenia się:

Algorytmy ewolucyjne – Klasyczny algorytm genetyczny. Metody kodowania. Metody selekcji. Funkcja przystosowania. Rodzaje operatorów genetycznych. Teoretyczne podstawy działania algorytmów genetycznych -teoria schematów. Programowanie genetyczne. Praktyczne zastosowania algorytmów genetycznych. Strategie ewolucyjne. Różnice między algorytmami genetycznymi a strategiami ewolucyjnymi. Strategia (1+1), strategia ($\mu + \lambda$), strategia (μ, λ). Zastosowanie strategii ewolucyjnych w procesie optymalizacji. Sztuczne systemy immunologiczne. Algorytm selekcji klonalnej. Algorytm selekcji negatywnej. Algorytmy zrandomizowane. Algorytmy mrówkowe. Obliczenia na DNA. Algorytmy stada i roju pszczół. Algorytmy roju cząstek.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę z zakresu algorytmów ewolucyjnych, sztucznych systemów immunologicznych i algorytmów stadnych. Zna podstawowe metody reprezentacji oraz analizy danych przy użyciu algorytmów ewolucyjnych, sztucznych systemów immunologicznych i algorytmów stadnych. Potrafi użyć algorytmów ewolucyjnych, sztucznych systemów immunologicznych i algorytmów stadnych do rozwiązania konkretnego problemu rzeczywistego.

C.IV.7. TECHNIKI ALGORYTMICZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14	10	20		6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14	10	20		6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności: stosowania w praktyce różnych technik algorytmicznych; stosowania w praktyce różnych struktur danych. oszacowania złożoności i wrażliwości algorytmów.

Treści kształcenia:

Algorytmy i problemy algorytmiczne: pojęcia wstępne. Definicja algorytmu, kryteria jakości algorytmów, złożoność algorytmu i złożoność zadania, stabilność numeryczna algorytmów, zasady projektowania efektywnych algorytmów. Złożoność obliczeniowa algorytmów kombinatorycznych: Rodzaje zadań, sekwencyjne modele obliczeń (DTM i NDTM), transformacje problemów, klasy złożoności obliczeniowej, NP-zupełność, złożoność czasowa i pamięciowa algorytmów (pesymistyczna i oczekiwana), wrażliwość algorytmów (pesymistyczna i oczekiwana), stabilność numeryczna algorytmów, przykłady szacowania złożoności. Algorytmy przybliżone: Metody szacowania dokładności algorytmów. Wielomianowe schematy aproksymacyjne (PTAS), w pełni wielomianowe schematy aproksymacyjne (FPTAS), przykłady algorytmów aproksymacyjnych dla problemów trudnych obliczeniowo. Metody przeszukiwania heurystycznego.

Efekty uczenia się:

Zna różne metody określania efektywności algorytmów (dokładności, złożoności). Zna zasady stosowania algorytmów aproksymacyjnych i heurystyk. Zna wpływ stosowania różnych struktur danych oraz technik algorytmicznych na dokładność i złożoność algorytmów. Potrafi stosować w praktyce różne techniki algorytmiczne. Potrafi stosować w praktyce różne struktury danych. Potrafi oszacować złożoność i wrażliwość algorytmów.

C.IV.8. METODY UCZENIA MASZYNOWEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: zapoznanie z pojęciem uczenia maszynowego, klasyfikacją metod uczenia maszynowego. Znajomość ograniczeń algorytmów uczenia maszynowego oraz umiejętność oceny ich błędu. Umiejętność implementacji podstawowych algorytmów uczenia maszynowego.

Treści kształcenia:

Podstawy teoretyczne uczenia maszynowego. Błąd na danych uczących, oszacowania błędu klasyfikatora. Nadmierne dopasowanie i niedopasowanie algorytmów uczenia maszynowego. Kompromis między wariancją a dopasowaniem estymatora. Algorytm spadku gradientu w regresji liniowej / logistycznej. Metody regularyzacji.

Efekty uczenia się:

Zna klasyfikację metod maszynowego uczenia, zna algorytmy metod maszynowego uczenia, ich zastosowania i ograniczenia. Potrafi wybrać algorytmy maszynowego uczenia do określonego problemu i je zaimplementować. Potrafi porównać skuteczność działania poszczególnych algorytmów.

C.IV.9. SYSTEMY ANALITYCZNO-RAPORTOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: znajomość architektury i funkcjonalności systemów Business Intelligence. Umiejętność zaprojektowania i implementacji rozwiązania analityczno-raportowego, budowa raportów i wizualizacji danych.

Treści kształcenia:

Architektura systemów analityczno-raportowych: warstwa semantyczna, model biznesowy danych, narzędzia klasy self-service BI (na przykładzie Microsoft Power BI). Struktury wielowymiarowe, język manipulacji danych wielowymiarowych MDX. Rozszerzenia analityczne SQL (funkcje agregujące i okienkowe, etc.). Języki manipulacji danych w narzędziach raportowych (DAX). Raportowanie jako „data storytelling”.

Efekty uczenia się:

znajomość architektury i funkcjonalności systemów analityczno – raportowych, znajomość języków manipulacji danych, umiejętność zastosowania dostępnych na rynku platform do budowy raportów i wizualizacji danych.

C.IV.10. PROJEKTOWANIE I WDRAŻANIE SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16	30	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E	O
Ogółem	14		16	30	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wyboru i posłużenia się wybranym standardem projektowania systemu; zastosowania odpowiedniej metodyki budowy systemu informatycznego; dokonania analizy procesu biznesowego oraz zaproponowania informatycznych narzędzi pracy wspomagających doskonalenie tego procesu.

Treści kształcenia:

Modele cyklu życia systemu informatycznego. Standardy i normy wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Strukturalne metodyki projektowania systemów informatycznych. Fazy projektowania w podejściu strukturalnym, obiektowym i zwinnym. Czynności w ramach faz. Elementy metodyki strukturalnej. Narzędzia CASE. Obiektowe metodyki projektowania systemów informatycznych (Etapy projektowania w podejściu obiektowym. Dyscypliny (procesy) w podejściu obiektowym. Czynności w ramach faz i dyscyplin. Elementy metodyki RUP. Narzędzia CASE). Zwinne metodyki projektowania systemów informatycznych (Manifest zwinności. Przegląd metodyk zwinnych dostępnych na krajowym rynku informatycznym. Rozwój metodyk projektowania systemów informatycznych w kierunku metod "zwinnych"). Zorientowane na jakość metodyki projektowania systemów informatycznych (Model "V". Przegląd metodyk zorientowanych na jakość. Wybrane elementy metodyki RTN.) Metodyki zwinne i środowiska ciągłej integracji.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Znajomość metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Ma podstawową wiedzę z zakresu analizy i modelowania procesów biznesowych w organizacji. Znajomość modeli cyklu życia systemu informatycznego oraz standardów i norm z zakresu wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Znajomość metod analizy i modelowania procesów biznesowych w organizacji oraz najlepszych praktyk z zakresu inżynierii systemów informatycznych. Potrafi wybrać i posłużyć się wybranym standardem projektowania systemu oraz zastosować odpowiednią metodykę budowy systemu informatycznego. Potrafi dokonać analizy procesu biznesowego oraz zaproponować informatyczne narzędzia pracy wspomagające doskonalenie tego procesu.

Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Ma umiejętność samokształcenia się.

C.IV.11. ANALIZA I WIZUALIZACJA DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O	
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: znajomość: metod analizy wariancji, kowariancji, analizy czynnikowej; metod wizualizacji danych, umiejętność analizy i interpretacji danych.

Treści kształcenia:

Pozyskiwanie, porządkowanie wstępna ocena danych do analizy. Analiza przeglądowa danych: obserwacje odstające, statystyki opisowe, tabele jedno i dwuwymiarowe, faktoryzacja zmiennych. Analiza wariancji. Analiza kowariancji. Analiza czynnikowa. Redukcja wielowymiarowości. Wizualizacja statystyk opisowych i rozkładów (wykres pudełkowy, histogram). Wizualizacja relacji w szeregach czasowych (wykresy: kolumnowy, kolumnowy skumulowany, punktowy, punktowy o dużej gęstości, liniowy, schodkowy, krzywe dopasowania). Wizualizacja proporcji (wykresy: kołowy, pierścieniowy, kolumnowy skumulowany, podział przestrzeni zmiennych – wykres treemap, wykres warstwowy). Wizualizacja relacji za pomocą wykresów: punktowych, bąbelkowych, histogramów, wykresów.

Efekty uczenia się:

Znajomość statystyk opisowych, metod identyfikacji danych odstających oraz imputacji danych. Znajomość metod analizy wariancji, kowariancji, analizy czynnikowej. Znajomość metod wizualizacji danych. Umiejętność analizy i interpretacji danych. Potrafi dobrać rodzaj wykresu do celu prezentacji i posiadanych danych. Potrafi budować wykresy obrazujące zależności pomiędzy danymi wykorzystując różnorodne środowiska programistyczne (R, JavaScript, Flash Builder). Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

C.IV.12. METODY EKSPLORACJI DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: znajomość klasyfikacji i formułowania problemów eksploracji danych; umiejętność wykorzystania narzędzi do budowy procesów eksploracji danych; umiejętność wyboru i implementacji metod uczenia maszynowego do rozwiązania sformułowanych problemów eksploracji danych; umiejętność oceny jakości zbudowanych modeli klasyfikacyjnych i predykcyjnych.

Treści kształcenia:

Pojęcia podstawowe eksploracji danych. Klasyfikacja problemów eksploracji danych. Problemy predykcji, Klasyfikacja. Grupowanie i odkrywanie asocjacji. Podstawy uczenia maszynowego, wykorzystywane w eksploracji danych: drzewa decyzyjne, naiwny klasyfikator bayesowski, j-najbliższych sąsiadów, metoda k-średnich, metoda aglomeracyjna, metody wyszukiwania binarnych reguł asocjacyjnych. Narzędzia eksploracji danych. Metody oceny modelu.

Efekty uczenia się:

Zna podstawowe problemy eksploracji danych. Potrafi sformułować problem eksploracji, dokonać wyboru i implementacji metod uczenia maszynowego do rozwiązania sformułowanego problemu. Potrafi ocenić jakość zastosowanej metody rozwiązywania problemu eksploracji.

C.IV.13. BAZY DANYCH NOSQL

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność projektowania i implementowania bazy danych NoSQL w różnych środowiskach.

Treści kształcenia:

Nierelacyjne bazy danych, architektury i paradygmaty baz NoSQL, przegląd wybranych systemów baz danych NoSQL, języki w bazach NoSQL, przykłady zastosowań baz NoSQL.

Efekty uczenia się:

Zna różne architektury systemów baz danych NoSQL. Zna zastosowania różnych typów baz danych NoSQL. Zna cel działania baz danych NoSQL. Zna różnice pomiędzy relacyjnymi bazami danych a bazami NoSQL. Potrafi projektować i implementować bazy danych NoSQL w różnych środowiskach. Potrafi dobrać i odpowiedni typ bazy danych do potrzeb.

C.IV.14. PRZETWARZANIE JĘZYKA NATURALNEGO (NLP)

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	12		18		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: budowy statystycznych modeli do przetwarzania języka naturalnego; opracowania narzędzi informatycznych wspomagających pracę lingwistów.

Treści kształcenia:

Omówienie dziedziny maszynowego przetwarzania języka naturalnego, analiza syntaktyczna i semantyczna zdań zapisanych w języku naturalnym, analiza korpusów tekstów, n-gramy, algorytmy wyszukiwania kolokacji wyrazowych, modele statystyczne języków naturalnych, analiza sentymentu, przykłady zastosowań systemów przetwarzania języka naturalnego.

Efekty uczenia się:

Zna i rozumie podstawowe pojęcia związane z dziedziną przetwarzania języka naturalnego. Posiada wiedzę na temat metod analizy syntaktycznej i semantycznej zdań języka naturalnego. Posiada wiedzę dotyczącą metod statystycznej analizy tekstów. Potrafi budować statystyczne modele do przetwarzania języka naturalnego. Potrafi opracowywać narzędzia informatyczne wspomagające pracę lingwistów.

C.IV.15. METODY I NARZĘDZIA WNIOSKOWANIA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: modelowania i budowy ontologii dziedzinowych; stosowania narzędzi budowy ontologii oraz wnioskowania regułowego

Treści kształcenia:

Ontologia – definicje i składniki, typy ontologii, problemy wnioskowania w ontologiach. Reprezentacja metadanych: XML, RDF, RDFS, OWL. Języki OWL (OWL Ontology Web Language), OWL2.

Podstawy inżynierii ontologii: budowa, łączenie, mapowanie, segmentacja. Analiza i modelowanie pojęć w ontologii. Modelowanie wiedzy za pomocą ontologii. Podstawowe algorytmy wnioskowania w ontologii. Systemy regułowe. Język SPARQL. Silniki programowe wnioskowania. Ontologie a bazy danych. Systemy rekomendacji.

Semantyczne wyszukiwanie informacji. Wprowadzenie do analizy źródeł tekstowych. Kontrolowany język naturalny (idea i zastosowania, algorytmy).

Efekty uczenia się:

Zna sposoby reprezentacji modeli ontologicznych. Potrafi modelować i budować ontologie dziedzinowe. Stosuje narzędzia budowy ontologii oraz wnioskowania regułowego. Zna podstawowe metody i narzędzia analizy tekstu.

C.IV.16. WIELOKRYTERIALNE METODY OCENY I OPTYMALIZACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14	16			10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	14	16			10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: praktycznego budowania modeli preferencji decyzyjnych; konstruowania modeli paretowskich wielokryterialnej oceny obiektów; tworzenia rankingów.

Treści kształcenia:

Pojęcia podstawowe: zbiory uporządkowane, elementy ekstremalne zbiorów w przestrzeni z relacją. Ogólny schemat zadania optymalizacji. Modelowanie preferencji decyzyjnych decydenta. Sformułowanie zadania optymalizacji w przestrzeni z relacją, rozwiązania dominujące i niezdominowane, rozwiązania kompromisowe. Optymalizacja względem wzorca. Optymalizacja w sensie Pareto. Optymalizacja hierarchiczna. Normalizacja w przestrzeni ocen. Metody skalaryzacji wielokryterialnych ocen obiektów. Funkcje rankingowe.

Efekty uczenia się:

Posiada teoretyczną wiedzę z zakresu własności elementów ekstremalnych zbiorów w przestrzeniach uporządkowanych. Posiada wiedzę z zakresu formułowania zadań optymalizacji przy różnych modelach preferencji decyzyjnych. Posiada wiedzę dotyczącą konstruowania metod tworzenia rankingów. Posiada umiejętność praktycznego budowania modeli preferencji decyzyjnych. Posiada umiejętność konstruowania modeli paretowskich wielokryterialnej oceny obiektów. Posiada praktyczną umiejętność tworzenia rankingów. Rozumie istotę optymalizacji w sensie dowolnego modelu preferencji decyzyjnych.

C.IV.17. ZAAWANSOWANE METODY UCZENIA MASZYNOWEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: Znajomość wybranych zaawansowanych metod uczenia maszynowego. Umiejętność ich implementacji z wykorzystaniem gotowych komponentów z dostępnych bibliotek metod uczenia maszynowego i zastosowania do rozwiązywania właściwych problemów.

Treści kształcenia:

Metody wzmacniania klasyfikatorów: algorytmy typu bagging, algorytmy typu boosting. Lasy losowe. Algorytmy składowych głównych. Walidacja krzyżowa, próbkowanie. SVM. Estymatory jądrowe gęstości.

Efekty uczenia się:

Umiejętność doboru właściwych algorytmów do zdefiniowanych problemów eksploracji danych. Umiejętność ich implementacji z wykorzystaniem gotowych komponentów z dostępnych bibliotek metod uczenia maszynowego.

C.IV.18. OBLICZENIA RÓWNOLEGŁE I ROZPROSZONE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	20	8	16		6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	20	8	16		6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: projektowania struktury obliczeń równoległych; projektowania rozproszonej realizacji obliczeń równoległych; projektowania algorytmów równoległych.

Treści kształcenia:

Systemy obliczeń równoległych i rozproszonych. Architektura, narzędzia, środowiska. Zasady konstruowania systemów obliczeń równoległych i rozproszonych. Modele programowania równoległego (problemy: podziału, komunikacji, synchronizacji, zależności między danymi). Narzędzia i środowiska programowania równoległego High Performance Fortran, Parallel C, Parallel C++, Message Passing Interfaces. Algorytmiczne aspekty obliczeń równoległych i rozproszonych. Model obliczeń równoległych PRAM. Struktura obliczeń równoległych i jej reprezentacja (AGS), złożoność algorytmów o strukturze AGS, przyspieszenie i efektywność, metody szacowania przyspieszenia i efektywności algorytmów równoległych, zbieżność algorytmów równoległych i jej szybkość. Deterministyczne i niedeterministyczne problemy szeregowania zadań na równoległych procesorach. Obliczenia równoległe w problemach algorytmicznych i zadaniach optymalizacji. Ogólne formuły iteracyjne (Jacobięgo, Gaussa-Seidela), graf zależności, metody wyznaczania kolejności aktualizacji zmiennych. Obliczenia równoległe w problemach algorytmicznych: sortowania, wyszukiwania wzorca, operacji na macierzach (dodawanie, mnożenie, macierze odwrotne). Obliczenia równoległe w zadaniach optymalizacji: zadaniach bez ograniczeń, zadaniach z ograniczeniami, zadaniach optymalizacji nie różniczkowej, zadaniach optymalizacji dyskretnej (ze szczególnym uwzględnieniem zadań optymalizacji grafowo-sieciowej). Architektura systemów rozproszonych. Zasady konstruowania systemów obliczeń rozproszonych. Warstwy oprogramowania systemu rozproszonego. Sieciowe a rozproszone środowiska obliczeniowe. Równoległe a rozproszone środowisko obliczeniowe. Modele obliczeń rozproszonych. Podstawowe modele obliczeniowe: systemy NOW i COW, pula procesorów, klaster, GRID. Systemy rozproszonej pamięci dzielonej. Model obliczeniowy RPC i RMI. Synchronizacja i komunikacja w programowaniu rozproszonym. Kanoniczna postać danych. Standardy kanonicznej postaci danych. Synchronizacja w systemach obliczeń rozproszonych: stan globalny, algorytmy elekcji, wzajemne wykluczanie. Języki i środowiska programowania rozproszonego. Zasady konstruowania języków programowania rozproszonego. Przegląd wiodących rozwiązań. Środowiska programowania rozproszonego. PVM (Parallel Virtual Machine), Globus Toolkit.

Efekty uczenia się:

Znajomość klasyfikowania algorytmów i szacowania ich złożoności obliczeniowej. Znajomość podstawowych zasad funkcjonowania i budowy środowisk równoległych i rozproszonych. Znajomość zasad projektowania algorytmów równoległych. Umiejętność projektowania struktury obliczeń równoległych. Umiejętność projektowania rozproszonej realizacji obliczeń równoległych. Umiejętność projektowania algorytmów równoległych.

C.IV.19. ROZPROSZONE PRZETWARZANIE DANYCH W BAZACH DANYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność stosowania techniki rozpraszania danych i korzystania z rozproszonych baz danych.

Treści kształcenia:

Zasady dostępu i korzystania z rozproszonych baz danych, realizacja transakcji w rozproszonych bazach danych, zapytania do rozproszonych baz danych, wykorzystanie systemów baz danych w chmurze, bezpieczeństwo w rozproszonych bazach danych, ćwiczenia z wykorzystaniem rozproszonych baz danych w wybranych technologiach.

Efekty uczenia się:

Potrafi stosować techniki rozpraszania danych i korzystać z rozproszonych baz danych. Zna technologie rozpraszania danych, w tym z wykorzystaniem chmury. Stosuje techniki zapewniające bezpieczeństwo danych.

C.IV.20. MODELOWANIE I ANALIZA SIECI ZŁOŻONYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	18	10	16		6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	18	10	16		6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność zamodelowania wybranych obiektów rzeczywistych z wykorzystaniem sieci złożonych i wyznaczenia wartości wybranych ilościowych charakterystyk tych obiektów z wykorzystaniem procedur numerycznych i symulacyjnych

Treści kształcenia: Modele sieci złożonych. Dynamika sieci złożonych. Sieci społecznościowe (w tym wirtualne sieci społecznościowe). Charakterystyki sieci teleinformatycznych (w szczególności sieci Internet). Identyfikacja zespołów i ról w sieciach złożonych. Wyznaczanie charakterystyk sieci złożonych. Algorytmy wyszukiwania w sieciach złożonych. Modelowanie i symulacja rozprzestrzeniania się zjawisk (wirusy komputerowe, informacja, plotka) w sieciach złożonych

Efekty uczenia się: Zna podstawowe definicje, typy i własności sieci złożonych. Zna podstawowe charakterystyki ilościowe sieci złożonych i metody wyznaczania ich wartości. Potrafi zamodelować wybrane obiekty rzeczywiste z wykorzystaniem sieci złożonych i wyznaczyć wartości wybranych ilościowych charakterystyk tych obiektów z wykorzystaniem procedur numerycznych i symulacyjnych.

C.IV.21. TEORIA DECYZJI STATYSTYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: zapoznanie z teoretycznymi podstawami statystycznej teorii decyzji, oraz statystycznego wnioskowania bayesowskiego, nauczanie się posługiwania metodami statystycznej optymalizacji decyzji oraz wnioskowania bayesowskiego.

Treści kształcenia:

Rozkład apriori i aposteriori. Decyzje bayesowskie i decyzje minimaksowe. Bayesowskie funkcje decyzyjne, minimaksowe funkcje decyzyjne. Estymatory bayesowskie, bayesowskie obszary wiarygodności, testy bayesowskie.

Efekty uczenia się:

Znajomość podstaw statystycznej teorii decyzji, oraz statystycznego wnioskowania bayesowskiego, umiejętność posługiwania się metodami statystycznej optymalizacji decyzji oraz wnioskowania bayesowskiego.

C.IV.22. CLOUD COMPUTING

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: Zapoznanie z pojęciem chmury obliczeniowej, technologicznymi i biznesowymi modelami udostępniania zasobów chmur obliczeniowych. Nabycie umiejętności projektowania rozwiązań informatycznych wykorzystujących zasoby chmurowe. Umiejętność implementacji serwisów udostępnianych w chmurze obliczeniowej.

Treści kształcenia:

Definicja chmury obliczeniowej, podstawowe modele udostępniania zasobów chmurowych (IaaS, PaaS, SaaS). Wirtualizacja i konteneryzacja zasobów. Przechowywanie i przetwarzanie danych w chmurze. Przetwarzanie danych w chmurze - środowiska kolaboracji w projektach na przykładzie Azure Machine Learning, Databricks, Google Colab. Mechanizmy zapewnienia bezpieczeństwa aplikacji w chmurach obliczeniowych.

Efekty uczenia się:

Podstawowa wiedza dotycząca klasyfikacji chmur obliczeniowych oraz usług udostępnianych przez dostawców chmury obliczeniowej. Podstawowa wiedza w zakresie administracji zasobami chmurowymi umożliwiającą optymalizację kosztową wykorzystania chmury obliczeniowej. Podstawowa wiedza w zakresie bezpieczeństwa wykorzystania chmury obliczeniowej. Umiejętność projektowania systemów informatycznych wykorzystujących chmury obliczeniowe.

C.IV.23. SIECI BAYESOWSKIE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: znajomość modelu sieci bayesowskiej, zasad i typów wnioskowania z wykorzystaniem sieci bayesowskich. Umiejętność budowania modeli dla potrzeb rozwiązywania konkretnych problemów wnioskowania. Umiejętność implementacji własnej aplikacji sieci bayesowskiej z wykorzystaniem gotowych komponentów z bibliotek metod uczenia maszynowego.

Treści kształcenia:

Sieci bayesowskie, wnioskowanie z wykorzystaniem sieci bayesowskich. Uczenie sieci bayesowskich: estymacja parametrów, uczenie struktury na podstawie zbioru danych treningowych. Dynamiczne sieci bayesowskie, Sieci wpływu, CAST Logic. Decyzyjne sieci bayesowskie. Ukryte łańcuchy Markowa.

Efekty uczenia się:

Umiejętność implementacji własnej aplikacji sieci bayesowskiej z wykorzystaniem gotowych komponentów z bibliotek metod uczenia maszynowego. Umiejętność budowania modeli dla potrzeb rozwiązywania konkretnych problemów wnioskowania.

C.IV.24. GŁĘBOKIE UCZENIE MASZYNOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: znajomość podstawowych zagadnień związanych z zasadami działania i zakresem zastosowaniem głębokich sieci neuronowych. Umiejętność doboru właściwego modelu sieci głębokich do określonych problemów. Umiejętność budowania własnych aplikacji w z wykorzystaniem obliczeń głębokiego uczenia przy wykorzystaniu gotowych komponentów z dostępnych bibliotek.

Treści kształcenia:

Zaawansowane sieci neuronowe: sieci rekurencyjne, sieci konwolucyjne, sieci rekursywne. Maszyny Boltzmanna, autokodery. Budowanie sieci głębokich. Strojenie sieci głębokich. Biblioteki komponentów sieci głębokich. Wykorzystanie głębokich sieci neuronowych do przetwarzania obrazów oraz sekwencji.

Efekty uczenia się:

Umiejętność doboru właściwego modelu sieci głębokich do określonych problemów. Umiejętność budowania własnych aplikacji w z wykorzystaniem obliczeń głębokiego uczenia przy wykorzystaniu gotowych komponentów z dostępnych bibliotek.

C.IV.25. ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	16	14	14		6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	16	14	14		6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: wiedza z zakresu zarządzania projektami, w tym zarządzania jakością, ryzykiem i logistyką projektu informatycznego, umiejętność: z zakresu opracowania dokumentacji projektu; pozyskiwania informacji z literatury, baz danych i innych źródeł; integrowania informacji i dokonywania ich interpretacji i krytycznej oceny; wyciągania wniosków oraz formułowania i uzasadniania opinii.

Treści kształcenia:

Podstawy zarządzania projektami. Studium wykonalności projektu. Podstawowe procesy zarządzania projektem. Procesy rozpoczęcia. Procesy i planowania projektu. Procesy realizacji i kontroli. Procesy monitorowania i zamykania projektu. Podstawowe elementy metodyki PRINCE2 oraz ITIL. Analiza jakościowa projektu. Tendencje rozwojowe zarządzania projektami.

Efekty uczenia się:

Ma podstawową wiedzę dotyczącą zarządzania projektami, w tym zarządzania jakością, ryzykiem i logistyką projektu informatycznego; Zna i rozumie zasady prowadzenia, zarządzania i kierowania projektami informatycznymi w różnej skali - od względnie małych do dużych projektów. Rozumie standardy i podstawowe metodyki zarządzania projektami; zna i rozumie podstawowe metody z zakresu zarządzania projektami - metody zarządzania zakresem projektu, czasem, kosztami, jakością, zasobami, ryzykiem, komunikacją, integracją i zamówieniami. Zna i rozumie zagadnienia dotyczące: rozpoczynania projektu informatycznego i definiowania jego zakresu; planowania projektu informatycznego; realizacji, kontroli i koordynacji projektu informatycznego oraz zamykania, akceptacji i zapewniania wsparcia dla projektu informatycznego. Potrafi opracować dokumentację projektu; potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Potrafi wykonywać funkcję kierownika projektu oraz sformułować i zbudować organizację realizującą projekt informatyczny; Potrafi pracować indywidualnie i w zespole, umie oszacować czas realizacji zadania, potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac; Potrafi opracować bazowy plan wykonania projektu oraz zarządzać całym procesem realizacji projektu oraz procesem kontroli zmian i strategią zamknięcia projektu. Potrafi opracować

strukturę podziału pracy w projekcie i na jej podstawie wyznaczyć budżet oraz harmonogram projektu. Potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych osiągnięć w zakresie współczesnych modeli zarządzania projektami.

C.IV.26. MODELOWANIE I SYMULACJA POLA WALKI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16	14	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		16	14	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: modelowania wymagań na symulatory pola walki; obrazowania procesów walki zgodnie z obowiązującymi normami i standardami; doboru modeli do określonej sytuacji na polu walki.

Treści kształcenia:

Analiza modeli symulacyjnych pola walki. Modele strzału środków ogniowych prowadzących ogień bezpośredni i pośredni, deterministyczne modele walki pojedynczych środków walki (modele pojedynków) i grup środków walki (modele Lanchestera), stochastyczne modele walki, modele wysokiej i niskiej rozdzielczości (zagregowane modele walki), modele środków jednorodnych i niejednorodnych, symulacja deterministyczna i stochastyczna procesów walki, wykorzystanie automatów komórkowych i modeli katastrof do modelowania procesów walki, sytuacja na polu walki jako przykład systemu złożonego, kalibracja i weryfikacja adekwatności modeli walki. Rodzaje i cechy charakterystyczne systemów wspomagania dowodzenia. Cykl decyzyjny procesu dowodzenia. Architektura oprogramowania systemów wspomagania dowodzenia. Wybrane standardy technologiczne w procesie wytwarzania komputerowych symulatorów pola walki. Wizualizacja symulowanych procesów w wybranych środowiskach programowych.

Efekty uczenia się:

Modeluje wymagania na symulatory pola walki. Stosuje metody obiektowe w konstrukcji oprogramowania symulatorów komputerowych. Wykorzystuje protokoły komunikacji i synchronizacji rozproszonych komponentów symulatorów pola walki. Umie obrazować procesy walki zgodnie z obowiązującymi normami i standardami. Dobiera modele do określonej sytuacji na polu walki. Posiada umiejętność estymacji parametrów modelu walki, jego kalibracji oraz weryfikacji adekwatności, umiejętność interpretacji wyników analiz modeli matematycznych oraz wyników eksperymentów wykonywanych z wykorzystaniem modeli symulacyjnych.

C.IV.27. BIG DATA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wyklady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
IX	12		18		10	40	70	110	1,5	2,5	4	Zo	O
Ogółem	12		18		10	40	70	110	1,5	2,5	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność implementacji procedur transformacji danych masowych na platformie Hadoop w paradygmacie Map Reduce; implementacji procedur transformacji danych masowych na platformie Hadoop z wykorzystaniem środowisk wykorzystujących Map Reduce: Pig, Hive; implementacji procedur transformacji danych strumieniowych.

Treści kształcenia:

Geneza systemów przetwarzania danych masowych: hurtownie danych i Big Data. Przetwarzanie danych masowych - paradygmat Map Reduce. Architektura systemu Apache Hadoop. Metody przetwarzania danych: PIG, HIVE. Uczenie maszynowe z wykorzystaniem APACHE SPARK. Przetwarzanie strumienia danych w systemach Big Data: Kafka, Spark.

Efekty uczenia się:

Znajomość architektury i środowisk przetwarzania danych masowych Big Data. Znajomość trendów i kierunków rozwoju systemów przetwarzania danych masowych. Umiejętność implementacji procedur transformacji danych masowych na platformie Hadoop w paradygmacie Map Reduce. Umiejętność implementacji procedur transformacji danych masowych na platformie Hadoop z wykorzystaniem środowisk wykorzystujących Map Reduce: Pig, Hive. Umiejętność implementacji procedur transformacji danych strumieniowych. Umiejętność wykorzystania klastrów środowiska przetwarzania in-memory do rozwiązywania zadań eksploracji danych. Znajomość roli narzędzie w stosie technologicznym Hadoop.

C.IV.28. PROJEKT ZESPOŁOWY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: modelowania i projektowania systemów z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe; wybrania i posłużenia się wybraną metodyką budowy systemu informatycznego.

Treści kształcenia:

Ustalenie tematyki projektu i postawienie indywidualnego lub grupowego zadania projektowego. Określenie ról w projekcie i przypisanie zadań do poszczególnych ról. Środowisko i narzędzia informatyczne wspierające proces modelowania. Modelowanie elementów systemu z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe. Środowisko i narzędzia informatyczne wspierające proces projektowania. Projektowanie elementów systemu z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe. Implementacja wybranych elementów systemu. Dobranie środowiska i narzędzia informatyczne wspierające proces wdrażania systemu informatycznego.

Efekty uczenia się:

Potrafi dobrać środowisko i narzędzia informatyczne wspierające proces projektowania i wdrażania systemu informatycznego. Umie modelować i projektować systemy z wykorzystaniem wybranych narzędzi wspomagających typu CASE i CASTe. Potrafi wybrać i posłużyć się wybraną metodyką budowy systemu informatycznego. Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Potrafi współdziałać w zespole realizując w niej różne role i ponosić odpowiedzialność za wspólne przedsięwzięcia.

C.IV.29. METODYKI ZWINNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	Projekt	konsultacje	łącznie							
X	10	10		10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	10	10		10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: osiągnięcie umiejętności uczestniczenia w zwinnych procesach wytwórczych oprogramowania oraz umiejętności współorganizowania, a w szczególności ocenia i korygowania takich procesów; zdobycie wiedzy na temat możliwych do wykorzystania typów narzędzi informatycznych wspomagających taki proces.

Treści kształcenia:

Ogólne informacje o podejściach zwinnych do wytwarzania oprogramowania. Zasadnicze cechy wyróżniające to podejście, zakres problemów możliwych do rozwiązywania takim podejściem. Główne założenia i cechy krytyczne popularnego zwinnego podejścia szkieletowego typu Scrum. Kompletna metodyka zwinna typu XP, stanowiąca całościowe i spójne podejście, pozwalające na wykonanie projektu. Stosowane i przydatne w podejściach zwinnych techniki i metody. Kompleksowa implementacja podejścia typu Scrum na przykładzie IBM ALM. Sposób podejścia zwinnego do wykonania przedsięwzięć wykraczających poza możliwości metodyk zwinnych na przykładzie metodyki SFAe. Praktyczne wykonanie typowych elementów metodyk zwinnych: formułowanie i dokumentowanie wymagań, szacowanie pracochłonności, planowanie i zarządzanie zadaniami, monitorowanie realizacji projektu, podsumowanie merytoryczne i ocena procesu wytwórczego. Wykonanie prostego projektu z zachowaniem wszystkich reguł wymaganych przez Scrum.

Efekty uczenia się:

Student po zakończeniu przedmiotu umie pracować w małych, samoorganizujących się zespołach zwinnych. Umie wykonać wszystkie typowe czynności zwinnego podejścia do wytwarzania oprogramowania. W szczególności umie przeprowadzić retrospektywę z analizą skuteczności przyjętej organizacji procesu wytwórczego. Umie wytworzyć niezbędną dokumentację zwinnego procesu wytwarzania oprogramowania. Umie zastosować do tego specjalizowane narzędzia informatyczne. Jest przygotowany do samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z organizacją zwinnego procesu wytwarzania oprogramowania. Zna aktualne trendy rozwoju zwinnych metod wytwarzania oprogramowania. Zna granice skuteczności tych metod i zna aktualne podejście do rozwiązywania problemów wykraczających poza możliwości podejść zwinnych. Zna i rozumie metody wytwarzania oprogramowania zgodnie ze zwinnym procesem wytwórczym. Zna typowe metody i techniki stosowane

do ułatwienia implementacji, w tym metody analizy i projektowania oprogramowania. Zna i rozumie metody i techniki zarządzania zwinnym procesem wytwórczym oprogramowania. Zna różne narzędzia wspomagające zarządzanie takim procesem.

C.IV.30. METODY INTELIGENCJI OBLICZENIOWEJ

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	Konsultacje	łącznie							
X	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: znajomość pojęć, własności i zastosowań zbiorów przybliżonych i zbiorów rozmytych. Umiejętność wykorzystania zbiorów przybliżonych i rozmytych do formułowania i rozwiązywania problemów decyzyjnych.

Treści kształcenia:

Zbiory przybliżone. Aproksymacja zbioru i rodziny zbiorów, analiza tablic decyzyjnych. Zastosowania zbiorów przybliżonych. Zbiory i liczby rozmyte. Logika rozmyta i systemy rozmyte. Wnioskowanie w logice rozmytej. Zastosowania zbiorów rozmytych. Systemy neuro-nowo – rozmyte.

Efekty uczenia się:

Umiejętność wykorzystania zbiorów przybliżonych i rozmytych do formułowania i rozwiązywania problemów decyzyjnych.

8.3.3.SPECJALNOŚĆ: SYSTEMY TELEINFORMATYCZNE – SIECI TELEINFORMATYCZNE

C.IV.1. KOMPRESJA DANYCH MULTIMEDIALNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	20		24		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	20		24		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania wiedzy w zakresie przekształceń ortogonalnych do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych; wykorzystania wiedzy w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych.

Treści kształcenia:

Pojęcia wstępne, sygnały, cyfryzacja. Próbkowanie, częstotliwość Nyquista. Resampling. Kwantyzacja skalarna, wektorowa. Zapis binarny liczb. Modulacja PCM, DPCM. Kodowanie LPC. Format WAVE kodowania sygnału audio. Dyskretnie przekształcenie Fouriera. Filtracja liniowa. Przekształcenie falkowe. Zastosowanie przekształcenia falkowego do filtracji. Przekształcenia ortogonalne. Przekształcenie Walsha-Hadamara. Przekształcenie Karhunen-Loeve'a. Przekształcenie kosinusowe. Kodowanie obrazów. Kodowanie wideo. Kodowanie wideo wraz z dźwiękiem.

Efekty uczenia się:

Wiedza w zakresie przekształceń ortogonalnych i ich zastosowania do kompresji danych. Wiedza w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie przekształceń ortogonalnych do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych.

C.IV.2. ROUTING W SIECIACH KOMPUTEROWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) sieciach komputerowych, projektowania, wdrażania i diagnozowania systemów sieciowych z routingiem statycznym i dynamicznym, administrowania sieciami systemami operacyjnymi, zarządzania urządzeniami przełączającymi sieci komputerowych.

Treści kształcenia:

Przekazywanie pakietów w warstwie III – komponenty sprzętowe i programowe routera. Wprowadzenie do routingu dynamicznego. Ogólne zasady konfigurowania protokołów routingu dynamicznego. Klasyfikacja protokołów – protokoły typu IGP i EGP, protokoły dystanswektor i stanu łącza. Charakterystyka i cechy konstrukcyjne protokołów routingu dynamicznego. Sterowanie dostępnością i obciążaniem tras z wykorzystaniem protokołów routingu dynamicznego.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciami systemami operacyjnymi. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych sieciach komputerowych, projektować i diagnozować system transportowy z routingiem statycznym i dynamicznym, administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać urządzeniami przełączającymi sieci komputerowych.

C.IV.3. TECHNOLOGIE JAVAEE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność - potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w języku Java i technologii JEE, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym

Treści kształcenia:

Charakterystyka technologii JavaEE: pojęcia wstępne, kontenery JavaEE. Model usługowy klient-serwer, aplikacje klienckie JavaEE, usługi internetowe. Komponenty wielowarstwowej aplikacji webowej. Dane w aplikacji webowej. Przegląd interfejsów programowych. Technologia serwletów: podstawowe własności, cykl życia serwletu, ciasteczka, śledzenie sesji. Technologia JavaServer Pages: podstawowe własności, elementy skryptowe JSP (wyrażenia, skryptlety, deklaracje, predefiniowane zmienne). Technologia Enterprise JavaBeans: podstawowe własności, kontener EJB, rodzaje komponentów EJB, stany komponentów EJB, interfejs lokalny i zdalny. Technologia JavaServer Faces: technologie szablonów w aplikacjach webowych, podstawowe własności JSF, elementy składowe JSF, etapy tworzenia aplikacji JSF, kontrolki strony serwera w JSF.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w języku Java i technologii JEE, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym.

C.IV.4. PODSTAWY APLIKACJI INTERNETOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania aplikacji internetowej; wykorzystania mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych dla zwiększenia jej bezpieczeństwa i efektywności działania; wykorzystania mechanizmów komunikacji sieciowej dla integracji aplikacji internetowej z oprogramowaniem sieciowym.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne.

Konfiguracja serwera IIS. Statyczne a dynamiczna zawartość strony WWW. Struktura aplikacji internetowej.

Technologia ASP.

Projekty WWW Visual Studio. Składniki .NET Framework Model zdarzeń ASP.NET. Kompilacja kodu ASP.Net. Cykl życia aplikacji ASP.NET. Obsługa wyjątków.

Dostosowywanie wyglądu witryn i zarządzanie nim.

Zastosowanie właściwości formatujących. Użycie CSS dla kontroltek. Użycie tematów i motywów. Strony wzorcowe.

Wykorzystanie kontroltek serwera WWW.

Wprowadzenie do kontroltek serwera. Przegląd kontroltek serwera. Programowe manipulowanie właściwościami. Kontrolki sprawdzania poprawności. Kontrolki użytkownika.

Zarządzanie stanem w środowisku ASP.NET.

Stan widoku. Stan Kontroltek. Pola ukryte. Cookies. Stan aplikacji. Stan sesji. Pamięć podręczna ASP.NET. Wykorzystanie mechanizmów AJAX.

Łączenie i reprezentacja danych.

Sposób korzystania z dołączania danych. Źródła danych. Wykorzystanie kolekcji. Wybór kontenera danych. Kontrolki danych.

Bezpieczeństwo aplikacji.

Bezpieczeństwo serwera WWW. Uwierzytelnianie formularzy. Korzystanie z uwierzytelniania formularzy. Tworzenie formularzy logowania. Kontrolki logowania.

Efekty uczenia się:

Znajomość narzędzi programowych wspomagających proces projektowania i uruchamiania aplikacji internetowych. Znajomość mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych. Znajomość mechanizmów integrujących aplikacje internetowe z innym oprogramowaniem sieciowym. Umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania aplikacji internetowej. Umiejętność wykorzystania mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych dla zwiększenia jej bezpieczeństwa i efektywności działania. Umiejętność wykorzystania mechanizmów komunikacji sieciowej dla integracji aplikacji internetowej z oprogramowaniem sieciowym.

C.IV.5. SYSTEMY OPERACYJNE UNIX**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
VI	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: użytkowania sieciowego systemu operacyjnego, konfigurowania podstawowych usług sieciowych i administrowania sieciami systemami operacyjnymi z rodziny UNIX; konstruowania skryptów powłokowych do wspomagania procedur administrowania sieciami systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

Treści kształcenia:

Środowisko systemu UNIX: podstawowe cechy systemu, struktura systemu, komunikowanie się z systemem, interpreter poleceń, Charakterystyka systemu plików. Prawa dostępu. Podstawowe polecenia dotyczące katalogów, plików i praw dostępu: mkdir, rmdir, mv, mvdir, copy, touch, rm, mv, cp, ln, cat, chmod, umask, chown, chgrp Sterowanie strumieniami: rodzaje strumieni, przeadresowanie strumieni, przetwarzanie potokowe, sterowanie procesami, polecenia: ps, kill, sleep. Programy użytkowe: vi, tail, more, pg, wcgrep, sort, cut, paste, uniq, tr, dd, mount. Zarządzanie procesami przez shell: powoływanie procesów, budowa skryptów, przekazywanie parametrów, zmienne shella i zmienne własne użytkownika. Operowanie kodem powrotu, polecenia if i case, operowanie parametrami skryptu - shift. Złożone warunki w skryptach powłokowych: polecenie test. Konstruowanie skryptów z wykorzystaniem polecenia test Testowanie parametrów skryptu. Programowanie w języku powłoki: pętle realizowane przy pomocy poleceń while, until i for. Funkcje wewnętrzne powłoki: break, continue, read, return. Definiowanie i wykorzystanie funkcji w skryptach powłokowych. Sprawdzian – pisanie skryptów. Zarządzanie kontami użytkowników: tworzenie i zamykanie kont, nadzorowanie kont. Tworzenie kont użytkowników przy pomocy narzędzi

systemowych i przez modyfikację plików systemowych Włączanie i wyłączanie systemu: Proces uruchamiania systemu. Procedury startowe. Wykonanie przykładowej procedury startowej. Budowa systemu plików, tworzenie i montowanie systemu plików. Zarządzanie udziałami na dysku na dysku (quota). Tworzenie nowego systemu plików na dysku, konfigurowanie automatycznego montowania systemu plików; pielęgnacja systemu plików; konfigurowanie udziałów na dysku. Archiwizacja i odtwarzanie systemu plików: cele i strategie archiwizacji; narzędzia do tworzenia kopii zapasowych (tar, ufsdump, Networker). Tworzenie kopii zapasowych systemów plików, odtwarzanie zniszczonych systemów plików Sieciowy system plików NFS i automonter. Konfigurowanie serwera i klienta oraz diagnozowanie NFS; konfigurowanie automontera. Usługi nazwowe DNS: konfiguracja klienta i serwera, zarządzanie DNS. Konfigurowanie klienta DNS, głównego serwera domeny i serwerów zapasowych, rejestrowanie poddomen.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie tworzenia skryptów powłokowych w środowisku systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX oraz wiedzę z zakresu administrowania systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu administrowania usługami sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi użytkować sieciowy system operacyjny, konfigurować podstawowe usługi sieciowe i administrować sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi konstruować skrypty powłokowe do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

C.IV.6. PODSTAWY ZABEZPIECZEŃ SIECI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	18		26		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	18		26		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: planowania i przeprowadzania eksperymentów z zakresu ochrony zasobów dostępnych przez sieci teleinformatyczne; interpretowania uzyskanych wyników i wyciągania wniosków; oceny przydatności rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci; wybrania zastosowania właściwej metody; zaprojektowania i wdrożenia podstawowych elementów systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

Treści kształcenia:

Wstęp, podstawowe pojęcia dotyczące bezpieczeństwa informacji. Testy penetracyjne. Ataki sieciowe. Techniki kryptograficzne i PKI. Bezpieczne protokoły sieciowe i uwierzytelnienie. Zapory sieciowe i wykrywanie intruzów.

Efekty uczenia się:

Ma podstawową wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych oraz szczegółową wiedzę z wybranych zagadnień z zakresu zarządzania bezpieczeństwem teleinformatycznym. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty z zakresu ochrony zasobów dostępnych przez sieci teleinformatyczne, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski, potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci oraz wybrać i zastosować właściwą metodę, potrafi zaprojektować i wdrożyć podstawowe elementy systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

C.IV.7. SYSTEMY DIALOGOWE**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O	
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność; zastosowania nowoczesnych środowisk programowych do przetwarzania sygnału mowy; budowy i uruchamiania aplikacji głosowych

Treści kształcenia:

Omówienie zakresu przedmiotu. Pojęcia i definicje. Przykłady dialogów i systemów dialogowych. Własności systemu dialogowego języka mówionego. Struktura systemu dialogowego języka mówionego: system rozpoznawania mowy, procesor językowy, menedżer dialogu, syntezytor mowy. Wytwarzanie i percepcja sygnału mowy (fizjologia mówienia i słyszenia, model wytwarzania i percepcji sygnału mowy). Analiza sygnału mowy dla celów rozpoznawania i syntezy (transformata Fouriera krótkookresowa, analiza czasowo-częstotliwościowa, MFCC, liniowe kodowanie predykcyjne). Historia i metody automatycznego rozpoznawania mowy. Ukryte modele Markowa w rozpoznawaniu mowy. Modele języka. Rozumienie mowy. Synteza sygnału mowy. Portal głosowy (VoxeoProphecy Voice Platform) - zastosowanie. Standard VoiceXML.

Efekty uczenia się:

Znajomość metod i technik realizacji dialogu języka mówionego w interfejsie człowiek - komputer. Znajomość metod rozpoznawania, rozumienia, syntezy sygnału mowy. Umiejętność zastosowania nowoczesnych środowisk programowych do przetwarzania sygnału mowy. Umiejętność budowy i uruchamiania aplikacji głosowych.

C.IV.8. MODELOWANIE I ANALIZA SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	24		20	16	10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	24		20	16	10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia:

Zapoznanie z:

- zasadami konstruowania wybranych modeli formalnych i wykorzystywania ich własności do weryfikacji działania systemu teleinformatycznego (ST);
- formalnymi modelami zachowania systemów teleinformatycznych;
- wykorzystaniem w praktyce wybranych modeli formalnych takich jak sieci Petriego (SP) i automaty czasowe, do weryfikacji protokołów sieciowych;
- zasadami posługiwania się narzędziami komputerowego wspomaganie modelowania na etapach: specyfikacji wymagań i analizy.

Treści kształcenia:

Tematyka wykładów:

Inżynieria oparta na modelach, formalna weryfikacja. Podstawy modelowania ST w języku UML. Modelowanie wymagań na system teleinformatyczny. Modelowanie architektury i zachowania ST. Diagramy interakcji, diagram maszyny stanów. Rozszerzenia języka UML do modelowania protokołów, aplikacji i usług sieciowych. Modelowanie protokołów: diagramy przepływu wywołań, przekształcanie diagramów wywołań do diagramu maszyny stanów. Podstawy weryfikacji systemu teleinformatycznego w oparciu o modele formalne: weryfikacja modelu, modele systemów równoległych, własności liniowo-czasowe, bezpieczeństwo i żywotność. Sieci Petriego: definicja, własności modelu, drzewo osiągalności, wybrane rodzaje sieci Petriego. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo: rozszerzenia SP, czasowe i stochastyczne SP. Analiza prostych i przedziałowych czasowych SP. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo: automaty czasowe. Przykładowe zadania

modelowania systemów teleinformatycznych: badanie własności systemu na podstawie modelu.

Tematyka ćwiczeń laboratoryjnych:

Modelowanie protokołów z wykorzystaniem diagramów UML. Modelowanie protokołów i usług sieciowych z wykorzystaniem języków dziedzinowych. Budowa profilu języka modelowania. Modelowanie protokołów z wykorzystaniem sieci Petriego. Modelowanie systemów równoległych z wykorzystaniem kolorowanych sieci Petriego. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo z wykorzystaniem czasowych sieci Petriego. Modelowanie i weryfikacja ST uwarunkowanych czasowo z wykorzystaniem automatów czasowych.

Tematyka zajęć projektowych:

Wydanie i omówienie zadań projektowych z zakresu modelowania ST. Realizacja zadań projektowych według indywidualnego planu. Prezentacja rozwiązań i rozliczenie projektów.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad konstruowania wybranych modeli i wykorzystywania ich własności do weryfikacji działania systemu teleinformatycznego. Rozumienie potrzeb budowy modeli systemów teleinformatycznych. Znajomość rodzajów i własności sieci Petriego oraz automatów czasowych. Umiejętności modelowania protokołów i aplikacji sieciowych z wykorzystaniem rozszerzeń języka UML. Umiejętność rozwiązywania wybranych problemów inżynierskich w zakresie analizy systemu teleinformatycznego z wykorzystaniem modeli formalnych. Umiejętność wykorzystania narzędzi typu CASE (IBM Rational RSA) w procesie modelowania systemów teleinformatycznych.

C.IV.9. ADMINISTROWANIE ŚRODOWISKIEM WINDOWS

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	20		40		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	20		40		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi; zarządzania sieciami komputerowymi budowanymi w oparciu o środowisko Windows.

Treści kształcenia:

Wstęp. Domeny w systemie Windows. Zasady zabezpieczeń. Monitorowanie systemu. Zarządzanie kontami użytkowników. Sterowanie dostępem do zasobów. Implementacja i wykorzystanie zasad grupy do zarządzania systemem. Replikacja i pielęgnacja usługi katalogowej.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania współczesnych systemów operacyjnych Windows. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi Windows. Potrafi administrować sieciowymi systemami operacyjnymi, zarządzać sieciami komputerowymi budowanymi w oparciu o środowisko Windows.

C.IV.10.PODSTAWY PRZETWARZANIA ROZPROSZONEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
VII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie posługiwania się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji pracującej w wybranym środowisku systemowym.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia przetwarzania rozproszonego. Mechanizm gniazd w języku C. Mechanizm gniazd w języku Java. Mechanizm SunRPC. Mechanizm RMI. Przegląd właściwości środowiska CORBA. Samodzielne zadanie projektowe.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w wybranych językach oraz technologiach, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji pracującej w wybranym środowisku systemowym.

C.IV.11.PROJEKTOWANIE I WYTWARZANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	24		24	12	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E	O
Ogółem	24		24	12	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu: tworzenia modeli topologii systemów teleinformatycznych; tworzenia specyfikacji; analizy, architektury i projektowania systemu teleinformatycznego; wykorzystania narzędzi typu RAD, CASE i pracy grupowej.

Treści kształcenia:

Paradygmaty modelowania (strukturalny, obiektowy, zorientowany na usługi) i wprowadzenie do modelowania obiektowego. Zasady i mechanizmy modelowania obiektowego. Perspektywy modelowania i proces wytwórczy. RUP czy SCRUM? Modelowanie biznesowe (BPMN). Wprowadzenie do architektury korporacyjnej (Archimate). Definiowanie wymagań na system. Specyfikowanie wymagań na system. Strukturalna analiza i projektowanie oprogramowania. Zaawansowane modelowanie dynamiki systemów w języku UML. Zaawansowane modelowanie statyki systemów w języku UML. Analiza systemów. Modele projektowe. Modele implementacyjne jako wynik inżynierii w przód i wstecz. Wizualne modelowanie aplikacji (webowych i bazodanowych).

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad konstruowania modeli biznesowych i systemowych w procesach wytwarzania systemów teleinformatycznych. Rozumienie motywacji, celów i potrzeb budowy modeli systemów teleinformatycznych. Podstawowa znajomość języków: modelowania architektury korporacyjnej (archimate) i modelowania biznesowego (BPMN) oraz zaawansowana znajomość języka budowy modeli systemowych (UML) uzupełniona o modelowanie ograniczeń (OCL). Umiejętności tworzenia modeli topologii systemów teleinformatycznych. Umiejętność tworzenia specyfikacji z zakresu: analizy, architektury i projektowania systemu teleinformatycznego. Pogłębiona umiejętność wykorzystania narzędzi typu RAD, CASE i pracy grupowej.

C.IV.12.TELEFONIA IP

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych na potrzeby realizacji systemu telefonii IP, projektowania sieci VoIP, monitorowania i diagnozowania problemów z funkcjonowaniem sieci VoIP, realizacji systemu QoS dla sieci z telefonią IP.

Treści kształcenia:

Podstawy telefonii komutowanej: komponenty i podstawowe usługi sieci PSTN, modulacja kodowo-impulsowa i multipleksacja z podziałem czasu, metody sygnalizacji. Wprowadzenie do telefonii internetowej: elementy składowe systemów telefonii IP, protokoły w sieciach VoIP, łączenie telefonii IP z siecią PSTN, typowe problemy i metody ich rozwiązywania. Protokoły sygnalizacji w sieciach telefonii IP: architektura i protokoły używane w sieci H.323, sygnalizacja SIP i SCCP. Infrastruktura sieci dla VoIP: metody zapewnienia jakości usług (QoS) oraz podnoszenia niezawodności. Aplikacje telefonii IP: poczta głosowa i IVR, konferencje głosowe i wideo. Konfiguracja wybranych usług centrali telefonicznej.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych i rozległych sieciach komputerowych. Potrafi zorganizować i skonfigurować system telefonii IP. Potrafi administrować sieciowymi systemami operacyjnymi i zarządzać sieciami komputerowymi.

C.IV.13.ERGONOMIA SYSTEMÓW INTERAKTYWNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności implementowania podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek – komputer i integrowania wiedzy z dziedziny informatyki w procesie projektowania i budowy systemów interaktywnych.

Treści kształcenia:

Wymagania ergonomiczne na interfejs użytkownika w systemach interaktywnych. Model działania użytkownika w systemie interaktywnym. Charakterystyki jakości działania użytkownika w systemie interaktywnym. Testy oceny jakości działania użytkownika. Standard ISO 9241. Graficzny interfejs użytkownika w systemach interaktywnych. Zasady projektowania interakcji w interfejsie użytkownika. Projektowanie interfejsu graficznego użytkownika w systemie interaktywnym. Ocena jakości użytkowej interfejsu użytkownika aplikacji. Heurystyki Nielsena i Molicha.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek – komputer. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie modeli, metod i narzędzi służących do modelowania i rozwiązywania problemów inżynierskich, a w szczególności metod oceny efektywności i jakości systemów interaktywnych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi, oprogramowaniem i zaawansowaną inżynierią oprogramowania. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia w zakresie interfejsu graficznego użytkownika w systemach interaktywnych. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek – komputer i integrować wiedzę z dziedziny informatyki w procesie projektowania i budowy systemów interaktywnych.

C.IV.14.SYSTEMY ROZPROSZONE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	20			10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	20			10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność – zgodnie z zadaną specyfikacją– zaprojektowania i zrealizowania zaawansowanego procesu wykorzystującego niskopoziomowe mechanizmy synchronizacyjne i komunikacyjne systemu operacyjnego, używając właściwych metod, technik i narzędzi.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia przetwarzania rozproszonego. Synchronizacja w środowisku rozproszonym. Rozproszone szeregowanie procesów. Przetwarzanie transakcyjne w systemach rozproszonych. Zwielokrotnienie, modele i protokoły spójności, replikacja. Rozproszone systemy plików. Tolerowanie awarii, algorytmy elekcji. Rozproszona pamięć dzielona. Projektowanie systemów z wykorzystaniem rozproszonych komponentów - wybrane elementy technologii JEE. Projektowanie systemów z wykorzystaniem rozproszonych komponentów - wybrane elementy technologii .NET. Realizacja projektu aplikacji rozproszonej.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego, algorytmów i struktur danych, programowania strukturalnego i obiektowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu języków programowania do projektowania systemów informatycznych zgodnie z zadaną specyfikacją wymagań; posiada umiejętność stosowania zaawansowanych technik algorytmicznych. Potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją– zaprojektować i zrealizować zaawansowany proces wykorzystujący niskopoziomowe mechanizmy synchronizacyjne i komunikacyjne systemu operacyjnego, używając właściwych metod, technik i narzędzi.

C.IV.15.PROJEKTOWANIE SYSTEMÓW BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16	14	6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	14		16	14	6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: zapoznanie z procesem projektowania systemów zabezpieczeń; nauczanie identyfikacji potrzeb użytkownika; badań/oceny bezpieczeństwa; analizy ryzyka lub zagrożeń oraz formułowania wymagań

Treści kształcenia:

Zagrożenia zasobów informacyjnych. Metody oceny stanu bezpieczeństwa systemu informatycznego. Badania techniczne, testy penetracyjne. Mechanizmy ochronne. Filtrowanie ruchu. SZBI. Proces zespołowego projektowania systemu bezpieczeństwa informacji. Modernizacja eksploatowanego systemu bezpieczeństwa.

Efekty uczenia się:

Ogólna znajomość zagrożeń i zabezpieczeń zasobów informacyjnych. Znajomość zasad prowadzenia przedsięwzięć budowy lub modernizacji systemu bezpieczeństwa. Znajomość SZBI i wymagań bezpieczeństwa informacji. Systemowe podejście do zabezpieczeń i zarządzania bezpieczeństwem. Umiejętności projektowania systemów zabezpieczeń. Umiejętność identyfikacji potrzeb użytkownika, analizy ryzyka lub zagrożeń oraz sformułowania wymagań.

C.IV.16.SYSTEMY CZASU RZECZYWISTEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność planowania i przeprowadzania eksperymentów dla systemów czasu rzeczywistego.

Treści kształcenia:

Funkcje systemowe Windows Embedded CE 6.0 wykorzystywane do zarządzania procesami i wątkami. Funkcje systemowe Windows Embedded CE 6.0 wykorzystywane do zarządzania procesami i wątkami. Narzędzia wykorzystywane do monitorowania systemu czasu rzeczywistego: mechanizm debug zones, target controls shell, CEDebugX, Remote Kernel Tracker. Prezentacja systemu operacyjnego Windows CE 6.0 w środowisku Micro2440. Budowanie obrazu systemu czasu rzeczywistego na przykładzie Windows Embedded CE 6.0. Zarządzanie procesami i wątkami w środowisku Windows Embedded CE 6.0. Metody i protokoły transportu danych dla aplikacji czasu rzeczywistego (protokoły RTP i RTCP). Inicjalizacja sesji multimedialnych (protokół SDP). Sterowanie dostarczaniem danych czasu rzeczywistego (protokół RTSP). Systemy komunikacji i dystrybucji danych w czasie rzeczywistym. Metody nawiązywania sesji multimedialnych. Analiza protokołów transportowych, inicjowania i kontrolowania sesji multimedialnych. Analiza przykładowego systemu czasu rzeczywistego. Projekt systemu czasu rzeczywistego.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad programowania systemów wbudowanych, systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Umiejętność pozyskiwania i korzystania z informacji oraz formułowania wniosków i uzasadniania przyjętych rozwiązań. Umiejętność posługiwania się językiem angielskim w stopniu umożliwiającym zrozumienie dokumentacji i instrukcji dotyczących programowania systemów czasu rzeczywistego. Umiejętność planowania i przeprowadzania eksperymentów dla systemów czasu rzeczywistego.

C.IV.17.PROJEKTOWANIE INTERFEJSU CZŁOWIEK-KOMPUTER

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	50	100	2	2	4	Zo	O	
IX	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: implementacji podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego; integrowania wiedzy z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji i innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego.

Treści kształcenia:

Klasyfikacja interfejsów. Standardy interfejsów. Zastosowanie naturalnych interfejsów użytkownika. Rozpoznawanie mowy, synteza mowy i generowanie mowy. HTK – zastosowanie narzędzi do budowy interfejsów głosowych. Modelowanie języka, budowa modeli akustycznych jednostek fonetycznych. Zasady budowy aplikacji głosowych z wykorzystaniem SpeechAPI, SGML (Speech grammar modeling language). Microsoft Speech Platform SDK. Metody rozpoznawania gestów i ruchów ciała. Zastosowanie biblioteki AForge.NET i OpenCV do widzenia komputerowego. Budowanie aplikacji z wykorzystaniem kontrolera Kinect – przykłady aplikacji.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek - komputer, w tym metod i technik rozpoznawania mowy oraz sterowania z wykorzystaniem sygnału mowy. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z zakresu cyfrowego przetwarzania sygnału i widzenia maszynowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi modelowania i projektowania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do porozumiewania się, a także czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego, integrować wiedzę z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji i innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia.

C.IV.18.WIRTUALIZACJA SYSTEMÓW IT

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		12	8	10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		12	8	10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie rozszerzonej i pogłębionej wiedzy w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych.

Treści kształcenia:

Tendencje rozwoju platform serwerowych. Emulacja, parawirtualizacja, wirtualizacja, izolowanie zasobów, abstrakcja zasobów. Wirtualizacja komputerów osobistych i serwerów, konsolidacja serwerów, chmura obliczeniowa. Przegląd oprogramowania do wirtualizacji. Kierunki rozwoju wirtualizacji i rynku IT.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie wirtualizacji systemów IT i zarządzania systemami zwirtualizowanymi. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury i innych źródeł; potrafi integrować informacje. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się. Potrafi zrealizować mechanizmy komunikacyjne dla systemów operacyjnych, używając właściwych metod, technik i narzędzi. Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego dokształcania się.

C.IV.19.SIECI IPv6

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność projektowania, konfigurowania i diagnozowania sieci komputerowe wykorzystujące protokół IPv6.

Treści kształcenia:

Charakterystyka protokołu IPv6. Adresacja IPv6 - formaty zapisu, rodzaje i przeznaczenie adresów. Przystosowanie działania stosu TCP/IP do pracy w sieci IPv6. Konfigurowanie interfejsu sieciowego komputera klasy PC do pracy w sieci IPv6. Metody integracji sieci IPv4 i IPv6. Translacja adresów i tunelowanie. Konfigurowanie mechanizmu NAT-PT statycznego i dynamicznego. Konfigurowanie wybranego tunelu IPv6 poprzez IPv4. Routing statyczny i dynamiczny w środowisku IPv6. Konfigurowanie protokołu RIPng i OSPFv3. Projekt integracji dwóch wysp IPv6 poprzez infrastrukturę IPv4 wykorzystujących routing dynamiczny.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych wykorzystujących protokół IPv6. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych, dokumentacji technicznej i innych źródeł (polskich i obcojęzycznych) oraz dokonywać interpretacji i integracji informacji. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole przy konfigurowaniu mechanizmów protokołu IPv6, umie oszacować czas realizacji zadania, potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi projektować, konfigurować i diagnozować sieci komputerowe wykorzystujące protokół IPv6.

C.IV.20.SIECI BEZPRZEWODOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętności w zakresie konfigurowania urządzeń bezprzewodowych, monitorowania sieci bezprzewodowych oraz zarządzania tego typu sieciami.

Treści kształcenia:

Sieci bezprzewodowe – wprowadzenie. Rodzina technologii sieciowej standardu IEEE 802.11. Warstwa MAC w sieciach 802.11. Tryby dostępu w sieciach 802.11. Format ramki 802.11. Zarządzanie siecią 802.11. Ochrona informacji w sieciach 802.11 - szyfrowanie i uwierzytelnianie. Projektowanie i instalacja sieci 802.11. Analiza działania sieci 802.11. Zwiększanie wydajności sieci 802.11.

Efekty uczenia się:

Posiada usystematyzowaną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania bezprzewodowych sieci komputerowych standardu 802.11, w szczególności z zakresu projektowania i zarządzania tymi sieciami. Posiada umiejętności w zakresie konfigurowania urządzeń bezprzewodowych, monitorowania sieci bezprzewodowych oraz zarządzania tego typu sieciami.

C.IV.21.TECHNOLOGIE SIECI TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych i rozległych sieciach komputerowych, efektywnego wykorzystania systemu transmisyjnego z redundancją urządzeń i łączy, diagnozowania typowych problemów technicznych z przełączaniem pakietów w sieciach LAN i WAN, administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi.

Treści kształcenia:

Konfigurowanie urządzeń i zarządzanie urządzeniami przełączającymi - pojęcie przełączania w warstwie 2 i 3. Charakterystyka wybranych urządzeń przełączających warstwy dostępu, dystrybucji i szkieletowej. Zabezpieczanie przełącznika i pojedynczych portów przed nieuprawnionym dostępem. Zarządzanie urządzeniami przełączającymi. Wirtualne sieci LAN. Protokół STP. Sterowanie dostępnością tras i łączy w środowisku sieci LAN - sterowanie dostępnością łączy LAN z wykorzystaniem protokołu STP. Sterowanie dostępnością bram domyślnych. Translacja adresów NAT. Protokół DHCP. Podstawy przełączania w sieciach pakietowych na przykładzie protokołu Frame Relay. BGP jako protokół routingu dynamicznego między systemami autonomicznymi.

Efekty uczenia się:

Student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych i rozległych sieciach komputerowych oraz rozwiązywać typowe problemy techniczne z funkcjonowaniem systemu transmisyjnego sieci teleinformatycznej.

C.IV.22.SYSTEMY BEZPIECZEŃSTWA SIECIOWEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konfigurowania mechanizmów zabezpieczeń na urządzeniach sieciowych; zaprojektowania i wdrożenia podstawowych elementów systemu; zarządzania bezpieczeństwem sieci teleinformatycznej.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do bezpieczeństwa sieci. Zagrożenia, podatności i ataki sieciowe. Narzędzia i produkty do zabezpieczania sieci. Podstawowe mechanizmy zabezpieczania routerów i przełączników. Zarządzanie hasłami dostępu. Konfigurowanie ssh. Blokowanie nieużywanych usług. Listy kontroli dostępu – standardowe, rozszerzone i nazwane. Konfigurowanie list kontroli dostępu. Zaawansowane konstrukcje list dostępu: dynamiczne, obsługujące harmonogramy, zwrotne i oparte na zawartości. Konfigurowanie zaawansowanych list kontroli dostępu. Serwery dostępu do sieci (TACACS+, RADIUS). Usługa AAA. Systemy IDS i IPS. Usługa syslog. Konfigurowanie lokalnej usługi AAA. Konfigurowanie usługi syslog. Zabezpieczanie transmisji w warstwie sieciowej. Protokół IPSec. Relacje zabezpieczeń. Tryby pracy IPSec. Bazy danych zabezpieczeń. Konfigurowanie tuneli IPSec z predefiniowanym kluczem. Studium przypadku: kompleksowe zabezpieczenie sieci komputerowej.

Efekty uczenia się:

Ma pogłębioną wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych. Ma szczegółową wiedzę z zakresu sprzętowego zabezpieczania sieci teleinformatycznych. Potrafi konfigurować mechanizmy zabezpieczeń na urządzeniach sieciowych. Potrafi zaprojektować i wdrożyć podstawowe elementy systemu. Zarządzanie bezpieczeństwem sieci teleinformatycznej.

C.IV.23.ADMINISTROWANIE SYSTEMEM OPERACYJNYM UNIX

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: użytkownika sieciowego systemu operacyjnego, konfigurowania podstawowych usług sieciowych i administrowania sieciovymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX; konstruowania skryptów powłokowych do wspomaganiania procedur administrowania sieciovymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

Treści kształcenia:

Środowisko systemu UNIX Zarządzanie kontami użytkowników: tworzenie i zamykanie kont, nadzorowanie kont. Tworzenie kont użytkowników przy pomocy narzędzi systemowych i przez modyfikację plików systemowych Włączanie i wyłączanie systemu: Proces uruchamiania systemu. Procedury startowe. Wykonanie przykładowej procedury startowej. Budowa systemu plików, tworzenie i montowanie systemu plików. Zarządzanie udziałami na dysku na dysku (quota). Tworzenie nowego systemu plików na dysku, konfigurowanie automatycznego montowania systemu plików; pielęgnacja systemu plików; konfigurowanie udziałów na dysku. Archiwizacja i odtwarzanie systemu plików: cele i strategie archiwizacji; narzędzia do tworzenia kopii zapasowych (tar, ufsdump). Tworzenie kopii zapasowych systemów plików, odtwarzanie zniszczonych systemów plików Sieciowy system plików NFS i automonter. Konfigurowanie serwera i klienta oraz diagnozowanie NFS; konfigurowanie automontera. Usługi nazwowe DNS: konfiguracja klienta i serwera, zarządzanie DNS. Konfigurowanie klienta DNS, głównego serwera domeny i serwerów zapasowych, rejestrowanie poddomen. Konfigurowanie usług sieciowych: ftp, ssh, syslog,

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX oraz wiedzę z zakresu administrowania systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu administrowania usługami sieciovymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi użytkować sieciowy system operacyjny, konfigurować podstawowe usługi sieciowe i administrować sieciovymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi konstruować skrypty powłokowe

do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

C.IV.24.METODY I ZADANIA ROZPOZNAWANIA WZORCÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	20		12	12	6	50	50	100	2	2	3	E	O
Ogółem	20		12	12	6	50	50	100	2	2	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania wiedzy w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców przez sztuczne sieci neuronowe do analizy, oceny oraz usprawniania systemów rozpoznawania wzorców; wykorzystania wiedzy w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców przez klasyfikatory bayesowskie do analizy, oceny oraz usprawniania systemów rozpoznawania wzorców.

Treści kształcenia:

Zadanie klasyfikacji, perceptron. Zadanie klasyfikacji a zadanie aproksymacji liniowej. Metody uczenia neuronu: metoda gradientowa, metoda Widrowa-Hoffa. Sieć Madaline. Zadanie aproksymacji nieliniowej. Wzorce nieseparowalne liniowo. Wielowarstwowe struktury sieci. Metoda wstecznej propagacji błędów. Metody bayesowskie klasyfikacji, metoda największej wiarygodności. Przekształcenie Karhunenena-Loeve'a. Klasyfikacja minimalnoodległościowa, metody grupowania. Ewaluacja HMM. Segmentacja na podstawie HMM. Uczenie HMM.

Efekty uczenia się:

Wiedza w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców przez sztuczne sieci neuronowe. Wiedza w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców przez klasyfikatory bayesowskie. Wiedza w zakresie minimalnoodległościowych metod rozpoznawania i uczenia się wzorców. Wiedza w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców na podstawie ukrytych modeli Markowa. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców przez sztuczne sieci neuronowe do analizy, oceny oraz usprawniania systemów rozpoznawania wzorców. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców przez klasyfikatory bayesowskie do analizy, oceny oraz usprawniania systemów rozpoznawania wzorców. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie minimalno-odległościowych metod rozpoznawania i uczenia się wzorców do analizy, oceny oraz usprawniania systemów rozpoznawania wzorców. Umiejętność

wykorzystania wiedzy w zakresie metod rozpoznawania i uczenia się wzorców na podstawie ukrytych modeli Markowa do analizy, oceny oraz usprawniania systemów rozpoznawania wzorców.

C.IV.25.BEZPIECZEŃSTWO APLIKACJI INTERNETOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	12		32		6	50	0	50	2	0	2	Zo	O
Ogółem	12		32		6	50	0	50	2	0	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) i rozległych sieciach komputerowych; projektowania i diagnozowania routingu statycznego i dynamicznego; administrowania sieciami systemami operacyjnymi; zarządzania sieciami komputerowymi, systemami telefonii IP.

Treści kształcenia:

Bezpieczeństwo aplikacji internetowych wprowadzenie. Metody weryfikowania poziomu zabezpieczeń aplikacji internetowych. Analiza wybranych (najczęstszych) przypadków błędów w kodzie aplikacji internetowych. Systemy przeciwdziałania naruszeniom w warstwie aplikacji –systemy IDS/IPS, zapory sieciowe NG, filtry aplikacyjne. Sposoby eliminacji podatności aplikacji internetowych bezpośrednio w aplikacjach i systemach, w których są uruchomione. Sposoby eliminacji podatności aplikacji internetowych poprzez zastosowanie dodatkowych zabezpieczeń.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowanie sieciami systemami operacyjnym. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie, ma umiejętność samokształcenia się. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) i rozległych sieciach komputerowych, projektować i diagnozować routing statyczny i dynamiczny, administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać sieciami komputerowymi, systemami telefonii IP.

C.IV.26.STUDIUM ATAKÓW I INCYDENTÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności nadążania za aktualnym stanem wiedzy w dziedzinie cyberataków, znajomość metod ataków złożonych.

Treści kształcenia:

Przegląd: słabości zasobów teleinformatycznych i sposoby ich wykorzystywania; typowe techniki ataków; metodyki i narzędzia badań technicznych bezpieczeństwa – testy penetracyjne. Wybrane narzędzia ataków teleinformatycznych. Złożone metody atakowania systemów teleinformatycznych. Warunki powodzenia. Rozpoznawanie symptomów działań nieuprawnionych. Włamanie, studium przypadku. Aktualne trendy.

Efekty uczenia się:

Znajomość tradycyjnych i aktualnych technik ataków teleinformatycznych i narzędzi ataków. Znajomość narzędzi testów penetracyjnych. Znajomość metod ataków kombinowanych. Rozpoznawanie symptomów działań nieuprawnionych. Śledzenie stanu sztuki w dziedzinie ataków komputerowych oraz rozwoju narzędzi ataku i testów penetracyjnych.

C.IV.27.SYSTEMY SIECI SENSORYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania oprogramowania dla modułu mikrokontrolera; wykorzystania mechanizmów komunikacji dla przesyłania danych z węzła do elementu przetwarzającego.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne. Idea sieci sensorów, pojęcia podstawowe, rozwiązania Internetu Rzeczy. Środowisko uruchomieniowe. Konfiguracja środowiska uruchomieniowego, narzędzia wspomagające proces tworzenia oprogramowania, narzędzia wspomagające proces testowania oraz uruchamiania oprogramowania. Struktura programu. Elementy składowe programu. Komunikacja. Standardy komunikacyjne stosowane w sieciach sensorów oraz Internecie Rzeczy, zabezpieczanie transmisji. Moduły używane do budowy węzłów sieci sensorów, przykłady rozwiązań praktycznych sieci sensorów.

Efekty uczenia się:

Posiada umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania oprogramowania dla modułu mikrokontrolera. Posiada umiejętność wykorzystania mechanizmów komunikacji dla przesyłania danych z węzła do elementu przetwarzającego.

C.IV.28.ZARZĄDZANIE SIECIAMI TELEINFORMATYCZNYMI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności projektowania, konfigurowania i diagnozowania zaawansowanych sieci komputerowych, zarządzania sieciami teleinformatycznymi, administrowania zaawansowanymi usługami sieciowymi.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do administrowania siecią – protokół SNMP. Techniki monitorowania ruchu sieciowego. Pojęcia podstawowe związane z systemami QoS: architektura systemów gwarantowania jakości usług, modele QoS. Klasyfikowanie pakietów w systemie QoS. Metody zarządzania przepustowością, zatorami i kolejkowaniem pakietów. Badania symulacyjne systemów QoS, przygotowanie, realizacja eksperymentu i interpretacja wyników. Sieci prywatne VPN: pojęcie sieci VPN, metody i protokoły służące realizacji sieci VPN, przykłady realizacji sieci VPN w różnych warstwach modelu odniesienia ISO/OSI. Sieci VPN bazujące na protokole systemie transportowym MPLS.

Efekty uczenia się:

Student ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych, usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciami systemami operacyjnymi. Potrafi projektować, konfigurować i diagnozować zaawansowane sieci komputerowe, zarządzać sieciami komputerowymi, administrować zaawansowanymi usługami sieciowymi.

C.IV.29.PROJEKT ZESPOŁOWY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
IX				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: praktycznego wykorzystania wybranych języków modelowania (UML, SysML, SoaML) i programowania systemów, (Java, C#) w złożonych projektach teleinformatycznych; wykorzystania narzędzi IT wspomagających procesy wytwarzania systemów na wszystkich jego etapach (od pomysłu do wdrożenia); dobru środowiska i właściwych narzędzi informatycznych wspierających procesy gromadzenia wymagań na system.

Treści kształcenia:

Omówienie i wydanie zadań projektowych. Zdefiniowanie środowiska wytwarzania projektów. Administrowanie środowiskiem projektu dla pracy grupowej: instalacja środowisk serwerowych, utworzenie repozytoriów narzędzi CASE Środowisko projektu. Struktura zespołu projektowego. Metodyka zarządzania projektem. Wprowadzenie do zarządzania projektem. Zwinne zarządzanie projektami na platformie JAZZ. Platforma jazz. Obszar projektu. Etapy i zadania. Środowisko projektu. Cienki i gruby klient (VS, JAVA, RSA) na platformie JAZZ. Zarządzanie zakresem projektu. Definiowanie i modelowanie wymagań. Zwinne modelowanie wymagań w metodyce SCRUM (Product Backlog Sprint Backlog). Lokalna i hostowana instalacja szkieletu rozwiązania. Zarządzanie zmianą i kodem w projekcie Przeglądy kodu i projektu Model architektoniczny Model projektowy Implementacja i testowanie systemu RTC - metryki projektu, zapewnianie jakości i zarządzanie ryzykiem Końcowy przegląd projektu.

Efekty uczenia się:

Umiejętność wyboru i praktycznego wykorzystania w pracach projektowych wybranej metody (zwinnej lub ciężkiej) budowy systemu teleinformatycznego; Umiejętność praktycznego wykorzystania wybranych języków modelowania (UML, SysML, SoaML) i programowania systemów, (Java, C#) w złożonych projektach teleinformatycznych; Umiejętność wykorzystania narzędzi IT wspomagających procesy wytwarzania systemów na wszystkich jego etapach (od pomysłu do wdrożenia); Umiejętność dobru środowiska i właściwych narzędzi informatycznych wspierających procesy gromadzenia wymagań na system, analizy i projektowania, modelowania architektury systemu i jego wdrażania; Kompetencje społeczne w zakresie oceny wagi i wpływu pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej (inżynierskiej), w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności

za podejmowane decyzje; Kompetencje społeczne w zakresie współdziałania w zespole projektowym pełnić w nim różne role i ponosząc odpowiedzialność za wspólnie prowadzone prace.

8.3.4.SPECJALNOŚĆ: SYSTEMY TELEINFORMATYCZNE – MOBILNE SYSTEMY KOMPUTEROWE

C.IV.1. KOMPRESJA DANYCH MULTIMEDIALNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	20		24		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	20		24		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania wiedzy w zakresie przekształceń ortogonalnych do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych; wykorzystania wiedzy w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych.

Treści kształcenia:

Pojęcia wstępne, sygnały, cyfryzacja. Próbkowanie, częstotliwość Nyquista. Resampling. Kwantyzacja skalarna, wektorowa. Zapis binarny liczb. Modulacja PCM, DPCM. Kodowanie LPC. Format WAVE kodowania sygnału audio. Dyskretnie przekształcenie Fouriera. Filtracja liniowa. Przekształcenie falkowe. Zastosowanie przekształcenia falkowego do filtracji. Przekształcenia ortogonalne. Przekształcenie Walsha-Hadamara. Przekształcenie Karhunen-Loeve'a. Przekształcenie kosinusowe. Kodowanie obrazów. Kodowanie wideo. Kodowanie wideo wraz z dźwiękiem.

Efekty uczenia się:

Wiedza w zakresie przekształceń ortogonalnych i ich zastosowania do kompresji danych. Wiedza w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie przekształceń ortogonalnych do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych.

C.IV.2. ROUTING W SIECIACH KOMPUTEROWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) sieciach komputerowych, projektowania, wdrażania i diagnozowania systemów sieciowych z routingiem statycznym i dynamicznym, administrowania sieciami systemami operacyjnymi, zarządzania urządzeniami przełączającymi sieci komputerowych.

Treści kształcenia:

Przekazywanie pakietów w warstwie III – komponenty sprzętowe i programowe routera. Wprowadzenie do routingu dynamicznego. Ogólne zasady konfigurowania protokołów routingu dynamicznego. Klasyfikacja protokołów – protokoły typu IGP i EGP, protokoły dystanswektor i stanu łącza. Charakterystyka i cechy konstrukcyjne protokołów routingu dynamicznego. Sterowanie dostępnością i obciążaniem tras z wykorzystaniem protokołów routingu dynamicznego.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciami systemami operacyjnymi. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych sieciach komputerowych, projektować i diagnozować system transportowy z routingiem statycznym i dynamicznym, administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać urządzeniami przełączającymi sieci komputerowych.

C.IV.3. TECHNOLOGIE JAVAEE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	10		20		10	40	10	050	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność - potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w języku Java i technologii JEE, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym

Treści kształcenia:

Charakterystyka technologii JavaEE: pojęcia wstępne, kontenery JavaEE. Model usługowy klient-serwer, aplikacje klienckie JavaEE, usługi internetowe. Komponenty wielowarstwowej aplikacji webowej. Dane w aplikacji webowej. Przegląd interfejsów programowych. Technologia serwletów: podstawowe własności, cykl życia serwletu, ciasteczka, śledzenie sesji. Technologia JavaServer Pages: podstawowe własności, elementy skryptowe JSP (wyrażenia, skryptlety, deklaracje, predefiniowane zmienne). Technologia Enterprise JavaBeans: podstawowe własności, kontener EJB, rodzaje komponentów EJB, stany komponentów EJB, interfejs lokalny i zdalny. Technologia JavaServer Faces: technologie szablonów w aplikacjach webowych, podstawowe własności JSF, elementy składowe JSF, etapy tworzenia aplikacji JSF, kontrolki strony serwera w JSF.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w języku Java i technologii JEE, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym.

C.IV.4. PODSTAWY APLIKACJI INTERNETOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania aplikacji internetowej; wykorzystania mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych dla zwiększenia jej bezpieczeństwa i efektywności działania; wykorzystania mechanizmów komunikacji sieciowej dla integracji aplikacji internetowej z oprogramowaniem sieciowym.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne.

Konfiguracja serwera IIS. Statyczne a dynamiczna zawartość strony WWW. Struktura aplikacji internetowej.

Technologia ASP.

Projekty WWW Visual Studio. Składniki .NET Framework Model zdarzeń ASP.NET. Kompilacja kodu ASP.Net. Cykl życia aplikacji ASP.NET. Obsługa wyjątków.

Dostosowywanie wyglądu witryn i zarządzanie nim.

Zastosowanie właściwości formatujących. Użycie CSS dla kontroltek. Użycie tematów i motywów. Strony wzorcowe.

Wykorzystanie kontroltek serwera WWW.

Wprowadzenie do kontroltek serwera. Przegląd kontroltek serwera. Programowe manipulowanie właściwościami. Kontrolki sprawdzania poprawności. Kontrolki użytkownika.

Zarządzanie stanem w środowisku ASP.NET.

Stan widoku. Stan Kontroltek. Pola ukryte. Cookies. Stan aplikacji. Stan sesji. Pamięć podręczna ASP.NET. Wykorzystanie mechanizmów AJAX.

Łączenie i reprezentacja danych.

Sposób korzystania z dołączania danych. Źródła danych. Wykorzystanie kolekcji. Wybór kontenera danych. Kontrolki danych.

Bezpieczeństwo aplikacji.

Bezpieczeństwo serwera WWW. Uwierzytelnianie formularzy. Korzystanie z uwierzytelniania formularzy. Tworzenie formularzy logowania. Kontrolki logowania.

Efekty uczenia się:

Znajomość narzędzi programowych wspomagających proces projektowania i uruchamiania aplikacji internetowych. Znajomość mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych. Znajomość mechanizmów integrujących aplikacje internetowe z innym oprogramowaniem sieciowym. Umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania aplikacji internetowej. Umiejętność wykorzystania mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych dla zwiększenia jej bezpieczeństwa i efektywności działania. Umiejętność wykorzystania mechanizmów komunikacji sieciowej dla integracji aplikacji internetowej z oprogramowaniem sieciowym.

C.IV.5. SYSTEMY OPERACYJNE UNIX**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: użytkowania sieciowego systemu operacyjnego, konfigurowania podstawowych usług sieciowych i administrowania sieciovymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX; konstruowania skryptów powłokowych do wspomagania procedur administrowania sieciovymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

Treści kształcenia:

Środowisko systemu UNIX: podstawowe cechy systemu, struktura systemu, komunikowanie się z systemem, interpreter poleceń, Charakterystyka systemu plików. Prawa dostępu. Podstawowe polecenia dotyczące katalogów, plików i praw dostępu: mkdir, rmdir, mv, mvdir, copy, touch, rm, mv, cp, ln, cat, chmod, umask, chown, chgrp Sterowanie strumieniami: rodzaje strumieni, preadresowanie strumieni, przetwarzanie potokowe, sterowanie procesami, polecenia: ps, kill, sleep. Programy użytkowe: vi, tail, more, pg, wcgrep, sort, cut, paste, uniq, tr, dd, mount. Zarządzanie procesami przez shell: powoływanie procesów, budowa skryptów, przekazywanie parametrów, zmienne shella i zmienne własne użytkownika. Operowanie kodem powrotu, polecenia if i case, operowanie parametrami skryptu - shift. Złożone warunki w skryptach powłokowych: polecenie test. Konstruowanie skryptów z wykorzystaniem polecenia test Testowanie parametrów skryptu. Programowanie w języku powłoki: pętle realizowane przy pomocy poleceń while, until i for. Funkcje wewnętrzne powłoki: break, continue, read, return. Definiowanie i wykorzystanie funkcji w skryptach powłokowych. Sprawdzian – pisanie skryptów. Zarządzanie kontami użytkowników: tworzenie i zamykanie kont, nadzorowanie kont. Tworzenie kont użytkowników przy pomocy narzędzi

systemowych i przez modyfikację plików systemowych Włączanie i wyłączanie systemu: Proces uruchamiania systemu. Procedury startowe. Wykonanie przykładowej procedury startowej. Budowa systemu plików, tworzenie i montowanie systemu plików. Zarządzanie udziałami na dysku na dysku (quota). Tworzenie nowego systemu plików na dysku, konfigurowanie automatycznego montowania systemu plików; pielęgnacja systemu plików; konfigurowanie udziałów na dysku. Archiwizacja i odtwarzanie systemu plików: cele i strategie archiwizacji; narzędzia do tworzenia kopii zapasowych (tar, ufsdump, Networker). Tworzenie kopii zapasowych systemów plików, odtwarzanie zniszczonych systemów plików Sieciowy system plików NFS i automonter. Konfigurowanie serwera i klienta oraz diagnozowanie NFS; konfigurowanie automontera. Usługi nazwowe DNS: konfiguracja klienta i serwera, zarządzanie DNS. Konfigurowanie klienta DNS, głównego serwera domeny i serwerów zapasowych, rejestrowanie poddomen.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie tworzenia skryptów powłokowych w środowisku systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX oraz wiedzę z zakresu administrowania systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu administrowania usługami sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi użytkować sieciowy system operacyjny, konfigurować podstawowe usługi sieciowe i administrować sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi konstruować skrypty powłokowe do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

C.IV.6. PODSTAWY ZABEZPIECZEŃ SIECI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	18		26		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	18		26		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: planowania i przeprowadzania eksperymentów z zakresu ochrony zasobów dostępnych przez sieci teleinformatyczne; interpretowania uzyskanych wyników i wyciągania wniosków; oceny przydatności rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci; wybrania zastosowania właściwej metody; zaprojektowania i wdrożenia podstawowych elementów systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

Treści kształcenia:

Wstęp, podstawowe pojęcia dotyczące bezpieczeństwa informacji. Testy penetracyjne. Ataki sieciowe. Techniki kryptograficzne i PKI. Bezpieczne protokoły sieciowe i uwierzytelnienie. Zapory sieciowe i wykrywanie intruzów.

Efekty uczenia się:

Ma podstawową wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych oraz szczegółową wiedzę z wybranych zagadnień z zakresu zarządzania bezpieczeństwem teleinformatycznym. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty z zakresu ochrony zasobów dostępnych przez sieci teleinformatyczne, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski, potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci oraz wybrać i zastosować właściwą metodę, potrafi zaprojektować i wdrożyć podstawowe elementy systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

C.IV.7. SYSTEMY DIALOGOWE**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność; zastosowania nowoczesnych środowisk programowych do przetwarzania sygnału mowy; budowy i uruchamiania aplikacji głosowych

Treści kształcenia:

Omówienie zakresu przedmiotu. Pojęcia i definicje. Przykłady dialogów i systemów dialogowych. Własności systemu dialogowego języka mówionego. Struktura systemu dialogowego języka mówionego: system rozpoznawania mowy, procesor językowy, menedżer dialogu, syntezytor mowy. Wytwarzanie i percepcja sygnału mowy (fizjologia mówienia i słyszenia, model wytwarzania i percepcji sygnału mowy). Analiza sygnału mowy dla celów rozpoznawania i syntezy (transformata Fouriera krótkookresowa, analiza czasowo-częstotliwościowa, MFCC, liniowe kodowanie predykcyjne). Historia i metody automatycznego rozpoznawania mowy. Ukryte modele Markowa w rozpoznawaniu mowy. Modele języka. Rozumienie mowy. Synteza sygnału mowy. Portal głosowy (VoxeoProphecy Voice Platform) - zastosowanie. Standard VoiceXML.

Efekty uczenia się:

Znajomość metod i technik realizacji dialogu języka mówionego w interfejsie człowiek - komputer. Znajomość metod rozpoznawania, rozumienia, syntezy sygnału mowy. Umiejętność zastosowania nowoczesnych środowisk programowych do przetwarzania sygnału mowy. Umiejętność budowy i uruchamiania aplikacji głosowych.

C.IV.8. MODELOWANIE I ANALIZA SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
VII	24		20	16	10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	24		20	16	10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia:

Zapoznanie z:

- zasadami konstruowania wybranych modeli formalnych i wykorzystywania ich własności do weryfikacji działania systemu teleinformatycznego (ST);
- formalnymi modelami zachowania systemów teleinformatycznych;
- wykorzystaniem w praktyce wybranych modeli formalnych takich jak sieci Petriego (SP) i automaty czasowe, do weryfikacji protokołów sieciowych;
- zasadami posługiwania się narzędziami komputerowego wspomaganie modelowania na etapach: specyfikacji wymagań i analizy.

Treści kształcenia:

Tematyka wykładów:

Inżynieria oparta na modelach, formalna weryfikacja. Podstawy modelowania ST w języku UML. Modelowanie wymagań na system teleinformatyczny. Modelowanie architektury i zachowania ST. Diagramy interakcji, diagram maszyny stanów. Rozszerzenia języka UML do modelowania protokołów, aplikacji i usług sieciowych. Modelowanie protokołów: diagramy przepływu wywołań, przekształcanie diagramów wywołań do diagramu maszyny stanów. Podstawy weryfikacji systemu teleinformatycznego w oparciu o modele formalne: weryfikacja modelu, modele systemów równoległych, własności liniowo-czasowe, bezpieczeństwo i żywotność. Sieci Petriego: definicja, własności modelu, drzewo osiągalności, wybrane rodzaje sieci Petriego. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo: rozszerzenia SP, czasowe i stochastyczne SP. Analiza prostych i przedziałowych czasowych SP. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo: automaty czasowe. Przykładowe zadania

modelowania systemów teleinformatycznych: badanie własności systemu na podstawie modelu.

Tematyka ćwiczeń laboratoryjnych:

Modelowanie protokołów z wykorzystaniem diagramów UML. Modelowanie protokołów i usług sieciowych z wykorzystaniem języków dziedziny. Budowa profilu języka modelowania. Modelowanie protokołów z wykorzystaniem sieci Petriego. Modelowanie systemów równoległych z wykorzystaniem kolorowanych sieci Petriego. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo z wykorzystaniem czasowych sieci Petriego. Modelowanie i weryfikacja ST uwarunkowanych czasowo z wykorzystaniem automatów czasowych.

Tematyka zajęć projektowych:

Wydanie i omówienie zadań projektowych z zakresu modelowania ST. Realizacja zadań projektowych według indywidualnego planu. Prezentacja rozwiązań i rozliczenie projektów.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad konstruowania wybranych modeli i wykorzystywania ich własności do weryfikacji działania systemu teleinformatycznego. Rozumienie potrzeb budowy modeli systemów teleinformatycznych. Znajomość rodzajów i własności sieci Petriego oraz automatów czasowych. Umiejętności modelowania protokołów i aplikacji sieciowych z wykorzystaniem rozszerzeń języka UML. Umiejętność rozwiązywania wybranych problemów inżynierskich w zakresie analizy systemu teleinformatycznego z wykorzystaniem modeli formalnych. Umiejętność wykorzystania narzędzi typu CASE (IBM Rational RSA) w procesie modelowania systemów teleinformatycznych.

C.IV.9. ADMINISTROWANIE ŚRODOWISKIEM WINDOWS

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	20		40		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	20		40		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi; zarządzania sieciami komputerowymi budowanymi w oparciu o środowisko Windows.

Treści kształcenia:

Wstęp. Domeny w systemie Windows. Zasady zabezpieczeń. Monitorowanie systemu. Zarządzanie kontami użytkowników. Sterowanie dostępem do zasobów. Implementacja i wykorzystanie zasad grupy do zarządzania systemem. Replikacja i pielęgnacja usługi katalogowej.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania współczesnych systemów operacyjnych Windows. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciami systemami operacyjnymi Windows. Potrafi administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać sieciami komputerowymi budowanymi w oparciu o środowisko Windows.

C.IV.10.PODSTAWY PRZETWARZANIA ROZPROSZONEGO**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie posługiwania się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji pracującej w wybranym środowisku systemowym.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia przetwarzania rozproszonego. Mechanizm gniazd w języku C. Mechanizm gniazd w języku Java. Mechanizm SunRPC. Mechanizm RMI. Przegląd właściwości środowiska CORBA. Samodzielne zadanie projektowe.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w wybranych językach oraz technologiach, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji pracującej w wybranym środowisku systemowym.

C.IV.11.PROJEKTOWANIE I WYTWARZANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	24		24	12	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E	O
Ogółem	24		24	12	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu: tworzenia modeli topologii systemów teleinformatycznych; tworzenia specyfikacji; analizy, architektury i projektowania systemu teleinformatycznego; wykorzystania narzędzi typu RAD, CASE i pracy grupowej.

Treści kształcenia:

Paradygmaty modelowania (strukturalny, obiektowy, zorientowany na usługi) i wprowadzenie do modelowania obiektowego. Zasady i mechanizmy modelowania obiektowego. Perspektywy modelowania i proces wytwórczy. RUP czy SCRUM? Modelowanie biznesowe (BPMN). Wprowadzenie do architektury korporacyjnej (Archimate). Definiowanie wymagań na system. Specyfikowanie wymagań na system. Strukturalna analiza i projektowanie oprogramowania. Zaawansowane modelowanie dynamiki systemów w języku UML. Zaawansowane modelowanie statyki systemów w języku UML. Analiza systemów. Modele projektowe. Modele implementacyjne jako wynik inżynierii w przód i wstecz. Wizualne modelowanie aplikacji (webowych i bazodanowych).

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad konstruowania modeli biznesowych i systemowych w procesach wytwarzania systemów teleinformatycznych. Rozumienie motywacji, celów i potrzeb budowy modeli systemów teleinformatycznych. Podstawowa znajomość języków: modelowania architektury korporacyjnej (archimate) i modelowania biznesowego (BPMN) oraz zaawansowana znajomość języka budowy modeli systemowych (UML) uzupełniona o modelowanie ograniczeń (OCL). Umiejętności tworzenia modeli topologii systemów teleinformatycznych. Umiejętność tworzenia specyfikacji z zakresu: analizy, architektury i projektowania systemu teleinformatycznego. Pogłębiona umiejętność wykorzystania narzędzi typu RAD, CASE i pracy grupowej.

C.IV.12.TELEFONIA IP

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych na potrzeby realizacji systemu telefonii IP, projektowania sieci VoIP, monitorowania i diagnozowania problemów z funkcjonowaniem sieci VoIP, realizacji systemu QoS dla sieci z telefonią IP.

Treści kształcenia:

Podstawy telefonii komutowanej: komponenty i podstawowe usługi sieci PSTN, modulacja kodowo-impulsowa i multipleksacja z podziałem czasu, metody sygnalizacji. Wprowadzenie do telefonii internetowej: elementy składowe systemów telefonii IP, protokoły w sieciach VoIP, łączenie telefonii IP z siecią PSTN, typowe problemy i metody ich rozwiązywania. Protokoły sygnalizacji w sieciach telefonii IP: architektura i protokoły używane w sieci H.323, sygnalizacja SIP i SCCP. Infrastruktura sieci dla VoIP: metody zapewnienia jakości usług (QoS) oraz podnoszenia niezawodności. Aplikacje telefonii IP: poczta głosowa i IVR, konferencje głosowe i wideo. Konfiguracja wybranych usług centrali telefonicznej

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych i rozległych sieciach komputerowych. Potrafi zorganizować i skonfigurować system telefonii IP. Potrafi administrować sieciowymi systemami operacyjnymi i zarządzać sieciami komputerowymi.

C.IV.13.ERGONOMIA SYSTEMÓW INTERAKTYWNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności implementowania podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek – komputer i integrowania wiedzy z dziedziny informatyki w procesie projektowania i budowy systemów interaktywnych.

Treści kształcenia:

Wymagania ergonomiczne na interfejs użytkownika w systemach interaktywnych. Model działania użytkownika w systemie interaktywnym. Charakterystyki jakości działania użytkownika w systemie interaktywnym. Testy oceny jakości działania użytkownika. Standard ISO 9241. Graficzny interfejs użytkownika w systemach interaktywnych. Zasady projektowania interakcji w interfejsie użytkownika. Projektowanie interfejsu graficznego użytkownika w systemie interaktywnym. Ocena jakości użytkowej interfejsu użytkownika aplikacji. Heurystyki Nielsena i Molicha.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek – komputer. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie modeli, metod i narzędzi służących do modelowania i rozwiązywania problemów inżynierskich, a w szczególności metod oceny efektywności i jakości systemów interaktywnych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi, oprogramowaniem i zaawansowaną inżynierią oprogramowania. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia w zakresie interfejsu graficznego użytkownika w systemach interaktywnych. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek – komputer i integrować wiedzę z dziedziny informatyki w procesie projektowania i budowy systemów interaktywnych.

C.IV.14.SYSTEMY ROZPROSZONE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	20			10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	20			10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność – zgodnie z zadaną specyfikacją– zaprojektowania i zrealizowania zaawansowanego procesu wykorzystującego niskopoziomowe mechanizmy synchronizacyjne i komunikacyjne systemu operacyjnego, używając właściwych metod, technik i narzędzi.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia przetwarzania rozproszonego. Synchronizacja w środowisku rozproszonym. Rozproszone szeregowanie procesów. Przetwarzanie transakcyjne w systemach rozproszonych. Zwielokrotnienie, modele i protokoły spójności, replikacja. Rozproszone systemy plików. Tolerowanie awarii, algorytmy elekcji. Rozproszona pamięć dzielona. Projektowanie systemów z wykorzystaniem rozproszonych komponentów - wybrane elementy technologii JEE. Projektowanie systemów z wykorzystaniem rozproszonych komponentów - wybrane elementy technologii .NET. Realizacja projektu aplikacji rozproszonej.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego, algorytmów i struktur danych, programowania strukturalnego i obiektowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu języków programowania do projektowania systemów informatycznych zgodnie z zadaną specyfikacją wymagań; posiada umiejętność stosowania zaawansowanych technik algorytmicznych. Potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją– zaprojektować i zrealizować zaawansowany proces wykorzystujący niskopoziomowe mechanizmy synchronizacyjne i komunikacyjne systemu operacyjnego, używając właściwych metod, technik i narzędzi.

C.IV.15.PROJEKTOWANIE SYSTEMÓW BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16	14	6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	14		16	14	6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: zapoznanie z procesem projektowania systemów zabezpieczeń; nauczanie identyfikacji potrzeb użytkownika; badań/oceny bezpieczeństwa; analizy ryzyka lub zagrożeń oraz formułowania wymagań

Treści kształcenia:

Zagrożenia zasobów informacyjnych. Metody oceny stanu bezpieczeństwa systemu informatycznego. Badania techniczne, testy penetracyjne. Mechanizmy ochronne. Filtrowanie ruchu. SZBI. Proces zespołowego projektowania systemu bezpieczeństwa informacji. Modernizacja eksploatowanego systemu bezpieczeństwa.

Efekty uczenia się:

Ogólna znajomość zagrożeń i zabezpieczeń zasobów informacyjnych. Znajomość zasad prowadzenia przedsięwzięć budowy lub modernizacji systemu bezpieczeństwa. Znajomość SZBI i wymagań bezpieczeństwa informacji. Systemowe podejście do zabezpieczeń i zarządzania bezpieczeństwem. Umiejętności projektowania systemów zabezpieczeń. Umiejętność identyfikacji potrzeb użytkownika, analizy ryzyka lub zagrożeń oraz sformułowania wymagań.

C.IV.16.SYSTEMY CZASU RZECZYWISTEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
IX	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	40	80				Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność planowania i przeprowadzania eksperymentów dla systemów czasu rzeczywistego.

Treści kształcenia:

Funkcje systemowe Windows Embedded CE 6.0 wykorzystywane do zarządzania procesami i wątkami. Funkcje systemowe Windows Embedded CE 6.0 wykorzystywane do zarządzania procesami i wątkami. Narzędzia wykorzystywane do monitorowania systemu czasu rzeczywistego: mechanizm debug zones, target controls shell, CEDebugX, Remote Kernel Tracker. Prezentacja systemu operacyjnego Windows CE 6.0 w środowisku Micro2440. Budowanie obrazu systemu czasu rzeczywistego na przykładzie Windows Embedded CE 6.0. Zarządzanie procesami i wątkami w środowisku Windows Embedded CE 6.0. Metody i protokoły transportu danych dla aplikacji czasu rzeczywistego (protokoły RTP i RTCP). Inicjalizacja sesji multimedialnych (protokół SDP). Sterowanie dostarczaniem danych czasu rzeczywistego (protokół RTSP). Systemy komunikacji i dystrybucji danych w czasie rzeczywistym. Metody nawiązywania sesji multimedialnych. Analiza protokołów transportowych, inicjowania i kontrolowania sesji multimedialnych. Analiza przykładowego systemu czasu rzeczywistego. Projekt systemu czasu rzeczywistego.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad programowania systemów wbudowanych, systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Umiejętność pozyskiwania i korzystania z informacji oraz formułowania wniosków i uzasadniania przyjętych rozwiązań. Umiejętność posługiwania się językiem angielskim w stopniu umożliwiającym zrozumienie dokumentacji i instrukcji dotyczących programowania systemów czasu rzeczywistego. Umiejętność planowania i przeprowadzania eksperymentów dla systemów czasu rzeczywistego.

C.IV.17.PROJEKTOWANIE INTERFEJSU CZŁOWIEK-KOMPUTER

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: implementacji podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego; integrowania wiedzy z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji i innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego.

Treści kształcenia:

Klasyfikacja interfejsów. Standardy interfejsów. Zastosowanie naturalnych interfejsów użytkownika. Rozpoznawanie mowy, synteza mowy i generowanie mowy. HTK – zastosowanie narzędzi do budowy interfejsów głosowych. Modelowanie języka, budowa modeli akustycznych jednostek fonetycznych. Zasady budowy aplikacji głosowych z wykorzystaniem SpeechAPI, SGML (Speech grammar modeling language). Microsoft Speech Platform SDK. Metody rozpoznawania gestów i ruchów ciała. Zastosowanie biblioteki AForge.NET i OpenCV do widzenia komputerowego. Budowanie aplikacji z wykorzystaniem kontrolera Kinect – przykłady aplikacji.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek - komputer, w tym metod i technik rozpoznawania mowy oraz sterowania z wykorzystaniem sygnału mowy. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z zakresu cyfrowego przetwarzania sygnału i widzenia maszynowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi modelowania i projektowania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do porozumiewania się, a także czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego, integrować wiedzę z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji i innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia.

C.IV.18.WIRTUALIZACJA SYSTEMÓW IT

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		12	8	10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		12	8	10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie rozszerzonej i pogłębionej wiedzy w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych.

Treści kształcenia:

Tendencje rozwoju platform serwerowych. Emulacja, parawirtualizacja, wirtualizacja, izolowanie zasobów, abstrakcja zasobów. Wirtualizacja komputerów osobistych i serwerów, konsolidacja serwerów, chmura obliczeniowa. Przegląd oprogramowania do wirtualizacji. Kierunki rozwoju wirtualizacji i rynku IT.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie wirtualizacji systemów IT i zarządzania systemami zwirtualizowanymi. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury i innych źródeł; potrafi integrować informacje. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się. Potrafi zrealizować mechanizmy komunikacyjne dla systemów operacyjnych, używając właściwych metod, technik i narzędzi. Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego dokształcania się.

C.IV.19.SIECI IPv6

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność projektowania, konfigurowania i diagnozowania sieci komputerowe wykorzystujące protokół IPv6.

Treści kształcenia:

Charakterystyka protokołu IPv6. Adresacja IPv6 - formaty zapisu, rodzaje i przeznaczenie adresów. Przystosowanie działania stosu TCP/IP do pracy w sieci IPv6. Konfigurowanie interfejsu sieciowego komputera klasy PC do pracy w sieci IPv6. Metody integracji sieci IPv4 i IPv6. Translacja adresów i tunelowanie. Konfigurowanie mechanizmu NAT-PT statycznego i dynamicznego. Konfigurowanie wybranego tunelu IPv6 poprzez IPv4. Routing statyczny i dynamiczny w środowisku IPv6. Konfigurowanie protokołu RIPng i OSPFv3. Projekt integracji dwóch wysp IPv6 poprzez infrastrukturę IPv4 wykorzystujących routing dynamiczny.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych wykorzystujących protokół IPv6. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych, dokumentacji technicznej i innych źródeł (polskich i obcojęzycznych) oraz dokonywać interpretacji i integracji informacji. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole przy konfigurowaniu mechanizmów protokołu IPv6, umie oszacować czas realizacji zadania, potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi projektować, konfigurować i diagnozować sieci komputerowe wykorzystujące protokół IPv6.

C.IV.20.ARCHITEKTURA SYSTEMÓW MOBILNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cela kształcenia: umiejętność używając właściwych metod, technik i narzędzi, posługiwania się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym.

Treści kształcenia:

Architektura systemów mobilnych – wprowadzenie. System Android. System iPhone OS. Metody i techniki korzystania z sensorów. Metody i techniki korzystania z funkcji aplikacji systemowych (e-mail, sms, zdjęcia, ...). Metodyka MVVM. Aplikacje internetowe dla urządzeń mobilnych. Wprowadzenie do Xamarin. Budowanie graficznego interfejsu użytkownika. Korzystanie z sensorów i funkcji systemowych. Budowanie aplikacji internetowej.

Efekty uczenia się:

Student: potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie; ma umiejętność samokształcenia się; potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją - zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w wybranych językach oraz technologiach, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym; potrafi dokonać oceny, weryfikacji oraz walidacji przyjętych rozwiązań; ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie zasad programowania systemów wbudowanych, systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych.

C.IV.21.PROGRAMOWANIE SYSTEMÓW MOBILNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		30		6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	14		30		6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: budowania aplikacji dla systemów mobilnych korzystających z usług oferowanych przez sieci komputerowe; budowania aplikacji dla systemów mobilnych korzystających z sensorów; budowania aplikacji dla systemów mobilnych wykorzystujących specyficzne funkcje systemów operacyjnych Windows Phone i Android.

Treści kształcenia:

Urządzenie mobilne - pojęcia podstawowe. Właściwości systemu operacyjnego Windows Mobile. Właściwości systemu operacyjnego Windows Phone. Środowisko wytwarzania aplikacji mobilnych dla systemu operacyjnego Windows Phone. Właściwości systemu operacyjnego Android Środowisko. Wytwarzania aplikacji mobilnych dla systemu operacyjnego Android. Budowanie przykładowej aplikacji w środowisku Windows Phone 7 Budowanie przykładowej aplikacji w środowisku Android Wykorzystanie sensorów w aplikacjach dla Windows Phone i Android Wybrane cechy aplikacji Windows Phone Budowanie aplikacji korzystającej z funkcji i aplikacji systemowych wybranego systemu mobilnego Integracja systemów mobilnych z systemami typu DeskTop.

Efekty uczenia się:

Znajomość właściwości systemu operacyjnego i aplikacji Windows Mobile i Windows Phone. Znajomość właściwości systemu operacyjnego i aplikacji Android i Symbian. Znajomość metod i technik programowania aplikacji dla systemów mobilnych. Umiejętność budowania aplikacji dla systemów mobilnych korzystających z usług oferowanych przez sieci komputerowe. Umiejętność budowania aplikacji dla systemów mobilnych korzystających z sensorów. Umiejętność budowania aplikacji dla systemów mobilnych wykorzystujących specyficzne funkcje systemów operacyjnych Windows Phone i Android.

C.IV.22.TELEROBOTYKA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	16	12	16		6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem	16	12	16		6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy przy realizacji zadania inżynierskiego z zakresu systemów zdalnego sterowania, widzenia komputerowego i robotyki.

Treści kształcenia:

Systemy telerobotyczne - wprowadzenie. Opisy przestrzenne i przekształcenia lokalnych układów współrzędnych, orientacja przestrzenna, pozycjonowanie. Kinematyka manipulatora, zadanie proste kinematyki. Zadanie odwrotne kinematyki. Generowanie trajektorii. Widzenie komputerowe i sztuczna inteligencja w robotyce.

Efekty uczenia się:

Posiada uporządkowaną i podbudowaną wiedzę w zakresie systemów zdalnego sterowania i robotyki. Orientuje się w bieżącym stanie oraz tendencjach rozwojowych sztucznej inteligencji i robotyki. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę przy realizacji zadania inżynierskiego z zakresu systemów zdalnego sterowania, widzenia komputerowego i robotyki.

C.IV.23.NISKOPOZIOMOWE MODUŁY SYSTEMOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	20		24		6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	20		24		6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania niskopoziomowego modułu systemowego; wykorzystania niskopoziomowych mechanizmów synchronizacji przy dostępie do zasobów systemu operacyjnego; wykorzystania mechanizmów komunikacji systemu operacyjnego dla wymiany danych pomiędzy aplikacją a niskopoziomowym modułem systemowym.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne. Struktura systemu operacyjnego, moduły pośredniczące w obsłudze żądań wejścia-wyjścia, rodzaje sterowników, środowisko Win32API, procedura ładowania sterownika do pamięci. Środowisko uruchomieniowe. Konfiguracja środowiska uruchomieniowego, narzędzia wspomagające proces tworzenia sterownika, narzędzia wspomagające proces testowania oraz uruchamiania sterownika. Struktura sterownika. Struktura bazowa sterownika, wymagane oraz opcjonalne elementy, funkcje sterownika typu legacy, sterownik zgodny z modelem WDM. Metody obsługi żądań wejścia-wyjścia. Pakiety IRP, kolejkovanie żądań wejścia-wyjścia, metoda bezpośrednia dostępu do urządzenia, metoda buforowana dostępu do urządzenia, wykorzystanie kodów IOCTL, obsługa przerwań. Mechanizmy synchronizacji. Poziom uprzywilejowania IRQL, synchronizacja na poziomie jądra systemu: SpinLock, zdarzenia, semaforey, mutexy, timer, wątki. Instalacja sterownika w systemie. Moduły pośredniczące w ładowaniu sterownika do pamięci, metody instalacji sterownika w systemie, struktura pliku konfiguracyjnego, narzędzia wspomagające proces tworzenia i weryfikacji pliku konfiguracyjnego.

Efekty uczenia się:

Znajomość mechanizmów komunikacji pomiędzy aplikacją użytkownika a jądrem systemu operacyjnego. Znajomość budowy modułów jądra systemu operacyjnego. Znajomość mechanizmów synchronizacji na poziomie jądra systemu. Znajomość narzędzi wspomagających proces tworzenia elementów systemu operacyjnego. Znajomość mechanizmów i narzędzi umożliwiających ładowanie usług systemu operacyjnego. Umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania niskopoziomowego modułu systemowego. Umiejętność wykorzystania niskopoziomowych mechanizmów synchronizacji przy dostępie do zasobów systemu operacyjnego. Umiejętność

wykorzystania mechanizmów komunikacji systemu operacyjnego dla wymiany danych pomiędzy aplikacją a niskopoziomowym modułem systemowym.

C.IV.24.SYSTEMY TELEMETRYCZNE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konfiguracji parametrów sprzętu dla potrzeb przetwarzania danych; konfiguracji parametrów sprzętu dla potrzeb kontroli błędów.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne i podstawowe pojęcia dotyczące systemów telemetrycznych. Elementy składowe systemu telemetrycznego. Podział systemów telemetrycznych. Protokół komunikacyjny MODBUS. Idea standardu MODBUS. Tryby pracy MODBUS. Ramka protokołu MODBUS. Wykorzystywane media transmisyjne. Sposoby kodowania danych. Metody kontroli błędów. Konfiguracja elementów sieci telemetrycznej. Programowe narzędzie symulujące działanie elementu sieci telemetrycznej. Konfiguracja parametrów elementów sieci telemetrycznej. Komunikacja z urządzeniem fizycznym. Przetwarzanie danych za pomocą mechanizmu „charakterystyki indywidualnej”. Bezpieczeństwo sieci telemetrycznych. Standardy i regulacje prawne w zakresie bezpieczeństwa systemów telemetrycznych. Wpływ infrastruktury krytycznej na bezpieczeństwo sieci. Tworzenie enklaw bezpieczeństwa w sieciach telemetrycznych. Mechanizmy monitorowania, detekcji zagrożeń w sieciach telemetrycznych. Diagnostyka elementów sieci telemetrycznej. Modele detekcji uszkodzeń. Modele lokalizacji uszkodzeń i rozpoznawania stanów obiektu. Detekcja uszkodzeń.

Efekty uczenia się:

Znajomość pojęć z zakresu sterowania. Znajomość programowania sterowników logicznych oraz mikrokontrolerów. Znajomość sposobów i metod modelowania układów regulacji i sterowania. Umiejętność konfiguracji parametrów sprzętu dla potrzeb przetwarzania danych. Umiejętność konfiguracji parametrów sprzętu dla potrzeb kontroli błędów.

C.IV.25.SYSTEMY SIECI SENSORYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania oprogramowania dla modułu mikrokontrolera; wykorzystania mechanizmów komunikacji dla przesyłania danych z węzła do elementu przetwarzającego.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne. Idea sieci sensorów, pojęcia podstawowe, rozwiązania Internetu Rzeczy. Środowisko uruchomieniowe. Konfiguracja środowiska uruchomieniowego, narzędzia wspomagające proces tworzenia oprogramowania, narzędzia wspomagające proces testowania oraz uruchamiania oprogramowania. Struktura programu. Elementy składowe programu. Komunikacja. Standardy komunikacyjne stosowane w sieciach sensorów oraz Internecie Rzeczy, zabezpieczanie transmisji. Moduły używane do budowy węzłów sieci sensorów, przykłady rozwiązań praktycznych sieci sensorów.

Efekty uczenia się:

Posiada umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania oprogramowania dla modułu mikrokontrolera. Posiada Umiejętność wykorzystania mechanizmów komunikacji dla przesyłania danych z węzła do elementu przetwarzającego.

C.IV.26.STUDIUM ATAKÓW I INCYDENTÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności nadążania za aktualnym stanem wiedzy w dziedzinie cyberataków, znajomość metod ataków złożonych.

Treści kształcenia:

Przegląd: słabości zasobów teleinformatycznych i sposoby ich wykorzystywania; typowe techniki ataków; metodyki i narzędzia badań technicznych bezpieczeństwa – testy penetracyjne. Wybrane narzędzia ataków teleinformatycznych. Złożone metody atakowania systemów teleinformatycznych. Warunki powodzenia. Rozpoznawanie symptomów działań nieuprawnionych. Włamanie, studium przypadku. Aktualne trendy.

Efekty uczenia się:

Znajomość tradycyjnych i aktualnych technik ataków teleinformatycznych i narzędzi ataków. Znajomość narzędzi testów penetracyjnych. Znajomość metod ataków kombinowanych. Rozpoznawanie symptomów działań nieuprawnionych. Śledzenie stanu sztuki w dziedzinie ataków komputerowych oraz rozwoju narzędzi ataku i testów penetracyjnych.

C.IV.27.ZARZĄDZANIE SIECIAMI TELEINFORMATYCZNYMI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności projektowania, konfigurowania i diagnozowania zaawansowanych sieci komputerowych, zarządzania sieciami teleinformatycznymi, administrowania zaawansowanymi usługami sieciowymi.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do administrowania siecią – protokół SNMP. Techniki monitorowania ruchu sieciowego. Pojęcia podstawowe związane z systemami QoS: architektura systemów gwarantowania jakości usług, modele QoS. Klasyfikowanie pakietów w systemie QoS. Metody zarządzania przepustowością, zatorami i kolejkowaniem pakietów. Badania symulacyjne systemów QoS, przygotowanie, realizacja eksperymentu i interpretacja wyników. Sieci prywatne VPN: pojęcie sieci VPN, metody i protokoły służące realizacji sieci VPN, przykłady realizacji sieci VPN w różnych warstwach modelu odniesienia ISO/OSI. Sieci VPN bazujące na protokole systemie transportowym MPLS.

Efekty uczenia się:

Student ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych, usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi. Potrafi projektować, konfigurować i diagnozować zaawansowane sieci komputerowe, zarządzać sieciami komputerowymi, administrować zaawansowanymi usługami sieciowymi.

C.IV.28.PROJEKT ZESPOŁOWY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności pracy w zespole realizującym przedsięwzięcie informatyczne oraz zastosowania w praktyce metodyk i narzędzi we wszystkich etapach cyklu wytwarzania oprogramowania.

Treści kształcenia:

Wykonanie wybranego zadania informatycznego realizowanego w formie zespołu. Dla wybranej metodyki realizacja wszystkich etapów cyklu projektowego począwszy od specyfikacji wymagań do badań zdawczo odbiorczych.

Efekty uczenia się:

Umiejętność pracy w zespole realizującym przedsięwzięcie informatyczne. Umiejętność zastosowania w praktyce metodyk i narzędzi we wszystkich etapach cyklu wytwarzania oprogramowania.

8.3.5.SPECJALNOŚĆ: SYSTEMY TELEINFORMATYCZNE – BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

C.IV.1. KOMPRESJA DANYCH MULTIMEDIALNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	20		24		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	20		24		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania wiedzy w zakresie przekształceń ortogonalnych do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych; wykorzystania wiedzy w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych.

Treści kształcenia:

Pojęcia wstępne, sygnały, cyfryzacja. Próbkowanie, częstotliwość Nyquista. Resampling. Kwantyzacja skalarna, wektorowa. Zapis binarny liczb. Modulacja PCM, DPCM. Kodowanie LPC. Format WAVE kodowania sygnału audio. Dyskretne przekształcenie Fouriera. Filtracja liniowa. Przekształcenie falkowe. Zastosowanie przekształcenia falkowego do filtracji. Przekształcenia ortogonalne. Przekształcenie Walsha-Hadamara. Przekształcenie Karhunen-Loeve'a. Przekształcenie kosinusowe. Kodowanie obrazów. Kodowanie wideo. Kodowanie wideo wraz z dźwiękiem.

Efekty uczenia się:

Wiedza w zakresie przekształceń ortogonalnych i ich zastosowania do kompresji danych. Wiedza w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie przekształceń ortogonalnych do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych. Umiejętność wykorzystania wiedzy w zakresie formatów kodowania obrazów, sygnałów audio, wideo i wideo wraz z audio do analizy, oceny oraz usprawniania systemów kompresji danych multimedialnych.

C.IV.2. ROUTING W SIECIACH KOMPUTEROWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) sieciach komputerowych, projektowania, wdrażania i diagnozowania systemów sieciowych z routingiem statycznym i dynamicznym, administrowania sieciami systemami operacyjnymi, zarządzania urządzeniami przełączającymi sieci komputerowych.

Treści kształcenia:

Przekazywanie pakietów w warstwie III – komponenty sprzętowe i programowe routera. Wprowadzenie do routingu dynamicznego. Ogólne zasady konfigurowania protokołów routingu dynamicznego. Klasyfikacja protokołów – protokoły typu IGP i EGP, protokoły dystans-vektor i stanu łącza. Charakterystyka i cechy konstrukcyjne protokołów routingu dynamicznego. Sterowanie dostępnością i obciążaniem tras z wykorzystaniem protokołów routingu dynamicznego.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciami systemami operacyjnymi. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych sieciach komputerowych, projektować i diagnozować system transportowy z routingiem statycznym i dynamicznym, administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać urządzeniami przełączającymi sieci komputerowych.

C.IV.3. TECHNOLOGIE JAVAEE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność - potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w języku Java i technologii JEE, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym

Treści kształcenia:

Charakterystyka technologii JavaEE: pojęcia wstępne, kontenery JavaEE. Model usługowy klient-serwer, aplikacje klienckie JavaEE, usługi internetowe. Komponenty wielowarstwowej aplikacji webowej. Dane w aplikacji webowej. Przegląd interfejsów programowych. Technologia serwletów: podstawowe własności, cykl życia serwletu, ciasteczka, śledzenie sesji. Technologia JavaServer Pages: podstawowe własności, elementy skryptowe JSP (wyrażenia, skryptlety, deklaracje, predefiniowane zmienne). Technologia Enterprise JavaBeans: podstawowe własności, kontener EJB, rodzaje komponentów EJB, stany komponentów EJB, interfejs lokalny i zdalny. Technologia JavaServer Faces: technologie szablonów w aplikacjach webowych, podstawowe własności JSF, elementy składowe JSF, etapy tworzenia aplikacji JSF, kontrolki strony serwera w JSF.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w języku Java i technologii JEE, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji internetowej pracującej w wybranym środowisku systemowym.

C.IV.4. PODSTAWY APLIKACJI INTERNETOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania aplikacji internetowej; wykorzystania mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych dla zwiększenia jej bezpieczeństwa i efektywności działania; wykorzystania mechanizmów komunikacji sieciowej dla integracji aplikacji internetowej z oprogramowaniem sieciowym.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne.

Konfiguracja serwera IIS. Statyczne a dynamiczna zawartość strony WWW. Struktura aplikacji internetowej.

Technologia ASP.

Projekty WWW Visual Studio. Składniki .NET Framework Model zdarzeń ASP.NET. Kompilacja kodu ASP.Net. Cykl życia aplikacji ASP.NET. Obsługa wyjątków.

Dostosowywanie wyglądu witryn i zarządzanie nim.

Zastosowanie właściwości formatujących. Użycie CSS dla kontroltek. Użycie tematów i motywów. Strony wzorcowe.

Wykorzystanie kontroltek serwera WWW.

Wprowadzenie do kontroltek serwera. Przegląd kontroltek serwera. Programowe manipulowanie właściwościami. Kontrolki sprawdzania poprawności. Kontrolki użytkownika.

Zarządzanie stanem w środowisku ASP.NET.

Stan widoku. Stan Kontroltek. Pola ukryte. Cookies. Stan aplikacji. Stan sesji. Pamięć podręczna ASP.NET. Wykorzystanie mechanizmów AJAX.

Łączenie i reprezentacja danych.

Sposób korzystania z dołączania danych. Źródła danych. Wykorzystanie kolekcji. Wybór kontenera danych. Kontrolki danych.

Bezpieczeństwo aplikacji.

Bezpieczeństwo serwera WWW. Uwierzytelnianie formularzy. Korzystanie z uwierzytelniania formularzy. Tworzenie formularzy logowania. Kontrolki logowania.

Efekty uczenia się:

Znajomość narzędzi programowych wspomagających proces projektowania i uruchamiania aplikacji internetowych. Znajomość mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych. Znajomość mechanizmów integrujących aplikacje internetowe z innym oprogramowaniem sieciowym. Umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania aplikacji internetowej. Umiejętność wykorzystania mechanizmów wspierających pracę aplikacji internetowych dla zwiększenia jej bezpieczeństwa i efektywności działania. Umiejętność wykorzystania mechanizmów komunikacji sieciowej dla integracji aplikacji internetowej z oprogramowaniem sieciowym.

C.IV.5. SYSTEMY OPERACYJNE UNIX**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	Projekt	konsultacje	łącznie							
VI	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	16		28		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: użytkowania sieciowego systemu operacyjnego, konfigurowania podstawowych usług sieciowych i administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX; konstruowania skryptów powłokowych do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

Treści kształcenia:

Środowisko systemu UNIX: podstawowe cechy systemu, struktura systemu, komunikowanie się z systemem, interpreter poleceń, Charakterystyka systemu plików. Prawa dostępu. Podstawowe polecenia dotyczące katalogów, plików i praw dostępu: mkdir, rmdir, mv, mvdir, copy, touch, rm, mv, cp, ln, cat, chmod, umask, chown, chgrp Sterowanie strumieniami: rodzaje strumieni, preadresowanie strumieni, przetwarzanie potokowe, sterowanie procesami, polecenia: ps, kill, sleep. Programy użytkowe: vi, tail, more, pg, wcgrep, sort, cut, paste, uniq, tr, dd, mount. Zarządzanie procesami przez shell: powoływanie procesów, budowa skryptów, przekazywanie parametrów, zmienne shella i zmienne własne użytkownika. Operowanie kodem powrotu, polecenia if i case, operowanie parametrami skryptu - shift. Złożone warunki w skryptach powłokowych: polecenie test. Konstruowanie skryptów z wykorzystaniem polecenia test Testowanie parametrów skryptu. Programowanie w języku powłoki: pętle realizowane przy pomocy poleceń while, until i for. Funkcje wewnętrzne powłoki: break, continue, read, return. Definiowanie i wykorzystanie funkcji w skryptach powłokowych. Sprawdzian – pisanie skryptów. Zarządzanie kontami użytkowników: tworzenie i zamykanie kont, nadzorowanie kont. Tworzenie kont użytkowników przy pomocy narzędzi

systemowych i przez modyfikację plików systemowych Włączanie i wyłączanie systemu: Proces uruchamiania systemu. Procedury startowe. Wykonanie przykładowej procedury startowej. Budowa systemu plików, tworzenie i montowanie systemu plików. Zarządzanie udziałami na dysku na dysku (quota). Tworzenie nowego systemu plików na dysku, konfigurowanie automatycznego montowania systemu plików; pielęgnacja systemu plików; konfigurowanie udziałów na dysku. Archiwizacja i odtwarzanie systemu plików: cele i strategie archiwizacji; narzędzia do tworzenia kopii zapasowych (tar, ufsdump, Networker). Tworzenie kopii zapasowych systemów plików, odtwarzanie zniszczonych systemów plików Sieciowy system plików NFS i automonter. Konfigurowanie serwera i klienta oraz diagnozowanie NFS; konfigurowanie automontera. Usługi nazwowe DNS: konfiguracja klienta i serwera, zarządzanie DNS. Konfigurowanie klienta DNS, głównego serwera domeny i serwerów zapasowych, rejestrowanie poddomen.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie tworzenia skryptów powłokowych w środowisku systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX oraz wiedzę z zakresu administrowania systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu administrowania usługami sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi użytkować sieciowy system operacyjny, konfigurować podstawowe usługi sieciowe i administrować sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi konstruować skrypty powłokowe do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

C.IV.6. PODSTAWY ZABEZPIECZEŃ SIECI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
Wykłady	ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie	30	80	2	1	3	E	O	
VI	18		26		6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	18		26		6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: użytkowania sieciowego systemu operacyjnego, konfigurowania podstawowych usług sieciowych i administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX; konstruowania skryptów powłokowych do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

Treści kształcenia:

Wstęp, podstawowe pojęcia dotyczące bezpieczeństwa informacji. Testy penetracyjne. Ataki sieciowe. Techniki kryptograficzne i PKI. Bezpieczne protokoły sieciowe i uwierzytelnienie. Zapory sieciowe i wykrywanie intruzów.

Efekty uczenia się:

Ma podstawową wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych oraz szczegółową wiedzę z wybranych zagadnień z zakresu zarządzania bezpieczeństwem teleinformatycznym. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty z zakresu ochrony zasobów dostępnych przez sieci teleinformatyczne, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski, potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci oraz wybrać i zastosować właściwą metodę, potrafi zaprojektować i wdrożyć podstawowe elementy systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

C.IV.7. SYSTEMY DIALOGOWE**Rozliczenie godzinowe**

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność; zastosowania nowoczesnych środowisk programowych do przetwarzania sygnału mowy; budowy i uruchamiania aplikacji głosowych

Treści kształcenia:

Omówienie zakresu przedmiotu. Pojęcia i definicje. Przykłady dialogów i systemów dialogowych. Własności systemu dialogowego języka mówionego. Struktura systemu dialogowego języka mówionego: system rozpoznawania mowy, procesor językowy, menedżer dialogu, syntezytor mowy. Wytwarzanie i percepcja sygnału mowy (fizjologia mówienia i słyszenia, model wytwarzania i percepcji sygnału mowy). Analiza sygnału mowy dla celów rozpoznawania i syntezy (transformata Fouriera krótkookresowa, analiza czasowo-częstotliwościowa, MFCC, liniowe kodowanie predykcyjne). Historia i metody automatycznego rozpoznawania mowy. Ukryte modele Markowa w rozpoznawaniu mowy. Modele języka. Rozumienie mowy. Synteza sygnału mowy. Portal głosowy (VoxeoProphecy Voice Platform) - zastosowanie. Standard VoiceXML.

Efekty uczenia się:

Znajomość metod i technik realizacji dialogu języka mówionego w interfejsie człowiek - komputer. Znajomość metod rozpoznawania, rozumienia, syntezy sygnału mowy. Umiejętność zastosowania nowoczesnych środowisk programowych do przetwarzania sygnału mowy. Umiejętność budowy i uruchamiania aplikacji głosowych.

C.IV.8. MODELOWANIE I ANALIZA SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
VII	24		20	16	10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	24		20	16	10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia:

Zapoznanie z:

- zasadami konstruowania wybranych modeli formalnych i wykorzystywania ich własności do weryfikacji działania systemu teleinformatycznego (ST);
- formalnymi modelami zachowania systemów teleinformatycznych;
- wykorzystaniem w praktyce wybranych modeli formalnych takich jak sieci Petriego (SP) i automaty czasowe, do weryfikacji protokołów sieciowych;
- zasadami posługiwania się narzędziami komputerowego wspomaganie modelowania na etapach: specyfikacji wymagań i analizy.

Treści kształcenia:

Tematyka wykładów:

Inżynieria oparta na modelach, formalna weryfikacja. Podstawy modelowania ST w języku UML. Modelowanie wymagań na system teleinformatyczny. Modelowanie architektury i zachowania ST. Diagramy interakcji, diagram maszyny stanów. Rozszerzenia języka UML do modelowania protokołów, aplikacji i usług sieciowych. Modelowanie protokołów: diagramy przepływu wywołań, przekształcanie diagramów wywołań do diagramu maszyny stanów. Podstawy weryfikacji systemu teleinformatycznego w oparciu o modele formalne: weryfikacja modelu, modele systemów równoległych, własności liniowo-czasowe, bezpieczeństwo i żywotność. Sieci Petriego: definicja, własności modelu, drzewo osiągalności, wybrane rodzaje sieci Petriego. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo: rozszerzenia SP, czasowe i stochastyczne SP. Analiza prostych i przedziałowych czasowych SP. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo: automaty czasowe. Przykładowe zadania

modelowania systemów teleinformatycznych: badanie własności systemu na podstawie modelu.

Tematyka ćwiczeń laboratoryjnych:

Modelowanie protokołów z wykorzystaniem diagramów UML. Modelowanie protokołów i usług sieciowych z wykorzystaniem języków dziedziny. Budowa profilu języka modelowania. Modelowanie protokołów z wykorzystaniem sieci Petriego. Modelowanie systemów równoległych z wykorzystaniem kolorowanych sieci Petriego. Modelowanie ST uwarunkowanych czasowo z wykorzystaniem czasowych sieci Petriego. Modelowanie i weryfikacja ST uwarunkowanych czasowo z wykorzystaniem automatów czasowych.

Tematyka zajęć projektowych:

Wydanie i omówienie zadań projektowych z zakresu modelowania ST. Realizacja zadań projektowych według indywidualnego planu. Prezentacja rozwiązań i rozliczenie projektów.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad konstruowania wybranych modeli i wykorzystywania ich własności do weryfikacji działania systemu teleinformatycznego. Rozumienie potrzeb budowy modeli systemów teleinformatycznych. Znajomość rodzajów i własności sieci Petriego oraz automatów czasowych. Umiejętności modelowania protokołów i aplikacji sieciowych z wykorzystaniem rozszerzeń języka UML. Umiejętność rozwiązywania wybranych problemów inżynierskich w zakresie analizy systemu teleinformatycznego z wykorzystaniem modeli formalnych. Umiejętność wykorzystania narzędzi typu CASE (IBM Rational RSA) w procesie modelowania systemów teleinformatycznych.

C.IV.9. ADMINISTROWANIE ŚRODOWISKIEM WINDOWS

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	20		40		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E	O
Ogółem	20		40		10	70	70	140	2,5	2,5	5	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi; zarządzania sieciami komputerowymi budowanymi w oparciu o środowisko Windows.

Treści kształcenia:

Wstęp. Domeny w systemie Windows. Zasady zabezpieczeń. Monitorowanie systemu. Zarządzanie kontami użytkowników. Sterowanie dostępem do zasobów. Implementacja i

wykorzystanie zasad grupy do zarządzania systemem. Replikacja i pielęgnacja usługi katalogowej.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania współczesnych systemów operacyjnych Windows. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie ogólną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych i użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciami systemami operacyjnymi Windows. Potrafi administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać sieciami komputerowymi budowanymi w oparciu o środowisko Windows.

C.IV.10.PODSTAWY PRZETWARZANIA ROZPROSZONEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie posługiwania się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji pracującej w wybranym środowisku systemowym.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia przetwarzania rozproszonego. Mechanizm gniazd w języku C. Mechanizm gniazd w języku Java. Mechanizm SunRPC. Mechanizm RMI. Przegląd właściwości środowiska CORBA. Samodzielne zadanie projektowe.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie, szczegółową wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi - zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować i zrealizować prosty system lub proces komunikacji sieciowej w wybranych językach oraz technologiach, używając właściwych metod, technik i narzędzi, potrafi posługiwać się nowoczesnymi środowiskami programowymi pozwalającymi na budowę i uruchomienie aplikacji pracującej w wybranym środowisku systemowym.

C.IV.11.PROJEKTOWANIE I WYTWARZANIE SYSTEMÓW TELEINFORMATYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	24		24	12	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E	O
Ogółem	24		24	12	10	70	40	110	2,5	1,5	4	E - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu: tworzenia modeli topologii systemów teleinformatycznych; tworzenia specyfikacji; analizy, architektury i projektowania systemu teleinformatycznego; wykorzystania narzędzi typu RAD, CASE i pracy grupowej.

Treści kształcenia:

Paradygmaty modelowania (strukturalny, obiektowy, zorientowany na usługi) i wprowadzenie do modelowania obiektowego. Zasady i mechanizmy modelowania obiektowego. Perspektywy modelowania i proces wytwórczy. RUP czy SCRUM? Modelowanie biznesowe (BPMN). Wprowadzenie do architektury korporacyjnej (Archimate). Definiowanie wymagań na system. Specyfikowanie wymagań na system. Strukturalna analiza i projektowanie oprogramowania. Zaawansowane modelowanie dynamiki systemów w języku UML. Zaawansowane modelowanie statyki systemów w języku UML. Analiza systemów. Modele projektowe. Modele implementacyjne jako wynik inżynierii w przód i wstecz. Wizualne modelowanie aplikacji (webowych i bazodanowych).

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad konstruowania modeli biznesowych i systemowych w procesach wytwarzania systemów teleinformatycznych. Rozumienie motywacji, celów i potrzeb budowy modeli systemów teleinformatycznych. Podstawowa znajomość języków: modelowania architektury korporacyjnej (archimate) i modelowania biznesowego (BPMN) oraz zaawansowana znajomość języka budowy modeli systemowych (UML) uzupełniona o modelowanie ograniczeń (OCL). Umiejętności tworzenia modeli topologii systemów teleinformatycznych. Umiejętność tworzenia specyfikacji z zakresu: analizy, architektury i projektowania systemu teleinformatycznego. Pogłębiona umiejętność wykorzystania narzędzi typu RAD, CASE i pracy grupowej.

C.IV.12.TELEFONIA IP

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności konfigurowania urządzeń sieciowych na potrzeby realizacji systemu telefonii IP, projektowania sieci VoIP, monitorowania i diagnozowania problemów z funkcjonowaniem sieci VoIP, realizacji systemu QoS dla sieci z telefonią IP.

Treści kształcenia:

Podstawy telefonii komutowanej: komponenty i podstawowe usługi sieci PSTN, modulacja kodowo-impulsowa i multipleksacja z podziałem czasu, metody sygnalizacji. Wprowadzenie do telefonii internetowej: elementy składowe systemów telefonii IP, protokoły w sieciach VoIP, łączenie telefonii IP z siecią PSTN, typowe problemy i metody ich rozwiązywania. Protokoły sygnalizacji w sieciach telefonii IP: architektura i protokoły używane w sieci H.323, sygnalizacja SIP i SCCP. Infrastruktura sieci dla VoIP: metody zapewnienia jakości usług (QoS) oraz podnoszenia niezawodności. Aplikacje telefonii IP: poczta głosowa i IVR, konferencje głosowe i wideo. Konfiguracja wybranych usług centrali telefonicznej.

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych i rozległych sieciach komputerowych. Potrafi zorganizować i skonfigurować system telefonii IP. Potrafi administrować sieciowymi systemami operacyjnymi i zarządzać sieciami komputerowymi.

C.IV.13.ERGONOMIA SYSTEMÓW INTERAKTYWNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności implementowania podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek – komputer i integrowania wiedzy z dziedziny informatyki w procesie projektowania i budowy systemów interaktywnych.

Treści kształcenia:

Wymagania ergonomiczne na interfejs użytkownika w systemach interaktywnych. Model działania użytkownika w systemie interaktywnym. Charakterystyki jakości działania użytkownika w systemie interaktywnym. Testy oceny jakości działania użytkownika. Standard ISO 9241. Graficzny interfejs użytkownika w systemach interaktywnych. Zasady projektowania interakcji w interfejsie użytkownika. Projektowanie interfejsu graficznego użytkownika w systemie interaktywnym. Ocena jakości użytkowej interfejsu użytkownika aplikacji. Heurystyki Nielsena i Molicha.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek – komputer. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie modeli, metod i narzędzi służących do modelowania i rozwiązywania problemów inżynierskich, a w szczególności metod oceny efektywności i jakości systemów interaktywnych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi, oprogramowaniem i zaawansowaną inżynierią oprogramowania. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia w zakresie interfejsu graficznego użytkownika w systemach interaktywnych. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek – komputer i integrować wiedzę z dziedziny informatyki w procesie projektowania i budowy systemów interaktywnych.

C.IV.14.SYSTEMY ROZPROSZONE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	20			10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	E	O
Ogółem	20			10	10	40	40	80	1,5	1,5	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność – zgodnie z zadaną specyfikacją– zaprojektowania i zrealizowania zaawansowanego procesu wykorzystującego niskopoziomowe mechanizmy synchronizacyjne i komunikacyjne systemu operacyjnego, używając właściwych metod, technik i narzędzi.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia przetwarzania rozproszonego. Synchronizacja w środowisku rozproszonym. Rozproszone szeregowanie procesów. Przetwarzanie transakcyjne w systemach rozproszonych. Zwielokrotnienie, modele i protokoły spójności, replikacja. Rozproszone systemy plików. Tolerowanie awarii, algorytmy elekcji. Rozproszona pamięć dzielona. Projektowanie systemów z wykorzystaniem rozproszonych komponentów - wybrane elementy technologii JEE. Projektowanie systemów z wykorzystaniem rozproszonych komponentów - wybrane elementy technologii .NET. Realizacja projektu aplikacji rozproszonej.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie programowania wysokopoziomowego i niskopoziomowego, algorytmów i struktur danych, programowania strukturalnego i obiektowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie projektowania i wytwarzania oprogramowania dla zastosowań sieciowych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu języków programowania do projektowania systemów informatycznych zgodnie z zadaną specyfikacją wymagań; posiada umiejętność stosowania zaawansowanych technik algorytmicznych. Potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją– zaprojektować i zrealizować zaawansowany proces wykorzystujący niskopoziomowe mechanizmy synchronizacyjne i komunikacyjne systemu operacyjnego, używając właściwych metod, technik i narzędzi.

C.IV.15.PROJEKTOWANIE SYSTEMÓW BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	14		16	14	6	50	80	130	2	3	5	E	O
Ogółem	14		16	14	6	50	80	130	2	3	5	E - 1	

Cele kształcenia: zapoznanie z procesem projektowania systemów zabezpieczeń; nauczanie identyfikacji potrzeb użytkownika; badań/oceny bezpieczeństwa; analizy ryzyka lub zagrożeń oraz formułowania wymagań

Treści kształcenia:

Zagrożenia zasobów informacyjnych. Metody oceny stanu bezpieczeństwa systemu informatycznego. Badania techniczne, testy penetracyjne. Mechanizmy ochronne. Filtrowanie ruchu. SZBI. Proces zespołowego projektowania systemu bezpieczeństwa informacji. Modernizacja eksploatowanego systemu bezpieczeństwa.

Efekty uczenia się:

Ogólna znajomość zagrożeń i zabezpieczeń zasobów informacyjnych. Znajomość zasad prowadzenia przedsięwzięć budowy lub modernizacji systemu bezpieczeństwa. Znajomość SZBI i wymagań bezpieczeństwa informacji. Systemowe podejście do zabezpieczeń i zarządzania bezpieczeństwem. Umiejętności projektowania systemów zabezpieczeń. Umiejętność identyfikacji potrzeb użytkownika, analizy ryzyka lub zagrożeń oraz sformułowania wymagań.

C.IV.16.SYSTEMY CZASU RZECZYWISTEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie								
IX	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność planowania i przeprowadzania eksperymentów dla systemów czasu rzeczywistego.

Treści kształcenia:

Funkcje systemowe Windows Embedded CE 6.0 wykorzystywane do zarządzania procesami i wątkami. Funkcje systemowe Windows Embedded CE 6.0 wykorzystywane do zarządzania procesami i wątkami. Narzędzia wykorzystywane do monitorowania systemu czasu rzeczywistego: mechanizm debug zones, target controls shell, CEDebugX, Remote Kernel Tracker. Prezentacja systemu operacyjnego Windows CE 6.0 w środowisku Micro2440. Budowanie obrazu systemu czasu rzeczywistego na przykładzie Windows Embedded CE 6.0. Zarządzanie procesami i wątkami w środowisku Windows Embedded CE 6.0. Metody i protokoły transportu danych dla aplikacji czasu rzeczywistego (protokoły RTP i RTCP). Inicjalizacja sesji multimedialnych (protokół SDP). Sterowanie dostarczaniem danych czasu rzeczywistego (protokół RTSP). Systemy komunikacji i dystrybucji danych w czasie rzeczywistym. Metody nawiązywania sesji multimedialnych. Analiza protokołów transportowych, inicjowania i kontrolowania sesji multimedialnych. Analiza przykładowego systemu czasu rzeczywistego. Projekt systemu czasu rzeczywistego.

Efekty uczenia się:

Znajomość zasad programowania systemów wbudowanych, systemów zorientowanych na usługi oraz systemów multimedialnych. Umiejętność pozyskiwania i korzystania z informacji oraz formułowania wniosków i uzasadniania przyjętych rozwiązań. Umiejętność posługiwania się językiem angielskim w stopniu umożliwiającym zrozumienie dokumentacji i instrukcji dotyczących programowania systemów czasu rzeczywistego. Umiejętność planowania i przeprowadzania eksperymentów dla systemów czasu rzeczywistego.

C.IV.17.PROJEKTOWANIE INTERFEJSU CZŁOWIEK-KOMPUTER

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: implementacji podstawowych rodzajów dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego; integrowania wiedzy z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji i innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego.

Treści kształcenia:

Klasyfikacja interfejsów. Standardy interfejsów. Zastosowanie naturalnych interfejsów użytkownika. Rozpoznawanie mowy, synteza mowy i generowanie mowy. HTK – zastosowanie narzędzi do budowy interfejsów głosowych. Modelowanie języka, budowa modeli akustycznych jednostek fonetycznych. Zasady budowy aplikacji głosowych z wykorzystaniem SpeechAPI, SGML (Speech grammar modeling language). Microsoft Speech Platform SDK. Metody rozpoznawania gestów i ruchów ciała. Zastosowanie biblioteki AForge.NET i OpenCV do widzenia komputerowego. Budowanie aplikacji z wykorzystaniem kontrolera Kinect – przykłady aplikacji.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metod i technik realizacji dialogu człowiek - komputer, w tym metod i technik rozpoznawania mowy oraz sterowania z wykorzystaniem sygnału mowy. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z zakresu cyfrowego przetwarzania sygnału i widzenia maszynowego. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi modelowania i projektowania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do porozumiewania się, a także czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji. Potrafi implementować podstawowe rodzaje dialogów w interfejsie człowiek - komputer, wykorzystując własności portalu głosowego, integrować wiedzę z dziedziny informatyki, lingwistyki, telekomunikacji i innych dyscyplin w procesie projektowania i budowy systemów dialogowych języka mówionego. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia.

C.IV.18.WIRTUALIZACJA SYSTEMÓW IT

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		12	8	10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		12	8	10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie rozszerzonej i pogłębionej wiedzy w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych.

Treści kształcenia:

Tendencje rozwoju platform serwerowych. Emulacja, parawirtualizacja, wirtualizacja, izolowanie zasobów, abstrakcja zasobów. Wirtualizacja komputerów osobistych i serwerów, konsolidacja serwerów, chmura obliczeniowa. Przegląd oprogramowania do wirtualizacji. Kierunki rozwoju wirtualizacji i rynku IT.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie wirtualizacji systemów IT i zarządzania systemami zwirtualizowanymi. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie metodyk, technik i narzędzi wytwarzania i wdrażania systemów informatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury i innych źródeł; potrafi integrować informacje. Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi i oprogramowaniem. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się. Potrafi zrealizować mechanizmy komunikacyjne dla systemów operacyjnych, używając właściwych metod, technik i narzędzi. Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego dokształcania się.

C.IV.19.SIECI IPv6

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
X	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	E	O
Ogółem	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	E - 1	

Cele kształcenia: umiejętność projektowania, konfigurowania i diagnozowania sieci komputerowe wykorzystujące protokół IPv6.

Treści kształcenia:

Charakterystyka protokołu IPv6. Adresacja IPv6 - formaty zapisu, rodzaje i przeznaczenie adresów. Przystosowanie działania stosu TCP/IP do pracy w sieci IPv6. Konfigurowanie interfejsu sieciowego komputera klasy PC do pracy w sieci IPv6. Metody integracji sieci IPv4 i IPv6. Translacja adresów i tunelowanie. Konfigurowanie mechanizmu NAT-PT statycznego i dynamicznego. Konfigurowanie wybranego tunelu IPv6 poprzez IPv4. Routing statyczny i dynamiczny w środowisku IPv6. Konfigurowanie protokołu RIPng i OSPFv3. Projekt integracji dwóch wysp IPv6 poprzez infrastrukturę IPv4 wykorzystujących routing dynamiczny.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych wykorzystujących protokół IPv6. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych, dokumentacji technicznej i innych źródeł (polskich i obcojęzycznych) oraz dokonywać interpretacji i integracji informacji. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole przy konfigurowaniu mechanizmów protokołu IPv6, umie oszacować czas realizacji zadania, potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi projektować, konfigurować i diagnozować sieci komputerowe wykorzystujące protokół IPv6.

C.IV.20.BEZPIECZEŃSTWO SIECI BEZPRZEWODOWYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot OW
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	14		16		10	40	90	130	1,5	3,5	5	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	90	130	1,5	3,5	5	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konfigurowania urządzeń sieciowych w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) i rozległych sieciach komputerowych; projektowania i diagnozowania routingu statycznego i dynamicznego; administrowania sieciami systemami operacyjnymi; zarządzania sieciami komputerowymi.

Treści kształcenia:

Technologie sieci bezprzewodowych, ochrona informacji w sieciach bezprzewodowych (stosowane metody szyfrowania i uwierzytelnienia), projektowanie bezpiecznych sieci bezprzewodowych, monitorowanie i zarządzanie sieciami bezprzewodowymi.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę w zakresie wybranych faktów, obiektów i zjawisk oraz dotyczących ich metod i teorii w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych. Ma wiedzę w zakresie metodologii badań oraz praktycznych przykładów implementacji metod stosowanych do rozwiązywania typowych problemów w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Umie samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie. Potrafi konfigurować urządzenia sieciowe w lokalnych (przewodowych i bezprzewodowych) i rozległych sieciach komputerowych, projektować i diagnozować routing statyczny i dynamiczny, administrować sieciami systemami operacyjnymi, zarządzać sieciami komputerowymi. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, interpretować ich wyniki i wyciągać wnioski. Umie dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania istniejących rozwiązań technicznych w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych i ocenić te rozwiązania.

C.IV.21.ADMINISTROWANIE SYSTEMEM OPERACYJNYM UNIX

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem	16		28		6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: użytkowania sieciowego systemu operacyjnego, konfigurowania podstawowych usług sieciowych i administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX; konstruowania skryptów powłokowych do wspomaganie procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

Treści kształcenia:

Środowisko systemu UNIX Zarządzanie kontami użytkowników: tworzenie i zamykanie kont, nadzorowanie kont. Tworzenie kont użytkowników przy pomocy narzędzi systemowych i przez modyfikację plików systemowych Włączanie i wyłączanie systemu: Proces uruchamiania systemu. Procedury startowe. Wykonanie przykładowej procedury startowej. Budowa systemu plików, tworzenie i montowanie systemu plików. Zarządzanie udziałami na dysku na dysku (quota). Tworzenie nowego systemu plików na dysku, konfigurowanie automatycznego montowania systemu plików; pielęgnacja systemu plików; konfigurowanie udziałów na dysku. Archiwizacja i odtwarzanie systemu plików: cele i strategie archiwizacji; narzędzia do tworzenia kopii zapasowych (tar, ufsdump). Tworzenie kopii zapasowych systemów plików, odtwarzanie zniszczonych systemów plików Sieciowy system plików NFS i automonter. Konfigurowanie serwera i klienta oraz diagnozowanie NFS; konfigurowanie automontera. Usługi nazwowe DNS: konfiguracja klienta i serwera, zarządzanie DNS. Konfigurowanie klienta DNS, głównego serwera domeny i serwerów zapasowych, rejestrowanie poddomen. Konfigurowanie usług sieciowych: ftp, ssh, syslog,

Efekty uczenia się:

Ma uporządkowaną, szczegółową wiedzę w zakresie budowy i zasad funkcjonowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania systemów operacyjnych z rodziny UNIX oraz wiedzę z zakresu administrowania systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Ma uporządkowaną ogólną wiedzę w zakresie użytkowania podstawowych usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu administrowania usługami sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi użytkować sieciowy system operacyjny, konfigurować podstawowe usługi sieciowe i administrować sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX. Potrafi konstruować skrypty powłokowe

do wspomagania procedur administrowania sieciowymi systemami operacyjnymi z rodziny UNIX.

C.IV.22.BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW VOIP

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	40	80	1,5	1,5	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: Nabycie wiedzy o naturze i formach realizacji współczesnych ataków sieciowych na systemy VoIP, nabycie umiejętności identyfikowania zagrożeń dla systemów VoIP oraz stosowania środków technicznych zabezpieczania przed różnymi formami ataków.

Treści kształcenia:

Charakterystyka systemu VoIP. Zasady rejestrowania w systemie telefonów IP i realizacji połączeń telefonicznych. Charakterystyka central telefonicznych CME, Asterisk, Free-Switch. Protokoły komunikacyjne i podatności - nawiązywanie połączeń telefonicznych, śledzenie aktywności urządzeń w sieci VoIP. Zagrożenia dla sieci VoIP. Podszywanie się pod użytkowników, podsłuchiwanie rozmów, przechwytywanie i modyfikacja rozmów telefonicznych, nadużywanie usług VoIP, intencjonalne przerywanie działania sieci VoIP. Wybrane techniki ataków na infrastrukturę VoIP. Techniki zabezpieczania systemu VoIP. COR listy i manipulacja numerami telefonicznymi.

Efekty uczenia się:

Student potrafi diagnozować problemy związane z bezpieczeństwem sieci z usługą telefonii IP, identyfikować zagrożenia dla systemu VoIP, zaplanować i wdrożyć system zabezpieczeń usługi VoIP.

C.IV.23.SYSTEMY BEZPIECZEŃSTWA SIECIOWEGO

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VII	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10		20		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: konfigurowania mechanizmów zabezpieczeń na urządzeniach sieciowych; zaprojektowania i wdrożenia podstawowych elementów systemu; zarządzania bezpieczeństwem sieci teleinformatycznej.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do bezpieczeństwa sieci. Zagrożenia, podatności i ataki sieciowe. Narzędzia i produkty do zabezpieczania sieci. Podstawowe mechanizmy zabezpieczania routerów i przełączników. Zarządzanie hasłami dostępu. Konfigurowanie ssh. Blokowanie nieużywanych usług. Listy kontroli dostępu – standardowe, rozszerzone i nazwane. Konfigurowanie list kontroli dostępu. Zaawansowane konstrukcje list dostępu: dynamiczne, obsługujące harmonogramy, zwrotne i oparte na zawartości. Konfigurowanie zaawansowanych list kontroli dostępu. Serwery dostępu do sieci (TACACS+, RADIUS). Usługa AAA. Systemy IDS i IPS. Usługa syslog. Konfigurowanie lokalnej usługi AAA. Konfigurowanie usługi syslog. Zabezpieczanie transmisji w warstwie sieciowej. Protokół IPSec. Relacje zabezpieczeń. Tryby pracy IPSec. Bazy danych zabezpieczeń. Konfigurowanie tuneli IPSec z predefiniowanym kluczem. Studium przypadku: kompleksowe zabezpieczenie sieci komputerowej.

Efekty uczenia się:

Ma pogłębioną wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych. Ma szczegółową wiedzę z zakresu sprzętowego zabezpieczania sieci teleinformatycznych. Potrafi konfigurować mechanizmy zabezpieczeń na urządzeniach sieciowych. Potrafi zaprojektować i wdrożyć podstawowe elementy systemu. Zarządzanie bezpieczeństwem sieci teleinformatycznej.

C.IV.24.ATAKI SIECIOWE I ZŁOŚLIWE OPROGRAMOWANIE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VI	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	Zo	O
Ogółem	10		20	14	6	50	30	80	2	1	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie podstawowych technik ataków lokalnych i zdalnych; umiejętności sposobu użycia, rozpoznawania i analizy malware.

Treści kształcenia:

Podstawowe ataki teleinformatyczne. Narzędzia ataków i testów penetracyjnych. Wybrane, reprezentatywne techniki ataków. Malware. Klasyfikacja, zasady budowy i działania. Użycie, rozpoznawanie i zasady analizy malware. Narzędzia.

Efekty uczenia się:

Wiedza dotycząca podstawowych sposobów ataków informacyjnych – ich klasyfikacji, celów i metod. Wiedza dotycząca typowych słabości systemów i sposobów ich wykorzystywania. Wiedza o podstawach budowy malware. Znajomość podstawowych techniki ataków lokalnych i zdalnych. Znajomość sposoby użycia, rozpoznawania i analizy malware.

C.IV.25.ZARZĄDZANIE BEZPIECZEŃSTWEM INFORMACJI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	10	10	10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	10	10	10		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy: dotyczącej metod i technik akredytacji oraz certyfikacji urządzeń i systemów zabezpieczeń; nabycie umiejętności: w zakresie oceny przydatności rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci oraz wybrania i zastosowania właściwej metody, zaprojektowania i wdrożenia systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do bezpieczeństwa informacyjnego – Podstawowe Twierdzenie Bezpieczeństwa. Modele formalne: Belli-LaPaduli, BibyModele formalne: Brewera-Nasha, Clarka-Wilsona, HRU. Dokumentowanie systemu ochrony informacji: polityka bezpieczeństwa informacyjnego, plan bezpieczeństwa, instrukcje i procedury. Plan zapewniania informacyjnej ciągłości działania. Zarządzanie ryzykiem na potrzeby bezpieczeństwa informacyjnego. Normy i standardy z zakresu bezpieczeństwa informacyjnego: ISO/IEC 270xx, Common Criteria. Ocena stanu ochrony informacji w organizacji.

Efekty uczenia się:

Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z zakresu ochrony i bezpieczeństwa w systemach informacyjnych oraz szczegółową wiedzę z wybranych zagadnień z zakresu zarządzania bezpieczeństwem informacyjnym, w tym również budowy i wdrażania SZBI. Ma wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz ich uwzględniania w praktyce inżynierskiej. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę dotyczącą metod i technik akredytacji oraz certyfikacji urządzeń i systemów zabezpieczeń. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole, umie oszacować czas realizacji zadania, potrafi opracować i zrealizować harmonogram prac, umie uzasadnić trafność stosowanych technik w środowisku zawodowym oraz innych środowiskach (także w języku angielskim lub innym). Posługuje się językiem angielskim w stopniu wystarczającym do porozumiewania się, a także czytania za zrozumieniem dokumentacji i instrukcji związanych ze sprzętem, systemami komputerowymi, oprogramowaniem i zaawansowaną inżynierią oprogramowania. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia. Potrafi dokonać krytycznej

analizy i oceny ryzyka, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski, potrafi dokonać analizy ekonomicznej, potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi zabezpieczania sieci oraz wybrać i zastosować właściwą metodę, potrafi zaprojektować i wdrożyć system zarządzania bezpieczeństwem informacji.

C.IV.26.SYSTEMY SIECI SENSORYCZNYCH

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność: wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania oprogramowania dla modułu mikrokontrolera; wykorzystania mechanizmów komunikacji dla przesyłania danych z węzła do elementu przetwarzającego.

Treści kształcenia:

Wiadomości wstępne. Idea sieci sensorów, pojęcia podstawowe, rozwiązania Internetu Rzeczy. Środowisko uruchomieniowe. Konfiguracja środowiska uruchomieniowego, narzędzia wspomagające proces tworzenia oprogramowania, narzędzia wspomagające proces testowania oraz uruchamiania oprogramowania. Struktura programu. Elementy składowe programu. Komunikacja. Standardy komunikacyjne stosowana w sieciach sensorów oraz Internecie Rzeczy, zabezpieczanie transmisji. Moduły używane do budowy węzłów sieci sensorów, przykłady rozwiązań praktycznych sieci sensorów.

Efekty uczenia się:

Posiada umiejętność wykorzystania nowoczesnych narzędzi programowych do zaprojektowania i zbudowania oprogramowania dla modułu mikrokontrolera. Posiada Umiejętność wykorzystania mechanizmów komunikacji dla przesyłania danych z węzła do elementu przetwarzającego.

C.IV.27.STUDIUM ATAŚÓW I INCYDENTÓW

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	Wykłady	Ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo	O
Ogółem	14		16		10	40	10	50	1,5	0,5	2	Zo - 1	

Cele kształcenia: nabycie umiejętności nadążania za aktualnym stanem wiedzy w dziedzinie cyberataków, znajomość metod ataków złożonych.

Treści kształcenia:

Przegląd: słabości zasobów teleinformatycznych i sposoby ich wykorzystywania; typowe techniki ataków; metodyki i narzędzia badań technicznych bezpieczeństwa – testy penetracyjne. Wybrane narzędzia ataków teleinformatycznych. Złożone metody atakowania systemów teleinformatycznych. Warunki powodzenia. Rozpoznawanie symptomów działań nieuprawnionych. Włamanie, studium przypadku. Aktualne trendy.

Efekty uczenia się:

Znajomość tradycyjnych i aktualnych technik ataków teleinformatycznych i narzędzi ataków. Znajomość narzędzi testów penetracyjnych. Znajomość metod ataków kombinowanych. Rozpoznawanie symptomów działań nieuprawnionych. Śledzenie stanu sztuki w dziedzinie ataków komputerowych oraz rozwoju narzędzi ataku i testów penetracyjnych.

C.IV.28.ZARZĄDZANIE SIECIAMI TELEINFORMATYCZNYMI

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
VIII	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E	O
Ogółem	14		20	10	6	50	50	100	2	2	4	E - 1	

Cele kształcenia: Nabycie umiejętności projektowania, konfigurowania i diagnozowania zaawansowanych sieci komputerowych, zarządzania sieciami teleinformatycznymi, administrowania zaawansowanymi usługami sieciowymi.

Treści kształcenia:

Wprowadzenie do administrowania siecią – protokół SNMP. Techniki monitorowania ruchu sieciowego. Pojęcia podstawowe związane z systemami QoS: architektura systemów gwarantowania jakości usług, modele QoS. Klasyfikowanie pakietów w systemie QoS. Metody zarządzania przepustowością, zatorami i kolejkowaniem pakietów. Badania symulacyjne systemów QoS, przygotowanie, realizacja eksperymentu i interpretacja wyników. Sieci prywatne VPN: pojęcie sieci VPN, metody i protokoły służące realizacji sieci VPN, przykłady realizacji sieci VPN w różnych warstwach modelu odniesienia ISO/OSI. Sieci VPN bazujące na protokole systemie transportowym MPLS.

Efekty uczenia się:

Student ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę w zakresie zasad funkcjonowania sieci komputerowych, usług sieciowych oraz szczegółową wiedzę z zakresu projektowania i zarządzania sieciami komputerowymi w tym administrowania sieciovymi systemami operacyjnymi. Potrafi projektować, konfigurować i diagnozować zaawansowane sieci komputerowe, zarządzać sieciami komputerowymi, administrować zaawansowanymi usługami sieciowymi.

C.IV.29.PROJEKT ZESPOŁOWY

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	konsultacje	łącznie							
IX				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo	O
Ogółem				44	6	50	50	100	2	2	4	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność dobru środowiska i właściwych narzędzi informatycznych wspierających procesy gromadzenia modelowania biznesowego, wymagań na system, analizy, modelowania architektury systemu i projektowania, implementacji i testowania oraz jego wdrażania

Treści kształcenia:

Omówienie i wydanie zadań projektowych (zespołowych). Zdefiniowanie środowiska wytwarzania projektów. Utworzenie zespołu projektowego. Administrowanie środowiskiem projektu dla pracy grupowej: zdefiniowanie przestrzeni projektu, ról członków zespołu, przydział uprawnień. Metodyka zarządzania projektem. Wprowadzenie do zarządzania projektem. Zwinne zarządzanie projektami. Obszar projektu. Etapy i zadania. Środowisko projektu. Chmura obliczeniowa jako środowisko rozwiązania. Zarządzanie zakresem projektu. Definiowanie i modelowanie wymagań. Zwinne modelowanie wymagań w metodyce SCRUM (Product Backlog, Sprint Backlog, Epics, User Stories). Lokalna i hostowana instalacja szkieletu rozwiązania. Zarządzanie zmianą i kodem w projekcie Przeglądy kodu i projektu. Model architektoniczny. Model projektowy. Implementacja i testowanie systemu. Metryki projektu, zapewnianie jakości i zarządzanie ryzykiem. Końcowy przegląd projektu.

Efekty uczenia się:

Umiejętność wyboru i praktycznego wykorzystania w pracach projektowych wybranej metodyki (zwinnej lub ciężkiej) budowy systemu teleinformatycznego; Umiejętność praktycznego wykorzystania wybranych języków modelowania (BPMN, UML, SysML, SoaML) i programowania systemów, (Java, C#) w złożonych projektach teleinformatycznych ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień z zakresu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych; Umiejętność wykorzystania narzędzi IT wspomagających procesy dokumentowania i wytwarzania systemów na wszystkich jego etapach (od pomysłu do wdrożenia); Umiejętność dobru środowiska i właściwych narzędzi informatycznych wspierających procesy gromadzenia modelowania biznesowego, wymagań na system, analizy, modelowania architektury systemu i projektowania, implementacji i testowania oraz jego wdrażania; Kompetencje społeczne w zakresie oceny wagi i wpływu pozatechnicznych aspektów i skutków

działalności projektowej (inżynierskiej), w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje; Kompetencje społeczne w zakresie współdziałania w zespole projektowym pełniąc w nim różne role i ponosząc odpowiedzialność za wspólnie prowadzone prace.

9. PRACA DYPLOMOWA, PRAKTYKI ZAWODOWE – SZKOLENIA SPECJALISTYCZNE

9.1. MODUŁY ZWIĄZANE Z PRACĄ DYPLOMOWĄ D.1.

D.I.1. SEMINARIUM DYPLOMOWE

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium	łącznie							
X					44	44	0	44	3	0	3	Zo	O
Ogółem					44	44	0	44	3	0	3	Zo - 1	

Cele kształcenia: umiejętność przygotowania pracy dyplomowej pod względem merytorycznym i edycyjnym.

Treści kształcenia:

Realizacja pracy dyplomowej – etap II (główny) - wykonanie głównych elementów pracy (zakres - w zależności od tematyki i charakteru pracy dyplomowej). Prezentacja sprawozdawcza. Realizacja pracy dyplomowej – etap III (końcowy) - wykonanie końcowych elementów pracy (zakres- w zależności od tematyki i charakteru pracy dyplomowej). Prezentacja sprawozdawcza. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego. Opracowanie dokumentacji końcowej.

Efekty uczenia się:

Umiejętność przygotowania pracy dyplomowej, umiejętność przygotowania multimedialnej prezentacji pracy dyplomowej oraz jej przedstawienia.

D.I.2. PRACA DYPLOMOWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wyklady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium	łącznie							
X				270		270	270	540	10	10	20	E	O
Ogółem				270		270	270	540	10	10	20	E - 1	

Elementem programu studiów jest przedsięwzięcie dyplomowe rozumiane jako zaawansowane zadanie informatyczne. Opracowane w ramach przedsięwzięcia rozwiązanie wraz z odpowiednią dokumentacją stanowi pracę dyplomową inżynierską. Obejmuje to około 500 godzin pracy własnej studenta. Z uwagi na fakt, że moduł ten realizowany jest bez bezpośrednich kontaktów z prowadzącym (wykładowcą), nie wlicza się tych godzin do ogólnej liczby godzin studiów. Za wkład do przedsięwzięcia inżynierskiego oraz wysiłek włożony w redakcję prac dyplomowych oraz przygotowanie do egzaminów dyplomowych student otrzymuje 20 punktów ECTS.

D.I.3. EGZAMIN NA OFICERA

Egzamin na oficera jest ostateczną formą weryfikacji nabytej wiedzy i umiejętności. W jego trakcie sprawdzeniu podlega: wyszkolenie i umiejętności strzeleckie, teoretyczna i praktyczna znajomość regulaminów i przepisów wojskowych, wyszkolenie z musztry, umiejętność dowodzenia pododdziałem oraz prowadzenia nauczania w roli instruktora i kierownika zajęć. Weryfikowana jest także wiedza z zakresu prowadzenia działań taktycznych przez pododdział, zagadnień zabezpieczenia bojowego i zabezpieczenia logistycznego. Warunkiem dopuszczającym do egzaminu jest zaliczenie wszystkich przedmiotów kształcenia wojskowego oraz uzyskanie odpowiednich kwalifikacji językowych zgodnych ze STANAG 6001. Po zdaniu egzaminu na oficera odbywa się promocja na pierwszy stopień oficerski.

10. E.PRAKTYKI ZAWODOWE

Studenci wszystkich specjalności kierunku „Informatyka” odbywają dwa rodzaje praktyk:

E.I.1. PRAKTYKA DOWÓDCY DRUŻYNY I DOWÓDCY PLUTONU

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	Kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium	Łącznie							
IV		60				60	120	180	1	1	2	Zo	O
X		60				60	120	180	1	1	2	Zo	O
Ogółem		120				120	240	360	2	2	4	Zo - 2	

W module kształcenia wojskowego realizowane jest wspólne kształcenie podchorążych (niezależnie od specjalności i kierunku studiów) w zakresie szkolenia ogólnowojskowego, kształcenia humanistyczno-przywódczego oraz szkolenia z wychowania fizycznego i językowego. Przewidziany jest obóz sportowo-językowy po II semestrze, praktyka dowódcy drużyny po IV semestrze oraz praktyka dowódcy plutonu w trakcie X semestru studiów. Praktykę dowódczą studenci odbywają w wytypowanych jednostkach wojskowych w zakresie zadań dowódczych. Przydziela się po 2 punkty ECTS za wysiłek poświęcony przez studenta w ramach odbycia każdej z praktyk.

E.I.2. PRAKTYKA ZAWODOWA

Rozliczenie godzinowe

Semestr	Liczba godzin								Liczba pkt ECTS			Rygor dydaktyczny	Przedmiot O/W
	kontaktowych						niekontaktowych	Razem	kontaktowe	niekontaktowe	Razem		
	wykłady	ćwiczenia	laboratoria	projekt	seminarium	łącznie							
VI		60				60	120	180	1	1	2	Zo	O
VIII		60				60	120	180	1	1	2	Zo	O
Ogółem		120				120	240	360	2	2	4	Zo - 2	

Cele kształcenia: nabycie wiedzy w zakresie: systemów informatycznych, kryptograficznych i sieciowych, aktualnie wykonywanych i/lub eksploatowanych w instytucji; procesów analizy, projektowania, wdrażania i/lub eksploatacji systemów informatycznych, kryptograficznych w instytucji; technologiami i narzędziami stosowanymi w realizacji prac programowo-implementacyjnych w instytucji.

Treści kształcenia:

Praktyka zawodowa obejmuje 4 tygodnie (160 godzin) w JW lub instytucjach podległych MON (MSWiA). Z uwagi na to, że odbywa się bez bezpośrednich kontaktów z prowadzącym (wykładowcą), nie wlicza się tych godzin do ogólnej liczby godzin studiów. Przydziela się natomiast 4 punkty ECTS (po 2 za każdą z praktyk) za wysiłek poświęcony przez studenta w ramach aktywności studenta poza uczelnią, ukierunkowanej i zgodnej z planem praktyki. Praktyka realizowana jest po szóstym i po ósmym semestrze studiów. Podstawowym celem praktyki jest wykształcenie umiejętności zastosowania w praktyce wiedzy teoretycznej uzyskanej w toku studiów. Na kierunku Informatyka istotą praktyki jest zapoznanie z projektowaniem, programowaniem i eksploatacją systemów informatycznych, kryptograficznych i sieciowych.

Efekty uczenia się:

Ma wiedzę dotyczącą instytucji, w której odbywa szkolenie. Ma wiedzę na temat systemów informatycznych, kryptograficznych i sieciowych, aktualnie wykonywanych i/lub eksploatowanych w instytucji. Ma wiedzę na temat procesów analizy, projektowania, wdrażania i/lub eksploatacji systemów informatycznych, kryptograficznych w instytucji. Ma wiedzę na temat technologiami i narzędziami stosowanymi w realizacji prac programowo-implementacyjnych w instytucji;

Praktykę specjalistyczną, zawodową studenci odbywają zawsze pod nadzorem przydzielonego opiekuna oraz w zakresie ustalonym w porozumieniu Instytucji oraz Wydziału. Zakres prowadzonych praktyk zależy od kierunku i specjalności oraz aktualnie realizowanych

zadań przez Instytucję. Praktyki będą nastawione na weryfikację praktycznej i teoretycznej wiedzy przekazywanej na studiach i aplikowane będą w zespołach projektowych, tak aby weryfikować umiejętności kooperacji i realizacji większych zadań.

W czasie praktyki podchorąży powinien:

- zapoznać się z organizacją i zadaniami instytucji;
- zapoznać się z systemami informatycznymi/sieciowymi aktualnie wykonywanymi i/lub eksploatowanymi w instytucji;
- zapoznać się z procesami analizy, projektowania, wdrażania i/lub eksploatacji systemów informatycznych/sieciowych w instytucji;
- zapoznać się z technologiami i narzędziami stosowanymi w realizacji prac programowo implementacyjnych w instytucji;

Proponowany jest czynny udział praktykanta w pracach programowo-implementacyjnych realizowanych w instytucji.

Praktykę zalicza kierownik praktyk z Wydziału Cybernetyki WAT na podstawie opinii /oceny/ opiekuna praktyki z ramienia instytucji.

11. OPINIA SAMORZĄDU STUDENCKIEGO

Mateusz Runiewicz

Warszawa 05.05.2021 r.

mateusz.runiewicz@student.wat.edu.pl

Ul. Rajskiej Jabłoni 7

05-500 Józefostaw

+48 698 115 730

OPINIA

Dotyczy Programów studiów rozpoczynających się od 2021 r.

Wydziałowa Rada Samorządu Studenckiego na posiedzeniu w dniu 05.05.2021 rozpatrzyła propozycje programów studiów rozpoczynających się od roku akademickiego 2021/2022.

Rada pozytywnie opiniuje niżej wymienione programy:

1. Program jednolitych studiów magisterskich na kierunku „Informatyka”;
2. Program jednolitych studiów magisterskich na kierunku „Kryptologia i cyberbezpieczeństwo”;
3. Program studiów I i II stopnia, studia stacjonarne i niestacjonarne, na kierunku „Informatyka”;
4. Program studiów I i II stopnia, studia stacjonarne i niestacjonarne, na kierunku „Kryptologia i cyberbezpieczeństwo”

Podpis

Przewodniczący RS WCY

Mateusz Runiewicz

12. ARKUSZE UZGODNIENÍ

ARKUSZ UZGODNIENÍ do projektu programu studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych

Uczelnia: WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Poziom studiów: jednolite studia magisterskie

Profil studiów: ogólnoakademicki

Korpus osobowy/ specjalność wojskowa: ŁACZNOŚCI I INFORMATYKI

grupa osobowa projektowo-programowa informatyki

grupa osobowa eksploatacji systemów informatycznych

Rok rozpoczęcia kształcenia: 2021

Nazwa komórki (jednostki) organizacyjnej, z którą projekt był uzgadniany	Stanowisko instytucji opiniującej (uzgodniono /nie uzgodniono) Uwagi	Stopień, imię, nazwisko i podpis osoby opiniującej oraz pieczęć urzędowa instytucji
Narodowe Centrum Bezpieczeństwa Cyberprzestrzeni	Bez uwagi	DYREKTOR NARODOWEGO CENTRUM BEZPIECZEŃSTWA CYBERPRZESTRZENI <i>K. Molenda</i> gen. bryg. Karol MOLEND

ARKUSZ UZGODNIENÍ
do projektu programu studiów
dla kandydatów na żołnierzy zawodowych

Uczelnia: WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA

Kierunek studiów: INFORMATYKA

Poziom studiów: jednolite studia magisterskie

Profil studiów: ogólnoakademicki

Korpus osobowy/ specjalność wojskowa: ŁACZNOŚCI I INFORMATYKI

grupa osobowa projektowo-programowa informatyki

grupa osobowa eksploatacji systemów informatycznych

Rok rozpoczęcia kształcenia: 2021

Nazwa komórki (jednostki) organizacyjnej, z którą projekt był uzgadniany	Stanowisko instytucji opiniującej (uzgodniono /nie uzgodniono) Uwagi	Stopień, imię, nazwisko i podpis osoby opiniującej oraz pieczęć urzędowa instytucji
Departament Szkolnictwa Wojskowego	uzgodniono	DYREKTOR DEPARTAMENTU SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO p.o. Jakub MYKOWSKI